بسمه تعالی

از مزایای این نسخه شریفه اینست که در حضور
جناب میرداماد قدس سره تا آخر
قرائت شده و از نظر ایشان صحت
یافته و خط نسخه شاهد بلوغ در
اثبات و کشط یافته نشانه بلوغ در
حواشی و اجازه در ورق اخیر
بخط محترم آن بزرگوار است
فلا تخفی شأنه

عليه السلم في شهر ربيع الاول من سنه ست عشرة

خمسمائة قراءة عليه وانا اسمع قال سمعتها على الشيخ

الصكوكي ابي منصور محمد بن احمد بن عبد العزيز العكبري

المعدل رحمه الله عن ابي المفضل محمد بن عبد المطلب

ابی المفضل محمد بن عبد المطلب

الشيباني قال حدثنا الشريف ابو عبد الله جعفر بن محمد

شیبانی گفت حدیث کرد ما را شریف ابو عبد الله جعفر بن محمد

بن جعفر بن الحسن جعفر بن الحسن بن الحسن ابن امير المومنين

پسر جعفر پسر حسین پسر جعفر پسر حسن پسر حسن پسر امیر المومنین

علي بن ابي طالب عليهم السلم قال حدثنا عبد الله بن

علی بن ابی طالب سلام خدای بر ایشان باد گفت حدیث کرد عبد الله

عمر بن الخطاب الزيات سنة خمس وستين ومائتين

عمر بن خطاب زیات سال دویست و شصت و پنج

قال حدثني خالي علي بن النعمن الاعلم قال حدثني عمر بن

گفت حدیث کرد مرا خال من علی بن نعمان اعلم گفت حدیث کرد مرا عمر بن

لحفي المستقصي في السؤال واحفى فلان في المسئلة اذا اكثر الح

المتوكل بن هارون الثقفي البلخي عن ابيه متوكل بن هارون قال لقيت
متوكل ثقفي بلخي از پدر خود متوكل بن هارون گفت ديدم
يحيى بن زيد بن علي عليه السلام وهو متوجه الى خراسان بعد قتل ابيه
يحيى پسر زيد پسر علي و او متوجه بود بجانب خراسان
فسلمت عليه فقال لي من اين اقبلت قلت من الحج فسألني
پس سلام كردم بر او پس گفت مرا از كجا مي آيي گفتم از حج پرسيد مرا
عن اهله وبني عمه بالمدينة واحفى السؤال عن جعفر
از اهلش و پسر عمش بمدينه و مبالغه كرد از پرسيدن از جعفر
بن محمد عليه السلام فاخبرته بخبره وخبرهم وحزنهم
پسر محمد عليه السلام پس خبر دادم او را بخبر او و خبر ايشان و اندوه ايشان
على ابيه زيد بن علي عليه السلام فقال لي قد كان عمي
بر پدرش زيد بن علي پس گفت مرا كه عم من
محمد بن علي عليه السلام اشار على ابي بترك الخروج وعرفه ان هو
محمد پسر علي اشاره كرد بر پدرم بدست داشتن خروج و شناسانيد او را
خرج وفارق المدينة ما يكون اليه مصير امره فهل
خروج كند و جدا باشد از مدينه آخر بدان آيد بازگشت كار او پس آيا
لقيت ابن عمي جعفر بن محمد عليه السلام قلت نعم قال
ديدي ابن عم مرا جعفر پسر محمد گفتم آري ديدم گفت

فهل سمعته يذكر شيئا من امري قلت نعم قال بم
شنيدي از او كه يادي كرد چيزي از كار من گفتم آري گفت بچه
ذكرني خبرني قلت جعلت فداك ما احب ان استقبلك
ياد كرد مرا خبر ده مرا گفتم جانم فداي تو باد دوست ندارم كه پيش تو آيم
بما سمعته منه فقال ابالموت تخوفني هات ما سمعته
با نچه شنيدم از او گفت آيا بمرگ مي ترساني مرا بيار انچه شنيده
فقلت سمعته يقول انك تقتل وتصلب كما قتل
پس گفتم شنيدم از او مي گفت كه ترا بكشند و بياويزند چنانكه كشتند
ابوك وصلب فتغير وجهه وقال يمحو الله ما يشاء
پدر ترا و بياويختندش پس تغير كرد رنگ روي او و گفت بسترد خداي انچه خواهد
ويثبت وعنده ام الكتاب يا متوكل ان الله
و اثبات كند انچه خواهد و نزديك خداست اصل كتاب اي متوكل بدرستي كه خداي عز و جل
ايد هذا الامر بنا وجعل لنا العلم والسيف
زور داده را به اين كار ما و گردانيد ما را صاحب علم و شمشير
فجمعا لنا وخص بنو عمنا بالعلم وحده فقلت
و گرد آورده هر دو را در ما و خاص ايشان عم ما را بعلم تنها پس گفتم
جعلت فداك اني رأيت الناس الى ابن عمك
جانم فداي تو باد من ديدم مردمان را به پسر عم تو جعفر بن محمد

عليه السلام أسأل منهم إليك وإلى أبيك فقال إن عمي
برشما باد سلام بالتماس از ایشان بتو و به پدر تو پس گفت عم من
محمد بن علي وابنه جعفراً عليهما السلام دعوا الناس
محمد بن علی و پسرش جعفر بر ایشان باد سلام می خواندند مردمان را
إلى الحيوة ونحن دعوناهم إلى الموت فقلت
بزندگانی و ما بخوانیم مردمان را بمرگ گفتم
يا ابن رسول الله أهم أعلم أم أنتم فأطرق
ای پسر رسول خدای آیا ایشان داناترند یا شما پس سر
إلى الأرض مليّاً ثم رفع رأسه وقال كلنا
در زیر افکند دیری پس برداشت سر و گفت هر یک از ما را
له علم غير أنهم يعلمون كلما نعلم ولا نعلم
علمی است الا آنکه ایشان دانند آنچه ما میدانیم و ندانیم
كلما يعلمون ثم قال لي أكتبت من ابن عمي
آنچه ایشان دانند پس گفت مرا نوشته از پسر عمم
شيئاً قلت نعم قال أرنيه فأخرجت إليه
چیزی گفتم آری گفت بنمای او را پس بیرون آوردم
وجوهاً من العلم وأخرجت له دعاءً أملاه عليّ
وجوهی از علم و بیرون آوردم دعایی که املا کرده بود بر من

أطرق الرجل إذا سكت فلم يتكلم وأطرق أي أرخى عينيه ينظر إلى الأرض ص

أبو عبد الله عليه السلام وحدثني أن أباه محمد بن
ابو عبد الله علیه السلام و گفت مرا پدر او محمد پسر
علي عليهما السلام أملاه عليه وأخبره أنه من
علی املا کرده او را براو و خبر داده بود او را که این از
دعاء أبيه علي بن الحسين عليهما السلام من دعاء الصحيفة
دعای پدرش علی بن الحسین است سلام بر ایشان از دعای صحیفه کامله
الكاملة فنظر فيه يحيى حتى أتى على آخره وقال لي
پس نظر کرد در وی یحیی تا آمد بآخر آن و گفت مرا
أتأذن في نسخه فقلت يا ابن رسول الله أتستأذن
آیا دستوری میدهی مرا در نوشتن این گفتم ای پسر رسول خدا آیا دستوری میخواهی
فيما هو عنكم فقال أما لأخرجن إليك
در آنچه از شماست پس گفت اما هر آینه بیرون آورم و بتو دادم
صحيفة من الدعاء الكامل مما حفظه أبي عن
صحیفه از دعای کامل از آنچه یاد گرفته بود پدرم از پدرش
أبيه وإن أبي أوصاني بصونها ومنعها غير أهلها
و پدر من وصیت کرده بود مرا بنگاهداشتن آن و بازداشتن از غیر اهل آن
قال عمير قال أبي فقمت إليه فقبلت رأسه وقلت
گفت عمیر که گفت پدر من برخاستم برای تعظیم او و بوسه دادم سر او را و گفتم

عمير ولد المتوكل

كان في نخ

دعاء الصحيفة الكاملة السجادية ...

عن في

له والله يا بن رسول الله انّی لا ادين الله بحبّكم و
او را بخدای ای پسر رسول خدای بدرستی که من طاعت نمیدارم خدای را بدوستی شما

طاعتكم وانّی لارجوا ان يسعدنی فی حياتی ومماتی
وطاعت شما ومن امید دارم که نیکبخت کند مرا در زندگانی من ومرگ من

بولايتكم فرمی صحيفتی التی دفعتها اليه الی
بولایت شما پس انداخت صحیفهٔ مرا که من بداده بودم او را بسوی

غلام كان معه وقال اكتب هذا الدعاء
غلامی خود که بود با او وگفت بنویس این دعا را

بخطٍّ بيّنٍ حسنٍ واعرضه علیّ لعلّی احفظه
بخط روشن نیکو وعرض کن آن را بر من تا شاید که یاد گیرم

فانّی كنت اطلبه من جعفر حفظه الله فيمنعنيه
که من همیشه میجستم آن را از جعفر نگاه دارد او را خدای پس باز داشت از من

قال متوكّل فندمت علی ما فعلت ولم ادر
گفت متوکل پشیمان شدم بر آنچه کردم وندانستم

ما اصنع ولم يكن ابو عبد الله عليه السلم
که چه میکنم ونبود ابو عبد الله بر او باد سلام

تقدّم الیّ الّا ادفعه الی احد ثمّ دعا بعيبة
در پیش بوده که من او را بکسی ندهم پس عیبه بخواست

الله حمی

جعفر بن محمد عليهما السلام

ان س

فاستخرج منها صحيفة مقفلة مختومة فنظر
پس بیرون آورد از آن صحیفه قفل بر آن نهاده ومهر کرده پس نظر کرد

الی الخاتم وقبّله وبكی ثمّ فضّه وفتح القفل
بر آن مهر وبوسه داد آن را وبگریست پس مهر بشکست وقفل بگشاد

ثمّ نشر الصحيفة ووضعها علی عينه وامرّها
پس باز کرد صحیفه را وبر چشم نهاد وبمالید

علی وجهه وقال والله يا متوكّل لولا ما ذكرت
بر روی خود وگفت بخدای ای متوکل اگر نه آن بودی که یاد دادی

من قول ابن عمّی انّنی اقتل واصلب لما دفعتها
از قول پسر عمم که مرا بکشند وبدار زنند من ندادمی آن را

اليك ولكنت بها ضنينا ولكنّی اعلم انّ
بتو وبودمی من بآن بخیل ولیکن من میدانم که

قوله حقّ اخذه عن آبائه وانّه سيصحّ فخفت
سخن او حق است گرفته است او را از پدران خویش وآنکه زود درست شود پس بترسیدم

ان يقع مثل هذا العلم الی بنی اميّة فيكتموه
که افتد مثل این دعا واین علم بسوی بنی امیه پس بپوشند آن را

ويدّخروه فی خزائنهم لانفسهم فاقبضها
وذخیره بنهند آن را در خزانهای خود از برای خود پس بگیر آن را

انّی س

عليهم السلام

الدعاء وهذا نسخه

واكتمها وتربص بها فاذا قضى الله من امري وامر
هؤلاء القوم ما هو قاض بها فاذا قضى الله من
امري وامر هؤلاء القوم ما هو قاض فهي امانة
لي عندك حتى توصلها الى ابني عمي محمد وابرهيم
ابني عبد الله بن الحسن بن الحسن بن علي عليهما السلم
فانهما القائمان في هذا الامر بعدي قال
المتوكل فقبضت الصحيفة فلما قتل يحيى بن
زيد صرت الى المدينة فلقيت ابا عبد الله
عليه السلم فحدثته الحديث عن يحيى فبكى

واشتد

واشتد وجده به وقال رحم الله ابن عمي والحقه
بآبائه واجداده والله يا متوكل ما منعني من دفع
الدعاء اليه الا الذي خافه على صحيفة ابيه
واين الصحيفة فقلت ها هي ففتحها وقال هذا والله
خط عمي زيد ودعاء جدي علي بن الحسين عليهما السلم
ثم قال لابنه قم يا اسمعيل فأتني بالدعاء الذي
امرتك بحفظه وصونه فقام اسمعيل فاخرج صحيفة
كأنها الصحيفة التي دفعها الى يحيى بن زيد فقبلها
ابو عبد الله ووضعها على عينه وقال هذا خط ابي

والملائكة جدّي عليهما السلام يشهد بي قلت يا ابن
رسول الله إن رأيت أن أعرضها مع صحيفة زيد ويحيى فأذن
لي في ذلك وقال قد رأيتك لذلك أهلاً فنظرت
وإذا هما أمر واحد ولم أجد حرفاً منها يخالف ما
في الصحيفة الأخرى ثم استأذنت أبا عبد الله
عليه السلام في دفع الصحيفة إلى ابني عبد الله بن الحسن
فقال إن الله يأمركم أن تؤدّوا الأمانات
إلى أهلها نعم فادفعها إليهما فلما نهضت للقائهما
قال لي مكانك ثم وجّه إلى محمد وإبراهيم فجاءا فقال

إن رأيت صح

منهما حرفاً يخالف حرفاً ما هما نسخ

هذا

هذا ميراث ابن عمكما يحيى من أبيه قد خصّكما به دون
إخوته ونحن مشترطون عليكما فيه شرطاً فقالا
رحمك الله قل فقولك المقبول فقال لا تخرجا بهذه
الصحيفة من المدينة قالا ولم ذاك قال إن
ابن عمكما خاف عليها أمراً أخافه أنا عليكما قالا إنما
خاف عليها حين علم أنه يقتل فقال أبو عبد الله
وأنتما فلا تأمنا فوالله إني لأعلم أنكما ستخرجان
كما خرج وستقتلان كما قتل فقاما وهما
يقولان لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم فلما

خصكما صح

لا تخرجا هذه نسخ

قالا خ

بلغ قراءةً أدام الله تأييده

حرجا قال لي ابو عبد الله عليه السلم يا متوكل كيف
قال لك يحيى ان عمي محمد بن علي وابنه جعفرا دعوا
الناس الى الحيوة ودعوناهم الى الموت قلت نعم
اصلحك الله قد قال لي ابن عمك يحيى ذلك فقال
يرحم الله يحيى ان ابي حدثني عن ابيه عن جده
عن علي عليه السلم ان رسول الله صلعم واله اخذته
نعسة وهو على منبره فرأى في منامه رجالا ينزون
على منبره نزو القردة يردون الناس على اعقابهم
القهقرى فاستوى رسول الله صلعم جالسا والحزن

عن جده علي

النعاس الوسن وقد نعست بالفتح انعس نعاسا ونعست نعسة واحدة صح

القهقرى الرجوع الى خلف

يعرف في وجهه فاتاه جبرئيل عليه السلم بهذه الاية وما جعلنا
الرؤيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في
القرآن ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا يعني
بني امية قال يا جبرئيل اعلى عهدي يكونون وفي زمني
قال لا ولكن تدور رحى الاسلام من مهاجرك
فتلبث بذلك عشرا ثم تدور رحى الاسلام على رأس
خمسة وثلثين من مهاجرك فتلبث بذلك خمسا ثم لا بد
من رحى ضلالة هي قائمة على قطبها ثم ملك الفراعنة
قال وانزل الله تعالى في ذلك انا انزلناه في ليلة القدر

وما ادريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف
و چه دانی تو که چیست شب قدر شب قدر بهترست از هزار
شهر يملكها بنو امية ليس فيها ليلة القدر قال
ماه که پادشاه شوند در ان ماه بنی امیه نباشد در ان شب قدر گفت
فاطلع الله نبيه عليه السلم ان بنى امية تملك سلطان
دید ور خدای پیغمبر خود را علیه السلام که بنی امیه پادشاه شوند بر سلطان
هذه الامة وملكها طول هذه المدة فلو طاولتهم — طول ملكهاخ
این امت و ملک ایشان درازی این مدت یعنی هزار ماه که بزرگی با ایشان کوشند
الجبال لطالوا عليها حتى ياذن الله تعالى بزوال ملكهم
کوههای ایشان بزرگ شوند بر ان تا فرمان دهد خدای عز و جل بزوال ملک ایشان
وهم فى ذلك يستشعرون عداوتنا اهل البيت و
و ایشان در ان در دل میدارند دشمنی ما اهل بیت و
بغضنا اخبر الله نبيه بما يلقى اهل بيت محمد واهل مودتهم
بر بدن ما خبر داد خدای پیغمبر خود را بانچه ببینند اهل بیت محمد و اهل دوستی ایشان
وشيعتهم منهم فى ايامهم وملكهم قال وانزل الله
و شیعیان ایشان از ایشان در روزگار ایشان و پادشاهی ایشان گفت و فرو فرستاد
تعالى فيهم الم تر الى الذين بدلوا نعمة الله كفرا
تعالی در ایشان ایا نمی بینی کسانی را که بدل کردند نعمت خدای را بناسپاسی

واحلوا

واحلوا قومهم دار البوار جهنم يصلونها وبئس القرار
و فرود آوردند گروه خود را بسرای هلاکت دوزخ که درمی آیند در او و بد آرامگاهی است
ونعمة الله محمد واهل بيته حبهم ايمان يدخل الجنة
و نعمت خدای محمد است و اهل بیت او دوستی ایشان ایمان است در می آورد در بهشت
وبغضهم كفر ونفاق يدخل النار فاسر رسول الله
و دشمنی ایشان کفر و نفاق است در می آورد در آتش دوزخ پس پنهان گفت رسول خدا
صلعم ذلك الى على واهل بيته قال ثم قال ابو عبد الله
صلی الله علیه و آله السلام با علی و اهل بیت او گفت پس گفت ابو عبد الله
عليه السلم ما خرج ولا يخرج منا اهل البيت الى قيام
بر او باد سلام هیچ نکرد و خروج نکند از ما اهل البیت تا برخاستن
فائمنا احد ليدفع ظلما او ينعش حقا الا اصطلمته — نعش طرفه رفعه حق
قائم ما هیچ یکی تا باز دارد بیدادی یا بالا دهد حقی را الا از بن برکند او را
البلية وكان قيامه زيادة فى مكروهنا
بلا و آزمایش و بود برخاستن او زیادتی در رنج ما
وشيعتنا قال المتوكل بن هرون ثم املى على ابو عبد الله
و شیعه ما گفت متوکل پسر هرون پس املا کرد بر من ابو عبد الله
عليه السلم الادعية وهى خمسة وسبعون بابا سقط
بر او باد سلام دعاها را و آن هفتاد و پنج باب بود [illegible]

احد وعشرون — خمسين

عني منها احد عشر بابا وحفظت منها نيفا وستين بابا و

من ازآن جمله پنج و یازده باب و نگاه داشتم ازان پنجاه وچیزی باب

حدثنا ابو المفضل قال وحدثني محمد بن الحسن بن

حدیث کرد ما را ابو المفضل گفت

روزبه ابو بكر المدائني الكاتب نزيل الرحبة في

داره قال حدثني محمد بن احمد بن مسلم المطهري

قال حدثني ابي عن عمير بن متوكل البلخي عن ابيه المتوكل — العلي خ

بن هرون قال لقيت يحيى بن زيد بن علي عليهما السلم

فذكر الحديث بتمامه الى رؤيا النبي صلعم التي

ذكرها جعفر بن محمد عن آبائه صلوات الله عليهم وفي رواية

المطهري ذكر الابواب وهي التحميد لله عز وجل

سپاس داشتن وحمد خدای عز وجل

الصلوة

الصلوة على محمد وآله الصلوة على حملة العرش الصلوة

صلوات بر محمد وآل او — صلوات بر فرشتگان که حاملان عرشند صلوات

على مصدقي الرسل دعاؤه لنفسه وخاصته دعاؤه

بر راست دارندگان پیغمبران [illegible] دعاء او از برای نفس خویش واهل ولایت او دعای او

عند الصباح دعاؤه في المهمات دعاؤه في الاستعاذة — والمساء

دعاؤه في الاشتياق دعاؤه في اللجاء الى الله تعالى دعاؤه — الى طلب المغفرة من الله عز وجل

بخواتيم الخير دعاؤه في الاعتراف وطلب التوبة دعاؤه في طلب الحوائج

دعاؤه في الظلامات دعاؤه عند المرض دعاؤه في الاستقالة — لله من الذنوب

دعاؤه على الشيطان دعاؤه في المحذورات دعاؤه في — اذا ذكره فاستعاذ منه

مكارم الاخلاق دعاؤه اذا احزنه امر في الاستكفاء — دعاؤه في الاستسقاء

دعاؤه عند الشدة دعاؤه بالعافية دعاؤه لابويه دعاؤه

اذا اعتدي عليه او رأى من الظالمين ما لا يحب

في الطريقة [illegible]

لولده دعاؤه لجيرانه وأوليائه دعاؤه لأهل الثغور

دعاؤه في التفزع دعاؤه إذا قتر عليه الرزق دعاؤه في المعونة

على قضاء الدين دعاؤه بالتوبة دعاؤه في صلوة الليل

دعاؤه في الاستخارة دعاؤه إذا ابتلي دعاؤه في

الرضا بالقضاء دعاؤه عند سماع الرعد دعاؤه في الشكر

دعاؤه في الاعتذار دعاؤه في طلب العفو دعاؤه

عند ذكر الموت دعاؤه في طلب الستر والوقاية دعاؤه

عند ختم القرآن دعاؤه إذا نظر إلى الهلال دعاؤه

لدخول شهر رمضان دعاؤه لوداع شهر رمضان دعاؤه

التفزع

في طلب التوبة

أو رأى مبتلى بفضيحة بذنب

إذا نظر إلى أصحاب الدنيا

من تبعات العباد

للعيدين والجمعة دعاؤه في يوم عرفة دعاؤه للأضحى

والجمعة ~~دعاؤه يوم الأضحى~~ دعاؤه في دفع كيد الأعداء

دعاؤه في الرهبة دعاؤه في التضرع والاستكانة دعاؤه

في الإلحاح دعاؤه في التذلل دعاؤه في استكشاف

الهموم وباقي الأبواب بلفظ أبي عبد الله الحسني رحمه الله

قال حدثنا عبد الله بن عمر بن خطاب الزيات قال

حدثني خالي علي بن النعمان الأعلم قال حدثني عمير بن

متوكل البلخي عن أبيه متوكل بن هرون قال أملى علي

سيدي الصادق أبو عبد الله جعفر بن محمد قال أملى

ورد بأسمهم

حدثنا أبو عبد الله جعفر بن محمد الحسني

الثقفي

سيدي الصادق ابو عبد الله جعفر بن محمد قال املى

حدثني علي بن الحسين على ابي محمد بن علي عليهم اجمعين

السلام بمشهد مني وكان من دعائه عليه السلام

بود در جلد ٥ های آنحضرت علیه السلام

اذا ابتدأ بالدعاء بدأ بالتحميد لله عز وجل والثناء

چون ابتدا کردی بدعا ابتدا به ستایش خدای عزوجل و ثنا

عليه فقال الحمد لله الاول بلا اول كان قبله

بر او پس گفت ستایش مر خدایرا [illegible] که بود پیش از او

والآخر بلا آخر يكون بعده الذي قصرت عن رؤيته

و آخرست بی آخر که باشد بعد از او آنکه کوتاه شد از دیدن

ابصار الناظرين وعجزت عن نعته اوهام الواصفين

چشمهای نگرندگان و عاجز شد از صفتش وهمهای وصف کنندگان

ابتدع بقدرته الخلق ابتداعا واخترعهم على مشيته

بدید آورد به توانائی خلق را بدید آوردنی و بدید کردشان بر خواست

اختراعا ثم سلك بهم طريق ارادته وبعثهم في سبيل

بدید کردنی پس برد ایشان در راههای [illegible] و [illegible] در راهها

تم بلغ قراءة الكريم نا بيه

سبحانه وتعالى اول آخر

محبته لا يملكون تأخيرا عما قدمهم اليه ولا يستطيعون

[illegible]

تقدما الى ما اخرهم عنه وجعل لكل روح

پیش شدن را بدانچه پس داشت ایشانرا از آن و گردانید هر جانرا

منهم قوتا معلوما مقسوما من رزقه لا ينقص من

از ایشان قوتی [illegible] قسمت کرده از روزی ایشان نکاهد از ایشان

زاده ناقص ولا يزيد من نقص منهم زائد ثم ضرب

[illegible]

له في الحياة اجلا موقوتا ونصب له امدا محدودا

[illegible]

يتخطى اليه بايام عمره ويرهقه باعوام دهره حتى

[illegible]

اذا بلغ اقصى اثره واستوعب حساب عمره قبضه

چون برسید بدورترین اثرش و تمام [illegible] شمار [illegible]

الى ما ندبه اليه من موفور ثوابه او محذور عقابه

[illegible]

ليجزي الذين اساؤا بما عملوا ويجزي الذين احسنوا

تا پاداش دهد [illegible] بدی کردند بانچه کردند و پاداش دهد آنانرا که نیکی کردند

بالحسنى عدلاً منه تقدست اسماؤه وتظاهرت آلاؤه

لا يُسئل عما يفعل وهم يُسئلون والحمد لله الذي لو

حبس عن عباده معرفة حمده على ما ابلاهم من مننه المتتابعة

واسبغ عليهم من نعمه المتظاهرة لتصرفوا في مننه

فلم يحمدوه وتوسعوا في رزقه فلم يشكروه ولو

كانوا كذلك لخرجوا من حدود الانسانية

الى حد البهيمية فكانوا كما وصف في محكم كتابه

ان هم الا كالانعام بل هم اضل سبيلا

والحمد لله على ما عرّفنا من نفسه والهمنا من شكره

الابلاء الانعام والاحسان يقال بلوت الرجل وابليت عنده بلاء حسنا كذا قاله ابن الاثير

وفتح لنا من ابواب العلم بربوبيته ودلّنا عليه من

الاخلاص له في توحيده وجنّبنا من الالحاد و

الشك في امره حمداً نعمّر به فيمن حمده من خلقه

ونسبق به من سبق الى رضاه وعفوه حمداً يضيء

لنا به ظلمات البرزخ ويسهّل علينا به سبيل المبعث

ويشرّف به منازلنا عند مواقف الاشهاد يوم

تجزى كل نفس بما كسبت وهم لا يظلمون

يوم لا يغني مولى عن مولى شيئاً ولا هم ينصرون

حمداً يرتفع منا الى اعلى عليين في كتاب مرقوم

يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ حَمْداً تَقَرُّ بِهِ عُيُونُنَا إِذَا بَرِقَتِ
الْأَبْصَارُ وَتَبْيَضُّ بِهِ وُجُوهُنَا إِذَا اسْوَدَّتِ الْأَبْشَارُ
حَمْداً نُعْتَقُ بِهِ مِنْ أَلِيمِ نَارِ اللَّهِ إِلَى كَرِيمِ جِوَارِ اللَّهِ
حَمْداً نُزَاحِمُ بِهِ مَلَائِكَتَهُ الْمُقَرَّبِينَ وَنُضَامُّ بِهِ أَنْبِيَاءَهُ
الْمُرْسَلِينَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ الَّتِي لَا تَزُولُ وَمَحَلِّ كَرَامَتِهِ
الَّتِي لَا تَحُولُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اخْتَارَ لَنَا مَحَاسِنَ الْخَلْقِ
وَأَجْرَى عَلَيْنَا طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَجَعَلَ لَنَا الْفَضِيلَةَ
بِالْمَلَكَةِ عَلَى جَمِيعِ الْخَلْقِ فَكُلُّ خَلِيقَتِهِ مُنْقَادَةٌ لَنَا
بِقُدْرَتِهِ وَصَائِرَةٌ إِلَى طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

أَغْلَقَ عَنَّا بَابَ الْحَاجَةِ إِلَّا إِلَيْهِ فَكَيْفَ نُطِيقُ حَمْدَهُ
أَمْ مَتَى نُؤَدِّي شُكْرَهُ لَا مَتَى وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَكَّبَ فِينَا
آلَاتِ الْبَسْطِ وَجَعَلَ لَنَا أَدَوَاتِ الْقَبْضِ وَمَتَّعَنَا
بِأَرْوَاحِ الْحَيٰوةِ وَأَثْبَتَ فِينَا جَوَارِحَ الْأَعْمَالِ وَغَذَّانَا
بِطَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَأَغْنَانَا بِفَضْلِهِ وَأَقْنَانَا بِمَنِّهِ
ثُمَّ أَمَرَنَا لِيَخْتَبِرَ طَاعَتَنَا وَنَهَانَا لِيَبْتَلِيَ شُكْرَنَا
فَخَالَفْنَا عَنْ طَرِيقِ أَمْرِهِ وَرَكِبْنَا مُتُونَ زَجْرِهِ فَلَمْ
يَبْتَدِرْنَا بِعُقُوبَتِهِ وَلَمْ يُعَاجِلْنَا بِنِقْمَتِهِ بَلْ تَأَنَّانَا
بِرَحْمَتِهِ تَكَرُّماً وَانْتَظَرَ مُرَاجَعَتَنَا بِرَأْفَتِهِ حِلْماً

والحمد لله الذي دلنا على التوبة التي لم نفدها
الا من فضله فلو لم نعتدد من فضله الا بها
لقد حسن بلاؤه عندنا وجل احسانه الينا
وجسم فضله علينا فما هكذا كانت سنته
في التوبة لمن كان قبلنا لقد وضع عنا ما لا
طاقة لنا به ولم يكلفنا الا وسعا ولم يجشمنا
الا يسرا ولم يدع لاحد منا حجة ولا عذرا
فالهالك منا من هلك عليه والسعيد منا من رغب
اليه والحمد لله بكل ما حمده به ادنى ملائكته اليه

نعتدها — جسّم كف — وعظم كف

واكرم خليقته عليه وارضى حامديه لديه حمدا يفضل سائر
الحمد كفضل ربنا على جميع خلقه ثم له الحمد مكان
كل نعمة له علينا وعلى جميع عباده الماضين والباقين
عدد ما احاط به علمه من جميع الاشياء ومكان
كل واحدة منها عددها اضعافا مضاعفة ابدا
سرمدا الى يوم القيامة حمدا لا منتهى لحده ولا حساب
لعدده ولا مبلغ لغايته ولا انقطاع لامده حمدا
يكون وصلة الى طاعته وعفوه وسببا الى رضوانه
وذريعة الى مغفرته وطريقا الى جنته وخفيرا من

خلائقه غ — للخلق غ — جميعا كف — لعدده

نقمته وامانا من غضبه وظهيرا على طاعته وحاجزا

عن معصيته وعونا على تأدية حقه ووظائفه

حمدا نسعد به في السعداء من اوليائه ونصير به

في نظم الشهداء بسيوف اعدائه انه ولي حميد وكان

من دعائه عليه السلام بعد هذا التحميد الصلوة

على رسول الله صلى الله عليه وآله والحمد لله الذي

من علينا بمحمد نبيه صلى الله عليه وآله دون

الامم الماضية والقرون السالفة بقدرته التي

لا تعجز عن شيء وان عظم ولا يفوتها شيء وان لطف

ثم بلغ قراءة ... افاض الله عليه

وسلم كن

فختم بنا على جميع من ذرأ وجعلنا شهداء على من

جحد وكثرنا بمنه على من قل اللهم فصل

على محمد امينك على وحيك ونجيبك من خلقك

وصفيك من عبادك امام الرحمة وقائد

الخير ومفتاح البركة كما نصب لامرك نفسه

وعرض فيك للمكروه بدنه وكاشف

في الدعاء اليك حامته وحارب في رضاك

اسرته وقطع في احياء دينك رحمه واقصى

الادنين على جحودهم وقرب الاقصين على

وآل محمد كن

حامته كو

حامة الانسان خاصته ومن قرب منه وهو الحميم ايضا نهاية

عنودهم خ

استجابتهم لك ووالى فيك الأبعدين وعادى

فيك الأقربين وأدأب نفسه في تبليغ رسالتك

وأتعبها بالدعاء إلى ملتك وشغلها بالنصح لأهل

دعوتك وهاجر إلى بلاد الغربة ومحل النأي

عن موطن رحله وموضع رجله ومسقط رأسه

ومأنس نفسه إرادة منه لإعزاز دينك واستنصارا

على أهل الكفر بك حتى استتب له ما حاول

في أعدائك واستتم له ما دبر في أوليائك فنهد

إليهم مستفتحا بعونك ومتقويا على ضعفه

في الدعوة

بنصرك

بنصرك فغزاهم في عقر ديارهم وهجم عليهم

في بحبوحة قرارهم حتى ظهر أمرك وعلت

كلمتك ولو كره المشركون اللهم فارفعه

بما كدح فيك إلى الدرجة العليا من جنتك

حتى لا يساوى في منزلة ولا يكافأ في مرتبة

ولا يوازيه لديك ملك مقرب ولا نبي مرسل

وعرفه في أهله الطاهرين وأمته المؤمنين

من حسن الشفاعة أجل ما وعدته يا نافذ العدة

يا وافي القول يا مبدل السيئات بأضعافها

بحبوحة الدار وسطها

ولا يوازيه

وفضلة الوعد

يا وفي

من الحسنات انک ذو الفضل العظیم وکان
از نیکیها که توئی خداوند فضل بزرگ و بود

من دعائه علیه الصلوة والسلام فی الصلوة علی حملة العرش
از دعای او علیه السلام در صلوات دادن بر دارندگان عرش

وکل ملک مقرب اللهم وحملة عرشک الذین
و همه مقربه یا رب و فرشتگان که عرش تو بر گرفته اند آنانکه

لا یفترون من تسبیحک ولا یسأمون من تقدیسک
سست بار نباشند از تسبیح تو و سیر نیاورند از تقدیس تو

ولا یستحسرون من عبادتک ولا یؤثرون التقصیر
و در نمانند از پرستش تو و بر نگزینند تقصیر را

علی الجد فی امرک ولا یغفلون عن الوله الیک
بر جد در کار تو و غافل نباشند از [illegible]

واسرافیل صاحب الصور الشاخص الذی ینتظر
و اسرافیل خداوند صور و آنکه [illegible]

منک الاذن وحلول الامر فینبه بالنفخة
از تو [illegible]

صرعی رهائن القبور ومیکائیل ذو الجاه عندک
افتادگانی را که در گورها مانده اند و میکائیل خداوند جاه نزدیک تو

ثم بلغ قراءة ... علیه

ملک
فرشتهای

الذی مح

صرعی

والمکان الرفیع من طاعتک وجبرئیل الامین
و جای بلند از طاعت تو و جبرئیل استوار

علی وحیک المطاع فی اهل سماواتک المکین
بر وحی تو [illegible] از اهل آسمانها و جای

لدیک المقرب عندک والروح الذی هو علی
[illegible] مقرب نزدیک تو و آن روح که او

ملائکة الحجب والروح الذی هو من امرک
بر فرشتگان حجابها و آن روح که او از فرمان تست

فصل علیهم وعلی الملائکة الذین من
صلوات ده بر ایشان و بر آن فرشتگان که از

دونهم من سکان سماواتک واهل الامانة
ایشانند از ساکنان آسمانهای تو و اهل امانت

علی رسالاتک والذین لا تدخلهم سأمة
بر پیغامهای تو و آنانکه در نیاید ایشان را سیری

من دؤوب ولا اعیاء من لغوب ولا فتور
از [illegible] و نه ماندگی از رنج و نه سستی

ولا تشغلهم عن تسبیحک الشهوات ولا یقطعهم
و مشغول نگردانند ایشان را از تسبیح تو آرزوها و باز بر ندارند ایشان را

اهل خ
اهل

ملائکته بحجب
اللهم
[illegible]

اللغوب التعب
والاعیاء

فتور

عَنْ تَعْظِيمِكَ سَهْوُ الْغَفَلَاتِ الْخُشَّعُ الْأَبْصَارِ

از بزرگ داشتن تو فراموشی غفلتها انکه از ترس چشم در پیش افکنده اند

فَلَا يَرُومُونَ النَّظَرَ إِلَيْكَ النَّوَاكِسُ الْأَذْقَانِ الْأَعْنَاقِ

در تو بنگرند انگار کرده ها و در پیش افکنده اند

الَّذِينَ قَدْ طَالَتْ رَغْبَتُهُمْ فِيمَا لَدَيْكَ الْمُسْتَهْتَرُونَ

و دراز بوده است رغبت ایشان در انچه نزدیک تو است

بِذِكْرِ آلَائِكَ وَالْمُتَوَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ

بیاد کردن نعمتهای تو و فروتنان پیش بزرگواری تو

وَجَلَالِ كِبْرِيَائِكَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا

و بزرگی بزرگواری تو و انانکه میگویند چون نگاه کنند

إِلَى جَهَنَّمَ تَزْفِرُ عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِكَ سُبْحَانَكَ

بدوزخ که بانگ میکند بر اهل معصیت تو پاکا خدای را تو

مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى

نپرستیده ایم ترا سزاوار پرستش تو صلوات ده بر ایشان و بر

الرُّوحَانِيِّينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَهْلِ الزُّلْفَةِ عِنْدَكَ

روحانیان از فرشتگان تو و انانکه اهل نزدیکی اند نزد تو

وَحُمَّالِ الْغَيْبِ إِلَى رُسُلِكَ وَالْمُؤْتَمَنِينَ عَلَى وَحْيِكَ

و انانکه غیب بر پیغمبران تو و انانکه امین اند بروحی تو

وقبائل

وَقَبَائِلِ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ

و ان فرشتگان که تو ایشان را بخود مخصوص کرده

وَأَغْنَيْتَهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ بِتَقْدِيسِكَ

و بی نیازشان کرده از طعام و شراب بعبادت کردن تو

وَأَسْكَنْتَهُمْ بُطُونَ أَطْبَاقِ سَمَاوَاتِكَ وَالَّذِينَ عَلَى

و جای داده ایشان را درمیان اطباق سموات تو و انانکه برکنارها

أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَمْرُ بِتَمَامِ وَعْدِكَ وَخُزَّانِ

آسمانند چون فرمان فرود اید بپایان تمامی وعده تو و انانکه خزانه

الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ وَالَّذِي بِصَوْتِ زَجْرِهِ

باران اند و رانندگان ابر که از اواز راندن او آواز

يُسْمَعُ زَجَلُ الرُّعُودِ وَإِذَا سَبَحَتْ بِهِ حَفِيفَةُ السَّحَابِ

رعدها شنوند و چون رود بسبب او آواز ابر

الْتَمَعَتْ صَوَاعِقُ الْبُرُوقِ وَمُشَيِّعِي الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ

درخشان باشد صاعقها برقها و انانکه

وَالْهَابِطِينَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ وَالْقُوَّامِ عَلَى خَزَائِنِ

و انانکه فرود ایند با قطرهای باران چون باران اید

الرِّيَاحِ وَالْمُوَكَّلِينَ بِالْجِبَالِ فَلَا تَزُولُ وَالَّذِينَ

باد و موکلان بکوهها از جای نرود و انانکه

مثاقيل
المياه وكيل ما تحويه
لواعج الامطار
وعوالجها ورسلك
من الملائكة الى
اهل الارض بمكروه
ما ينزل

من البلاء ومحبوب
الرخاء والسفرة الكرام
البررة والحفظة الكرام
الكاتبين وملك الموت
واعوانه ومنكر ونكير
ورومان فتان
القبور
والطائفين
بالبيت المعمور ومالك والخزنة ورضوان وسدنة الجنان والذين

لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون و
الذين يقولون سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى
الدار والزبانية الذين اذا قيل لهم خذوه فغلّوه
ثم الجحيم صلّوه ابتدروه سراعا ولم ينظروه
ومن اوهمنا ذكره ولم نعلم مكانه منك
وبأيّ امر وكّلته وسكان الهواء والارض و
الماء ومن منهم على الخلق فصلّ عليهم صلوة
تزيدهم كرامة على كرامتهم وطهارة على
طهارتهم اللهم واذا صليت على ملائكتك و

رسلك وبلّغتهم صلاتنا عليهم فصلّ عليهم
بما فتحت لنا من حسن القول فيهم انك جواد كريم

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على

اتباع الرسل ومصدقيهم اللهم واتباع الرسل
ومصدقوهم من اهل الارض بالغيب عند معارضة
المعاندين لهم بالتكذيب والاشتياق الى
المرسلين بحقائق الايمان في كل دهر وزمان
ارسلت فيه رسولا واقمت لاهله دليلا من
لدن آدم الى محمد صلى الله عليه وآله من ائمة

الهدى وقادة اهل التقى على جميعهم السلام فاذكرهم
منك بمغفرة ورضوان اللهم واصحاب محمد
خاصة الذين احسنوا الصحابة والذين ابلوا
البلاء الحسن في نصره وكانفوه واسرعوا
الى وفادته وسابقوا الى دعوته واستجابوا له
حيث اسمعهم حجة رسالاته وفارقوا الازواج
والاولاد في اظهار كلمته وقاتلوا الاباء
والابناء في تثبيت نبوته وانتصروا به ومن كانوا
منطوين على محبته يرجون تجارة لن تبور في

ابلوه
نصرته
وسارعوا
رسالته

مودته والذين هجرتهم العشائر اذ تعلقوا بعروته وانتفت
منهم القرابات اذ سكنوا في ظل قرابته فلا تنس
لهم اللهم ما تركوا لك وفيك وارضهم
من رضوانك وبما حاشوا الخلق عليك وكانوا
مع رسولك دعاة لك اليك واشكرهم على هجرهم
فيك ديار قومهم وخروجهم من سعة المعاش
الى ضيقه ومن كثرت في اعزاز دينك من
مظلومهم اللهم واوصل الى التابعين لهم
باحسان الذين يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا

والذين
ومن كثرت في اعزاز دينك كلومهم

ولا تجعل في قلوبنا غلا
و در دلهای ما هیچ کینه مینه
للذين آمنوا ربنا انك
بسوی آنانکه ایمان آوردند یا رب تو
رؤف رحيم
مهربانی بخشاینده

ثناه اى عطفه عن

المنار العلم والحد بين الارضين ومنار الروم اعلامه التي ضربها ابراهيم على اقطاره

الذين سبقونا بالايمان خير جزائك الذين قصدوا
که پیش از ما ایمان آوردند بهترین جزای تو با آنکه بر راه ایشان بودند
سمتهم وتحروا وجهتهم ومضوا على شاكلتهم
و روی بایشان کردند و برفتند بر راه آنانکه مانند ایشان بودند
لم يثنهم ريب في بصيرتهم ولم يختلجهم
ایشان را بگردانید شکی در بصیرت ایشان و در دل ایشان نیامد
شك في قفو آثارهم والائتمام بهداية منارهم
شک در پی اثرهای ایشان و بر راه راست ایشان
مكانفين وموازرين لهم يدينون بدينهم
بناه یکدیگر شدند و همنشینی ایشان کردند و بدین ایشان دین دار بودند
ويهتدون بهديهم يتفقون عليهم و
و براه راست ایشان راه نمودند و بر حکم ایشان اتفاق کردند و
لا يتهمونهم فيما ادوا اليهم اللهم وصل
ایشان را متهم نداشتند در آنچه بایشان رسانیدند یا رب صلوات ده
على التابعين من يومنا هذا الى يوم الدين
بر تابعان از امروز تا روز قیامت
وعلى ازواجهم وعلى ذرياتهم وعلى من اطاعك
و بر زنان ایشان و بر فرزندان ایشان و بر هر که بی روی کرد

يتفقون
يتقفون
افتعال من الوقوف

بفتح الهاء واسكان الدال يقال هدى هدى فلان اى سيرته ولذلك الهدى بكسر الهاء وتسكين الدال ويقال هدى فلان اى سيرته فيه من الحديث او العمل ولا يعدل عنه ويقال ايضا نظر فلان هدية امره ...

منهم صلوة تعصمهم بها من معصيتك وتفسح
ایشان صلواتی که نگاه داری ایشان را از معصیت و فراخی دهی
لهم بها في رياض جنتك وتمنعهم بها من كيد
ایشان را در مرغزارهای بهشت و باز داری ایشان را از کید
الشيطان وتعينهم بها على ما استعانوك عليه
دیو و یاری ایشان دهی بانچه از تو یاری خواستند بران
من بر وتقيهم طوارق الليل والنهار الا طارقا
از نیکی و نگاه داری ایشان را از آنچه شب و روز پیش مردم آید مگر پیش آیندی
يطرق بخير وتبعثهم بها على اعتقاد حسن الرجاء
که پیش آید بنیکی و بر انگیزانی ایشان را که امید نیکی دارند
لك والطمع فيما عندك وترك التهمة فيما تحويه ايدي
بتو و طمع آن دارند که نزدیک تو باشد و ترک نمایند آنچه بدست
العباد لتردهم الى الرغبة اليك والرهبة منك
بندگانست تا بازگردانی ایشان را بسوی رغبت تو و ترس از تو
وتزهدهم في سعة العاجل وتحبب اليهم العمل
و زاهد ایشان کنی در فراخی دنیا و دوست گردانی ایشان را کار
للاجل والاستعداد لما بعد الموت وتهون عليهم
آخرت و مستعد بودن برای مرگ و آسان کنی بر ایشان

التهمة اص

للاجل س

كلّ كرب يحلّ بهم يوم خروج الأنفس من

از هر رنج دشواری که [illegible] روزی که جانهاشان از

أبدانها وتعافيهم ممّا تقع به الفتنة من محذوراتها

تنهاشان بیرون آید و بپرهیزانی ایشان را از آنچه ایشان را افتد [illegible] از چیزهای پرهیزیدنی

وكبّة النار وطول الخلود فيها وتصيّرهم إلى

و برافتادن در آتش و درازی جاوید بودن [illegible] و برسانی ایشان را بجای

أمن من مقيل المتّقين وكان من دعائه عليه السلام

ایمنی یعنی جای پرهیزکاران و بود از جمله دعاهای او علیه السلام

لنفسه وأهل ولايته يا من لا تنقضي عجائب عظمته

از برای نفس خود و دوستانش ای آنکه [illegible] عجایب [illegible]

صلّ على محمّد وآله واحجبنا عن الإلحاد في عظمتك

صلوات ده بر محمد و آلش و نگاهدار ما را از کناره گرفتن در عظمت و بزرگی

ويا من لا تنتهي مدّة ملكه صلّ على محمّد وآله و

وای آنکه منتهی نشود مدت پادشاهی او صلوات ده بر محمد و آلش

أعتق رقابنا من نقمتك ويا من لا تفنى خزائن

آزاد کن گردنهای ما را از عذاب تو وای آنکه فانی نشود خزانهای

نعمته صلّ على محمّد وآله وأدننا إلى قربك ويا من

رحمت تو صلوات ده بر محمد و آلش و نزدیک کن ما را بنزدیکی تو وای آنکه

صلّ على محمّد وآله واجعل

صلوات ده بر محمد و آلش

لنا نصيباً في رحمتك ويا

[illegible] در رحمت تو وای

من تنقطع دون رؤيته الأبصار صـ

آنکه [illegible] دیدن او چشمها [illegible]

بالاستحقاق ولكن برحمتك التي وسعت كلّ شيء

يا ذا الجلال والإكرام صلّ على محمّد وعلى آل محمّد

واسمع وأجب يا عزيز دعاؤه عليه السلام

ممّا يخاف ويحذره إلهي إنّه ليس يردّ

غضبك إلّا حلمك ولا ينجي من عقابك إلّا عفوك

ولا يخلّص منك إلّا رحمتك والتضرّع إليك فهب لي

يا إلهي فرجاً بالقدرة التي بها تحيي ميت البلاد وبها

تنشر أرواح العباد ولا تهلكني وعرّفني الإجابة يا ربّ

وارفعني ولا تضعني وانصرني وارزقني وعافني

من الآفات يا ربّ ان ترفعني فمن يضعني وان تضعني

فمن قد علمت يا الهي ان ليس في حكمك ظلم ولا في — يرفعني

نقمتك عجلة انما يعجل من يخاف الفوت ويحتاج

الى الظلم الضعيف وقد تعاليت عن ذلك سيدي

علوا كبيرا ربّ لا تجعلني للبلاء غرضا ولا لنقمتك

نصبا ومهلني ونفّسني واقلني عثرتي ولا تتبعني ببلاء — ونفسي

فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي وصبري فاني يا ربّ

ضعيف متضرع اليك يا ربّ واعوذ بك منك

فاعذني واستجير بك من كل بلاء فاجرني واسترني

تصغر عند خطره الاخطار صلّ على محمد وآله وكرّمنا

کوچک شود از خطر او خطرها صلوات ده بر محمد و آل او و گرامی کن ما را

عليك يا من تظهر عنده بواطن الاخبار

بتو ای آنکه ظاهر شود نزدیک او خبرهای پنهان

صلّ على محمد وآله ولا تفضحنا لديك اللهم اغننا

صلوات ده بر محمد و آل او و رسوا مکن ما را یارب بی نیاز کن ما را

عن هبة الوهابين بهبتك واكفنا وحشة

از بخشش بخشندگان ببخشش خود وکفایت کن ما را از رمیدگی

القاطعين بصلتك حتى لا نرغب الى احد مع بذلك

برندگان بپیوستگی تو تا رغبت نکنیم بکسی با بخشش تو

ولا نستوحش من احد مع فضلك اللهم صلّ على

و نرمیم از کسی با فضل تو یارب صلوات ده بر

محمد وآله وكد لنا ولا تكد علينا وامكر لنا

محمد و آل او و باش برما و مباش برما و مکر کن بسوی ما

ولا تمكر بنا وادل لنا ولا تدل منّا اللهم

و مکر مکن بما و دولت ده ما را و دولت مده از ما یارب

صلّ على محمد وآله وقنا منك واحفظنا بك

صلوات ده بر محمد و آل او و نگاهدار ما را از تو و نگاهدار ما را بتو

الواهبين

صلّ على محمد وآله وكرمنا

صلوات ده بر محمد و آل او

نضرب

وكد لنا ولا تكد علينا

الا دولة العقبه

وَاهْدِنَا إِلَيْكَ وَلَا تُبَاعِدْنَا عَنْكَ إِنَّ مَنْ تَقِهِ
يَسْلَمْ وَمَنْ تَهْدِهِ يَعْلَمْ وَمَنْ تُقَرِّبْهُ إِلَيْكَ
يَغْنَمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنَا حَدَّ نَوَائِبِ
الزَّمَانِ وَشَرَّ مَصَائِدِ الشَّيْطَانِ وَمَرَارَةَ صَوْلَةِ
السُّلْطَانِ اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَكْتَفِي الْمُكْتَفُونَ بِفَضْلِ قُوَّتِكَ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنَا وَإِنَّمَا يُعْطِي الْمُعْطُونَ
مِنْ فَضْلِ جِدَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْطِنَا وَإِنَّمَا
يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ بِنُورِ وَجْهِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاهْدِنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنْ وَالَيْتَ لَمْ يَضْرُرْهُ خِذْلَانُ

تقيه يسلم ومن تهده يعلم ومن تقربه اليك يغنم

وشر اضاليل الشيطان

يكفي الكفاة

الخاذلين

الْخَاذِلِينَ وَمَنْ أَعْطَيْتَ لَمْ يَنْقُصْهُ مَنْعُ الْمَانِعِينَ وَمَنْ
هَدَيْتَ لَمْ يُغْوِهِ إِضْلَالُ الْمُضِلِّينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَامْنَعْنَا بِعِزِّكَ مِنْ عِبَادِكَ وَأَغْنِنَا عَنْ غَيْرِكَ بِإِرْفَادِكَ
وَاسْلُكْ بِنَا سَبِيلَ الْحَقِّ بِإِرْشَادِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاجْعَلْ سَلَامَةَ قُلُوبِنَا فِي ذِكْرِ عَظَمَتِكَ وَفَرَاغَ
أَبْدَانِنَا فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَانْطِلَاقَ أَلْسِنَتِنَا فِي وَصْفِ
مِنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ دُعَاتِكَ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ وَهُدَاتِكَ الدَّالِّينَ عَلَيْكَ وَمِنْ خَاصَّتِكَ
الْخَاصِّينَ لَدَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ

الرفد بالكسر العطاء والمعونة ... والارفاد الكسب قاله الجوهري

ثم بلغ قراءة أدام ... معاليه

عليه السلام والاكرام عند الصباح والمساء الحمد لله الذي
خلق الليل والنهار بقوته وميز بينهما بقدرته وجعل
لكل واحد منهما حدا محدودا وامدا ممدودا يولج كل
واحد منهما في صاحبه ويولج صاحبه فيه بتقدير
منه للعباد فيما يغذوهم به وينشئهم عليه فخلق لهم
الليل ليسكنوا فيه من حركات التعب ونهضات النصب
وجعله لباسا ليلبسوا من راحته ومنامه فيكون ذلك لهم
جماما وقوة ولينالوا به لذة وشهوة وخلق لهم
النهار مبصرا ليبتغوا فيه من فضله وليتسببوا الى رزقه

وبينهم خ — بهضات خ — وبهظات خ — كيف خ — عن — موقوتا كف

ويسرحوا في ارضه طلبا لما فيه نيل العاجل من دنياهم
ودرك الآجل في اخراهم بكل ذلك يصلح شأنهم و
يبلو اخبارهم وينظر كيف هم في اوقات طاعته
ومنازل فروضه ومواقع احكامه ليجزي الذين اساؤا
بما عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى اللهم فلك الحمد
على ما فلقت لنا من الاصباح ومتعتنا به من ضوء النهار
وبصرتنا من مطالب الاقوات ووقيتنا فيه من
طوارق الآفات اصبحنا واصبحت الاشياء كلها بجملتها
لك سماؤها وارضها وما بثثت في كل واحد منهما ساكنه

كل منهما س

وندرك الآجل في اخراهم خ — امسينا وامست — من دابة في كف

متحرّكةٍ ومقيمةٍ وشاخصةٍ وما علا في الهواء وما كنّ تحت
الثرى أصبحنا في قبضتك يحوينا ملكك وسلطانك
وتضمّنا مشيّتك ونتصرّف عن أمرك ونتقلّب في
تدبيرك ليس لنا من الأمر إلّا ما قضيت ولا من الخير
إلّا ما أعطيت وهذا يومٌ حادثٌ جديدٌ وهو علينا
شاهدٌ عتيدٌ إن أحسنّا ودّعنا بحمدٍ وإن أسأنا فارقنا
بذمٍّ اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله وارزقنا حسن مصاحبته
واعصمنا من سوء مفارقته بارتكاب جريرةٍ أو اقتراف
صغيرةٍ أو كبيرةٍ وأجزل لنا فيه من الحسنات وأخلنا

وملكك يحوينا سلطانك

مجاورته

اللهمّ صلّ على محمّد وآله

فيه من السيّئات واملأ لنا ما بين طرفيه حمداً وشكراً
وأجراً وذخراً وفضلاً وإحساناً اللّهمّ يسّر على الكرام
الكاتبين مؤونتنا واملأ لنا من حسناتنا صحائفنا
ولا تخزنا عندهم بسوء أعمالنا اللّهمّ اجعل لنا في كلّ
ساعةٍ من ساعاته حظّاً من عبادك ونصيباً من شكرك
وشاهد صدقٍ من ملائكتك اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله
واحفظنا من بين أيدينا ومن خلفنا وعن أيماننا
وعن شمائلنا ومن جميع نواحينا حفظاً عاصماً من معصيتك
هادياً إلى طاعتك مستعملاً لمحبّتك اللّهمّ صلّ على محمّدٍ

صلّ على محمّد وآله ع

الرواية واملأ لنا صحائفنا من حسناتنا

صلّ على محمّد وآله ع

وآلِهِ وَوَفِّقْنا في يَوْمِنا هذا ولَيْلَتِنا هذِهِ وفي جَميعِ
والش و توفيق ده ما را در روز ما و شب اين و در جمله

أيّامِنا لاسْتِعْمالِ الخَيْرِ وهِجْرانِ الشَّرِّ وشُكْرِ النِّعَمِ و
روزها براى كار داشتن نيكى و بريدن از بدى و شكر نعمت و

اتِّباعِ السُّنَنِ ومُجانَبَةِ البِدَعِ والأَمْرِ بالمَعْروفِ و
پى روى سنتها و بر كناره بود از بدعتها و فرمودن بنيكى و

النَّهْيِ عَنِ المُنْكَرِ وحِياطَةِ الإسْلامِ وانْتِقاصِ الباطِلِ و
باز داشتن از ناشايست و نگاه داشتن مسلمانى و كاستن از باطل و

إذْلالِهِ ونُصْرَةِ الحَقِّ وإعْزازِهِ وإرْشادِ الضّالِّ ومُعاوَنَةِ
خوار كردن ان و يارى دادن حق و عزيز داشتن ان و راه نمودن گمراه و يارى دادن

الضَّعيفِ اللّهُمَّ صَلِّ على مُحَمَّدٍ وآلِهِ واجْعَلْهُ أَيْمَنَ يَوْمٍ
ضعيف يا رب صلوات ده محمد و آل ش و بكن او را خجسته ترين

عَهِدْناهُ وأفْضَلَ صاحِبٍ صَحِبْناهُ وخَيْرَ وَقْتٍ ظَلِلْنا
عهد روزها و فاضلترين صاحبى كه صحبت كرده ايم با او و بهترين وقتى كه ما در

فيهِ واجْعَلْنا مِنْ أرْضى مَنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ والنَّهارُ مِنْ
بوده ايم و بگردان ما را راضى ترين كسى كه برو گذشته باشد شب و روز از

جُمْلَةِ خَلْقِكَ أشْكَرَهُمْ لِما أوْلَيْتَ مِنْ نِعَمِكَ وأقْوَمَهُمْ
همه خلق تو شكر گزارترين ايشان آنكه تو انعام داده از نعمت خود و راست ترين

نعمتك

ولياليها — و شبهاى ما

حياطة الاسلام حفظه من جميع جوانبه

وانتقاص — شكسته شدن

بمداركتنا للضعيف — دريافتن درمانده

صاحبناه وصحبناه

قال الجوهري ظللت اعمل كذا بالكسر ... اذا عملته بالنهار دون الليل

بما شرعت

بِما شَرَعْتَ مِنْ شَرائِعِكَ وأوْقَفَهُمْ عَمّا حَذَّرْتَ مِنْ
از شريعتهاى تو و بازايستاده ترين ايشان ازانچه حذر كرده از

نَهْيِكَ اللّهُمَّ إنّي أُشْهِدُكَ وكَفى بِكَ شَهيداً
نهى تو يا رب بدرستى كه گواه ميگيرم ترا و بس است بتو گواهى

وأُشْهِدُ سَماءَكَ وأرْضَكَ ومَنْ أسْكَنْتَهُما مِنْ مَلائِكَتِكَ
و گواه ميگيرم آسمان ترا و زمين ترا و هر كسى كه ساكن گردانيده در آنها از فرشتگان تو

وسائِرِ خَلْقِكَ في يَوْمي هذا وساعَتي هذِهِ ولَيْلَتي
و ديگر خلايق در اين روز و در اين ساعت و در اين شب

هذِهِ ومُسْتَقَرّي هذا أنّي أشْهَدُ أنَّكَ أنْتَ اللهُ الَّذي
و در اين آرامگاه من بدرستى كه من گواهى ميدهم بدرستى كه تو اى خدايى كه

لا إلهَ إلّا أنْتَ قائِمٌ بالقِسْطِ عَدْلٌ في الحُكْمِ رَؤوفٌ
نيست خدايى مگر تو ايستاده بداد عادلى در حكم مهربان

بالعِبادِ مالِكُ المُلْكِ رَحيمٌ بالخَلْقِ وأنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ
بر بندگان پادشاه پادشاهى بخشاينده بخلايق و بدرستى كه گواهى ميدهم كه محمد بنده

ورَسولُكَ وخِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ حَمَّلْتَهُ رِسالَتَكَ
ديگر و فرستاده تو و برگزيده تو از خلقان تو بردى بر او رسالت تو

فأدّاها وأمَرْتَهُ بالنُّصْحِ لأمَّتِهِ فَنَصَحَ لَها اللّهُمَّ فَصَلِّ على
پس ادا كرد و فرمودى او را به نصيحت كردن بر امت خود پس نصيحت كرد يا رب صلوات ده

مالك الملك

صلى الله عليه وآله وسلم

رسالاتك نسخة

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَآتِهِ أَفْضَلَ مَا
آتَيْتَ أَحَداً مِنْ عِبَادِكَ وَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ وَأَكْرَمَ مَا
جَزَيْتَ أَحَداً مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَنْ أُمَّتِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ
بِالْجَسِيمِ الْغَافِرُ لِلْعَظِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَنْجَبِينَ وَكَانَ مِنْ

دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ أَوْ نَزَلَتْ
بِهِ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ
يَفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ
الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ

الْأَسْبَابُ وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَى
إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ
وَبِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ
وَأَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ
وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ
مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَأَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ وَ
بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ
فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا
فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ

وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ
بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ
وَأَنِلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ
فِيمَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنِيئاً
وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِيّاً وَلَا تَشْغَلْنِي بِالاهْتِمَامِ
عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ
لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ
عَلَيَّ هَمّاً وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ
مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الاسْتِعَاذَةِ
مِنَ الْمَكَارِهِ وَسَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَمَذَامِّ الْأَفْعَالِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيَجَانِ الْحِرْصِ وَسَوْرَةِ الْغَضَبِ
وَغَلَبَةِ الْحَسَدِ وَضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ وَشَكَاسَةِ
الْخُلُقِ وَإِلْحَاحِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَةِ الْحَمِيَّةِ وَمُتَابَعَةِ الْهَوَى
وَمُخَالَفَةِ الْهُدَى وَسِنَةِ الْغَفْلَةِ وَتَعَاطِي الْكُلْفَةِ وَ
إِيثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ وَالْإِصْرَارِ عَلَى الْمَأْثَمِ وَاسْتِصْغَارِ
الْمَعْصِيَةِ وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ وَمُبَاهَاةِ الْمُكْثِرِينَ
وَالْإِزْرَاءِ بِالْمُقِلِّينَ وَسُوءِ الْوِلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ أَيْدِينَا

عَلَى الْمُقِلِّينَ

بعل شكس بالتسكين اى صعب الخلق

عطوت الشيء تناولته باليد

وأن نعضد

ومن ترك الشكر لمن اصطنع العارفة عندنا أو أن نعضد
و دست داشتن از شکر آنرا که نیکویی کرد نزدیک ما و اگر یاری دهیم
ظالماً أو نخذل ملهوفاً أو نروم ما ليس لنا بحق أو
بیدادکاری را یا واگذاریم رنج رسیده را یا کریم آن حق که مارا نیست در آن حقی یا
نقول في العلم بغير علم ونعوذ بك أن ننطوي على
گوییم در علم بی دانش و پناه گیریم بتو که در دل گیریم بر
غش أحد وأن نعجب بأعمالنا ونمد في آمالنا ونعوذ
خیانت کسی و اگر عجب کنیم بکردارهای خود و با کشیم درازی در امیدها و پناه میخواهیم
بك من سوء السريرة واحتقار الصغيرة وأن يستحوذ علينا
بتو از بدی نهانی و کوچک داشتن گناه و اگر غلبه کند بر ما
الشيطان أو ينكبنا الزمان أو يتهضمنا السلطان ونعوذ
دیو یا محنت رساند بما روزگار یا بیداد کند بر ما پادشاه و پناه میجوییم
بك من تناول الإسراف ومن فقدان الكفاف ونعوذ
بتو از کردن اسراف و از درویشی که باشد کفایت و پناه میجوییم
بك من شماتة الأعداء ومن الفقر إلى الأكفاء ومن
بتو از شادکامی دشمنان و از درویش حاجتمند بهمسران و از
معيشة في شدة وميتة على غير عدة ونعوذ بك من الحسرة
زیستن در سختی و برمردن بر بی ساختگی و پناه میجوییم بتو از حسرت

العظمى والمصيبة الكبرى وأشقى الشقاء وسوء المآب
بزرگترین و مصیبت بزرگترین و بدبختی بدبخت‌ترین و بازگشتن بد
وحرمان الثواب وحلول العقاب اللهم صل على محمد
و نایافتن ثواب و فرود آمدن عقوبت یا رب صلوات ده بر محمد
وآله وأعذني من كل ذلك برحمتك وجميع المؤمنات
و آلش و پناه ده مرا از همه این که مذکور شد تو رحمت و همه مومنات
يا أرحم الراحمين وكان من دعائه عليه السلام
ای بخشاینده‌ترین بخشندگان و بود از دعای او علیه السلام
في الاشتياق إلى طلب المغفرة من الله جل جلاله اللهم
در سبقت گرفتن بطلب مغفرت از خدای عز و جل بار خدایا
صل على محمد وآله وصيرنا إلى محبوبك من التوبة و
صلوات ده بر محمد و آلش و ببر ما را از آنچه دوست داشته است ترا از توبه
أزلنا عن مكروهك من الإصرار اللهم ومتى وقفنا
و دور کن ما را از ناخواسته است از ایستادن بار خدایا هرگاه که ما
بين نقصين في دين أو دنيا فأوقع النقص بأسرعهما فناء
میان دو نقصان در دین یا در دنیا
واجعل التوبة في أطولهما بقاء وإذا هممنا بهمين

المؤمنين و

عز وجل

عن الحوبة

نقصين خ

يرضيك أحدهما عنا ويسخطك الآخر علينا فمل بنا إلى ما

يُرْضِيكَ عَنَّا وَاوْهِنْ قُوَّتَنَا عَمَّا يُسْخِطُكَ عَلَيْنَا وَلَا تُخَلِّ

فِي ذَلِكَ بَيْنَ نُفُوسِنَا وَاخْتِيَارِهَا فَإِنَّهَا مُخْتَارَةٌ لِلْبَاطِلِ

إِلَّا مَا وَفَّقْتَ أَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتَ اللَّهُمَّ وَإِنَّكَ مِنَ

الضَّعْفِ خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ بَنَيْتَنَا وَمِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ابْتَدَأْتَنَا

فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِقُوَّتِكَ وَلَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ فَأَيِّدْنَا

بِتَوْفِيقِكَ وَسَدِّدْنَا بِتَسْدِيدِكَ وَاعْمِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا عَمَّا

خَالَفَ مَحَبَّتَكَ وَلَا تَجْعَلْ لِشَيْءٍ مِنْ جَوَارِحِنَا نُفُوذاً فِي

مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَمَسَاتِ

قُلُوبِنَا وَحَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا وَلَمَحَاتِ أَعْيُنِنَا فِي مُوجِبَاتِ

وَلَهَجَاتِ أَلْسِنَتِنَا

٦١

ثَوَابِكَ حَتَّى لَا تَفُوتَنَا حَسَنَةٌ نَسْتَحِقُّ بِهَا جَزَاءَكَ وَلَا تَبْقَى

١٠ لَنَا سَيِّئَةٌ نَسْتَوْجِبُ بِهَا عِقَابَكَ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اللَّجَإِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُمَّ إِنْ تَشَأْ

تَعْفُ عَنَّا فَبِفَضْلِكَ وَإِنْ تَشَأْ تُعَذِّبْنَا فَبِعَدْلِكَ فَسَهِّلْ

لَنَا عَفْوَكَ بِمَنِّكَ وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ فَإِنَّهُ

لَا طَاقَةَ لَنَا بِعَدْلِكَ وَلَا نَجَاةَ لِأَحَدٍ مِنَّا دُونَ عَفْوِكَ

يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ هَا نَحْنُ عِبَادُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَنَا أَفْقَرُ

الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ فَاجْبُرْ فَاقَتَنَا بِوُسْعِكَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَاءَنَا

بِمَنْعِكَ فَتَكُونَ قَدْ أَشْقَيْتَ مَنِ اسْتَسْعَدَ بِكَ وَحَرَمْتَ

ثم بلغ قراءة أدام معاليه

بفضلك

بعدلك

عدلك

مَن أمَّنَ قَد فَضلَكَ فَإلى مَن حِينَئِذٍ مُنقَلَبُنا عَنكَ
از کہ یاری خواسته باشیم فضل خود بس کی باشد بر گردیدن ما از تو
وَإلى أينَ مَذهَبُنا عَن بابِكَ سُبحانَكَ نَحنُ المُضطَرُّونَ
وتا بکجا باشد رفتن ما از در تو پاکا خدایا مایيم بیچارگان
الَّذِينَ أوجَبتَ إجابَتَهُم وَأهلُ السُّوءِ الَّذِينَ وَعَدتَ
که تو واجب کرده اجابت ایشان وان رنجوران که تو وعده داده
الكَشفَ عَنهُم وَأشبَهُ الأشياءِ بِمَشِيَّتِكَ وَأولَى الأُمُورِ
که از ایشان رنج ببری ومانندہ ترین کارها بخواست تو وسزاوارترین کارها
بِكَ فِي عَظَمَتِكَ رَحمَةُ مَنِ استَرحَمَكَ وَغَوثُ مَنِ استَغاثَ
بتو در بزرگواری تو بخشایش آنکه بخشایش خواهد از تو وفریاد رسیدن کسی که
بِكَ فَارحَم تَضَرُّعَنا إلَيكَ وَأغنِنا إذ طَرَحنا أنفُسَنا
از تو پس بخشای زاری ما را بسوی تو وبی نیاز کن ما را چون بیفکندیم خویشتن را
بَينَ يَدَيكَ اللَّهُمَّ إنَّ الشَّيطانَ قَد شَمِتَ بِنا إذ شايَعناهُ
در پیش تو یا رب شادکامی کرد بر ما چون پی روی کردیم او را
عَلى مَعصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تُشمِتهُ بِنا بَعدَ
بر معصیت تو پس صلوات ده بر محمد وآل وی وشاد مکن او را بما بعد از آنکه
تَركِنا إيَّاهُ لَكَ وَرَغبَتِنا عَنهُ إلَيكَ وكانَ
ترک کردیم او را ورغبت کردیم از وی بسوی تو

بمشيّتك خ

أزاح لنا
وأغثنا
وأغنِنا

بلغ قراءةً

يا أرحم الراحمين

ومن دعائه عليه السلام بخواتم الخير يا مَن ذِكرُهُ شَرَفٌ
ای آنکه یاد کرد او شرف
لِلذّاكِرِينَ وَيا مَن شُكرُهُ فَوزٌ لِلشّاكِرِينَ وَيا مَن
یاد کنندگان را وای آنکه شکر او رستگاری شاکران را وای آنکه
طاعَتُهُ نَجاةٌ لِلمُطِيعِينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشغَل قُلُوبَنا
طاعت او رستگاری فرمان برداران است صلوات ده بر محمد وآل وی ومشغول کن دلهای ما را
بِذِكرِكَ عَن كُلِّ ذِكرٍ وَألسِنَتَنا بِشُكرِكَ عَن كُلِّ
بیاد کردن خود از همه یاد کردنی وزبانهای ما بشکر تو از همه
شُكرٍ وَجَوارِحَنا بِطاعَتِكَ عَن كُلِّ طاعَةٍ فَإن قَدَّرتَ
شکرها واندامهای ما را بطاعت تو از همه طاعتها پس اگر اراده
لَنا فَراغاً مِن شُغلٍ فَاجعَلهُ فَراغَ سَلامَةٍ لا تُدرِكُنا
ما را پرداختن از شغلی کن او را پرداختن سلامت که در نیابد ما را
فِيهِ تَبِعَةٌ وَلا تَلحَقُنا فِيهِ سَأمَةٌ حَتّى يَنصَرِفَ عَنّا
در او تبعه ودر نرسد ما را ملالی تا باز گردند از ما
كُتّابُ السَّيِّئاتِ بِصَحِيفَةٍ خالِيَةٍ مِن ذِكرِ سَيِّئاتِنا
نویسندگان بدیها بصحیفه تهی از یاد کرد بدیهای ما
وَيَتَوَلّى كُتّابُ الحَسَناتِ عَنّا مَسرُورِينَ بِما كَتَبُوا مِن
وتا بر گردند نویسندگان نیکوییها از ما شادشده بانچه نوشته اند از

سأمة
معه سيدة
بخطه

حَسَناتِنا وَاِذَا انْقَضَتْ اَيَّامُ حَيَاتِنَا وَتَصَرَّمَتْ مُدَدُ
نیکویی ما پس چون بگذرد ایام زندگانی ما وباز برد مدتهای
اَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرَتْنَا دَعْوَتُكَ الَّتِي لَا بُدَّ مِنْهَا وَمِنْ
عمرها وحاضر آمدن خواهد ما را دعوت تو که چاره نیست از آن واز
اِجَابَتِهَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ خِتَامَ مَا تُحْصِي
اجابت کردن آن پس صلوات ده بر محمد وآلش وکن آخر آنچه شمارند
عَلَيْنَا كَتَبَةُ اَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً لَا تُوقِفُنَا بَعْدَهَا
بر ما نویسندگان کردار ما توبتی پذیرفته وبدار ما را پس از آن
عَلَى ذَنْبٍ اجْتَرَحْنَاهُ وَلَا مَعْصِيَةٍ اقْتَرَفْنَاهَا وَلَا تَكْشِفْ
بر گناهی که اندوخته ایم او را ونه نافرمانی که کسب کردیم آن را ونه برگرفتن آن
عَنَّا سِتْرًا سَتَرْتَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْاَشْهَادِ يَوْمَ تَبْلُو اَخْبَارَ
از ما پوششی که پوشیده بر سرهای گواهان روزی که آزمایی خبرهای
عِبَادِكَ اِنَّكَ رَحِيمٌ بِمَنْ دَعَاكَ وَمُسْتَجِيبٌ لِمَنْ نَادَاكَ
بندگان که تو بخشاینده ای بر کسی که دعا کند واجابت کننده کسی را که بخواند

12 وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِعْتِرَافِ وَطَلَبِ
وبست از دعای او علیه السلام در مقر آمدن وطلب
التَّوْبَةِ اِلَى اللّٰهِ تَعَالَى اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ يَحْجُبُنِي عَنْ مَسْئَلَتِكَ
توبه از خدای تعالی بار رب باز می دارد مرا از خواستن از تو

تعففنا بعدها

يحدوني — يحدوني — يحدوني

خِلَالٌ ثَلَاثٌ وَيَحْدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ يَحْجُبُنِي
سه خصلت ومی دارد مرا بر آن یک خصلت باز می دارد
اَمْرٌ اَمَرْتَ بِهِ فَاَبْطَاْتُ عَنْهُ وَنَهْيٌ نَهَيْتَنِي عَنْهُ
مرا فرمانی که فرموده بودی ومن دیر کرده ام از آن ونهی که باز داشتی مرا از آن
فَاَسْرَعْتُ اِلَيْهِ وَنِعْمَةٌ اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصَّرْتُ
پس شتافتم سوی آن ونعمتی که انعام کردی آن را بر من پس تقصیر کردم
فِي شُكْرِهَا وَيَحْدُونِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ تَفَضُّلُكَ عَلَى
در شکر آن ومی دارد مرا بر سؤال از تو فضل کردن تو بر
مَنْ اَقْبَلَ بِوَجْهِهِ اِلَيْكَ وَوَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهِ اِلَيْكَ
آنکه روی بتو کند وبیاید بنیکویی ظن خود بسوی تو
اِذْ جَمِيعُ اِحْسَانِكَ تَفَضُّلٌ وَاِذْ كُلُّ نِعَمِكَ ابْتِدَاءٌ
که همه احسان تو از روی تفضل است وهمه نعمتهای تو آغاز کرده تو است
فَهَا اَنَا ذَا يَا اِلٰهِي وَاقِفٌ بِبَابِ عِزِّكَ وُقُوفَ الْمُسْتَسْلِمِ
پس اینک منم ای خدای من ایستاده ام بر در عزت تو ایستادن گردن نهاده
الذَّلِيلِ وَسَائِلُكَ عَلَى الْحَيَاءِ مِنِّي سُؤَالَ الْبَائِسِ
خوار وخواهنده ام از تو با شرم از من خواستن درویش پریشان
الْمُعِيلِ مُقِرٌّ لَكَ بِاَنِّي لَمْ اَسْتَسْلِمْ وَقْتَ اِحْسَانِكَ اِلَّا
عیالمند اقرار کننده ام ترا با آنکه استسلام نکردم در وقت نیکویی تو مگر

بانی لم اخل فی الحالات کلها من احسانك فلم اسلم مع وفور احسانك من عصيانك

بالاقلاع عن عصيانك

بِالْانْقِلَاعِ عَنْ عِصْيَانِكَ وَمَا اَخْلُو فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا

بیرون آمدن از نافرمانی تو و خالی نبوده ام در جمیع حالات

مِنْ امْتِنَانِكَ فَهَلْ يَنْفَعُنِي يَا اِلٰهِي اِقْرَارِي عِنْدَكَ

از منت نهادن تو مرا که پس سود دارد مرا ای خدای من اقرار من نزدیک تو

بِسُوءِ مَا اكْتَسَبْتُ وَهَلْ يُنْجِيني مِنْكَ اعْتِرَافِي لَكَ

ببدی آنچه کرده ام و برهاند مرا از قهر تو اعتراف من برای تو

بِقَبِيحِ مَا ارْتَكَبْتُ اَمْ اَوْجَبْتَ لِي فِي مَقَامِي هٰذَا

بزشتی آنچه مرتکب شده ام یا واجب گردانیده ای برای من درین مقام

سُخْطَكَ اَمْ لَزِمَنِي فِي وَقْتِ دُعَائِي مَقْتُكَ سُبْحَانَكَ

خشم تو را یا لازم کرده در وقت دعای من بغض تو را پاکا

لَا اَيْأَسُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ اِلَيْكَ

نا امید نمیشوم از تو و بگشاده مرا در توبه بتو

بَلْ اَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخِفِّ

بل که میگویم قول بنده ذلیل ظالم نفس خود استخفاف کننده

بِحُرْمَةِ رَبِّهِ الَّذِي عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ فَجَلَّتْ وَاَدْبَرَتْ

بحرمت پروردگارش آن بنده که بزرگ گشت گناه او و بسیار شده گناه او و پشت برداده

اَيَّامُهُ فَوَلَّتْ حَتّٰى اِذَا رَاٰى مُدَّةَ الْعَمَلِ قَدِ انْقَضَتْ

روزهای او تا چون نگاه کرد مدت کار در گذشت و کار از دست رفت

وجب — اوجبت لی فی مقامی هذا سخطك

دعای

لا ایأس

وَغَايَةَ الْعُمُرِ قَدِ انْتَهَتْ وَاَيْقَنَ اَنَّهُ لَا مَحِيصَ لَهُ

و غایت زندگانی بر آمد و یقین دانست که او را نیست گریز

مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ لَهُ عَنْكَ تَلَقَّاكَ بِالْاِنَابَةِ وَ

و جای گریختن از حضرت تو ندارد استقبال تو نماید بتوبت

اَخْلَصَ لَكَ التَّوْبَةَ فَقَامَ اِلَيْكَ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ

اخلاص بتو و انابت پس بسوی تو آمد بدل پاک

نَقِيٍّ ثُمَّ دَعَاكَ بِصَوْتٍ حَائِلٍ خَفِيٍّ قَدْ تَطَأْطَاَ

پاکیزه پس خواند ترا باواز افتاده پوشیده فروتنی کرده

لَكَ فَانْحَنٰى وَنَكَّسَ رَاْسَهُ فَانْثَنٰى قَدْ اَرْعَشَتْ

ترا پس خم شد و در پیش افکند سر خود را و دوتا شد و بلرزانید

خَشْيَتُهُ رِجْلَيْهِ وَغَرَّقَتْ دُمُوعُهُ خَدَّيْهِ يَدْعُوكَ

ترس او هر دو پای او را و غرق کرد اشک او هر دو روی او را خواند ترا

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ انْتَابَهُ الْمُسْتَرْحِمُونَ

ای بخشاینده ترین بخشایندگان و ای بخشاینده تر از هر که بیچاره سوال کنند و باز گشت نمایند

وَيَا اَعْطَفَ مَنْ اَطَافَ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَيَا مَنْ عَفْوُهُ

و ای مهربان تر از هر که او را طواف کنند آمرزش خواهان و ای آنکه عفو او

اَكْثَرُ مِنْ نَقِمَتِهِ وَيَا مَنْ رِضَاهُ اَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ

بیشتر است از خشم او و ای آنکه خوشنودی او بیشتر است از خشم

المحيص المعدل

انتاب الرجل

تحبّبَ إلى خلقه بحسن التجاوز ويا من عوّد عباده قبول
دوست ساخت خود را به بندگانش به نیکوی درگذشتن از گناه و ای آنکه خو کرده ساخته است بندگان خود را بقبول

الإنابة ويا من استصلح فاسدهم بالتوبة ويا من
کردن انابه و توبه و ای آنکه باصلاح آورده است تباه شدگان را بتوبه و ای آنکه

رضي من فعلهم باليسير ويا من كافى قليلهم بالكثير
راضی شده از فعلهای ایشان باندک چیزی و ای آنکه مکافات کرده است اندک ایشان را به بسیار

ويا من ضمن لهم إجابة الدعاء ويا من وعدهم
و ای آنکه ضمان کرده است ایشان را اجابت دعا و ای آنکه وعده کرده است ایشان را

على نفسه بتفضله حسن الجزاء ما أنا بأعصى من
بر نفس خود به تفضل خود نیکویی جزا نیستم من نافرمان‌تر از کسی که

عصاك فغفرت له وما أنا بألوم من اعتذر
نافرمانی تو کرد پس بیامرزیدی او را و نیستم ملامت زده‌تر از کسی که عذر خواست

فقبلت منه وما أنا بأظلم من تاب إليك
پس قبول کردی از او و نیستم ظالم‌تر از آنکه توبه کرد بتو

إليك فعدت عليه أتوب إليك في مقامي هذا توبة
بتو ... با تو درین جایگاه من این توبه ایست

نادم على ما فرط منه مشفق مما اجتمع عليه خالص
در آنچه از حد درگذشت از او و از آنچه گرد آمده است برو خالص

الحياء مما وقع فيه عالم بأن العفو عن الذنب
شرم کسی از آنچه واقع شده او دانا بآنکه عفو کردن از گناه

العظيم

العظيم لا يتعاظمك وأن التجاوز عن الإثم الجليل
بزرگ ترا بزرگ نمی‌نماید و آنکه درگذشتن از گناه بزرگ

لا يستصعبك وأن احتمال الجنايات الفاحشة
دشوار نمی‌آید و آنکه احتمال گناهان زشت

لا يتكأدك وأن أحب عبادك إليك من ترك
ترا رنج نمی‌کند و آنکه دوست‌ترین بندگان نزد تو آنکسی است که ترک کند

الاستكبار عليك وجانب الإصرار ولزم
گردن‌کشی کردن بر تو و یک‌سو شود ... و لازم شود

الاستغفار وأنا أبرأ إليك من أن أستكبر
استغفار را و من بیزارم بتو از آنکه گردن‌کشی کنم

وأعوذ بك من أن أصر وأستغفرك لما قصرت فيه
و پناه می‌جویم بتو از آنکه مصر باشم و آمرزش می‌خواهم از آنچه تقصیر کرده‌ام در آن

وأستعين بك على ما عجزت عنه اللهم صل على محمد
و یاری می‌جویم از تو بر آنچه عاجز شده‌ام از آن بار خدایا صلوات ده بر محمد

وآله وهب لي ما يجب علي لك وعافني مما أستوجبه
و آلش و ببخش مرا آنچه واجب است بر من ترا و عافیت ده از آنچه سزاوار آنم

منك وأجرني مما يخافه أهل الإساءة فإنك مليء
از تو و زنهار ده مرا از آنچه می‌ترسند از آن اهل بدکرداری پس بدرستی که تو ...

الْعَفْوِ وَمَنْ هُوَ لِلْمَغْفِرَةِ مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ وَلَيْسَ لِحَاجَتِي

مَطْلَبٌ سِوَاكَ وَلَا لِذَنْبِي غَافِرٌ غَيْرُكَ حَاشَاكَ

وَلَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا إِيَّاكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى

وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حَاجَتِي

وَأَنْجِحْ طَلِبَتِي وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَآمِنْ خَوْفَ نَفْسِي إِنَّكَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْحَوَائِجِ إِلَى اللهِ تَعَالَى

اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ

وَيَا مَنْ عِنْدَهُ نَيْلُ الطَّلِبَاتِ وَيَا مَنْ لَا يَبِيعُ نِعَمَهُ بِالْأَثْمَانِ

وَيَا مَنْ لَا يُكَدِّرُ عَطَايَاهُ بِالِامْتِنَانِ وَيَا مَنْ يُسْتَغْنَى بِهِ وَلَا يُسْتَغْنَى

وای آنکه تیره نکند عطای او بمنت نهادن وای آنکه بی نیاز شود

عَنْهُ وَيَا مَنْ يُرْغَبُ إِلَيْهِ وَلَا يُرْغَبُ عَنْهُ وَيَا مَنْ

لَا تُفْنِي خَزَائِنَهُ الْمَسَائِلُ وَيَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتَهُ

الْوَسَائِلُ وَيَا مَنْ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِينَ

وَيَا مَنْ لَا يُعْنِيهِ دُعَاءُ الدَّاعِينَ تَمَدَّحْتَ بِالْغَنَاءِ

عَنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى عَنْهُمْ وَنَسَبْتَهُمْ إِلَى

الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَيْكَ فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلَّتِهِ

مِنْ عِنْدِكَ وَرَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بِكَ

فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهُ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ جَعَلَهُ

سَبَبِ مُجَاهَدُونَكَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ — منك خ / از تو
بسبب روایی حاجت بردن از تو تعرض کرده باشد محروم شدن را و سزاوار شده باشد از نزد تو
فَوْتَ الْإِحْسَانِ اَللّٰهُمَّ وَلِي إِلَيْكَ حَاجَةٌ قَدْ قَصَّرَ
در گذشتن نیکویی را بار خدایا و مرا بتو حاجتی است که باز مانده است
عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا حِيَلِي وَسَوَّلَتْ لِي — حیلتی س
از آن کوشش من و باز مانده است از آن حیلهای من و بیاراست مرا
نَفْسِي رَفْعَهَا إِلَى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِي
نفس من بر داشتن آن بکسی که بر دارد حاجتهای او را بتو و بی نیاز نباشد
فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَ — الخطائین س
در جستنهای آن از تو و آن گناهی است از گناهان خطاکاران و
عَثْرَةٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكِيرِكَ
بروی در افتادنی از بروی در افتادن گناهکاران پس بیدار شدم بیاد دادن تو
وَرَجَعْتُ وَنَكَصْتُ لِي مِنْ غَفْلَتِي وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي وَنَكَصْتُ — ورجعت بتسدیدک نخ س
مرا از غفلت من و برخاستم بتوفیق تو از گناه من و برگشتم
بِتَسْدِيدِكَ عَنْ عَثْرَتِي وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ
براست کردن تو از بروی در افتادن و گفتم پاکا پروردگارا چگونه
يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا وَأَنَّى يَرْغَبُ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ — من عدم س
خواهد محتاج از محتاجی و چون رغبت کند درویش بدرویش

فَقَصَدْتُكَ يَا إِلٰهِي بِالرَّغْبَةِ وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي — رجای خ س رجائی س
پس قصد کردم بتو ای خدای من برغبت و فرود آوردم بتو امید مرا
بِالثِّقَةِ بِكَ وَعَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرَ مَا أَسْأَلُكَ يَسِيرٌ
باستواری و بدانستم که بسیار آنچه از تو خواهم اندکست
فِي وُجْدِكَ وَأَنَّ خَطِيرَ مَا أَسْتَوْهِبُكَ حَقِيرٌ فِي وُسْعِكَ
در توانگری تو و بزرگ آنچه بخشیده می‌خواهم از تو حقیر است در فراخی عطای تو
وَأَنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ عَنْ سُؤَالِ أَحَدٍ وَأَنَّ يَدَكَ
و کرم تو تنگ نباشد از خواستن یکی و دست تو
بِالْعَطَايَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ — بالعطایا خ ش
بعطا بالاتر است از هر دستی یا رب صلوات ده بر محمد
وَآلِهِ وَاحْمِلْنِي بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَلَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ
و آلش و بر نه مرا بکرم خود بر فضل و بر منه مرا بعدل خود
عَلَى الْاِسْتِحْقَاقِ فَمَا أَنَا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ
بر سزاواری که نیم از نخستین رغبت کننده که رغبت کرد بتو
فَأَعْطَيْتَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمَنْعَ وَلَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلَكَ
و بدادی او را و او سزاوار بود ندادن را و نه از نخستین خواهنده که خواست از تو
فَأَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
و تو فضل کردی بر او و او سزاوار باشد محرومی را یا رب صلوات ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا
بر محمد و آلش و باش دعای مرا اجابت کننده و از ندای من نزدیک
وَلِتَضَرُّعِي رَاحِمًا وَلِصَوْتِي سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ
و زاری مرا رحمت کننده و آواز مرا شنونده و مبر امید من از تو
وَلَا تَبُتَّ سَبَبِي مِنْكَ وَلَا تُوَجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هَذِهِ
و باز مبر سبب من از تو و روی من پیش مکن در حاجت من و جز آن
وَغَيْرِهَا إِلَى سِوَاكَ وَتَوَلَّنِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي
جز از تو و در خود بر مرا به مطلب من برآوردن و روایی حاجت من
وَنَيْلِ سُؤْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مَوْقِفِي بِتَيْسِيرِكَ لِيَ الْعَسِيرَ
و یافتن مراد من پیش از گشتن من از ایستادن گاه من با آسان کردن تو بر من دشوار
وَحُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و نیکوی تقدیر تو مرا در همه کارها و صلوات بر محمد
وَآلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً نَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِأَبَدِهَا
و آلش صلواتی همیشه افزاینده که باز بریدن نباشد همیشه اورا
وَلَا مُنْتَهَى لِأَمَدِهَا وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا
و نهایت نباشد غایت او و کن آن را یاوری مرا و سببی
لِنَجَاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي يَا رَبِّ
روایی حاجت مرا که بسیار عطا کریمی و از حاجت من یا رب

كَذَا وَكَذَا وَتَذْكُرُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ فِي
چنین و چنین و یاد کن حاجت خود را پس سجده کن و بگوی در
سُجُودِكَ فَضْلُكَ آنَسَنِي وَإِحْسَانُكَ دَلَّنِي فَأَسْأَلُكَ
سجود خود فضل تو انس داد مرا و نیکویی تو راه نمود مرا می خواهم
بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا تَرُدَّنِي خَائِبًا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ صح
بتو و بمحمد و آلش صلوات تو بر ایشان باد که باز نگردانی مرا نومید که تو شنونده دعایی نزدیک اجابت کننده
١٤ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اعْتُدِيَ
و بود از دعاهای او علیه السلام چون بیداد کردندی
عَلَيْهِ أَوْ رَأَى مِنَ الظَّالِمِينَ مَا لَا يُحِبُّ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ
برو یا دیدی از بیدادکاران آنچه دوست نداشتی ای آنکه پوشیده نباشد برو خبرهای
الْمُتَظَلِّمِينَ وَيَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ فِي قَصَصِهِمْ إِلَى شَهَادَاتِ
تظلم کنندگان و ای آنکه حاجتش نباشد در قصه‌های ایشان به گواهی‌های
الشَّاهِدِينَ وَيَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ
گواهان و ای آنکه نزدیک باشد نصرت او از ستم رسیدگان
وَيَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ عَلِمْتَ يَا إِلَهِي مَا
و ای آنکه دور باشد یاری او از ستمکاران به تحقیق دانسته ای خدای من آنچه
نَالَنِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَانْتَهَكَهُ مِنِّي
رسید مرا از فلان بن فلان از آنچه حرام کرده و هتک کرد او را
وَانْتَهَكَهُ مِنِّي مِمَّا حَجَرْتَ

مِنِّي بِمَا حَجَرْتَ عَلَيْهِ بَطَرًا فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَاغْتِرَارًا
بِنَكِيرِكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخُذْ ظَالِمِي
وَعَدُوِّي عَنْ ظُلْمِي بِقُوَّتِكَ وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ
وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ وَعَجْزًا عَمَّا يُنَاوِيهِ اللَّهُمَّ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمِي وَأَحْسِنْ عَلَيْهِ
عَوْنِي وَاعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ أَفْعَالِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ
حَالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْدِنِي عَلَيْهِ عَدْوَى
حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْظِي بِهِ شِفَاءً وَمِنْ حَنَقِي
عَلَيْهِ وَفَاءً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَوِّضْنِي

مِنْ ظُلْمِهِ لِي عَفْوَكَ وَأَبْدِلْهُ بِسُوءِ صَنِيعِهِ بِي رَحْمَتَكَ
فَكُلُّ مَكْرُوهٍ جَلَلٌ دُونَ سَخَطِكَ وَكُلُّ مَرْزِئَةٍ
سَوَاءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَرَّهْتَ إِلَيَّ أَنْ
أُظْلَمَ فَقِنِي مِنْ أَنْ أَظْلِمَ اللَّهُمَّ لَا أَشْكُو إِلَى أَحَدٍ
سِوَاكَ وَلَا أَسْتَعِينُ بِحَاكِمٍ غَيْرِكَ حَاشَاكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصِلْ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ وَاقْرِنْ
شِكَايَتِي بِالتَّغْيِيرِ اللَّهُمَّ لَا تَفْتِنِّي بِالْقُنُوطِ مِنْ إِنْصَافِكَ
وَلَا تَفْتِنْهُ بِالْأَمْنِ مِنْ إِنْكَارِكَ فَيُصِرَّ عَلَى ظُلْمِي وَ
يُحَاضِرَنِي بِحَقِّي وَعَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ

وَعَرَّفْتَنِي مَا وَعَدْتَ فِي إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّينَ اَللَّهُمَّ صَلِّ
و بشناسان مرا آنچه وعده کرده در اجابت کردن بیچارگان یارب صلوات ده
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَفِّقْنِي لِقَبُولِ مَا قَضَيْتَ لِي وَعَلَيَّ
بر محمد و آلش و توفیق ده مرا بپذیرفتن آنچه رانده بسوی من و برمن
وَرَضِّنِي بِمَا أَخَذْتَ لِي وَمِنِّي وَاهْدِنِي لِلَّتِي هِيَ
و خشنود کن بآنچه گرفته مرا و از من و راه نمای مرا بآنچه آن
أَقْوَمُ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا هُوَ أَسْلَمُ اَللَّهُمَّ وَإِنْ كَانَتِ
راست‌تر و بکار دار مرا بآنچه او سلامت‌تر است یارب و اگر باشد
الْخِيَرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرِ الْأَخْذِ لِي وَتَرْكِ
بهتر مرا نزدیک تو در تاخیر گرفتن مرا و دست داشتن
الْإِنْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي إِلَى يَوْمِ الْفَصْلِ وَمَجْمَعِ الْخَصْمِ فَصَلِّ
کین کشیدن از آنکه بر من بیداد کرد تا روز قیامت و جایگاه حکم [illegible]
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَيِّدْنِي مِنْكَ بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ
بر محمد و آلش و زور ده مرا از تو به نیتی راست و صبری
دَائِمٍ وَأَعِذْنِي مِنْ سُوءِ الرَّغْبَةِ وَهَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ
دایم و پناه ده مرا از بدی [illegible] و بی صبری اهل حرص
وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي مِثَالَ مَا ادَّخَرْتَ لِي مِنْ ثَوَابِكَ وَ
و مصور کن در دل من مثال آنچه ذخیره نهادی مرا از ثواب تو

اعددت

لَا يَرْغَبُ فِي جَزَاءِ مَنْ أَعْطَاهُ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يُفْرِطُ فِي عِقَابِ
رغبت نکند در پاداش چیزی که داده باشد و تویی آنکه افراط نکنی در عقوبت
مَنْ عَصَاهُ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الَّذِي أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ
آنکس که نافرمانی کرده باشد ترا و منم یا الهی آن بنده تو که امر کرده او را به دعا کردن
فَقَالَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ هَا أَنَا ذَا يَا رَبِّ مَطْرُوحٌ
پس او گفت لبیک و سعدیک اینک منم ای خداوند من افتاده در
بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَا الَّذِي أَوْقَرَتِ الْخَطَايَا ظَهْرَهُ وَأَنَا
در پیش تو منم آنکس که گران کرده خطاها پشت مرا و منم
الَّذِي أَفْنَتِ الذُّنُوبُ عُمُرَهُ وَأَنَا الَّذِي بِجَهْلِهِ عَصَاكَ
آنکه فانی کرده است گناهان عمر او و منم آنکه بنادانی نافرمانی تو
وَلَمْ تَكُنْ أَهْلًا مِنْهُ لِذَاكَ هَلْ أَنْتَ يَا إِلَهِي رَاحِمٌ
کرد و نبودی از اهل آن هست تو ای خداوند من بخشاینده
مَنْ دَعَاكَ فَأُبْلِغَ فِي الدُّعَاءِ أَمْ أَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ بَكَاكَ
آنکس که بخواند ترا تا مبالغه کنم در دعا کردن یا تویی آمرزنده آنکس که بگرید
فَأُسْرِعَ فِي الْبُكَاءِ أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزٌ عَمَّنْ عَفَّرَ لَكَ وَجْهَهُ
پس شتاب کنم در گریستن یا تویی درگذرنده از آنکس که بخاک مالید برای تو روی خود را
تَذَلُّلًا أَمْ أَنْتَ مُغْنٍ مَنْ شَكَا إِلَيْكَ فَقْرَهُ تَوَكُّلًا
از زاری و ذلیلی یا تویی بی‌نیاز کننده آنکس که گله کند بتو از درویشی توکل کرده بتو

الهي لا يخيب من لا يجد معطيا غيرك ولا يخذل من

بار خدایا نا امید مکن آنکس را که نیابد دهنده جز تو و ضایع مکذار آنکس را

يستعين بك لا يستغني عنك باحد دونك الهي صل على محمد وآله

که یاری بخواهد از کسی غیر تو یارب صلوات ده بر محمد و آل او

ولا تعرض عني وقد اقبلت اليك ولا تحرمني وقد

و رو مگردان از من و محروم مکن مرا و بتحقیق

رغبت اليك ولا تجبهني بالرد وقد انتصبت بين يديك

رغبت بتو کرده‌ام و باز مزن مرا که من بر پای ایستاده‌ام پیش تو

انت الذي وصفت نفسك بالرحمة صل على محمد وآله

توئی آنکه وصف کرده خود را بخشش صلوات ده بر محمد و آل

وارحمني وانت الذي سميت نفسك بالعفو فاعف

و رحمت کن بر من و توئی آنکه نام کرده خویشتن را بعفو پس عفو کن

عني قد ترى يا الهي فيض دمعي من خيفتك ووجيب

از من ای خداوند ریختن اشک من از ترس تو و

قلبي من خشيتك وانتقاض جوارحي من هيبتك

دل من از ترس تو و اندامهای من از هیبت تو

كل ذلك حياء مني بسوء عملي ولذلك خمد صوتي عن

این همه از شرم است و از آنست که فرو مرده است آواز من

الجأر اليك وكل لساني عن مناجاتك يا الهي فلك الحمد

از مناجات تو ای خداوند

فكم من عائبة سترتها علي فلم تفضحني وكم

من ذنب غطيته علي فلم تشهرني وكم من شائبة

الممت بها فلم تهتك عني سترها ولم تقلدني مكروه

شنارها ولم تبد سوءاتها لمن يلتمس معايبي من

جيرتي وحسدة نعمتك عندي ثم لم ينهني ذلك

عن ان جريت الى سوء ما عهدت مني فمن اجهل مني

يا الهي برشده ومن اغفل مني عن حظه ومن ابعد

مني من استصلاح نفسه حين انفق ما اجريت علي

~~منی من استصلاح نفسه حین انفق ما اجریت علی~~

~~من رزقک فیما نهیتنی عنه من معصیتک ومن ابعد~~

من رزقک فیما نهیتنی عنه من معصیتک ومن ابعد
از روزی خود در آنچه نهی کرده مرا از آن از نافرمانی تو و کیست که دورتر

غورا فی الباطل واشد اقداما علی السوء منی حین اقف
فرو شونده است در باطل و دلیرتر است در اقدام بر بدی از من که بایستم

بین دعوتک ودعوة الشیطان فاتبع دعوته علی
میان دعوت تو و دعوت شیطان پس پیروی کنم دعوت او را

غیر عمی منی فی معرفة به ولا نسیان من حفظی له
بی آنکه کوری باشد از من در شناختن او و نه فراموشی از حفظ من او را

وانا حینئذ موقن بان منتهی دعوتک الی الجنة و
و من در این هنگام یقین دارم که منتهای دعوت تو بهشت است

منتهی دعوته الی النار سبحانک ما اعجب ما اشهد
و منتهای دعوت او آتش است پاکا خداوندا چه عجب است آنکه من گواهی میدهم

به علی نفسی واعدده من مکتوم امری واعجب من
بر نفس خود و برمی شمارم از نهانی کارم و عجب تر از آن

ذلک

فاتبع

ذلک اناتک عنی وابطاؤک عن معاجلتی ولیس ذلک
مدارای تست از من و دیر کردن تو از من از شتاب کردن و نیست آن

من کرمی علیک بل تانیا منک لی وتفضلا
از گرامی من بل که مدارا کردنیست از تو مرا و تفضلست

منک علی لان ارتدع عن معصیتک المسخطة واقلع
از تو بر من تا باز ایستم از نافرمانی خشم آورنده تو و ببرم

عن سیئاتی المخلقة ولان عفوک عنی احب الیک
از بدیهای قدیم کهنه کننده و از برای آنکه عفو تو از من دوست تر است ترا

من عقوبتی بل انا یا الهی اکثر ذنوبا واقبح آثارا
از عقوبت من بلکه ای خدای من بسیار گناه ترم و زشت آثار ترم

واشنع افعالا واشد فی الباطل تهورا واضعف عند
و زشت کردار ترم و دلاور شونده ترم در باطل و ضعیف ترم نزد

طاعتک تیقظا واقل لوعیدک انتباها وارتقابا
طاعت تو بیداری و کمتر است بوعید تو بیداری و چشم داشتن

من ان احصی لک عیوبی او اقدر علی ذکر ذنوبی
از آنکه باز شمارم ترا عیبهای خود یا قادر باشم بر یاد کردن گناهان خود

وانما اوبخ بهذا نفسی طمعا فی رافتک التی بها صلاح
و من ملامت میکنم بدین نفس خود را از روی طمع در مهربانی تو که بآنست صلاح

الاناة بالفتح والقصر علی وزن قناة هو اللبث فی الامر
التانی هو المکث والابطاء

التهور الوقوع فی الشیء بقلة مبالاة

الارتقاب الانتظار

أمل المذنبين ورجاء رحمتك التي بها فكاك رقاب
کار گناه کاران وامیدواران رحمت تو که بآنست کشایش گردنهای

الخاطئين اللهم وهذه رقبتي قد أرقتها الذنوب
گناه کاران یارب اینک گردن من در بند آورده است گناهها

فصل على محمد وآله وأعتقها بعفوك وهذا ظهري
پس صلوات ده بر محمد وآلش وآزاد کن آنرا بعفو خود واینست پشت من

قد أثقلته الخطايا فصل على محمد وآله وخفف عنه
که گران کرده است آنرا خطاها پس صلوات ده بر محمد وآلش وسبک باز کن ازو

بمنك يا إلهي لو بكيت إليك حتى تسقط أشفار عيني
بمنت وجود ای خدا اگر بگریم پیش تو تا بیفتد مژهای چشم من

وانتحبت حتى ينقطع صوتي وقمت لك حتى تتنشر
وبنالم تا منقطع شود آواز من وبرپای ایستم پیش تو تا خشک شود

قدماي وركعت لك حتى ينخلع صلبي وسجدت
هردو پای من ورکوع کنم بسوی تو تا از هم بپاشد قرارگاه پشت من وسجده کنم

لك حتى تتفقأ حدقتاي وأكلت تراب الأرض
ترا تا بدر آید هردو دیده من وبخورم خاک زمین

طول عمري وشربت ماء الرماد آخر دهري وذكرتك
همه عمر وبیاشامم آب خاکستر تا آخر روزگارم ویاد کنم ترا

في خلال ذلك حتى يكل لساني ثم لم أرفع طرفي إلى
درمیان این تا کند شود زبان من پس نتوانم که چشم بیندازم

آفاق السماء استحياء منك ما استوجبت بذلك محو
بگوشهای آسمان از شرمساری از تو وسزاوار نباشم باین که محو کرده شود

سيئة واحدة من سيئاتي وإن كنت تغفر لي
یک گناه از گناهان من پس اگر بیامرزی بیامرزی مرا

حين أستوجب مغفرتك وتعفو عني حين أستحق
آنگه سزاوار باشم آمرزش تورا وعفو کنی از من آنگه سزاوار باشم

عفوك فإن ذلك غير واجب لي باستحقاق ولا أنا
عفو ترا بدرستی که آن آمرزش نه واجبست بر من باستحقاق ونیستم من

أهل له باستيجاب إذ كان جزائي منك في أول
اهل آن آمرزش بسبب سزاواری چون بود پاداش من از تو در اول

ما عصيتك النار فإن تعذبني فأنت غير ظالم
آنکه من نافرمانی تو کردم که عذاب کنی مرا وتو نه بیداد کننده باشی

لي إلهي فإذ قد تغمدتني بسترك فلم تفضحني وتأنيتني
بمن ای خدای من ... در پوشیدی مرا ... در سوا نکردی مرا ومهلت دادی مرا

بكرمك فلم تعاجلني وحلمت عني بتفضلك فلم تغير
بکرم خود وشتاب نکردی وحلم ورزیدی بمن بفضل خود وتغییر ندادی

نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَلَمْ تُكَدِّرْ مَعْرُوفَكَ عِنْدِي فَارْحَمْ
نعمت خود را بر من و تیره نکردی نیکویی خود را نزد من پس ببخشای

طُولَ تَضَرُّعِي وَشِدَّةَ مَسْكَنَتِي وَسُوءَ مَوْقِفِي اَللّٰهُمَّ
درازی زاری مرا و سختی درویشی مرا و بدی ایستادن مرا بار خدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِنِي مِنَ الْمَعَاصِي وَاسْتَعْمِلْنِي
صلوات ده بر محمد و آلش و نگاه دار مرا از نافرمانیها و بکار دار مرا

بِالطَّاعَةِ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْنِي بِالتَّوْبَةِ
بفرمان بردن و روزی گردان مرا نیکویی بازگشت و پاک کن مرا بتوبه

وَأَيِّدْنِي بِالْعِصْمَةِ وَاسْتَصْلِحْنِي بِالْعَافِيَةِ وَأَذِقْنِي
و قوی گردان مرا بعصمت و باصلاح آور مرا بعافیت و بچشان مرا

حَلَاوَةَ الْمَغْفِرَةِ وَاجْعَلْنِي طَلِيقَ عَفْوِكَ وَعَتِيقَ
شیرینی آمرزش و بگردان مرا رها کرده عفو خود و آزاد کرده

رَحْمَتِكَ وَاكْتُبْ لِي أَمَانًا مِنْ سَخَطِكَ وَبَشِّرْنِي
رحمت خود و بنویس برای من ایمن بودن از خشم خود و بشارت ده

بِذَلِكَ فِي الْعَاجِلِ دُونَ الْآجِلِ بُشْرَى أَعْرِفُهَا
مرا در دنیا پیش از آخرت بشارتی که بشناسم آنرا

وَعَرِّفْنِي فِيهِ عَلَامَةً أَتَبَيَّنُهَا إِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ
و بشناسان مرا در آن نشانه که ظاهر ... بدرستیکه آن تنگ نمی‌باشد

عليك

بلغ قراءتي ... علیه

عَلَيْكَ فِي وُسْعِكَ وَلَا يَتَكَأَّدُكَ فِي قُدْرَتِكَ إِنَّكَ
بر تو در توانگری تو و گران نمی‌گذرد ترا در قدرت خود و تویی

١٧ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بر همه چیز توانایی و بود از دعای او علیه السلام

إِذَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَمِنْ
چون یاد کردی دیو را پس پناه خواستی از او و از

عَدَاوَتِهِ وَكَيْدِهِ اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَغَاتِ
دشمنی او و کید او یا رب بار خدایا ما پناه میخواهیم بتو از ...

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمَكَائِدِهِ وَمِنَ الثِّقَةِ بِأَمَانِيِّهِ
شیطان دور کرده و کیدهای او و از اعتماد بآرزوهای او

وَمَوَاعِيدِهِ وَغُرُورِهِ وَمَصَائِدِهِ وَأَنْ يُطْمِعَ نَفْسَهُ
و وعده‌های او و فریب او و صیدهای او و آنکه در طمع اندازد تن خود را

فِي إِضْلَالِنَا عَنْ طَاعَتِكَ وَامْتِهَانِنَا بِمَعْصِيَتِكَ أَوْ أَنْ
در گمراه کردن ما از طاعت تو و خوار کردن ما بنافرمانی تو و آنکه

يَحْسُنَ عِنْدَنَا مَا حَسَّنَ لَنَا أَوْ أَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَا
نیکو باشد نزد ما آنچه نیکو داد ما را و آنکه گران باشد بر ما آنچه

كَرَّهَ إِلَيْنَا اَللّٰهُمَّ اخْسَأْهُ عَنَّا بِعِبَادَتِكَ وَاكْبِتْهُ بِدُءُوبِنَا
ناخوش کرد بسوی ما بار خدایا دور کن او را از ما بعبادت تو و ... بکوشش ما

آمين رب العالمين

نزغ الشيطان بينهم نزغا اى افسد واغرى

الاماني الاحاديث المختلقة والكذب

فِي مَحَبَّتِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِتْرًا لَا يَهْتِكُهُ وَرَدْمًا

در دوستی تو و بکن میان ما و میان او پرده که ندرد آنرا و بندی

مُصْمِتًا لَا يَفْتُقُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغَلْهُ

سخت که باز نکند یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و مشغول کن اورا

عَنَّا بِبَعْضِ أَعْدَائِكَ وَاعْصِمْنَا مِنْهُ بِحُسْنِ رِعَايَتِكَ

از ما ببعضی از دشمنان تو و نگاه دار ما را از او بنیکوی نگاه داشتن تو

وَاكْفِنَا خَتْرَهُ وَوَلِّنَا ظَهْرَهُ وَاقْطَعْ عَنَّا إِثْرَهُ

و کفایت کن ما را از غدر او و برما گردان پشت او و ببر از ما اثر او

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَمْتِعْنَا مِنَ الْهُدَى بِمِثْلِ

یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و برخوردار کن ما را از راه راست مانند

ضَلَالَتِهِ وَزَوِّدْنَا مِنَ التَّقْوَى ضِدَّ غَوَايَتِهِ وَاسْلُكْ

گمراهی او و توشه ده ما را از پرهیزکاری ضد گمراهی او و ببر

بِنَا مِنَ التُّقَى خِلَافَ سَبِيلِهِ مِنَ الرَّدَى اللَّهُمَّ

ما را از پرهیزکاری خلاف راه او از هلاکت یا رب

لَا تَجْعَلْ لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَدْخَلًا وَلَا تُوطِنَنَّ لَهُ فِيمَا

مکن او را در دلهای ما جای در آمدن و مده او را در آنچه

لَدَيْنَا مَنْزِلًا اللَّهُمَّ وَمَا سَوَّلَ لَنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرِّفْنَاهُ

نزدیک ما منزلی یا رب و آنچه بیاراید برای ما از باطل بشناسان ما را

وَإِذَا عَرَّفْتَنَاهُ فَقِنَاهُ وَبَصِّرْنَا مَا نُكَايِدُهُ بِهِ وَأَلْهِمْنَا

و چون شناسا کردی نگاه دار ما را و دیده ور کن ما را آنچه کید کنیم با او و در دل افکن ما را

مَا نُعِدُّهُ لَهُ وَأَيْقِظْنَا عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُونِ

آنچه مهیا سازیم برای او و بیدار کن ما را از خواب غفلت بمیل

إِلَيْهِ وَأَحْسِنْ بِتَوْفِيقِكَ عَوْنَنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ

بسوی او و نیکوی کن بتوفیق تو یاری ما بر او یا رب

وَأَشْرِبْ قُلُوبَنَا إِنْكَارَ عَمَلِهِ وَالْطُفْ لَنَا فِي

و بیامیز دلهای ما را انکار کردن کار او و لطف کن با ما در

نَقْضِ حِيَلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَوِّلْ سُلْطَانَهُ

شکستن حیلهای او یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و بگردان سلطنت او را

عَنَّا وَاقْطَعْ رَجَاءَهُ مِنَّا وَادْرَأْهُ عَنِ الْوُلُوعِ بِنَا

از ما و ببر امیدواری او از ما و دور کن او را از شیفتگی بما

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ آبَاءَنَا وَأُمَّهَاتِنَا

یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و بکن پدران ما و مادران ما را

وَأَوْلَادَنَا وَأَهَالِيَنَا وَذَوِي أَرْحَامِنَا وَقَرَابَاتِنَا

و فرزندان ما را و اهل ما را و خویشان ما را و نزدیکان ما را

وَجِيرَانَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي حِرْزٍ حَارِزٍ

و همسایگان ما را از مردان مومن و زنان مومنه در حرزی باینده

وحصن حافظ وكهف مانع والبسهم منه جننا

واستوارى نكاه دارنده وپناهى بازدارنده ودرپوشان ايشانرا ازو سپرهاى

واقية واعطهم عليه اسلحة ماضية اللهم وعم

نكاه دارنده وبده ايشانرا ازبر او سلحهاى دلكذارنده يارب وعام كن

بذلك من شهد لك بالربوبية واخلص لك بالوحدانية

بان كسى كه كواهى داده است ترا بپروردكارى وخالص كن ترا بيكانكى

وعاداه لك بحقيقة العبودية واستظهر بك عليه

ودشمنى كن تو بحقيقت بندكى وپارى خواسته است توبرو

في معرفة العلوم الربانية اللهم احلل ما عقد

در شناختن علمهاى ربانى يارب باز كشاى انچه او ببست

وافتق ما رتق وافسخ ما دبر وثبطه اذا عزم وانقض

وبشكاف انچه او بدوخته است وابسبر انچه او تدبير كرده است وبازدار اورا چون عزم كند وباز

ما ابرم اللهم واهزم جنده وابطل كيده واهدم

انچه او محكم كرده است يارب هزيمت كن لشكر اورا وباطل كن كيد اورا وويران كن

كهفه وارغم انفه اللهم اجعلنا في نظم اعدائه

پناه اورا ودر خاك مال بينى اورا يارب وكن مارا در ميان دشمن او

واعزلنا عن عداد اوليائه لا نطيع له اذا استهوانا

ودوركن مارا از شمار دوستان او طاعت نداريم اورا چون ازكشته كند مارا

تثبطه عن الامر تثبيطا اى شغله عنه ... تثبطه اى عقبه وعوقه ... بروايت ... رحمهما الله

وارغم

ولا نستجيب له اذا دعانا نأمر بمناواته من اطاع امرنا

واجابت نكنيم اورا چون بخواند مارا وبفرماييم ... هر كه طاعت دارد فرمان ما

ونعظ عن متابعته من اتبع نهينا اللهم صل على محمد

وپند دهيم ... باز زدن مارا يارب صلوات ده بر محمد

واله خاتم النبيين وسيد المرسلين وعلى اهل بيته

وال او خاتم پيغمبران ومهتر فرستادكان وبر اهل بيت او

الطيبين الطاهرين واعذنا واهالينا واخواننا و

پاكان وپاكيزكان وپناه ده مارا واهل مارا وبرادران مارا و

جميع المؤمنين والمؤمنات مما استعذنا منه واجرنا

همه مومنين ومومنات را از انچه پناه خواهيم از تو وزينهار ده مارا

مما استجرنا من خوفه واسمع لنا ما دعونا به واعطنا

از انچه زينهار خواهيم از ترس او وبشنو انچه ما خواهيم ترا با ... وبده مارا

ما اغفلناه واحفظ لنا ما نسيناه وصيرنا بذلك في

انچه غافل شديم ازان ونكاه دار مارا انچه فراموش كرديم وبكردان مارا دران در

درجات الصالحين ومراتب المؤمنين آمين رب العالمين

درجتهاى نيكان ومرتبهاى مومنان بشنوى اى پروردكار جهانيان

١٨ وكان من دعائه عليه السلام اذا دفع عنه ما يحذر

وبود از دعاى او عليه السلام چون دفع ... از او انچه بترسد

بمناواته

بلك صح

ثم بلغ قراءة ... الحسن ... الله تأييده

أو يُجعل له مطلبه اللّهمّ لك الحمد على حسن قضائك

وبستایش باید نزدی او را ای طلب کرده بار خدایا ترا سپاس بر نیکوی قضای تو

وبما صرفت عنّي من بلائك فلا تجعل حظّي من رحمتك

ما عجّلت لي من عافيتك فأكون قد شقيت بما أحببت

وسعد غيري بما كرهت وإن يكن ما ظللت فيه

أو بتّ فيه من هذه العافية بين يدي بلاء لا ينقطع

ووزر لا يرتفع فقدّم لي ما أخّرت وأخّر عنّي ما قدّمت

فغير كثير ما عاقبته الفناء وغير قليل ما عاقبته البقاء

وصلّ على محمّد وآله وكان من دعائه عليه السلام ١٩

وصلوات بر محمد وآلش وبود از دعای او علیه السلام

عند الاستسقاء بعد الجدب اللّهمّ اسقنا الغيث و

در باران خواستن بعد از خشکی بار خدایا آب ده ما را باران

انشر علينا رحمتك بغيثك المغدق من السحاب المنساق

وبگشای بر ما رحمت تو بباران ریزنده از میغ رانده

لنبات أرضك المونق في جميع الآفاق وامنن على

برویدن زمین نیکو کرده در جمیع آفاق منت نه بر

عبادك بإيناع الثمرة وأحي بلادك ببلوغ الزهرة

بندگان برسانیدن میوه وزنده گردان شهرها تو را رسانیدن شکوفه

وأشهد ملائكتك الكرام السفرة بسقي منك

نافع دائم غزره واسع درره وابل سريع عاجل تحيي به

ما هو آت تنعش به ما قد مات وتردّ به ما قد فات و

تخرج به ما هو آت سحاباً متراكماً هنيئاً مريئاً طبقاً مجلجلاً

وتوسّع به في الأقوات

غير ملثّ ودقه ولا خلّب برقه اللّهمّ اسقنا غيثاً

مغيثاً مريعاً ممرعاً عريضاً واسعاً غزيراً تردّ به النهيض

وَتَجْبُرُ بِهِ الْمَهِيضَ اَللّهُمَّ اسْقِنَا سَقْياً تُسِيلُ مِنْهُ الظِّرَابَ

وَتَمْلَأُ مِنْهُ الْجِبَابَ وَتُفَجِّرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَتُنْبِتُ بِهِ

الْأَشْجَارَ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارَ فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ وَ

تَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمَ وَالْخَلْقَ وَتُكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ

الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُدِرُّ بِهِ الضَّرْعَ وَ

تَزِيدُنَا بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اَللّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ

عَلَيْنَا سَمُوماً وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا حُسُوماً وَلَا تَجْعَلْ

مَاءَهُ عَلَيْنَا أُجَاجاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا

مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الجباب — تنعش — صَوْبُهُ عَلَيْنَا رُجُوماً — وَلَا تَجْعَلْ — بَلَغَ قِرَاءَةً أَدَامَ مَعَالِيهِ

٢٠ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَكَارِمِ

الْأَخْلَاقِ وَمَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَبَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ الْيَقِينِ

وَانْتَهِ بِنِيَّتِي وَصَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ نِيَّتِي وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ

مَا فَسَدَ مِنِّي اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الِاهْتِمَامُ

بِهِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْأَلُنِي غَداً عَنْهُ وَاسْتَفْرِغْ أَيَّامِي فِيمَا

خَلَقْتَنِي لَهُ وَأَغْنِنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَفْتِنِّي

بِالنَّظَرِ وَأَعِزَّنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْنِي لَكَ

وَلَا تُفْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ وَأَجْرِ لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيَّ الْخَيْرَ

إِذَا خَصَّ نَفْسَهُ بِالدُّعَاءِ — اَلْبَلْغُ — إِلَى أَحْسَنِ النِّيَّاتِ — وَبِعَمَلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ — اَللّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتِي — تَبْتَلِنِي — تَبْتَلِيَنِّي — بِالْبَطَرِ

ولا تمحقه بالمن وهب لي معالي الاخلاق واعصمني
وضايع مگردان از منت نهادن بر آن وببخش مرا بزرگی وبلندی خوی ونگاه دار مرا
من الفخر اللهم صل على محمد وآله ولا ترفعني في الناس
از فخر یارب صلوات ده بر محمد وآلش وبر مدار در میان مردمان
درجة الا حططتني عند نفسي مثلها ولا تحدث
مرتبه وپایه الا که فرو نهی نزدیک خویشتنم مانند آن ونو مکن
لي عزا ظاهرا الا احدثت لي ذلة باطنة عند نفسي
برای من عزی ظاهر مگر که نو کنی مرا خواری پوشیده نزدیک خویشتنم
بقدرها اللهم صل على محمد وآل محمد ومتعني بهدى صالح لا
بقدر او یارب صلوات ده بر محمد وآل محمد بهدایت نیکو برخوردارم کن
استبدل به وطريقة حق لا ازيغ عنها ونية
با آن که بدل نکنم وراه حق که نگردم از آن ونیت
رشد لا اشك فيها وعمرني ما كان عمري بذلة في
راست که شک نکنم در آن وزنده دار مرا چندانکه عمر من بذل باشد در
طاعتك فاذا كان عمري مرتعا للشيطان فاقبضني
در طاعت تو پس چون عمر من چراگاه دیو باشد پس بازگیر مرا
اليك قبل ان يسبق مقتك الي او يستحكم غضبك
پیش از آنکه درپیش افتد دشمنی تو مرا یا محکم شود خشم تو

علي اللهم لا تدع خصلة تعاب مني الا اصلحتها ولا
بر من یارب مگذار خویی که عیب کنند از من الا که باصلاح آوری
عائبة اؤنب بها الا حسنتها ولا اكرومة في
عیبی که مرا بدان سرزنش کنند الا که نیکو کنی آن را ونه بزرگی
ناقصة الا اتممتها اللهم صل على محمد وآل محمد وابدلني
ناقص مگر که تمام کنی یارب صلوات ده بر محمد وآل محمد وبدل بده مرا
من بغضة اهل الشنآن المحبة ومن حسد اهل
از دشمنی دشمنان دوستی را واز حسد اهل
البغي المودة ومن ظنة اهل الصلاح الثقة ومن
بغی دوستی را واز تهمت اهل صلاح استواری را واز
عداوة الادنين الولاية ومن عقوق ذوي الارحام
دشمنی نزدیکان دوستی را واز نامهربانی خویشان
المبرة ومن خذلان الاقربين النصرة ومن حب
نیکویی را واز فرو گذاشتن نزدیکان یاوری را واز دوستی
المدارين تصحيح المقة ومن رد الملابسين كرم
مداراکنندگان درستی دوستی را واز رد آمیزندگان کرم
العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الامنة
معاشرت را واز تلخی ترس بیدادکاران شیرینی ایمنی را

اللهم صل على محمد وآله واجعل لي يدا على من ظلمني و
یارب صلوات ده بر محمد و آلش و بده مرا دستی بر آنکس که بر من ظلم می کند
لسانا على من خاصمني وظفرا بمن عاندني وهب لي
و زبانی بر آنکس که با من خصومت کرده است و ظفری بر آنکه [illegible] و ببخش مرا
مكرا على من كايدني وقدرة على من اضطهدني و
مکری بر آنکه با من کید کرده است و توانایی بر آنکه [illegible] است
تكذيبا لمن قصبني وسلامة ممن توعدني ووفقني
و دروغ داشتن بر آنکس که مرا عیب کرده است و سلامت از آنکس که مرا بیم کرده است و توفیق ده مرا
لطاعة من سددني ومتابعة من أرشدني اللهم
بفرمان آنکس که مرا راست [illegible] و پی روی آنکه مرا راه نموده است یارب
صل على محمد وآله وسددني لأن أعارض من غشني
صلوات ده بر محمد و آلش و راست کن مرا که [illegible] آنکه با من خیانت کرده است
بالنصح وأجزي من هجرني بالبر وأثيب من حرمني بالبذل
بامانت و جزا دهم آنکس که [illegible] نیکویی و ثواب دهم آنکس را که [illegible]
وأكافي من قطعني بالصلة وأخالف من اغتابني إلى
و مکافات کنم آنکس که [illegible] و عوض [illegible] آنکس که غیبت کرده [illegible]
حسن الذكر وأن أشكر الحسنة وأغضي عن السيئة
نیکویی یاد کردن [illegible]

اللهم صل على محمد وآله وحلني بحلية الصالحين و
یارب صلوات ده بر محمد و آلش و زیور کن مرا بزیور نیکان و
ألبسني زينة المتقين في بسط العدل وكظم
و بپوشان مرا پرایش پرهیزکاران در گسترانیدن عدل و فرو خوردن
الغيظ وإطفاء النائرة وضم أهل الفرقة وإصلاح
خشم و [illegible] آتش کین و باهم آوردن [illegible] و باصلاح
ذات البين وإفشاء العارفة وستر العائبة ولين
آوردن میان مردم و آشکارا کردن نیکویی و پوشیدن عیبها
العريكة وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون
[illegible] طبیعت و فروتنی و نیکویی سیرت و آرامی
الريح وطيب المخالقة والسبق إلى الفضيلة وإيثار
[illegible] و خوبی [illegible] و پیش رفتن بزرگی و برگزیدن
التفضل وترك التعيير والإفضال على غير المستحق والقول بالحق
نیکویی و دست بازداشتن [illegible] و نیکویی کردن [illegible]
وإن عز واستقلال الخير وإن كثر من قولي وفعلي
و اگرچه [illegible] و اندک داشتن نیکویی و اگرچه بسیار باشد [illegible]
واستكثار الشر وإن قل من قولي وفعلي وأكمل ذلك لي بدوام الطا
و بسیار داشتن بدی [illegible] و تمام کن [illegible] بدوام طاعت

وَلُزُومِ الْجَمَاعَةِ وَرَفْضِ أَهْلِ الْبِدَعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرَعِ
وملازمت جماعت ودست باز داشتن اهل بدعت وانكه بكار دارند رايها

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ
بار خدايا صلوات ده بر محمد وآلش وبگردان فراخ ترين روزيها

إِذَا كَبِرْتُ وَأَقْوَى قُوَّتِكَ فِيَّ إِذَا نَصِبْتُ وَلَا
چون پير شوم وقوى ترين قوت تو در من چون رنجا باشم

تَبْتَلِيَنِّي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ
مبتلا مكن بكاهلى از عبادت تو ونه بكورى از راه تو

وَلَا بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا مُجَامَعَةِ مَنْ تَفَرَّقَ
ونه تعرض كردن ازچيزى كه خلاف محبت تو باشد ونه جمع بودن باانكى كه جدا باشد

عَنْكَ وَلَا مُفَارَقَةِ مَنِ اجْتَمَعَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَصُولُ
از تو ونه جدا بودن از انكه با تو باشد بار خدايا مرا بگردان كه

بِكَ عِنْدَ الضَّرُورَةِ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَأَتَضَرَّعُ
هر گاه كه احتياجى باشد واز تو خواهم بوقت حاجت وزارى

إِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَنَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالِاسْتِعَانَةِ بِغَيْرِكَ
بتو كنم بوقت درويشى ومرا بفتنه مينداز بيارى خواستن بغير تو

إِذَا اضْطُرِرْتُ وَلَا بِالْخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ إِذَا افْتَقَرْتُ
چون مضطر شده باشم ونه بفروتنى كردن غير تو چون درويش باشم

ولا بالتضرع

قنيت خ
تبتليني س
صل على محمد وآله ونخ

وَلَا بِالتَّضَرُّعِ إِلَى مَنْ دُونَكَ إِذَا رَهِبْتُ فَأَسْتَحِقَّ بِذَلِكَ
ونه زارى كردن بكسى كه زير دست تو باشد چون بترسم تا سزاوار باشم

خِذْلَانَكَ وَمَنْعَكَ وَإِعْرَاضَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
بهشتن را وبيدادن تو وروى بگردانيدن ترا اى مهربان ترين مهربانان بار خدايا

اجْعَلْ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِي رُوعِي مِنَ التَّمَنِّي وَالتَّظَنِّي
بگردان آنچه در افكند ديو در دل من از آرزو گفتن وظن

وَالْحَسَدِ ذِكْرًا لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِي قُدْرَتِكَ وَتَدْبِيرًا
وحسد ياد كردن بزرگوارى ترا واندیشه در قدرت تو وتدبير كردن

عَلَى عَدُوِّكَ وَمَا أَجْرَى عَلَى لِسَانِي مِنْ لَفْظَةِ فُحْشٍ أَوْ
بر دشمن تو وآنچه جارى گرداند بر زبان من از لفظ ناشايست يا

هُجْرٍ أَوْ شَتْمِ عِرْضٍ أَوْ شَهَادَةِ بَاطِلٍ أَوِ اغْتِيَابِ مُؤْمِنٍ
بيهوده يا دشنام كسى يا گواهى باطل يا بدى گفتن مومن

غَائِبٍ أَوْ سَبِّ حَاضِرٍ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ نُطْقًا بِالْحَمْدِ
غايب يا دشنام دادن حاضرى ومانند اين. نطقى بسپاس

لَكَ وَإِغْرَاقًا فِي الثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَذَهَابًا فِي تَمْجِيدِكَ وَ
تو واغراق در ثنا بر تو ورفتنى در بزرگى تو و

شُكْرًا لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرَافًا بِإِحْسَانِكَ وَإِحْصَاءً لِمِنَنِكَ
وسپاسى مر نعمت ترا واعترافى بنيكوى وشمردنى منت را

تدميرا خ
جرى س
انتهاك خ
غايب خ
لمننك س

اللهم صل على محمد وآله ولا أظلمن وأنت مطيق للدفع

یارب صلوات ده بر محمد و آلش و بر من ظلم نکنند و تو توانایی که از من باز

عني ولا أظلمن وأنت القادر على القبض مني ولا أضلن

داری و من بیداد نکنم و تو قادری که نگاه داری مرا از ظلم و من گمراه نشوم

وقد أمكنتك هدايتي ولا أفتقرن ومن عندك وسعي

و تو ممکن است که راه دهی مرا و من درویش نباشم و از نزد تست توانگری من

ولا أطغين ومن عندك وجدي اللهم إلى مغفرتك

و من یاغی نشوم و از نزد تست توانگری من یارب آمرزش ترا

وفدت وإلى عفوك قصدت وإلى تجاوزك اشتقت

امیدوارم و بعفو تو قصد کردم و بگذشتن تو آرزومند بودم

وبفضلك وثقت وليس عندي ما يوجب لي مغفرتك

و بفضل تو واثق شدم و نیست مرا چیزی که واجب کند ترا آمرزش من

ولا في عملي ما أستحق به عفوك وما لي بعد أن حكمت على

و نه عملی دارم که سزاوار باشم بآن عفو ترا و چیزی نیست مرا بعد از آنکه حکم کردم بر

نفسي إلا فضلك فصل على محمد وآله وتفضل علي اللهم

نفس خود الا فضل تو صلوات ده بر محمد و آلش و تفضل کن بر من یارب

وأنطقني بالهدى وألهمني التقوى ووفقني للتي هي أزكى

گویا کن مرا براه راست و در دل من افکن پرهیزکاری و توفیق ده مرا بآنچه آن پاکیزه‌ترست

واستعملني بما هو أرضى اللهم اسلك بي الطريقة المثلى

و بکار دار مرا بآنچه او پسندیده‌ترست یارب ببر مرا بآن راه بهتر

واجعلني على ملتك أموت وأحيا اللهم صل على محمد و

و بگردان مرا که بر ملت تو بمیرم و بزیم یارب صلوات ده بر محمد و

آله ومتعني بالاقتصاد واجعلني من أهل السداد ومن

آلش و برخورداری ده مرا بمیانه نگاه داشتن و بگردان مرا از اهل سداد و از

أدلة الرشاد ومن صالحي العباد وارزقني فوز المعاد

دلیلان راه راست و از نیکان بندگان و روزی کن مرا رستگاری در معاد

وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من نفسي ما يخلصها

و سلامتی رصدگاه یارب بگیر برای نفس تو از من آنچه خالص کند او را

وأبق لنفسي من نفسي ما يصلحها فإن نفسي هالكة

و باقی دار برای من از من آنچه صلاح او باشد بدرستی که نفس من هلاک شونده است

أو تعصمها اللهم أنت عدتي إن حزنت وأنت

یا نگاه داری او را یارب تو ذخیره منی اگر غمگین شوم و تو

منتجعي إن حرمت وبك استغاثتي إن كرثت

چون مرا محروم کنند و بتوست فریادخواستن من چون اندوهگین گردم

وعندك مما فات خلف ولما فسد صلاح وفيما أنكرت

و نزد تست عوض آنچه از دست رفت و صلاح آنچه فاسد شد و در آنچه انکار کرده

المثلى تأنيث الأمثل يقال فلان أمثل بني فلان أي أفضلهم وأدناهم إلى الخير والأماثل القوم خيارهم والطريقة المثلى السبيل الأقوم

السداد الصواب والسداد هو الصواب
الاقتصاد هو التوسط بين طرفي الإفراط والتفريط المعبر عنه بالعدل

مَسْئَلَةٍ فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ الْبَلَاءِ بِالْعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَةِ

پس منت نه بر من پیش از بلا بعافیت و پیش از جستن بیافتن

وَقَبْلَ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَادِ

و پیش از گمراهی براه راست و کفایت کن مرا رنج زبان بندگان

وَهَبْ لِي أَمْنَ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْإِرْشَادِ اللَّهُمَّ

و بده مرا ایمنی روز قیامت و بده مرا حسن جستن یارب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادْرَأْ عَنِّي بِلُطْفِكَ وَاغْذُنِي بِنِعْمَتِكَ

صلوات ده بر محمد و آلش و دفع کن از من بلطف خود و بپرور مرا بنعمت خود

وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ وَأَظِلَّنِي فِي

و باصلاح آور مرا بکرم خود و درمان کن مرا بنیکویی تو و فرود آر

ذَرَاكَ وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ وَوَفِّقْنِي إِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ

در پناه خود و بپوشان مرا رضای تو و توفیق ده مرا چون مشکل باشد بر من

الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا وَإِذَا تَشَابَهَتِ الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا

کارها براه راست‌ترین آن چون متشابه باشد کردارها براستترین آن

وَإِذَا تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و چون نقیض باشد دینها به پسندیده‌ترین آن یارب صلوات ده بر محمد و آلش

وَتَوِّجْنِي بِالْكِفَايَةِ وَسُمْنِي حُسْنَ الْوِلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ

تاج بر سر کن مرا بکفایت و نشان کن مرا بنیکویی ولایت و ببخش مرا راستی

الْهِدَايَةِ وَلَا تَفْتِنِّي بِالسَّعَةِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ

و مفتون مگردان مرا بفراخی و بده مرا نیکویی نگاه داشتن و مکن

عَيْشِي كَدّاً كَدّاً وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدّاً فَإِنِّي لَا أَجْعَلُ

زندگانی مرا دشوار دشوار و رد مکن دعای من ... بدرستی که من نمی‌کنم

لَكَ ضِدّاً وَلَا أَدْعُو مَعَكَ نِدّاً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

برای ضدی و نمی خوانم با تو انبازی یارب صلوات ده بر محمد و آلش

وَامْنَعْنِي مِنَ السَّرَفِ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ

و باز دار مرا از اسراف و نگاه دار روزی مرا از تلف

وَوَفِّرْ مَلَكَتِي بِالْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِبْ بِي سَبِيلَ

و بسیار گردان ملک مرا ببرکت در آن و برسان مرا براه

الْهِدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا أُنْفِقُ مِنْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

راست در آنچه نفقه کنم از آن یارب صلوات ده بر محمد و آلش

وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ الْاِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ

و کفایت کن مرا رنج کسب کردن و روزی ده مرا بی گمان

فَلَا أَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْتَمِلَ إِصْرَ تَبِعَاتِ

تا مشغول نشوم از عبادت تو بطلب و برندارم گرانی ...

الْمَكْسَبِ اللَّهُمَّ فَأَطْلِبْنِي بِقُدْرَتِكَ مَا أَطْلُبُ وَأَجِرْنِي

... یارب بده مرا بقدرت تو آنچه می‌طلبم و پناه ده مرا

بِعِزَّتِكَ يَا ارْهَبُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي

بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَذِلْ جَاهِي بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقَ أَهْلَ — تبذل خ كف

رِزْقِكَ وَأَسْتَعْطِيَ شِرَارَ خَلْقِكَ فَأَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ

أَعْطَانِي وَأُبْتَلَى بِذَمِّ مَنْ مَنَعَنِي وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ

وَلِيُّ الْإِعْطَاءِ وَالْمَنْعِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

ارْزُقْنِي صِحَّةً فِي عِبَادَةٍ وَفَرَاغاً فِي زَهَادَةٍ وَعِلْماً

فِي اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعاً فِي إِجْمَالٍ اَللّٰهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ

أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ إِلَى

بُلُوغِ رِضَاكَ سُبُلِي وَحَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلِي

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَنَبِّهْنِي لِذِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ

الْغَفْلَةِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمُهْلَةِ وَانْهَجْ لِي

إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلاً سَهْلَةً أَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَ

الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ

عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ قَبْلَهُ وَأَنْتَ مُصَلٍّ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ

وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي

٢١ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ وَأَهَمَّتْهُ الْخَطَايَا اَللّٰهُمَّ يَا كَافِيَ

الْفَرْدِ الضَّعِيفِ وَوَاقِيَ الْأَمْرِ الْمَخُوفِ أَفْرَدَتْنِي الْخَطَايَا

ثم بلغ قراءة اسبغ الله فضله

فَلَا مَا حِيَتِي وَضَعُفْتُ عَنْ غَضَبِكَ فَلَا قُوَّةَ لِي وَأَرِقْتُ

ونيست يارى باش وضعيف شده‌ام از خشم تو ونيست نيرو

عَلَى خَوْفِ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعَتِي وَمَنْ يُؤْمِنُنِي

از ترس ديدار تو ونيست ساكن كننده ترس مرا وكه ايمن كند مرا

مِنْكَ وَأَنْتَ أَخَفْتَنِي وَمَنْ يُسَاعِدُنِي وَأَنْتَ

وتو ترسانيدى مرا وكه مرا يارى كند

أَفْرَدْتَنِي وَمَنْ يُقَوِّينِي وَأَنْتَ أَضْعَفْتَنِي لَا يُجِيرُ يَا إِلَهِي

وتو ضعيف كردى مرا

إِلَّا رَبٌّ عَلَى مَرْبُوبٍ وَلَا يُؤْمِنُ إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ

الا پروردگار بر پرورده وايمن نكند الا غلبه كننده بر غلبه كرده

وَلَا يُعِينُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مَطْلُوبٍ وَبِيَدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ

ويارى ندهد الا جوينده بر جسته شود وبدست تست اى خداى من همه

ذَلِكَ السَّبَبُ وَإِلَيْكَ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

آن سبب وبا توست جاى گريختن وپناه بس رحمت ده محمد وآل

وَأَجِرْ هَرَبِي وَأَنْجِحْ مَطْلَبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ صَرَفْتَ عَنِّي

وزينهار ده گريختن مرا وروا كن جستن مرا يا رب بدرستى كه اگر بگردانى از من

وَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَوْ مَنَعْتَنِي فَضْلَكَ الْجَسِيمَ أَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ

روى كريم يا باز دارى از من فضل بزرگ خود را يا حرام كنى

رِزْقَكَ أَوْ قَطَعْتَ عَنِّي سَبَبَكَ لَمْ أَجِدِ السَّبِيلَ إِلَى شَيْءٍ

رزق خود را يا ببرى از من عطاى خود را نيابم راه بچيزى

مِنْ أَمَلِي غَيْرَكَ وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ بِمَعُونَةِ

از اميد من جز تو ونتوانم بر آنچه نزديك تست بيارى

سِوَاكَ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ

جز تو كه من بنده توام ودر قبضه توام وناصيه من بدست تست

لَا أَمْرَ لِي مَعَ أَمْرِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ

نيست مرا فرمان با فرمان تو روانست در من حكم تو عدلست در من قضاى تو

وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ وَلَا أَسْتَطِيعُ

ونيست زورى مرا بر خروج از پادشاهى تو ونتوانم

مُجَاوَزَةَ قُدْرَتِكَ وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ وَلَا أَبْلُغُ

بگذشتن از قدرت تو وميل نكنم بغير تو ونرسم

رِضَاكَ وَلَا أَنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِ

برضاى تو ونيابم آنچه نزديك تست الا بطاعت تو وبفضل

رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ عَبْدًا دَاخِرًا لَكَ

رحمت تو يا رب من بامداد كردم وشبانگاه كردم بنده ذليل

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا بِكَ أَشْهَدُ

مالك نيستم نفس خود را نفعى ونه زيانى الا بتو گواهى دهم

سبيلك — سوى سبيلك

سواك

اللهم إني

بذلك على نفسي واعترف بضعف قوتي وقلة حيلتي

بار من برين خويشتن ... قوت واندكى حيلت من

فأنجز لي ما وعدتني وتمم لي ما آتيتني فإني عبدك

روا كن مرا آنچه وعده كردى وتمام كن آنچه داده مرا كه من بنده توام

المسكين المستكين الضعيف الضرير الحقير المهين الفقير

مسكين گردن نهاده ضعيف زيان زده كوچك خوار درويش فقير

الخائف المستجير اللهم صل على محمد وآله ولا تجعلني

ترسنده زينهار خواهنده بار خدايا صلوات ده بر محمد و آلش و مكن مرا

ناسيا لذكرك فيما أوليتني ولا غافلا لإحسانك

فراموش كننده ياد كردن ترا در آنچه داده مرا ونه غافل ... نيكويى تو

فيما أبليتني ولا آيسا من إجابتك لي وإن أبطأت عني

در آن نيكويى كردى ونه نااميد از اجابت تو واگرچه دير كرده از من

في سراء كنت أو ضراء أو شدة أو رخاء أو عافية

در شادى بودم يا در سختى يا در سختى يا ... عافيت

أو بلاء أو بؤس أو نعماء أو جدة أو لأواء أو فقر أو

يا درويشى يا نعمت يا توانگرى يا سختى يا درويشى يا

غنى اللهم صل على محمد وآله واجعل ثنائي عليك

توانگرى بار خدايا صلوات ده بر محمد و آلش و بكن ثناى من بر تو

ومدحي إياك وحمدي لك في كل حالاتي حتى

ومدح من ترا وستايش من مر ترا در همه حالها تا

لا أفرح بما آتيتني من الدنيا ولا أحزن على ما

شاد نباشم بانچه داده مرا از دنيا واندوهگين نباشم بانچه

منعتني فيها وأشعر قلبي تقواك واستعمل بدني

باز داشتى از من در آن و درپوشان دل مرا پرهيزگارى خود وبكار دار تن مرا

فيما تقبله مني واشغل بطاعتك نفسي عن كل ما يرد

در آنچه بپذيرى از من و مشغول كن بطاعت تو تن من از هر چه ...

علي حتى لا أحب شيئا من سخطك ولا أسخط شيئا

بر من تا دوست ندارم چيزى از خشم تو و دشمن ندارم چيزى

من رضاك اللهم صل على محمد وآله وفرغ لمحبتك

از رضاى تو بار خدايا صلوات ده بر محمد و آلش و فارغ كن براى محبت خود

قلبي

واشغله بذكرك وانعشه بخوفك وبالوجل

و مشغول كن او را بياد كرد خود و بردار او را بترس خود و ببيم

منك وقوه بالرغبة إليك وأمله إلى طاعتك و

از تو و قوى كن او را ... و باز گردان او را بطاعت خود و

أجره في أحب السبل إليك وذلله بالرغبة فيما عندك

ببر او را در دوسترين راههاى تو و ذليل كن او را ... آنچه نزد تست

وَالْبِسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَهَبْ لِيَ الْأُنْسَ

ودر پوشان دل مرا رميدن از بدتران خلق تو و بده مرا آرامش

بِكَ وَبِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا

بتو و بدوستان تو و باهل طاعت تو و مكن فاجری و نه

كَافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً وَلَا لَهُ عِنْدِي يَداً وَلَا بِي إِلَيْهِمْ حَاجَةً

كافری برمن نعمتی و نه اورا نزديك من دستی و نه مرا بايشان حاجتی

بَلِ اجْعَلْ سُكُونَ قَلْبِي وَأُنْسَ نَفْسِي وَاسْتِغْنَائِي وَكِفَايَتِي

بلكه بكن ساكن دل من و آرام تن من و بی نيازی من و كفايت من

بِكَ وَبِخِيَارِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي

بتو و بگزيدگان خلقان تو يا رب صلوات ده بر محمد و آلش و بكن مرا

لَهُمْ قَرِيناً وَاجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيراً وَامْنُنْ عَلَيَّ بِشَوْقٍ إِلَيْكَ

بايشان پيوسته و بكن مرا بايشان ياری دهنده و منت نه برمن بشوق بتو

وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و بكردار بسوی تو بانچه دوست داری و خشنود باشی تو بر همه چيز توانايی

وَذَلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ٢٢

و آن بر خدای آسانست و بود از دعای او عليه السلام

عِنْدَ الشِّدَّةِ وَالْجَهْدِ وَتَعَسُّرِ الْأُمُورِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ

بوقت سختی و كوشش و دشوار شدن كارها يا رب تو

نعمة — واستغنائي — نظراً — عليك

كَلَّفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ أَمْلَكُ بِهِ مِنِّي وَقُدْرَتُكَ عَلَيْهِ

تكليف كردی مرا از تن من آنچه تو تواناتری بان از من و قدرت تو برو

وَعَلَيَّ أَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِي فَأَعْطِنِي مِنْ نَفْسِي مَا يُرْضِيكَ

و بر من غالبتر است از قدرت من پس بده مرا از تن من آنچه خشنود كند ترا

عَنِّي وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِي فِي عَافِيَةٍ اللَّهُمَّ

از من و بگير بسوی تو رضای او از تن من در عافيتی يا رب

لَا طَاقَةَ لِي بِالْجَهْدِ وَلَا صَبْرَ لِي عَلَى الْبَلَاءِ وَلَا قُوَّةَ لِي

طاقت نيست مرا بسختی و نه صبر مرا بر بلا و نه قوت مرا

عَلَى الْفَقْرِ فَلَا تَحْظُرْ عَلَيَّ رِزْقِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى خَلْقِكَ

بر درويشی حرام مكن بر من روزی تو و باز مگذار مرا بسوی خلق تو

بَلْ تَفَرَّدْ بِحَاجَتِي وَتَوَلَّ كِفَايَتِي وَانْظُرْ إِلَيَّ وَانْظُرْ

بلكه تنها باش بحاجت من و بخود بپذير كفايت من و بنگر بمن و در نگر بسوی

لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ

من در همه كارهای من پس تو اگر باز گذاری مرا با خويشتن عاجز شوم

عَنْهَا وَلَمْ أُقِمْ مَا فِيهِ مَصْلَحَتُهَا وَإِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى

از آن و بپای نتوانم داشت آنچه در او است مصلحت آن و اگر باز گذاری مرا بسوی

خَلْقِكَ تَجَهَّمُونِي وَإِنْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى قَرَابَتِي حَرَمُونِي

خلق تو ترش روی كنند با من و اگر باز گذاری مرا بخويشان من محروم كنند مرا

رضى — رزقك — معاكف — بما فيه

وَإِنْ أَعْطَوْا أَعْطَوْا قَلِيلاً نَكِداً وَمَنُّوا عَلَيَّ طَوِيلاً وَذَمُّوا

واگر بدهند بدهند اندکی بسختی و منت نهند بر من منتی دراز و نکوهش کنند

كَثِيراً وَبِفَضْلِكَ اللَّهُمَّ فَأَغْنِنِي وَبِعَظَمَتِكَ فَانْعَشْنِي

بسیار بفضل تو یا رب بی نیاز کن مرا و بعظمت خود بردار مرا

وَبِسَعَتِكَ فَابْسُطْ يَدِي وَبِمَا عِنْدَكَ فَاكْفِنِي اللَّهُمَّ

و بفراخی تو بگشای دو دست مرا و بآنچه نزدیک تست کفایت کن مرا یا رب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْحَسَدِ وَاحْصُرْنِي عَنِ

صلوات ده بر محمد و آل او و خلاص کن مرا از حسد و بازدار مرا از

الذُّنُوبِ وَوَرِّعْنِي عَنِ الْمَحَارِمِ وَلَا تُجَرِّئْنِي عَلَى الْمَعَاصِي

گناهها و پارسا کن مرا از حرامها و دلیر مکن مرا بر نافرمانیها

وَاجْعَلْ هَوَايَ عِنْدَكَ وَرِضَايَ فِيمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكَ

و کن هوای مرا در آنچه نزد تست و خشنودی مرا در آنچه در آید بر من از تو

وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَفِيمَا خَوَّلْتَنِي وَفِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ

و برکت کن در آنچه روزی دادهٔ و در آنچه دادی مرا و در آنچه نعمت دادی

عَلَيَّ وَاجْعَلْنِي فِي كُلِّ حَالَاتِي مَحْفُوظاً مَكْلُوءاً مَسْتُوراً

بمن و کن مرا در همه حالها نگاه داشته پوشیده

مَمْنُوعاً مُعَاذاً مُجَاراً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ عَنِّي

بازداشته پناه داده و پناه گرفته [illegible] صلوات ده بر محمد و آل او [illegible]

حرموني ان اعطوا قليلا

وبعطيتك نخ

يدي نخ

الحساب نخ

فيما عندك كف

[illegible]

كُلَّ مَا أَلْزَمْتَنِيهِ وَفَرَضْتَهُ عَلَيَّ لَكَ فِي وَجْهٍ مِنْ وُجُوهِ

هر آنچه لازم کرده و فرض کرده بر من از برای تو در وجهی از وجههای

طَاعَتِكَ أَوْ لِخَلْقٍ مِنْ خَلْقِكَ وَإِنْ ضَعُفَ عَنْ ذَلِكَ

طاعت تو یا برای خلقی از خلقان تو و اگر ضعیف شده است از آن

بَدَنِي وَوَهَنَتْ عَنْهُ قُوَّتِي وَلَمْ تَنَلْهُ مَقْدُرَتِي

تن من و سست شده است از آن قوت من و در نیافته است از او توانایی من

وَلَمْ يَسَعْهُ مَالِي وَلَا ذَاتُ يَدِي ذَكَرْتُهُ أَوْ نَسِيتُهُ

و گنجایش نیافت مال من و نه آنچه در دست منست یاد دارم آنرا یا فراموش کرده‌ام

هُوَ يَا رَبِّ مِمَّا قَدْ أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ وَأَغْفَلْتُهُ أَنَا مِنْ

[illegible]

نَفْسِي فَأَدِّهِ عَنِّي مِنْ جَزِيلِ عَطِيَّتِكَ وَكَثِيرِ مَا عِنْدَكَ

[illegible]

فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ حَتَّى لَا يَبْقَى عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْهُ تُرِيدُ أَنْ

[illegible]

تُقَاصَّنِي بِهِ مِنْ حَسَنَاتِي أَوْ تُضَاعِفَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي يَوْمَ

[illegible]

أَلْقَاكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي الرَّغْبَةَ

[illegible]

[illegible]

فِي الْعَمَلِ لَكَ لِآخِرَتِي حَتَّى أَعْرِفَ صِدْقَ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِي وَ

درکار تو بسوی آخرت من تا بشناسم راستی آن از دل خود و

حَتَّى يَكُونَ الْغَالِبُ عَلَيَّ الزُّهْدَ فِي دُنْيَايَ وَحَتَّى

تا باشد غالب بر من زهد در دنیای من و تا

أَعْمَلَ الْحَسَنَاتِ شَوْقاً وَآمَنَ مِنَ السَّيِّئَاتِ فَرَقاً وَخَوْفاً هَبْ

بکنم نیکیها به آرزوی و بگریزم از بدیها جدایی و ترس و بده

لِي نُوراً أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَأَهْتَدِي بِهِ

مرا نوری که بروم بآن درمیان مردم و راه یابم بآن

فِي الظُّلُمَاتِ وَأَسْتَضِيءُ بِهِ مِنَ الشَّكِّ وَالشُّبُهَاتِ اللَّهُمَّ

در تاریکیها و روشنایی یابم بآن از شک و شبهت یارب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي خَوْفَ غَمِّ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ

صلوات ده بر محمد و آلش و روزی ده مرا ترس و اندوه و بیم و آرزوی

ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى أَجِدَ لَذَّةَ مَا أَدْعُوكَ لَهُ وَكَآبَةَ

ثواب وعده کرده تا بیابم خوشی آنچه بخوانم ترا بآن و اندوه

مَا أَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْهُ اللَّهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ مَا يُصْلِحُنِي مِنْ أَمْرِ

آنچه زنهار میخواهم بتو از آن یارب تو دانی آنچه بکار آید از کار

دُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَكُنْ بِحَوَائِجِي حَفِيّاً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

دنیای من و آخرت پس باش بحاجتهای من مهربان یارب صلوات ده

آلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيرِي فِي الشُّكْرِ لَكَ بِمَا

آل محمد و روزی کن مرا حق نزدیک تقصیر کردن من در شکر ترا بآنچه

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ وَالصِّحَّةِ وَالسَّقَمِ حَتَّى

نعمت کرده برمن در آسانی و دشواری و تن درستی و بیماری تا

أَتَعَرَّفَ مِنْ نَفْسِي رَوْحَ الرِّضَا وَطُمَأْنِينَةَ النَّفْسِ مِنِّي

بشناسم از تن من خشنودی و آرامش

بِمَا يَجِبُ لَكَ فِيمَا يَحْدُثُ فِي حَالِ الْخَوْفِ وَالْأَمْنِ وَ

در آنچه واجب است ترا از آنچه حادث شود در حالت ترس و ایمنی

الرِّضَا وَالسُّخْطِ وَالضَّرِّ وَالنَّفْعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

خشنودی و خشم و زیان و سود یارب صلوات ده بر محمد و آلش

وَارْزُقْنِي سَلَامَةَ الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ حَتَّى لَا أَحْسُدَ

و روزی کن مرا سلامت دل از حسد تا حسد نبرم

أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِكَ وَحَتَّى لَا أَرَى

ایچ کس از خلق تو بچیز از فضل تو و تا نبینم

نِعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا

نعمتی از نعمتهای تو بر یکی از خلق تو در دین یا دنیا

أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ تَقْوَى أَوْ سَعَةٍ أَوْ رَخَاءٍ إِلَّا رَجَوْتُ لِنَفْسِي

یا عافیت یا پرهیزکاری یا فراخی یا آسانی الا امید دارم تن خود را

Margin: اليقين فيما يجب لك ومما يحدث في حال تركت

Margin: من باب الاضافة الى الموصوف

أفضل ذلك بك ومنك وحدك لا شريك لك اللهم

فاضل تر از آن بتو و از تو تنها بی نیست شریک مر ترا یا رب

صل على محمد وآله وارزقني التحفظ من الخطايا و

صلوات ده بر محمد و آلش و روزی ده مرا نگاه داشتن از خطاها و

الاحتراس من الزلل في الدنيا والآخرة في حال الرضا

باس داشتن از جای لغزیدن در دنیا و آخرت در حال رضا

والغضب حتى أكون بما يرد علي منهما بمنزلة

و غضب تا باشم با آنچه آید بر من از آن هر دو بیک منزلت

سواء عاملا بطاعتك مؤثرا لرضاك على ما سواهما

راست کار کننده بطاعت تو برگزیننده خشنودی تو بر جز آن هر دو

في الأولياء والأعداء حتى يأمن عدوي من ظلمي و

در دوستان و دشمنان تا ایمن باشد دشمن من از ظلم

جوري وييأس وليي من ميلي وانحطاط هواي و

و جور من و نومید شود دوست من از میل من و افتادن هوای

اجعلني ممن يدعوك مخلصا في الرخاء دعاء المخلصين

کن مرا از آنکه خوانند ترا از روی اخلاص در آسانی دعای مخلصان

المضطرين لك في الدعاء إنك حميد مجيد

بیچارگان بتو در دعا که تو ستوده بزرگواری

الخطاء خ — منهما سواء خ — ييئس خ — وانحطاط نسخه

من دعائه عليه السلام إذا سأل الله العافية وشكرها

از دعای او علیه السلام چون خواستی از خدای عافیت و شکر آن

اللهم صل على محمد وآله وألبسني عافيتك وجللني

یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و در پوشان مرا عافیت تو و برپوشان

عافيتك وحصني بعافيتك وأكرمني بعافيتك

عافیت خود و نگاه دار مرا بعافیت خود و گرامی کن مرا بعافیت خود

وأغنني بعافيتك وتصدق علي بعافيتك وهب لي

بی نیاز کن مرا بعافیت خود و صدقه کن بر من بعافیت خود و ببخش مرا

عافيتك وافرشني عافيتك وأصلح لي عافيتك ولا

عافیت خود و بگستران مرا عافیت خود و باصلاح آر برای من عافیت خود و

تفرق بيني وبين عافيتك في الدنيا والآخرة اللهم

جدائی میفکن میان من و میان عافیت خود در دنیا و آخرت یا رب

صل على محمد وآله وعافني عافية كافية شافية

صلوات ده بر محمد و آلش و عافیت ده مرا عافیتی کفایت کننده شفا دهنده

عالية نامية عافية تولد في بدني العافية عافية

بلند افزاینده عافیتی که زاینده باشد در تن من عافیت را عافیت

الدنيا والآخرة وامنن علي بالصحة والأمن والسلامة

دنیا و آخرت و منت نه بر من به درستی و ایمنی و سلامت

اللهم صل على محمد وآله

فِي بَدَنِي وَدِينِي وَالبَصِيرَةَ فِي قَلْبِي وَالنَّفَاذَ فِي أُمُورِي
در تن من و دين من و بينايى در دل من و روانى در كارهاى من
وَالخَشْيَةَ لَكَ وَالخَوْفَ مِنْكَ وَالقُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ
و ترس بسوى تو و ترس از تو و زور بآنچه مرا فرمودى بآن
مِنْ طَاعَتِكَ وَالاجْتِنَابَ لِمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ
از طاعت خود و پرهيز از آنچه نهى كردى مرا از آن از نافرمانى تو
اللَّهُمَّ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالحَجِّ وَالعُمْرَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ رَسُولِكَ
اى خداى من و منت نه بر من بحج و عمره و زيارت قبر پيغمبر تو
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَ
صلوات تو بر او باد و رحمت تو و بركات تو بر او باد و بر آلش و زيارت
آلِ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي فِي عَامِي هٰذَا
آل رسول تو برايشان باد سلام هميشه مادام كه مرا باقى دارى در اين سال
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ مَقْبُولًا مَشْكُورًا مَذْكُورًا لَدَيْكَ
و در هر سال و كن آن را پذيرفته شكر كرده يادكرده نزديك تو
مَذْخُورًا عِنْدَكَ وَأَنْطِقْ بِحَمْدِكَ وَشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَ
ذخيره نهاده نزديك تو و بسخن آور بستايش تو و شكر تو و يادكرد تو و
حُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْكَ لِسَانِي وَاشْرَحْ لِمَرَاشِدِ دِينِكَ قَلْبِي وَ
نيكويى ثنا بر تو زبان مرا و فراخ كن بسوى رستگى دين تو دل مرا و

أَعِذْنِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ
پناه ده مرا و فرزندان مرا از ديو دور كرده و از شر خاصه
الهَامَّةِ وَالعَامَّةِ وَاللَّامَّةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ
جنبندگان و از شر هر ديو
مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُتْرَفٍ
ستيهنده و از شر هر جبارى ستيزه‌كش و از بدى هر
حَفِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ضَعِيفٍ وَشَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
و از بدى هر ضعيف و سخت و از بدى هر
شَرِيفٍ وَوَضِيعٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَمِنْ شَرِّ
شريفى و وضيعى و از بدى هر كوچكى و بزرگ و از بدى
كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَلِأَهْلِ
هر نزديكى و دورى و از بدى هر كه برپا كرد بسوى پيغمبر تو و اهل
بَيْتِهِ حَرْبًا مِنَ الجِنِّ وَالإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
بيت او كارزار از پرى و آدمى و از بدى هر جنبنده
أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
تو گيرنده موى پيشانى اويى بدرستى كه تو بر راه راستى اى خدا صلوات ده بر محمد
وَآلِهِ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَادْحَرْ عَنِّي مَكْرَهُ
و آلش و هر كه خواهد مرا ببدى پس بگردان او را از من و دور كن از من مكر او

وَتَدْرَأَهُ عَنِّي شَرَّهُ وَرُدَّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَاجْعَلْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
سَدّاً حَتَّى تُعْمِيَ عَنِّي بَصَرَهُ وَتُصِمَّ عَنْ ذِكْرِي سَمْعَهُ
وَتُقْفِلَ دُونَ إِخْطَارِي قَلْبَهُ وَتُخْرِسَ عَنِّي لِسَانَهُ
وَتَقْمَعَ رَأْسَهُ وَتُذِلَّ عِزَّهُ وَتَكْسِرَ جَبَرُوتَهُ وَتُذِلَّ
رَقَبَتَهُ وَتَفْسَخَ كِبْرَهُ وَتُؤْمِنَنِي مِنْ جَمِيعِ ضَرِّهِ وَشَرِّهِ
وَغَمْزِهِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ وَحَبَائِلِهِ
وَمَصَائِدِهِ وَرَجِلِهِ وَخَيْلِهِ إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ وَكَانَ
مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَبَوَيْهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاخْصُصْهُمْ

وَاجْعَلْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِ سَدّاً

٢٤

بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَسَلَامِكَ
وَاخْصُصِ اللَّهُمَّ وَالِدَيَّ بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ وَالصَّلَاةِ
مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
أَلْهِمْنِي عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَيَّ إِلْهَاماً وَاجْمَعْ لِي عِلْمَ ذَلِكَ كُلِّهِ
تَمَاماً ثُمَّ اسْتَعْمِلْنِي بِمَا تُلْهِمُنِي مِنْهُ وَوَفِّقْنِي لِلنُّفُوذِ فِيمَا
تُبَصِّرُنِي مِنْ عِلْمِهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ عَلَّمْتَنِيهِ
وَلَا تَثْقُلَ أَرْكَانِي عَنِ الْحُفُوفِ فِيمَا أَلْهَمْتَنِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي أَهَابُهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعَسُوفِ وَأَبَرُّهُمَا

لهما علي الهاما

الأُمِّ الرَّؤُوفِ، وَاجْعَلْ طَاعَتِي لِوَالِدَيَّ وَبِرِّي بِهِمَا
أَقَرَّ لِعَيْنِي مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْنَانِ، وَأَثْلَجَ لِصَدْرِي مِنْ
شَرْبَةِ الظَّمْآنِ حَتَّى أُوثِرَ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا، وَأُقَدِّمَ
عَلَى رِضَايَ رِضَاهُمَا، وَأَسْتَكْثِرَ بِرَّهُمَا
بِي وَإِنْ قَلَّ، وَأَسْتَقِلَّ بِرِّي بِهِمَا وَإِنْ كَثُرَ
اللَّهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِي، وَأَطِبْ لَهُمَا كَلَامِي، وَأَلِنْ
لَهُمَا عَرِيكَتِي، وَاعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِي، وَصَيِّرْنِي بِهِمَا رَفِيقاً
وَعَلَيْهِمَا شَفِيقاً، اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَتِي، وَأَثِبْهُمَا
عَلَى تَكْرِمَتِي، وَاحْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّي فِي صِغَرِي

الرقدة — الوسنان

وَاخْفِضْ لَهُمَا

اللَّهُمَّ وَمَا مَسَّهُمَا مِنِّي مِنْ أَذًى، أَوْ خَلَصَ إِلَيْهِمَا عَنِّي مِنْ
مَكْرُوهٍ، أَوْ ضَاعَ قِبَلِي لَهُمَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ حِطَّةً
لِذُنُوبِهِمَا، وَعُلُوّاً فِي دَرَجَاتِهِمَا، وَزِيَادَةً فِي حَسَنَاتِهِمَا، يَا مُبَدِّلَ
السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ، اللَّهُمَّ وَمَا تَعَدَّيَا
عَلَيَّ فِيهِ مِنْ قَوْلٍ، أَوْ أَسْرَفَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ فِعْلٍ، أَوْ ضَيَّعَاهُ لِي
مِنْ حَقٍّ، أَوْ قَصَّرَا بِي عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتُهُ لَهُمَا
وَجُدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا، وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِي وَضْعِ تَبِعَتِهِ
عَنْهُمَا، فَإِنِّي لَا أَتَّهِمُهُمَا عَلَى نَفْسِي، وَلَا أَسْتَبْطِئُهُمَا فِي بِرِّي،
وَلَا أَكْرَهُ مَا تَوَلَّيَاهُ مِنْ أَمْرِي يَا رَبِّ، فَهُمَا أَوْجَبُ حَقّاً عَلَيَّ

لهما قبلي

ضيعا لي

وَأَقْدَمُ إِحْسَانًا إِلَيَّ وَأَعْظَمُ مِنَّةً لَدَيَّ مِنْ أَنْ أُقَاصَّهُمَا

بِعَدْلٍ أَوْ أُجَازِيَهُمَا عَلَى مِثْلٍ أَيْنَ إِذًا يَا إِلٰهِي طُولُ شُغْلِهِمَا

بِتَرْبِيَتِي وَأَيْنَ شِدَّةُ تَعَبِهِمَا فِي حِرَاسَتِي وَأَيْنَ إِقْتَارُهُمَا

عَلَى أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوْسِعَةِ عَلَيَّ هَيْهَاتَ مَا يَسْتَوْفِيَانِ

مِنِّي حَقَّهُمَا وَلَا أُدْرِكُ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَهُمَا وَلَا أَنَا بِقَاضٍ

وَظِيفَةَ خِدْمَتِهِمَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنِّي يَا خَيْرَ مَنِ

اسْتُعِينَ بِهِ وَوَفِّقْنِي يَا أَهْدَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ

وَلَا تَجْعَلْنِي فِي أَهْلِ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ يَوْمَ

تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ اللّٰهُمَّ

الشغل بالفتح المصدر وبالضم ما به يشتغل

إقتصارهما نسخه

إقتيارهما نسخه

وما س

من نسخه

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاخْصُصْ أَبَوَيَّ بِأَفْضَلِ

مَا خَصَصْتَ بِهِ آبَاءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَهُمَا فِي

أَدْبَارِ صَلَوَاتِي وَفِي إِنًى مِنْ آنَاءِ لَيْلِي وَفِي سَاعَةٍ مِنْ

سَاعَاتِ نَهَارِي اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي

بِدُعَائِي لَهُمَا وَاغْفِرْ لَهُمَا بِبِرِّهِمَا بِي مَغْفِرَةً حَتْمًا وَارْضَ

عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِي لَهُمَا رِضًى عَزْمًا وَبَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ

مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ اللّٰهُمَّ وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لَهُمَا فَشَفِّعْهُمَا

فِيَّ وَإِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِي فَشَفِّعْنِي فِيهِمَا حَتَّى نَجْتَمِعَ

وفي كل إنى نسخه

وفي كل آنٍ نسخه

جزمًا نسخه

وإن

بِرَأْفَتِكَ فِي دَارِ كَرَامَتِكَ وَمَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِنَّكَ

بمهربانی تو در سرای کرامت تو و جای آمرزش تو و رحمت تو بدرستی

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمَنِّ الْقَدِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

که تو خداوند فضل بزرگی و منت قدیم و توی بخشنده ترین بخشایندگان

۲۵

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِوُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَللَّهُمَّ

و بود از دعای او علیه السلام برای فرزندش علیهم السلام بار خدایا

وَمُنَّ عَلَيَّ بِبَقَاءِ وُلْدِي وَبِإِصْلَاحِهِمْ لِي وَبِإِمْتَاعِي بِهِمْ

إِلٰهِي امْدُدْ لِي فِي أَعْمَارِهِمْ وَزِدْ لِي فِي آجَالِهِمْ وَرَبِّ

لِي صَغِيرَهُمْ وَقَوِّ لِي ضَعِيفَهُمْ وَأَصِحَّ لِي أَبْدَانَهُمْ

وَأَدْيَانَهُمْ وَأَخْلَاقَهُمْ وَعَافِهِمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي

جَوَارِحِهِمْ وَفِي كُلِّ مَا عُنِيتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ وَأَدْرِرْ لِي وَعَلَى

يَدَيَّ أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ أَبْرَاراً أَتْقِيَاءَ بُصَرَاءَ سَامِعِينَ

مُطِيعِينَ لَكَ وَلِأَوْلِيَائِكَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ وَلِجَمِيعِ

أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَمُبْغِضِينَ آمِينَ اَللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ

عَضُدِي وَأَقِمْ بِهِمْ أَوَدِي وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِي

وَزَيِّنْ بِهِمْ مَحْضَرِي وَأَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِي وَاكْفِنِي بِهِمْ

فِي غَيْبَتِي وَأَعِنِّي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي وَاجْعَلْهُمْ لِي مُحِبِّينَ

وَعَلَيَّ حَدِبِينَ مُقْبِلِينَ مُسْتَقِيمِينَ لِي مُطِيعِينَ غَيْرَ عَاصِينَ

وَلَا عَاقِّينَ وَلَا مُخَالِفِينَ وَلَا خَاطِئِينَ وَأَعِنِّي عَلَى تَرْبِيَتِهِمْ

وَتَأْدِيبِهِمْ وَبِرِّهِمْ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ

أَوْلَاداً ذُكُوراً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ خَيْراً لِي وَاجْعَلْهُمْ لِي عَوْناً عَلَى

ما سألتك وأعذني وذريتي من الشيطان الرجيم فإنك
خلقتنا وأمرتنا ورغبتنا عقابه وجعلت لنا عدوا
يكيدنا سلطته منا على ما لم تسلطنا عليه منه
واسكنته صدورنا واجريته مجاري دمائنا لا
يغفل إن غفلنا ولا ينسى إن نسينا يؤمننا عقابك
ويخوفنا بغيرك إن هممنا بفاحشة شجعنا عليها
وإن هممنا بعمل صالح ثبطنا عنه يتعرض لنا بالشهوات
وينصب لنا بالشبهات إن وعدنا كذبنا وإن منانا
أخلفنا وإلا تصرف

ونهيتنا

يكيدنا سلطته

يؤمننا لكنه

عنا كيده يضلنا وإلا تقنا خباله يستزلنا اللهم
فاقهر سلطانه عنا بسلطانك حتى تحبسه عنا بكثرة
الدعاء لك فنصبح من كيده في المعصومين بك
اللهم أعطني كل سؤلي واقض لي حوائجي ولا تمنعني
الإجابة وقد ضمنتها لي ولا تحجب دعائي عنك وقد
أمرتني به وامنن علي بكل ما يصلحني في دنياي
وآخرتي ما ذكرت منه وما نسيت أو أظهرت
أو أخفيت أو أعلنت أو أسررت واجعلني في جميع
ذلك من المصلحين بسؤالي إياك المنجحين بالطلب

المفلحين

حبالته

المعوذين

أليك عز المتوعين بالتوكل عليك المعوذين بالتعوذ

از تو ... بتوکل کردن بر تو ... پناه جستن

بك الرابحين في التجارة عليك المجارين بعزك

بتو سود کنندگان در بازرگانی تو ... بعزت تو

الموسع عليهم الرزق الحلال من فضلك الواسع بجودك

فراخ کرده بر ایشان روزی حلال از فضل خود ... و از روزی خود

وكرمك المعزين من الذل بك والمجارين من

و کرم تو عزیز کردگان از خواری بتو ...

الظلم بعدلك والمعافين من البلاء برحمتك والمغنين

ظلم بعدل تو و عافیت یافتگان از بلا برحمت تو و توانگر کردگان

من الفقر بغناك والمعصومين من الذنوب والزلل

از فقر بتوانگری تو نگاه داشتگان از گناه و زلل

والخطأ بتقواك والموفقين للخير والرشد والصواب

و خطا ... توفیق یافتگان بنیکی و راه است و صواب

بطاعتك والمحال بينهم وبين الذنوب والزلل والخطأ

بتقواك والموفقين للخير والرشد والصواب بطاعتك

~~والمحال بينهم وبين الذنوب~~ بقدرتك التاركين

بقدرت خود بگذاشتگان

لكل معصيتك الساكنين في جوارك اللهم أعطنا

همه نافرمانی تو آرام یافتگان همسایگی تو بار خدایا بده

جميع ذلك بتوفيقك ورحمتك وأعذنا من عذاب

این همه را بتوفیق خود و رحمت خود و نگاه دار ما را از عذاب

السعير وأعط جميع المسلمين والمسلمات والمؤمنين

دوزخ و بده جمله مسلمانان از مردان و زنان و مردان مؤمن

والمؤمنات مثل الذي سألتك لنفسي ولولدي

و زنان مؤمنه را مثل این که من از تو خواستم از برای خود و از برای فرزند خود

في عاجل الدنيا وآجل الآخرة إنك قريب مجيب سميع

در دنیا ... و مؤجل در آخرت بدرستی که تو نزدیکی و اجابت کننده و شنونده

عليم عفو غفور رؤوف رحيم وآتنا في الدنيا حسنة

دانایی ... آمرزنده مهربان عطوف و بخشاینده و بده ما را در دنیا نیکویی

وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار

و در آخرت نیکویی و نگاه دار ما را از عذاب آتش

٢٦ وكان من دعائه عليه السلام لجيرانه وأوليائه إذا ذكرهم اللهم

از دعای او علیه السلام از برای همسایگان و دوستانش چون یاد کردی ایشان را یارب

صل على محمد وآله وتولني في جيراني وموالي العارفين
بحقنا والمنابذين لأعدائنا بأفضل ولايتك ووفقهم
لإقامة سنتك والأخذ بمحاسن أدبك في إرفاق
ضعيفهم وسد خلتهم وعيادة مريضهم و
هداية مسترشدهم ومناصحة مستشيرهم وتعهد
قادمهم وكتمان أسرارهم وستر عوراتهم ونصرة
مظلومهم وحسن مواساتهم بالماعون والعود
عليهم بالجدة والإفضال وإعطاء ما يجب لهم قبل
السؤال واجعلني اللهم أجزي بالإحسان مسيئهم

وأعرض بالتجاوز عن ظالمهم وأستعمل حسن الظن في
كافتهم وأتولى بالبر عامتهم وأغض بصري
عنهم عفة وألين جانبي لهم تواضعا وأرق
على أهل البلاء منهم رحمة وأسر لهم بالغيب
مودة وأحب بقاء النعمة عندهم نصحا وأوجب
لهم ما أوجب لحامتي وأرعى لهم ما أرعى لخاصتي
اللهم صل على محمد وآله وارزقني مثل ذلك منهم
واجعل لي أوفى الحظوظ فيما عندهم وزدهم بصيرة
في حقي ومعرفة بفضلي حتى يسعدوا بي وأسعد بهم

آمين ربّ العالمين **وكان من دعائه عليه السلام**

بشنو ای خدای جهانیان وبود از جملهٔ دعاهای او علیه السلام

لأهل الثّغور اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وحصّن ثغور

از برای اهل ثغور یا رب صلوات ده بر محمد وآلش واستوار کن مرزهای

المسلمين بعزّتك وأيّد حماتها بقوّتك وأسبغ عطاياهم

مسلمانان بعزت خود وقوی کن نگاهبانان را بقوت تو وفراخ کن بخششهای ایشان

من جدتك اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وكثّر عدّتهم

از توانگری یا رب صلوات ده بر محمد وآلش وبسیار کن شمار ایشان

واشحذ أسلحتهم واحرس حوزتهم وامنع حومتهم

وتیز کن سلاحهای ایشان ونگاه دار ناحیت ایشان واستوار کن کارزارگاه ایشان

وألّف جمعهم ودبّر أمرهم وواتر بين ميرهم و

وباهم آور انبوهی ایشان وتدبیر کن کارهای ایشان را وپیوسته دار توشه کارهای ایشان را و

توحّد بكفاية مؤنهم واعضدهم بالنّصر وأعنهم

تنها باش بکفایت کردن رنجهای ایشان ویاری ده ایشان را بنصرت ویاری ده ایشان را

بالصّبر والطف لهم في المكر اللّهمّ صلّ على محمّد وآله

بصبر ولطف کن ایشان را در مکر کردن یا رب صلوات ده بر محمد وآلش

وعرّفهم ما يجهلون وعلّمهم ما لا يعلمون وبصّرهم

وبشناسان ایشان را آنچه ندانند وبیاموز ایشان را آنچه ندانند وبینا کن ایشان را

ما لا يبصرون اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وأنسهم عند

آنچه نبینند یا رب صلوات ده بر محمد وآلش وازیاد ایشان ببر وقت

لقاء العدوّ ذكر دنياهم الخدّاعة الغرور وامح

دیدن ایشان دشمنان را یاد دنیای فریبنده غرور وبسّتر

عن قلوبهم خطرات المال الفتون واجعل الجنّة

از دلهای ایشان بخاطر آمدن مال فتنه انگیز وبگردان بهشت را

نصب أعينهم ولوّح منها لأبصارهم ما أعددت

برابر چشمهای ایشان واشارت کن بچشمهای ایشان آنچه مهیا کرده

فيها من مساكن الخلد ومنازل الكرامة والحور الحسان

در وی از جایهای جاودانه ومنزلهای کرامت وحوریان نیکو

والأنهار المطّردة بأنواع الأشربة والأشجار المتدلّية

وجویهای روان بانواع شربتها ودرختهای آویخته

بصنوف الثّمر حتّى لا يهمّ أحد منهم بالإدبار ولا

بگونها میوه تا اندیشه نکند یکی از ایشان به پشت برکردن

يحدّث نفسه عن قرنه بفرار اللّهمّ افلل بذلك عدوّهم

وحدیث نکند با خویشتن از همتای خود بگریختن یا رب بشکن بدان دشمنان ایشان را

واقلم عنهم أظفارهم وفرّق بينهم وبين أسلحتهم و

وببر از ایشان ناخنهای ایشان وجدایی کن میان ایشان وسلاحهای ایشان

لقائهم العدو

باد بار برق

قرنه أقلل أفلل

اخلع وثاق افئدتهم وباعد بينهم وبين ازودتهم
برکش بندهای دلهاشان و دوری کن میان ایشان و میان توشهٔ ایشان
وحيّرهم في سبلهم وضلّلهم عن وجههم و
و متحیر کن ایشان را در راههاشان و گمراه کن ایشان را از جایی که روی آرند
اقطع عنهم المدد وانقص منهم العدد واملأ
باز بر از ایشان مدد را و کم کن از ایشان عدد را و پر کن
افئدتهم الرعب واقبض ايديهم عن البسط واخزم
دلهاشان را از ترس و باز گیر دستهاشان را از گشادن و مهار کن
السنتهم عن النطق وشرّد بهم من خلفهم و
زبانهاشان را از گفتن و پراگنده کن بایشان آنکه از پس ایشان است
نكّل بهم من وراءهم واقطع بخزيهم اطماع من
و عقوبت کن بایشان آنکه از پس ایشان است و ببر بخواری ایشان طمعهای آنکه
بعدهم اللهم عقّم ارحام نسائهم ويبّس اصلاب
از پس ایشان است یا رب بسته کن رحمهای زنان ایشان را و خشک کن پشتهای
رجالهم واقطع نسل دوابّهم وانعامهم لا تأذن
مردان ایشان و ببر نسل چهارپایان ایشان و انعام ایشان و دستوری مده
لسمائهم في قطر ولا لارضهم في نبات اللهم وقوّ
آسمان ایشان را در باریدن و نه زمین ایشان را در رویندگی یا رب و قوی کن

سبلهم: س

من الرعب واخرس: خ وش وکن

بخزيهم: س

وقوّ: نخ

بذلك

بذلك محالّ اهل الاسلام وحصّن به ديارهم وثمّر به
بآن عدد اهل اسلام و استوار کن بآن سرایهاشان و بسیار کن بآن
اموالهم وفرّغهم عن محاربتهم لعبادتك وعن
مالهاشان و فارغ کن ایشان را از کارزار کردن ایشان از برای عبادت کردن تو
منابذتهم للخلوة بك حتى لا يعبد في بقاع الارض غيرك
و جنگ کردن با ایشان برای خلوت کردن با تو تا نپرستند در جایهای زمین غیر تو
ولا تعفّر لاحد منهم جبهة دونك اللهم اغز
و خاک آلوده نکند کسی پیشانی غیر تو را یا رب غزا کن
بكلّ ناحية من المسلمين على من بإزائهم من المشركين
هر ناحیتی از مسلمانان بر آنکه برابر ایشانند از مشرکان
وامددهم بملائكة من عندك مردفين حتى يكشفوهم
و مدد ده ایشان را بفرشتگان از نزد خود در پی هم تا برانند ایشان را
الى منقطع التراب قتلا في ارضك واسرا او يقرّوا
تا بانجام منقطع خاک کشتن در زمین تو و اسیر کردن یا اقرار کنند
بانك انت الله الذي لا اله الا انت وحدك لا شريك
که تویی خدای که نیست خدایی مگر تو یکی تو بی شریک
لك اللهم واعمم بذلك اعداءك في اقطار البلاد
یا رب عام کن باین دشمنان خود در کنارهای شهرها

للخلوات: س

اغز كلّ: نخ
اغز: س

مردفين: س نخ

رضك: س

من الهند والروم والترك والخزر والحبش والنوبة
از هند و روم و ترکان و خزریان و حبشیان و نوبیان
والزنج والسقالبة والديالمة وسائر امم الشرك
و زنگیان و صقلابیان و دیلمان و سایر امتان شرک
الذين تخفى اسماؤهم وصفاتهم وقد احصيتهم
آنانکه پوشیده باشد نامهای ایشان و صفات ایشان و تو شمرده
بمعرفتك واشرفت عليهم بقدرتك اللهم اشغل المشركين
بمعرفت تو و دیده ور شده بر ایشان بقدرت تو یارب مشغول کن مشرکان را
بالمشركين عن تناول اطراف المسلمين وخذهم
بمشرکان از گرفتن کنارهای مسلمانان و بگیر ایشان
بالنقص عن تنقصهم وثبطهم بالفرقة عن الاحتشاد
بکم نمودن ایشان و مشغول کن ایشان را بپراکندگی از گرد آمدن
عليهم اللهم اخل قلوبهم من الامنة وابدانهم
بر ایشان یارب تهی کن دلهای ایشان از ایمنی و بدنهای ایشان
من القوة واذهل قلوبهم عن الاحتيال واوهن
از قوت و مشغول کن دلهای ایشان از حیلت و سست کن
اركانهم عن منازلة الرجال وجبنهم عن مقارعة
رکنهای ایشان از جنگ کردن با مردان و بددل کن ایشان را از کوبش کردن

والصقالبة
عليهم
برما

الابطال وابعث عليهم جندا من ملائكتك ببأس من
با دلیران و برفرست بر ایشان لشکری از فرشتگان خود با عذابی از
بأسك كفعلك يوم بدر تقطع به دابرهم وتحصد
عذابهای خود چنانکه کردی در روز بدر ببری بآن اصل ایشان و بدروی
به شوكتهم وتفرق به عددهم اللهم وامزج
بآن نیروی ایشان و پراکنده کنی بآن عدد ایشان یارب بیامیز
مياههم بالوباء واطعمتهم بالادواء وارم بلادهم
آبهای ایشان بوبا و طعامهای ایشان بدردها و بینداز شهرهای ایشان
بالخسوف والح عليها بالقذوف وافرعها بالمحول
بزمین فرو شدن و الح کن بران بسنگ انداختن و [illegible] از قحط
واجعل ميرهم في احص ارضك وابعدها عنهم
و بگردان توشهٔ ایشان در دورتر زمین تو [illegible] ایشان
وامنع حصونها منهم اصبهم بالجوع المقيم والسقم
و [illegible] از ایشان [illegible] بگرسنگی دایم و بیماری
الاليم اللهم وايما غاز غزاهم من اهل ملتك او مجاهد
دردناک یارب هر کدام غازی که [illegible] از اهل ملت تو یا مجاهدی
جاهدهم من اتباع سنتك ليكون دينك الاعلى
که جهاد کند با ایشان از پیروان سنت تو تا باشد دین تو بلند

الح السحاب دام مطره
والح وافرعها
المير الطعام
واصبهم
الضنى المرض

١٤٧

وتحرز لك الأوفى فلقّه اليسر وهيّئ له
وبگیرد تو قوی را و بهره تو تمام پس اوز او را آسانی و مهیا کن

الأمر وتولّه بالنجح وتخيّر له الأصحاب واستقو له الظهر
برای او کار و بخواه تو کار روایی و برگزین بسوی او یاران و قوی کن پشت او را

وأسبغ عليه في النفقة ومتّعه بالنشاط وأطف
و فراخ کن برو در نفقه و برخورداری ده او را به نشاط و بمیران

عنه حرارة الشوق وأجره من غمّ الوحشة وأنسه
ازو آرزو و زینهار ده از اندوه رمیدگی و از یاد او ببر

ذكر الأهل والولد وأْثُر له حسن النية وتولّه
ذکر اهل و فرزند و اختیار کن او را حسن نیت و بجود کن او را

بالعافية وأصحبه السلامة وأعفه من الجبن و
بعافیت و همراه او کن سلامت و عفو کن او را از بددلی

ألهمه الجرأة وارزقه الشدة وأيّده بالنصرة وعلّمه
و دل او را دلیری و روزی کن او را قوت و او را یاری ده به نصرت و بیاموز او را

السير والسنن وسدّده في الحكم واعزل عنه الرياء
سنتها و سیرتها و راست کن او را در حکم و دور کن او را از ریا

وخلّصه من السمعة واجعل فكره وذكره وظعنه
و خالص کن او را از سمعت و بکن اندیشه او را و یاد کردن او را و در رفتن او را

وإقامته

١٤١

وإقامته فيك ولك فإذا صافّ عدوّك وعدوّه
و ایستادن او را در راه تو و برای تو چون مصاف کند با دشمنان تو و دشمن او

فقلّلهم في عينه وصغّر شأنهم في قلبه وأدل له
اندک کن ایشان را در چشم او و کوچک کن کار ایشان در دل او و دولت ده او را

منهم ولا تدلهم منه فإن ختمت له بالسعادة
از ایشان و دولت مده ایشان را ازو پس اگر ختم کرده باشی او را به نیکبختی

وقضيت له بالشهادة فبعد أن يجتاح عدوّك
و قضا کرده باشی او را به شهادت پس از آنکه بیخ کنده باشد دشمنان ترا

بالقتل وبعد أن يجهد بهم الأسر وبعد أن تأمن
بکشتن و بعد از آنکه ذلیل کرده باشد ایشان را به اسیری و بعد از آنکه ایمن باشد

أطراف المسلمين وبعد أن يولّي عدوّك مدبرين
اطراف مسلمانان و بعد از آنکه برگردند دشمنان تو پشت برگرده

اللهم وأيّما مسلم خلف غازيا أو مرابطا في داره
یا رب و هر مسلمانی که خلیفه باشد غازی را یا مرابطی را در خانه او

أو تعهّد خالفيه في غيبته أو أعانه بطائفة
یا تعهد کند کسانی که ازو باز مانده باشند در غیبت او یا یاری دهد او را به پاره

من ماله أو أمدّه بعتاد أو شحذه على جهاد أو أتبعه
از مال خویش یا مدد دهد او را بساز یا تیز کند او را بر جهاد یا از پی او فرستد
جهاد کند

وذلّلهم في نفسه
ختمت من

الاجتياح الاهلاك والاستيصال ص

يجهد بهم بالأسر
يجحهم
أغلظ كف

خلف

فأجرِ

فِي وَجْهِهِ دَعْوَةً أَوْ دَعَى لَهُ مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَةً فَآجِرْ لَهُ

دران جهات دعایی یا نگاه دارد اورا از پس او حرمتی بر ان لیسوی

مِثْلَ ذَلِكَ وَزْنًا بِوَزْنٍ وَمِثْلًا بِمِثْلٍ وَعَوِّضْهُ مِنْ

مانند ان همسنگ بهمسنگ ومانند بمانند وعوض ده اورا از

فِعْلِهِ عِوَضًا حَاضِرًا يَتَعَجَّلُ بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ وَسُرُورَ

فعل او عوض حاضر که زود بیابد باو سود انچه در پیش داشته است وشادی

مَا أَتَى إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ الْوَقْتُ إِلَى مَا أَجْرَيْتَ لَهُ مِنْ

انچه کرده است تا که برسد اورا وقت به انچه تو رانده اورا از

فَضْلِكَ وَأَعْدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ

فضل جود وساخته بسوی او از کرامت خود یا رب

وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَهَمَّهُ أَمْرُ الْإِسْلَامِ وَأَحْزَنَهُ تَحَزُّبُ

وهر کدام مسلمانی اندیشه مند کرده است اورا مسلمانی واندوهگین کرده اورا بهم امدن

أَهْلِ الشِّرْكِ عَلَيْهِمْ فَنَوَى غَزْوًا أَوْ هَمَّ بِجِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ

اهل شرک برایشان ونیت کرد غزای یا اندیشه کرد بجهادی پس نشانید اورا

ضَعْفٌ أَوْ أَبْطَأَتْ بِهِ فَاقَةٌ أَوْ أَخَّرَهُ عَنْهُ حَادِثٌ

ضعیفی یا پس افکند اورا درویشی یا باز پس انداخت اورا حادثه

أَوْ عَرَضَ لَهُ دُونَ إِرَادَتِهِ مَانِعٌ فَاكْتُبِ اسْمَهُ فِي الْعَابِدِينَ

یا پیش امد اورا مانعی غیر اراده او عارض کن پس بنویس نام اورا در جمله عابدان

الغازين

وَأَوْجِبْ لَهُ ثَوَابَ الْمُجَاهِدِينَ وَاجْعَلْهُ فِي نِظَامِ الشُّهَدَاءِ

وواجب کن برای او ثواب مجاهدان وکن اورا درمیان شهیدان

وَالصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

ونیکان یا رب صلوات ده بر محمد بنده تو ورسول تو

وَآلِ مُحَمَّدٍ عَالِيَةً عَلَى الصَّلَوَاتِ مُشْرِفَةً فَوْقَ

آل محمد که بالایی دارد بر همه صلواتها دیده ورشده بر فوق

التَّحِيَّاتِ صَلَاةً لَا يَنْتَهِي أَمَدُهَا وَلَا يَنْقَطِعُ عَدَدُهَا

تحیتها صلواتی که نرسد غایتان وبار بریده نشود عددان

كَأَتَمِّ مَا مَضَى مِنْ صَلَوَاتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

چون تمام تر انچه گذشته است از صلوات تو بر یکی از دوستان تو

إِنَّكَ الْحَمِيدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ

که تویی ستوده پدید ارنده باز گرداننده کننده انچه تو خواهی

۲۸ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُتَفَزِّعًا إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

است از دعای او علیه السلام از ترس پناه کننده بخدای عز وجل

اللَّهُمَّ إِنِّي أَخْلَصْتُ بِانْقِطَاعِي إِلَيْكَ وَأَقْبَلْتُ بِكُلِّي

یا رب خالص گردانیدم باز امدن بدرگاه تو وروی بتو کردم بهمگی

عَلَيْكَ وَصَرَفْتُ وَجْهِي عَمَّنْ يَحْتَاجُ إِلَى رِفْدِكَ وَقَلَبْتُ

بر تو وبگردانیدم روی از انکس که حاجتمند باشد بعطای تو وبگردانیدم

وجهی

Margin notes:

أجره — مزد او

به

وأهله

من قرون — از

صلوة — صلواتی

مددها

الحنان

المنان — منت نهنده

[illegible]

مسئلتي عمن لم يستغن عن فضلك ورأيت ان طلب
المحتاج الى المحتاج سفه من رأيه وضلة من عقله
فكم قد رأيت يا الهي من اناس طلبوا العز بغيرك
فذلوا وراموا الثروة من سواك فافتقروا و
حاولوا الارتفاع فاتضعوا فصح بمعاينة امثالهم
حازم وفقه اعتباره وارشده الى طريق صوابه
اختياره فانت يا مولاي دون كل مسؤول
موضع مسئلتي ودون كل مطلوب اليه ولي حاجتي
انت المخصوص قبل كل مدعو بدعوتي لا يشركك

بغيرك نخ

من كان من امثالهم حازم
على سنن اعتباره وارشده الى
الطريق صوابه باختياره نخ

احد

احد في رجائي ولا يتفق احد معك في دعائي و
لا ينظمه واياك ندائي لك يا الهي وحدانية
العدد وملكة القدرة الصمد وفضيلة
الحول والقوة ودرجة العلو والرفعة ومن
سواك مرحوم في عمره مغلوب على امره مقهور على
شأنه مختلف الحالات متنقل في الصفات فتعاليت
عن الاشباه والاضداد وتكبرت عن الامثال و
الانداد فسبحانك لا اله الا انت وكان من
٢٩ دعائه عليه السلام اذا قتر عليه الرزق

ولا يتفق

متنقل في الاوقات نخ

ثم بلغ قراءة ... عرفانه

تعاليت علوا كبيرا

وانت ارحم الراحمين نخ

ارزاقنا

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ ابْتَلَيْتَنَا فِي اَرْزَاقِنَا بِسُوٓءِ الظَّنِّ وَفِي آجَالِنَا

یارب تو ازمایش کردی ما را در روزی ما بدی ظن و در اجلهای ما

بِطُولِ الْاَمَلِ حَتَّى الْتَمَسْنَا اَرْزَاقَكَ مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِينَ

بدرازی امید تا بجستیم روزی های ترا نزدیک روزی دادگان

وَطَمِعْنَا بِآمَالِنَا فِي اَعْمَارِ الْمُعَمَّرِينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وطمع کردیم باامید ما در عمرهای عمر دادگان پس صلوات ده بر محمد و آل

وَهَبْ لَنَا يَقِيناً صَادِقاً تَكْفِينَا بِهِ مِنْ مَؤُونَةِ الطَّلَبِ

وبده ما را یقینی راست که کفایت کنی بان ما را از محنت بهم جستن او

صادقة
راست

وَاَلْهِمْنَا ثِقَةً خَالِصَةً تُعْفِينَا بِهَا مِنْ شِدَّةِ

و در دل افکن ما را استواری خالص که عفو کنی ما را بان از سختی

النَّصَبِ وَاجْعَلْ مَا صَرَّحْتَ بِهِ مِنْ عِدَتِكَ فِي وَحْيِكَ

رنج و بکن انچه روشن کرده بان از وعده تو در وحی تو

وَاَتْبَعْتَهُ مِنْ قَسَمِكَ فِي كِتَابِكَ قَاطِعاً لِاهْتِمَامِنَا

و پی ان در اورده از سوگند تو در کتاب تو بازدارنده مر اندیشه ما را

للاشتغال

بِالرِّزْقِ الَّذِي تَكَفَّلْتَ بِهِ وَحَسْماً لِلْاِشْتِغَالِ بِمَا ضَمِنْتَ

بروزی انکه بر تکفل کرده و بریده مشغول شدن بانچه تو ضمان کرده

الْكِفَايَةَ لَهُ فَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْاَصْدَقُ وَ

کفایت او را پس گفتی وگفتن تو حق است و راست ترست و

در سورة والذاريات

اَقْسَمْتَ وَقَسَمُكَ الْاَبَرُّ الْاَوْفَى وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا

سوگند خوردی و سوگند تو راست تر است و تمام تر و در اسمان است روزی شما و انچه

تُوعَدُونَ ثُمَّ قُلْتَ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ

وعده کنند شما پس گفتی بخدای اسمان و زمین که

۳۰ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ وَكَانَ مِنْ دُعَآئِهِ

حق است مانند انچه شما می گویید و بود از دعای او

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَعُونَةِ عَلَى قَضَآءِ الدَّيْنِ

علیه السلام در یاری خواستن بر گزاردن دین

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ مِنْ دَيْنٍ

یارب صلوات ده بر محمد و آلش و بده ما را عافیت از وامی

تُخْلِقُ بِهِ وَجْهِي وَيَحَارُ فِيهِ ذِهْنِي وَيَتَشَعَّبُ لَهُ فِكْرِي

که خلق بیارد بان روی من و متحیر باشد دران ذهن من و پراکنده کند فکر مرا

وَيَطُولُ بِمُمَارَسَتِهِ شُغْلِي وَاَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ

و دراز شود بکوشیدن ان شغل من و پناه میجویم بتو یارب از

هَمِّ الدَّيْنِ وَفِكْرِهِ وَشُغْلِ الدَّيْنِ وَسَهَرِهِ فَصَلِّ عَلَى

اندیشه وام و اندیشه ان و شغل وام و بی خوابی ان پس صلوات ده بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَجِرْنِي مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ اَوْ كَفَافٍ وَاصِلٍ

محمد و آلش و پناه ده مرا ازو بفراخی افزوده و کفافی پیوسته

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْجُبْنِي عَنِ السَّرَفِ وَالاِزْدِيادِ
یارب صلوات ده بر محمد و آلش و باز دار مرا از اسراف
وَقَوِّمْنِي بِالْبَذْلِ وَالاِقْتِصادِ وَعَلِّمْنِي حُسْنَ التَّقْدِيرِ
و راست دار مرا ببخشیدن بمیانه و بیاموز مرا نیکوی تقدیر
وَاقْبِضْنِي بِلُطْفِكَ عَنِ التَّبْذِيرِ وَأَجْرِ مِنْ أَسْبابِ
و بگیر مرا بلطف خود از گزافه دهی و بران از سببهای
الْحَلالِ أَرْزاقِي وَوَجِّهْ فِي أَبْوابِ الْبِرِّ إِنْفاقِي وَازْوِ
حلال روزی من و دور من در بابها نیکوی نفقه من و در نورد
عَنِّي مِنَ الْمالِ ما يُحْدِثُ لِي مَخِيلَةً أَوْ تَأَدِّياً إِلَى بَغْيٍ
از من از مال آنچه پدید آورد مرا تکبر یا رسیدن به بغی
أَوْ ما أَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْياناً اللّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ صُحْبَةَ
یا آنچه عاقبت گیرم از آن بی راهی را یارب دوست من کن صحبت
الْفُقَراءِ وَأَعِنِّي عَلَى صُحْبَتِهِمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ وَما زَوَيْتَ
درویشان و یاری کن مرا بر صحبت ایشان بنیکوی صبر و آنچه دور گردانیده
عَنِّي مِنْ مَتاعِ الدُّنْيا الْفانِيَةِ فَاذْخَرْهُ لِي فِي خَزائِنِكَ
از من از متاع دنیا فانی و بذخیره نه مرا در خزینها
الْباقِيَةِ وَاجْعَلْ ما خَوَّلْتَنِي مِنْ حُطامِها وَعَجَّلْتَ لِي مِنْ
باقی و بگردان آنچه مرا داده از حطام آن و شتابانیده

مَتاعِها بُلْغَةً إِلَى جِوارِكَ وَوُصْلَةً إِلَى قُرْبِكَ وَذَرِيعَةً
متاع آن رسانیدنی بهمسایگی تو و پیوندی به نزدیک تو و دست آویزی
إِلَى جَنَّتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوادُ الْكَرِيمُ
بهشت تو که توئی خداوند فضل بزرگ و توئی بخشنده باکرامت

٣١ وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ
و هست از دعای او علیه السلام در یاد کردن توبه
وَطَلَبِها اللّهُمَّ لا يَصِفُهُ نَعْتُ الْواصِفِينَ
و طلب آن یارب نستاید او ستایش ستایندگان
وَيا مَنْ لا يُجاوِزُهُ رَجاءُ الرّاجِينَ وَيا مَنْ لا يَضِيعُ
وای آنکه درنگذراند امید امیدواران وای آنکه ضایع نشود
لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ وَيا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعابِدِينَ
نزد او مزد نیکوکاران وای آنکه اوست نهایت ترس عبادت کنندگان
وَيا مَنْ هُوَ غايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هذا مَقامُ مَنْ تَداوَلَتْهُ
وای آنکه اوست غایت ترس پرهیزگاران این جایگاه آنکس است که گردانیده است
أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقادَتْهُ أَزِمَّةُ الْخَطايا وَاسْتَحْوَذَ
دستها گناهها و کشیده است مهارها خطاها و غلبه کرده است
عَلَيْهِ الشَّيْطانُ فَقَصَّرَ عَمّا أَمَرْتَ بِهِ تَفْرِيطاً وَتَعاطَى
بر او دیو پس تقصیر کرده است از آنچه فرمودی بآن تقصیر کردنی و بدی روی کرده است

ثم بلغ قراءة ... اسعد الله ... معاليه
یا من — ای آنکه
العائذين — پناه جویان

مما نهيت عنه تغريراً كالجاهل بقدرتك عليه او
ا[ن]جه نهی کرده است ازان خطر کردن همچون نادانی بقدرت تو بران یا
كالمنكر فضل احسانك اليه حتى اذا انفتح له
چون منکر فضل واحسان تو با او تا چون باز کشاد او
بصر الهدى وتقشعت عنه سحائب العمى احصى
روشنایی راه راست وباز شد ازو میغهای کوری بشمارد
ما ظلم به نفسه وفكر فيما خالف به ربه
بانچه بیداد کرده بود تن خویش را واندیشه کرد دران مخالفت کرده بود دران پروردگار خویش
فرأى كبير عصيانه كبيراً وجليل مخالفته
دید بزرگی نافرمانی خویش نافرمانی بزرگ وبزرگی مخالفت خویش
جليلاً فاقبل نحوك مؤملاً لك مستحيياً منك و
مخالفت بزرگ پس روی بتو کرد امید دارنده ترا شرم دارنده از تو و
وجه رغبته اليك ثقة بك فامك بطمعه يقيناً
روی رغبت خویش بتو کرد باستواری بتو وقصد تو کرد بطمع او بیقین
وقصدك بخوفه اخلاصاً قد خلا طمعه من كل
وقصد تو کرد بترس او باخلاص بتحقیق که خالی است طمع از هر
مطموع فيه غيرك وافرخ روعه من كل محذور
طمع دارد غیر از تو وترسش برطرف شده از هر که او میترسد

وانكشفت خ س
وباز شد

منه

منه سواك فمثل بين يديك متضرعاً وغمض بصره
از غیر تو پس بایستاد در پیش تو زاری کننده وافکنده چشم خویش
الى الارض متخشعاً وطأطأ راسه لعزتك متذللاً
در زمین ترسنده ونهاد سر خویشتن را پیش عزت تو ذلیلی کننده
وابثك من سره ما انت اعلم به منه خضوعاً وعدد
ای اطلعك
واشکارا کرد پیش تو انچه تو بهتر دانی از روی فروتنی وباز شمارد
من ذنوبه ما انت احصى لها خشوعاً واستغاث
از گناهان انچه تو شماره ان بهتر دانی از روی ترسکاری وفریاد خواست
بك من عظيم ما وقع به في علمك وقبيح ما فضحه
بانچه واقع است از بزرگی تو در علم تو ودرشتی انچه رسوا کرده اورا
في حكمك من ذنوب ادبرت لذاتها فذهبت
در حکم تو از گناهان که ادبار کرد خوشیهاش پس بشد
واقامت تبعاتها فلزمت لا ينكر يا الهي عدلك
وبماند تبعاتش ولازم شد که انکار نکند ای خدای من عدل ترا
ان عاقبته ولا يستعظم عفوك ان عفوت عنه
اگر عقوبتش کنی وبزرگش نهند عفو ترا اگر عفوش کنی از تو
ورحمته لانك الرب الكريم الذي لا يتعاظمه غفرا ن
ورحمت کنی او که تو خدای کریمی که بزرگش نهند امرزیدن

له غ
بك ع
حلمك خ

لا يتعاظمك غفران الذنوب العظيمة ٤٢
بزرگ

الذنب العظيم اللهم فها انا ذا قد جئتك مطيعا
گناه بزرگ یا رب اینک من امده ام بتو فرمان برنده
لامرك فيما امرت به من الدعاء متنجزا وعدك
امر تو درانچه امر کرده مرا بان از دعا روا یی جستن وعده تو را
فيما وعدت به من الاجابة اذ تقول ادعوني
درانچه وعده کرده بان از اجابت چون میگویی بخوانید مرا
استجب لكم اللهم فصل على محمد وآله والقني
تا اجابت کنم مر شما را یا رب پس صلوات ده بر محمد و الش و بم بین
بمغفرتك كما لقيتك باقراري وارفعني عن
بامرزش خود چون دیده ام ترا با قرار دادن من و بر دار مرا از
مصارع الذنوب كما وضعت لك نفسي واسترني
جای افتادن در گناه چنانکه نهاده ام برای تو تن خود و بپوش عیب مرا
بسترك كما تانيتني عن الانتقام مني اللهم وثبت
بستر خود همچنانکه مدارا کرده بامن از کینه کشیدن از من یا رب و ثابت کن
في طاعتك نيتي واحكم في عبادتك بصيرتي ووفقني
در طاعت خود نیت من و محکم کن در عبادت خود بصیرت من و توفیق ده
من الاعمال لما تغسل به دنس الخطايا عني وتوفني
از کارها انچه بشویی بان چرک خطاهای مرا از من و بمیران مرا

على ملتك وملة نبيك محمد عليه السلام اذا توفيتني
بر ملت خود و ملت پیغمبر خود محمد علیه السلام چون بمیرانی مرا
اللهم اني اتوب اليك في مقامي هذا من كبائر
یا رب من توبه کنم بتو درین مقام یعنی حضرت از گناهان کبیره
ذنوبي وصغائرها وبواطن سيئاتي وظواهرها
و صغیره و پوشیدهای گناهان و اشکاران
وسوالف زلاتي وحوادثها توبة من لا يحدث نفسه
و گذشتهای خطاهای من و نوهای ان توبه کسی که دیگر آگه تن خود را
بمعصية ولا يضمر ان يعود في خطيئة وقد قلت يا
بمعصیت نینداز و در دل نداشته باشد که باز رود در گناه و تو گفته ای
الهي في محكم كتابك انك تقبل التوبة عن عبادك
خدای من در محکم کتاب خود که تو بپذیری توبه را از بندگان خود
وتعفو عن السيئات وتحب التوابين فاقبل توبتي
و در گذری از بدیها و دوست از که توبه بسیار کنند بپذیر توبه مرا
كما وعدت واعف عن سيئاتي كما ضمنت واوجب لي
همچنانک وعده کرده و عفو کن بدیهای مرا همچنانکه ضامن شده و واجب کن برای من
محبتك كما شرطت ولك يا رب شرطي الا اعود في
دوستی تو همچنانکه شرط کرده باشی و تو راست یا رب شرط که باز نروم در انچه

المنزل ٥

مَكْرُوهِكَ وَضَمَانِي أَلَّا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ وَعَهْدِي
مكروه داشته تو را ازا وانكه باز نروم بجز بر نكوهيدت كه دوا از او عهد من
أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ
انكه دور باشم از همه نافرمانيها يا رب بدرستى كه تو دانا ترى بانچه من كرده ام
فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ وَاصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ إِلَى مَا
بيامرز مرا انچه من كرده ام وبازگردان مرا بقدرت خود به انچه
أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعَاتٌ
تو دوست دارى يا رب وبرمنست حقوق مردم كه همه انرا ياد دارم وحقوق
قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعِلْمِكَ
كه از فراموش كرده ام همه در چشم تواست كه در خواب نرود وعلم تست
الَّذِي لَا يَنْسَى فَعَوِّضْ مِنْهَا أَهْلَهَا وَاحْطُطْ عَنِّي وِزْرَهَا
كه فراموشش نشود پس عوض ده ازا اهل ان وبردار از من بار ان
وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقْلَهَا وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أُقَارِفَ مِثْلَهَا
وسبك گردان از من گرانى ان ونگاه دار مرا از انكه كنم مانند ان
وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ
نيست وفا بتوبه من مگر بنگاه داشتن تو ونيست دورى
بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ فَقَوِّنِي بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي
مرا از خطاها مگر از قوت تو پس قوى كن مرا بقوتى كفايت كننده ودوست دار

بما قد علمت خ — واصرفني — الى — فانّه خ — اللّهمّ ص يا رب

بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ
بنگاه داشتن بازدارنده يا رب هركدام بنده توبه كرد با تو واو
فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ وَعَائِدٌ فِي ذَنْبِهِ
در علم غيب نزديك تو باز شكننده است توبه او وبازشونده در گناه
وَخَطِيئَتِهِ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ
وخطاى او من پناه ميجويم از انكه باشم همچنان
فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً مُوجِبَةً لِمَحْوِ مَا سَلَفَ وَ
پس بگردان توبه مرا ان توبه واجب كننده محو كننده گذشته از گناهان
السَّلَامَةِ فِيمَا بَقِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ مِنْ جَهْلِي وَ
وسلامت در انچه مانده است از عمر يا رب من عذر ميخواهم بتو از نادانى خود
أَسْتَوْهِبُكَ سُوءَ فِعْلِي فَاضْمُمْنِي إِلَى كَنَفِ رَحْمَتِكَ
وميخواهم از تو بخشش بدى كردار مرا پس باز گير مرا به كنف رحمت خود
تَطَوُّلًا وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلًا اللَّهُمَّ وَإِنِّي
از روى فزونى وبپوشان مرا بپوشش عافيت خود بفضل يا رب من
أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ إِرَادَتَكَ أَوْ زَالَ
توبه ميكنم با تو از هرچه خلاف كرده است خواست ترا يا برگرديده
عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِي وَلَحَظَاتِ عَيْنِي وَحِكَايَاتِ
از محبت تو از انچه در دل ميگذرد از انديشها ونگرستن چشم من وانچه ميگويد

وخ — لا احتاج بعدها الى توبة توبة — كه احتياج نباشد بعد از ان دیگر به توبه — وعلمي — فانّي خ — الطول الفتح المنّ وتفعّل تفضّل

لسانی توبة تسلم بها کل جارحة علی حیالها
کذشته است توبکه سلامتی یابد بان هر اندامی جداگانه است
من تبعاتک وتأمن مما یخاف المعتدون من الیم
از حقوق تو وایمنی یابد از انچه میترسند بیدادکاران از دردناکی
سطواتک اللهم فارحم وحدتی بین یدیک و
حملهای تو یارب رحم کن برتنهایی من در پیش خود و
وجیب قلبی من خشیتک واضطراب ارکانی من
کوبش دل من از ترس تو ولرزش اندامهای من از
هیبتک فقد اقامتنی یارب ذنوبی مقام الخزی
هیبت تو پس بپا داشته است یارب گناههای من بجای خواری
بفنائک فان سکت لم ینطق عنی احد وان شفعت
نزدیک تو اگر من خاموش باشم نگوید سخن از برای من واگر شفاعت کنم
فلست باهل الشفاعة اللهم صل علی محمد وآله وشفع
پس نیستم از اهل شفاعت یارب صلوات ده بر محمد وآلش وشفیع آور
فی خطایای کرمک وعد علی سیئاتی بعفوک ولا
در خطاهای من کرم خود را وباز گردان گناهان مرا بعفو خود ومده
تجزنی جزائی من عقوبتک وابسط علی طولک وجللنی
مرا جزای مرا از عقوبت تو وبگستران بر من بزرگواری خود را وبپوشان

[illegible]

بسترک وافعل بی فعل عزیز تضرع الیه عبد ذلیل
بستر خود وکن با من کردار عزیزی که زاری کند باو بنده ذلیل
فرحمه او غنی تعرض له عبد فقیر فنعشه اللهم فانعشه ٤ ص
پس بخشاید او را یا توانگری که عرض دارد بنده درویش پس قبول نماید یارب
لا خفیر لی منک فلیخفرنی عزک ولا شفیع لی الیک
زنهار دهنده نیست مرا از تو پس زنهار دهد مرا عزت تو ونه شفاعت کننده مرا بسوی تو
فلیشفع لی فضلک وقد اوجلتنی خطایای فلیؤمنی
پس شفاعت کند مرا فضل تو وترسانیده است خطاهای من پس ایمن کند مرا
عفوک فما کل ما نطقت به عن جهل منی بسوء
عفو تو نیست همه هرچه من بگفتم از انرا از نادانی است از من ببدی
اثری ولا نسیان لما سبق من ذمیم فعلی لکن لتسمع
اثر من ونه فراموشی از انکه پیش گذشته است از بدی کردار من ولکن تا بشنود
سماؤک ومن فیها وارضک ومن علیها ما اظهرت
آسمانهای تو وانانکه در واند وزمین تو وانانکه بروانداز انچه اظهار کردم
لک من الندم ولجأت الیک فیه من التوبة فلعل
بتو از پشیمانی وپناه اوردم بتو در ان از توبه تا مگر بعضی
بعضهم برحمتک یرحمنی فینا لنی منه بدعوة هی اسمع
ازیشان برحمت تو ببخشاید مرا پس دریابد از و بدعایی شنواتر باشد

لسوء موقفی او تدرکه
بدی ایستادن ... یا دریابد او را
الرقة علی لسوء
تنگدلی بر من
حالی ج
حال من

لديك من دعائي او شفاعة او كد عندك من

نزدیک تو از دعای من یا شفاعتی که او استوارتر باشد نزدیک تو از

شفاعتي يكون بها نجاتي من غضبك وفوزي برضاك

شفاعت من که باشد بآن [illegible] از غضب تو ورستن من بخشنودی تو

نجاتي صح — رستگاری من

اللهم ان يكن الندم توبة اليك فانا اندم

یارب اگر باشد پشیمانی توبه نزد تو پس من پشیمانترم

النادمين وان يكن الترك لمعصيتك انابة

از پشیمانانم واگر باشد ترک معصیت بازگشتن

فانا اول المنيبين وان يكن الاستغفار حطة

پس من اول بازگردندگانم واگر باشد آمرزش خواستن کم کننده

للذنوب فاني لك من المستغفرين اللهم فكما امرت

گناهان بدرستی که من نزد تو از آمرزش خواهندگانم یارب چنانکه تو فرمودی

بالتوبة وضمنت القبول وحثثت على الدعاء و

بتوبه وضمان کردی قبول کردن وتحریص داشتی ما را بدعا کردن و

وعدت الاجابة فصل على محمد واله واقبل توبتي

وعده دادی باجابت کردن پس صلوات ده بر محمد وآلش وبپذیر توبه من

ولا ترجعني مرجع الخيبة من رحمتك انك انت التواب

وباز مگردان مرا از محل ناامیدی از رحمت خود بدرستی که تویی توبه پذیرنده

للخاطئين خ ع — مر خطا کنندگان را

على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم

بر گناهکاران وبخشاینده مر خطا کنندگان را یارب

صل على محمد واله كما استنقذتنا به وصل على

صلوات ده بر محمد وآلش همچنانکه برهانیدی ما را بآن وصلوات ده بر

كما هديتنا به وصل على محمد واله صح

محمد واله صلوة تشفع لنا يوم القيمة ويوم الفاقة اليك انك

محمد وآلش صلواتی که شفاعت کند ما را روز قیامت وروز درویشی بتو

٣٢ انك على كل شيء قدير وهو عليك يسير وكان

تو بر همه چیز توانایی وآن بر تو آسانست وازجمله

من دعائه عليه السلام بعد الفراغ من صلوة الليل

دعای او علیه السلام پس از فارغ بودن از نماز شب

ثم بلغ قراءة [illegible] أفاض الله علينا وعليه

لنفسه في الاعتراف بالذنب اللهم يا ذا

از برای خود در اقرار دادن بگناه یارب ای خداوند

الملك المتأبد بالخلود والسلطان الممتنع بغير جنود

پادشاهی که همیشه بوده بجاوید وآن پادشاهی که بازایستاده است بی لشکر

ولا اعوان والعز الباقي على مر الدهور وخوالي الاعوام

وبی یاران وآن عزت باقی بر گذشتن روزگارها وگذشته سالها

ومواضي الازمان والايام عز سلطانك عزا لا حد له

وگذشتهای زمانها وروزها عزیز است پادشاهی تو عزیزی که حدی نیست

للعدد لا اوليه خ ع

وَلا مُنْتَهَى لآخِرِه خ وغ

بِأَوَّلِيَّتِهِ وَلا مُنْتَهَى لَهُ بِآخِرِيَّتِهِ وَاسْتَعْلَى مُلْكُكَ عُلُوًّا سَقَطَتْ
اول او را وانتهای نیست آخر او را و بزرگست بادشاهی بزرگی کریفتاد

الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمَدِهِ وَلا يَبْلُغُ أَدْنَى مَا اسْتَأْثَرْتَ
چیزها ادون رسیدن بغایت او و نرسد بکمترین انچه انرا برگزیده

بِهِ مِنْ ذٰلِكَ أَقْصَى نَعْتِ النَّاعِتِينَ ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ
ازان دورترین صفت صفت کنندگان گم شده است در وصفها

وَتَفَسَّخَتْ دُونَكَ النُّعُوتُ وَحَارَتْ فِي كِبْرِيَائِكَ لَطَائِفُ
ازهم درشده است در پیش نعتها و متحیر است در بزرگی و کبریایی نازکت

لا إله إلا أنت خ
نیست الا تو

الْأَوْهَامِ كَذٰلِكَ أَنْتَ اللهُ الْأَوَّلُ فِي أَوَّلِيَّتِكَ وَعَلَى
اندیشهای چنانی تو خدای خدایی اول در اولیت تو بر

ذٰلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ لا تَزُولُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ عَمَلًا
انی تو همیشه که نگردی و منم ان بنده ضعیف کردار

وصلته رحمتك س

الْجَسِيمُ أَمَلًا خَرَجَتْ مِنْ يَدَيَّ أَسْبَابُ الْوُصُلَاتِ إِلَّا مَا
بزرگ امید بیرون شد از دست من سببهای پیوندها الا

عصم س

وَصَلَهُ رَحْمَتُكَ وَتَقَطَّعَتْ عَنِّي عِصَمُ الْآمَالِ إِلَّا مَا أَنَا مُعْتَصِمٌ
پیوند رحمت تو و گسسته است از من بند امیدها الا انچه من در ان دست زده ام

بِهِ مِنْ عَفْوِكَ قَلَّ عِنْدِي مَا أَعْتَدُّ بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَكَثُرَ
بان از عفو تو اندکست نزدیک من انچه بران حسابی کنم از طاعت و بسیارست

عفوی ص س

عَلَيَّ مَا أَبُوءُ بِهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَنْ يَضِيقَ عَلَيْكَ عَفْوٌ عَنْ
بر من انچه می بدان اقرار کنم از معصیت تو و تنگ نباشد بر تو عفو کردن از

وإذا أساء خ

عَبْدِكَ وَإِنْ أَسَاءَ فَاعْفُ عَنِّي اللّٰهُمَّ وَقَدْ أَشْرَفَ عَلَى
بنده تو واگرچه بدی کرده باشد پس عفو کن از من بار خدایا و دیده ور شده

عند خ

خَفَايَا الْأَعْمَالِ عِلْمُكَ وَانْكَشَفَ كُلُّ مَسْتُورٍ دُونَ خُبْرِكَ
بوشیده های کردارهای علم تو واشکارا شده هر پوشیده نزد آزمایش تو

غيبات ص بخط ع والشهيد خ
غيابات خ
غتبات س

وَلا تَنْطَوِي عَنْكَ دَقَائِقُ الْأُمُورِ وَلا تَعْزُبُ عَنْكَ غَيِّبَاتُ
در نوردد از تو کارهای باریک ودور نباشد از تو نهانی

السَّرَائِرِ وَقَدِ اسْتَحْوَذَ عَلَيَّ عَدُوُّكَ الَّذِي اسْتَنْظَرَكَ
نهانی وغلبه کرد بر من ان دشمنی که مهلت خواست از تو

لإغوائي خ

لِغَوَايَتِي فَأَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ لِإِضْلَالِي
برای گمراهی من پس تو مهلت دادی او را و مهلت خواست از تو تا روز قیامت بسوی گمراهی من

فَأَمْهَلْتَهُ فَأَوْقَعَنِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ مِنْ صَغَائِرِ ذُنُوبٍ
ومهلتش دادی پس در افکند مرا ومن بگریختم در تو در صغیرهای گناهان

فارقت طاعتك خ

مُوبِقَةٍ وَكَبَائِرِ أَعْمَالٍ مُرْدِيَةٍ حَتَّى إِذَا قَارَفْتُ مَعْصِيَتَكَ
هلاک کننده و کبیرهای گناهان هلاک کننده تا چون بکردم معصیت تو را

وَاسْتَوْجَبْتُ بِسُوءِ سَعْيِي سَخْطَتَكَ فَتَلَ عَنِّي عِذَارَ غَدْرِهِ
و سزاوار گشتم به بدی کردار خشم ترا بگردانید از من

سخطك خ فشل خ فتك خ عذره خ

فلقيتك بجملة كفره وتولى البراءة مني وأدبر موليا

وباپیش آمد بجمله کفر نعمتی و بیزاری بداد از من و پشت برکرد

عني فأصحرني لغضبك فريداً وأخرجني إلى فناء نقمتك

از من و در آشکار آورد بسوی غضب تو تنها و بیرون برد مرا بجایگاه عذاب تو

طريداً لا شفيع يشفع لي إليك ولا خفير يؤمنني عليك

رانده نه شفاعت کننده که شفاعت کند مرا بسوی تو و نه زنهار دهنده که ایمن گرداند مرا از تو

ولا حصن يحجبني عنك ولا ملاذ ألجأ إليه منك

و نه حصاری که بپوشاند مرا از تو و نه پناهی که پناه برم بآن از تو

فهذا مقام العائذ بك ومحل المعترف لك فلا يضيقن

پس این مقام پناه گیرنده است بتو و جایگاه اعتراف کننده است مر ترا پس تنگ نگردد

عني فضلك ولا يقصرن دوني عفوك فلا أكن — ولا يقصرن نخ

از من فضل تو و کوتاه مگردان از نزد من عفو خود را و مدار مرا

أخيب عبادك التائبين ولا أقنط وفود الآملين

بی بهره ترین بندگان خود توبه کنندگان و نه نا امیدترین امیدوارندگان

واغفر لي إنك خير الغافرين اللهم إنك أمرتني فتركت

و بیامرز مرا که تو بهترین آمرزگارانی یارب تو مرا فرمودی و من ترک کردم

ونهيتني فركبت وسول لي الخطاء خاطر السوء ففرطت

و نهی کردی مرا مرتکب شدم و بر من زینت داد خطاها را اندیشه بد پس تقصیر کردم

ولا أستشهد على صيامي نهاراً ولا أستجير بتهجدي — أستخبر نخ

و طلب گواهی نکنم بر روزه خود روزی را و خبر نرسم بعبادت کردن خود

ليلاً ولا تثني علي بإحيائها سنة حاشا فروضك

شبی را و ثنا نکند بر من بزنده کردن سنتی بیرون از فرضهای تو

التي من ضيعها هلك ولست أتوسل إليك بفضل

هر که از آن ضایع کند هلاک باشد و نیستم من که وسیلت جویم بسوی تو بافزونی

نافلة مع كثير ما أغفلت من وظائف فروضك

نافله با بسیاری آنچه من دست داشته ام از وظایف فرضها

وتعديت عن مقامات حدودك إلى حرمات — غايات نخ

و درگذشته ام از غایتهای حدهای تو بحرمتهای

انتهكتها وكبائر ذنوب اجترحتها كانت

که بدریده ام از آن و گناهان کبائر که اندوخته ام از آن بود

عافيتك لي من فضائحها ستراً وهذا مقام من استحيا

عافیت تو مرا از رسوائیهای آن ستری و این مقام آنکسی است که شرم دارد

لنفسه منك وسخط عليها ورضي عنك فتلقاك — وتلقاك نخ

از برای نفس خود از تو و خشم گیرد بر آن و خوشنود باشد از تو پس ملاقات کند ترا

بنفس خاشعة ورقبة خاضعة وظهر مثقل من

بنفسی فروتن و گردنی فرونهاده و پشتی گران از

الخطايا واقفا بين الرغبة إليك والرهبة منك

وأنت أولى من رجاه وأحق من خشيه واتقاه

فأعطني يا رب ما رجوت وآمني ما حذرت وعد

علي بعائدة رحمتك إنك أكرم المسؤولين

اللهم وإذ سترتني بعفوك وتغمدتني بفضلك

في دار الفناء بحضرة الأكفاء فأجرني من فضيحات

دار البقاء عند مواقف الأشهاد من الملائكة

المقربين والرسل المكرمين والشهداء والصالحين

فكم من جار كنت أكاتمه سيئاتي ومن ذي رحم

كنت

كنت أحتشم في سريراتي لم آتمنهم رب في الستر علي

ووثقت بك رب في المغفرة لي وأنت أولى من

وثق به وأعطى من رغب إليه وأرأف من استرحم

فارحمني اللهم وأنت حدرتني ماء مهينا من صلب متضايق

العظام حرج المسالك إلى رحم ضيقة سترتها بالحجب

تصرفني حالا عن حال حتى انتهيت بي إلى تمام الصورة

وأثبت في الجوارح كما نعت في كتابك نطفة ثم

علقة ثم مضغة ثم عظاما ثم كسوت العظام

لحما ثم أنشأتني خلقا آخر كما شئت حتى إذا احتجت

ماء مهينا: از آب ضعيف

إِلَى رِزْقِكَ وَلَمْ أَسْتَغْنِ عَنْ غِيَاثِ فَضْلِكَ جَعَلْتَ
به رزق تو وبی نیاز نبودم از فریادرسیدن فضل تو کردی
لِي قُوتًا مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابٍ أَجْرَيْتَهُ لِأَمَتِكَ
مرا قوتی از فضل طعامی وشرابی که روان کرده بودی بسوی آن
الَّتِي أَسْكَنْتَنِي جَوْفَهَا وَأَوْدَعْتَنِي قَرَارَ رَحِمِهَا
که بیارامیده بودی مرا در شکم او وودیعت نهاده بودی مرا در میان رحم او
وَلَوْ تَكِلُنِي يَا رَبِّ فِي تِلْكَ الْحَالَاتِ إِلَى حَوْلِي أَوْ
وباز نگذاشتی مرا یا رب در آن حالها بحول من
تَضْطَرُّنِي إِلَى قُوَّتِي لَكَانَ الْحَوْلُ عَنِّي مُعْتَزِلًا
بیفکندی کار مرا بقوت من هر آینه بودی حول وقوه از من بر کناری
وَلَكَانَتِ الْقُوَّةُ مِنِّي بَعِيدَةً فَغَذَوْتَنِي بِفَضْلِكَ
وبودی قوت از من دور پس پروردی مرا بفضل خویش
غِذَاءَ الْبَرِّ اللَّطِيفِ تَفْعَلُ ذَلِكَ بِي تَطَوُّلًا عَلَيَّ إِلَى
پروردن مهربان نیکوکاری می کردی آن همه بمن ببزرگی بر من تا
غَايَتِي هَذِهِ لَا أَعْدَمُ بِرَّكَ وَلَا يُبْطِئُ بِي حُسْنُ
این غایت ومن معدوم نکرده نیکویی ترا ودیر نشد از تو بمن نیکوی
صَنِيعِكَ وَلَا تَتَأَكَّدُ مَعَ ذَلِكَ ثِقَتِي فَأَتَفَرَّغَ لِمَا
کردار تو ومحکم نشد با این همه استواری من تا فارغ شوم بآنکه

قوادخ
درکو

ولو وكلتني في تلك الحالات إلى
ورگذاشتی در آن حال به
نفسي واضطرتني إلى قوتي خ
نفس من وافکندی ضرورت مرا با قوت من

غني

صنيعك نخ

هو

هُوَ أَحْظَى لِي عِنْدَكَ قَدْ مَلَكَ الشَّيْطَانُ عِنَانِي
سودمندتر است مرا نزدیک تو پادشاه است شیطان عنان مرا
فِي سُوءِ الظَّنِّ وَضَعْفِ الْيَقِينِ فَأَنَا أَشْكُو سُوءَ
در بدگمانی وسستی یقین پس من می نالم از بدی
مُجَاوَرَتِهِ لِي وَطَاعَةَ نَفْسِي لَهُ وَأَسْتَعْصِمُكَ
همسایگی او وطاعت نفس من ودوست می خواهم بتو
مِنْ مَلَكَتِهِ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي أَنْ تُسَهِّلَ
از پادشاهی او وزاری می کنم بتو در
إِلَى رِزْقِي سَبِيلًا فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْتِدَائِكَ بِالنِّعَمِ
به روزی من راهی پس تراست سپاس بر ابتدا کردن تو بنعمتهای
الْجِسَامِ وَإِلْهَامِكَ الشُّكْرَ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِنْعَامِ
بزرگ ودر دل افکندن تو شکر را بر نیکویی کردن ونعمت دادن
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِي وَأَنْ تُقَنِّعَنِي
[illegible] وقانع کنی مرا
بِتَقْدِيرِكَ لِي وَأَنْ تُرْضِيَنِي بِحِصَّتِي فِيمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ
بتقدیر تو بمن وراضی کنی بنصیب من قسمت کرده
تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ مِنْ جِسْمِي وَعُمُرِي فِي سَبِيلِ طَاعَتِكَ
وبکنی آنچه رفته است از تن من وعمر من در راه طاعت تو

إنك

صرف كيده عني وأسألك
أن تسهل لي نخ

تبهم سبيلي نخ

ترضي خ ترضيني

إنّك خير الرّازقين اللّهمّ إنّي أعوذ بك من نارٍ

تغلّظت بها على من عصاك وتوعّدت بها من

صدف عن رضاك ومن نارٍ نورها ظلمة وهيّنها

أليم وبعيدها قريب ومن نارٍ يأكل بعضها بعضٌ و

يصول بعضها على بعضٍ ومن نارٍ تذر العظام رميمًا

وتسقي أهلها حميمًا ومن نارٍ لا تبقي على من تضرّع

إليها ولا ترحم من استعطفها ولا تقدر على

التّخفيف عمّن خشع لها واستسلم إليها تلقى سكّا

نها بأحرّ ما لديها من أليم النّكال وشديد الوبال وأعوذ

بك

تعاقب بها من عصاك خ

وتوعدتها خ

بك من عقاربها الفاغرة أفواهها وحيّاتها

الصّالقة بأنيابها وشرابها الّذي يقطّع أمعاء

وأفئدة سكّانها وينزع قلوبهم وأستهديك

لما باعد منها وأخّر عنها اللّهمّ صلّ على محمّد

وآله وأجرني منها بفضل رحمتك وأقلني

عثراتي بحسن إقالتك ولا تخذلني يا خير المجيرين

إنّك تقي الكريهة وتعطي الحسنة وتفعل ما تريد

وأنت على كلّ شيءٍ قدير اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآله إذا ذكر الأبرار وصلّ على محمّدٍ وآله

ما اختلف اللّيل والنّهار صلاةً لا ينقطع

الصالقة خ زننده

الجحيمة خ

مَدَدُهَا وَلَا يُحْصَى عَدَدُهَا صَلٰوةً تَشْحَنُ الْهَوَاۤءَ
غایت اوت باید کردن شمار او و صلوتی که پر باز کند هوا را
وَتَمْلَاۤءُ الْاَرْضَ وَالسَّمَاۤءَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ حَتّٰى
و پر بار کند زمین و اسمان را صلوات ده براو تا
يَرْضٰى وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ بَعْدَ الرِّضَا صَلٰوةً
خشنود باشد و صلوات ده برو و الش بعد از انکه خشنودی پرده باشد صلوات
لَاحَدَّ لَهَا وَلَا مُنْتَهٰى يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
که کناره نباشد او را و نه نهایت ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

وَكَانَ مِنْ دُعَاۤئِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِسْتِخَارَةِ

و بود از دعای او علیه السلام در استخاره

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
یا رب من بهتری میخواهم بعلم تو پس صلوات ده بر محمد و الش
وَاقْضِ لِي بِالْخِيَرَةِ وَاَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ الْاِخْتِيَارِ وَاجْعَلْ
و قضا کن مارا بخیره و در دل ما افکن معرفت و کن
ذٰلِكَ ذَرِيعَةً اِلَى الرِّضَا بِمَا قَضَيْتَ لَنَا وَالتَّسْلِيمِ
آن را سببی به رضا بانچه حکم کرده ما را و تسلیم
لِمَا حَكَمْتَ فَاَزِحْ عَنَّا رَيْبَ الْاِرْتِيَابِ وَاَيِّدْنَا
بانچه حکم کرده دور کن از ما شک بشک افکنده و قوت ده ما را

تم بلغ قراءة ... بفضله

٣٣

لتاخ

اعتیاد کن

بِيَقِينِ الْمُخْلِصِينَ وَلَا تَسُمْنَا عَجْزَ الْمَعْرِفَةِ عَمَّا
به یقین مخلصان و نشان مکن ما را عاجزی معرفت از انچه
تَخَيَّرْتَ فَنَغْمِطَ قَدْرَكَ وَنَكْرَهَ مَوْضِعَ رِضَاكَ
تو اختیار کردی پس کوچک کنیم قدر ترا و مکروه داریم جای رضای ترا
وَنَجْنَحَ اِلَى الَّتِي هِيَ اَبْعَدُ مِنْ حُسْنِ الْعَاقِبَةِ
و میل کنیم به انکه آن دورترست از نیکوی عاقبت
وَاَقْرَبُ اِلٰى ضِدِّ الْعَافِيَةِ حَبِّبْ اِلَيْنَا مَا نَكْرَهُ
و نزدیکترست به ضد عافیت دوست کن با انچه کراهیت داریم
مِنْ قَضَاۤئِكَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا مَا نَسْتَصْعِبُ مِنْ
از قضای تو و اسان کن بر ما انچه دشوار داریم از
حُكْمِكَ وَاَلْهِمْنَا الْاِنْقِيَادَ لِمَا اَوْرَدْتَ
حکم تو و در دل افکن ما را گردن نهادن ان چیز که اوردهی
عَلَيْنَا مِنْ مَشِيَّتِكَ حَتّٰى لَا نُحِبَّ تَاْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ
بر ما از خواست تو تا دوست نداریم باز پس افکندن انچه تعجیل کردی
وَلَا تَعْجِيلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا نَكْرَهَ مَا اَحْبَبْتَ
و نه تعجیل انچه تو باز پس افکندی و کراهیت نداریم انچه تو دوست داری
وَلَا نَتَخَيَّرَ مَا كَرِهْتَ وَاخْتِمْ لَنَا بِالَّتِي هِيَ اَحْمَدُ
و برنگزینیم انچه کراهیت داشتی تمام کن ما را بانچه ان ستوده ترست

قضائك ع وكن
قضاء ترا

عاقبةً واكرمُ مصيرًا انّك تفيد الكريمة
عاقبت است و كريمتر بازگشتني كه تو فايده دهي چيزهاي گرامي
وتُعطي الجسيمة وتفعل ما تريد وانت على كلّ شيءٍ
و تو دهي عطاي بزرگ و بكني آنچه خواهي و تو بر همه چيز
قديرٌ وكان من دعائه عليه السلام
توانايي و بود از دعاي او عليه السلام
اذا ابتلي او رأى مبتلى بفضيحة بذنب
چون بيرون مبتلايي برسوايي گناه
اللّهمّ لك الحمد على سترك بعد علمك ومعافاتك
يا رب ترا باد سپاس بر ستر كردن پس از علم تو و عافيت دادن تو
بعد خُبرك فكلّنا قد اقترف العائبة فلم
پس از خبر تو همه ما اندوخته است عيبها را و تو
تشهره وارتكب الفاحشة فلم تفضحه و
آشكارا نكردي و برنشسته است فاحشه را و تو رسوا نكردي
تستّر بالمساوي فلم تدلل عليه كم نهيٍ لك قد
پوشيده شد ببديها و تو دليل نكردي بر او چند نهي ترا است بحقيقت
اتيناه وامرٍ قد وقفتنا عليه فتعدّيناه وسيّئة
كه آمده ايم بدو و فرماني كه بحقيقت وا داشته بودي و در گذشته ايم ازان و بس بديها

المستتر ع خ
ثمّ لمع من آثار اللهمّ ... عليه عم ٣

يا الهي ح
اي خداوند من

وامر
وقفتنا
وقفتنا

اكتسبناها

اكتسبناها وخطيئةٍ ارتكبناها كنت المطّلع
كه كسب كرده ايم و بس خطاها كه ارتكاب نموده ايم و تو بودي مطلع
عليها دون الناظرين والقادر على اعلانها
بر آن و كسي ديگر نبود كه بنگرندگان و توانا بودي بر آشكارا كردن آن
فوق القادرين كانت عافيتك لنا حجابا
بيرون توانايان بود عافيت ما را حجابي
دون ابصارهم وردمًا دون اسماعهم فاجعل
پيش چشمهاي ايشان و بندي پيش گوشهاي ايشان و كن
ما سترت من العورة واخفيت من الدخيلة
اي پوشيده از عيب و پنهان ساخته از بديهاي باطني
واعظا لنا وزاجرا عن سوء الخلق واقتراف
پند دهنده و باز دارنده از بد خويي و اندوختن
الخطيئة وسعيا الى التوبة الماحية والطريق
خطاها و شتافتن بسوي توبه سترنده و راه
المحمودة وقرّب الوقت فيه ولا تسمنا الغفلة
ستوده و نزديك كن وقت را دران و مچشان غفلت ما را
عنك انّا اليك راغبون ومن الذنوب
از تو كه ما بتو رغبت كنندگانيم و از گناهان

كشفت من عورته
ابنت من دخلته
واعلنت من خفيته
واشكارا كرده از پوشيده او

الناجية ٤٣
نجات دهنده

تائبون وصلّ على خيرتك اللهمّ من خلقك محمّدٍ

وعترته الصفوة من بريّتك الطاهرين واجعلنا

لهم سامعين ومطيعين كما امرت وكان

يا ربّ العالمين إنّك سميع الدعاء غفور رحيم نخ

٣٥ من دعائه عليه السلام في الرضا اذا

نظر الى اصحاب الدنيا الحمد لله رضىً بحكم الله

شهدت انّ الله قسم معايش عباده بالعدل

واخذ على جميع خلقه بالفضل اللهمّ صلّ على محمّد

بالفضل نخ

وآله ولا تفتنّي بما اعطيتهم ولا تفتنهم بما

منعتني فاحسد خلقك واغمط حكمك اللهمّ

غمط النعمة بالكسر يغمطها وغمطها ايضا بالفتح يغمطها غمطا بالتسكين فيهما اي بطرها وحقرها صح

صلّ على محمّد وآله وطيّب بقضائك نفسي ووسّع

يقيني نخ

بمواقع حكمك صدري وهب لي الثقة لأقرّ

معها بانّ قضاءك لم يجر الّا بالخيرة واجعل

شكري لك على ما زويت عنّي اوفر من شكري ايّاك

على ما خوّلتني واعصمني من ان اظنّ بذي عدمٍ خساسةً

عُدمٍ خصاصةً نخ

او اظنّ بصاحب ثروةٍ فضلاً فانّ الشريف من شرّفته

لِصاحبِ نخ

طاعتك والعزيز من اعزّته عبادتك فصلّ على

محمّد وآله ومتّعنا بثروةٍ لا تنفد وايّدنا بعزٍّ

لا يفقد واسرحنا في ملك الابد انّك

مُلكك نخ

الواحد الأحد الصمد الذي لم يلد
یکی ویگانه غالب توانا که نزایید
ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد
ونزاییده وباشد اورا همتا یکی

ثم بلغ قراءة بنعم الله تعالى الغاية
٣٦

وكان من دعائه عليه السلام
وبود از دعای او علیه السلام
إذا نظر إلى السحاب والبرق وسمع صوت
چون نظر کردی بمیغ وبرق وشنیدی آواز
الرعد اللهم إن هذين آيتان من آياتك
رعد یارب این دو آیت اند از آیتهای تو
وهذين عونان من أعوانك يبتدران بطاعتك
واین دو یاورند از یاوران تو می شتابند بطاعت تو
برحمة نافعة أو نقمة ضارة فلا تمطرنا
برحمتی سود کننده یا عذابی زیان کننده مباران ما را
بهما مطر السوء ولا تلبسنا بهما لباس البلاء
بآن دو باران بدی ومپوشان ما را بآن دو جامه بلا
اللهم صل على محمد وآله وأنزل علينا نفع
یارب صلوات ده بر محمد وآلش وفرود آور بر ما سود

السحائب

هذه السحائب وبركتها واصرف
این میغ وبرکت این وبگردان
عنا أذاها ومضرتها ولا تصبنا فيها
از ما رنجش وزیانش ومرسان ما را دران
بآفة ولا ترسل على معايشنا عاهة اللهم
آفتی ومفرست بر معیشتهای ما بیماری یارب
وإن كنت بعثتها نقمة وأرسلتها سخطة
واگر تو فرستاده ای از کینه واگر تو فرستاده ای از خشم
فإنا نستجيرك من غضبك ونبتهل إليك في
ما زینهار میخواهیم از خشم تو وزاری میکنیم بتو در
سؤال عفوك فمل بالغضب إلى المشركين
سوال عفو تو برسان خشم را بر انبازگویان
وأدر رحى نقمتك على الملحدين اللهم أذهب
وبگردان آسیای کینه تو بر ملحدین یارب ببر
محل بلادنا بسقياك وأخرج وحر صدورنا
قحط شهرهای ما بباران تو وبدر آور کینهای سینهای ما
برزقك ولا تشغلنا عنك بغيرك ولا تقطع
بروزی تو ومشغول مکن ما را از تو بجز تو وباز مبر

اللهم
والسخطة — ودشمنی را
وحر

عَنْ كَافَّتِنَا مَادَّةَ بِرِّكَ فَإِنَّ الْغَنِيَّ مَنْ أَغْنَيْتَ
از همه ما ماده نیکویی خود که توانگری است که تواش توانگر کردی
وَإِنَّ السَّالِمَ مَنْ وَقَيْتَ مَا عِنْدَ أَحَدٍ
وان السالم که تواش نگاه داری نیست نزد کسی
دُونَكَ دِفَاعٌ وَلَا بِأَحَدٍ عَنْ سَطْوَتِكَ امْتِنَاعٌ
جز از تو بازداشتی ونه یک کس را از حملهای تو بازایستادنی
تَحْكُمُ بِمَا شِئْتَ عَلَى مَنْ شِئْتَ وَتَقْضِي بِمَا
حکم کنی بدانچه خواهی برانکه خواهی وقضا کنی بانچه
أَرَدْتَ فِيمَنْ أَرَدْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَقَيْتَنَا
خواهی درانکه خواهی پس تراست سپاس برانکه نگاه داشتی
مِنَ الْبَلَاءِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ النَّعْمَاءِ
از بلا و ترا باد شکر برانچه داده مارا از نعمتهای خود
حَمْداً يُخَلِّفُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ وَرَاءَهُ حَمْداً يَمْلَأُ
سپاسی که بازگذارد سپاس سپاس کنندگان را بازپس او سپاسی که پر کند
أَرْضَهُ وَسَمَاءَهُ إِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمِنَنِ
زمین واسمان اورا که تو منت نهنده بمنتهای بزرگ
الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ الْقَابِلُ يَسِيرَ الْحَمْدِ الشَّاكِرُ
بخشنده نعمتهای بزرگ پذیرنده سپاس اندک

یأخذ
یخلف که

قلیل

قَلِيلَ الشُّكْرِ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
شکر اندک نیکوکاری خداوند بزرگی نیست خدای الا
أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ
تو بسوی تست بازگشت و بود از دعای او
عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اعْتَرَفَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ
علیه السلام چون معترف شدی بتقصیر از
تَأْدِيَةِ الشُّكْرِ اَللّٰهُمَّ إِنَّ أَحَداً لَا يَبْلُغُ
گزاردن شکر یارب هیچ کس نرسد
مِنْ شُكْرِكَ غَايَةً إِلَّا حَصَلَ عَلَيْهِ مِنْ إِحْسَانِكَ
از شکر تو بغایتی الا حاصل اید برو از نیکویی تو
مَا يُلْزِمُهُ شُكْراً وَلَا يَبْلُغُ مَبْلَغاً مِنْ طَاعَتِكَ
انچه لازم کند اورا شکر تو ونرسد برسیدن کامی از طاعت تو
وَإِنِ اجْتَهَدَ إِلَّا كَانَ مُقَصِّراً دُونَ اسْتِحْقَاقِكَ
واگرچه جهد کند الا که مقصر باشد از سزاواری تو
بِفَضْلِكَ فَأَشْكَرُ عِبَادِكَ عَاجِزٌ عَنْ شُكْرِكَ
بفضل تو پس شکر کننده ترین بندگان تو عاجزست از شکر تو
وَأَعْبَدُهُمْ مُقَصِّرٌ عَنْ طَاعَتِكَ لَا يَجِبُ
پرستنده ترشان تقصیر کننده در طاعت تو واجب نشود

تم بلغ قراءة
بلغه الله تعالى
النهاية
وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
لا شـ

فَإِنْ أَبْعَدَهُمْ
واگر دور شود
شکر کرد

يجب
في

لاحدٍ أن تغفر له باستحقاقه ولا أن ترضى

کسی را که بیامرزی بسزاواری و نه آنکه راضی باشی

عنه باستيجابه فمن غفرت له فبطولك

ازو بواجب بودن او را پس هر کس را که بیامرزی او را بنعمت توست

ومن رضيت عنه فبفضلك تشكر يسير ما شكرته

واز هر کس که راضی شدی ازو بفضل توست شکر کنی باندکی که ترا شکر کنند

تشكر به

وتثيب على قليل ما تطاع فيه حتى كأن شكر

و ثواب می دهی بر اندک آنچه ترا فرمان برداری کنند در ان تا بمداری که شکر

عبادك الذي أوجبت عليه ثوابهم وأعظمت

بندگان تو که واجب کردی بر ان ثوابشان و بزرگ کردی

عنه جزاءهم أمر ملكوا استطاعة الامتناع

ازان مزدشان کاریست که خود قادر بودند بر باز ایستادن

منه دونك فكافيتهم أو لم يكن سببه

ازان جز تو مکافاتشان کردی یا نبوده است سبب ان

بيدك فجازيتهم بل ملكت يا إلهي أمرهم

بدست تو تا جزا دادی ایشان را بلکه پادشاه بودی ای خدای بر کار ایشان

قبل أن يملكوا عبادتك وأعددت

پیش از انکه پادشاه شدند بندگان تو و مهیا ساختی

ثوابهم قبل أن يفيضوا في طاعتك

ثواب ایشان پیش از انکه در رسند در طاعت تو

وذلك أن سنتك الإفضال

و آنست که سنت تو فضل کردنست

وعادتك الإحسان وسبيلك

و عادت تو نیکوئی کردنست و راه تو

العفو فكل البرية معترفة

عفو است و همه خلقان معترفند

بأنك غير ظالم لمن عاقبت و

بانکه نه بیداد کننده بر آنکس که عقوبت کردی و

شاهدة بأنك متفضل

و حاضر و گواهی بر آنکس که

على من عافيت وكل مقر على

عفو کرده و همه مقرند بر

نفسه بالتقصير عما استوجبت

تن خویشتن بتقصیر ازانچه تو سزاوار شدی

فلولا أن الشيطان يختدعهم عن

و اگر نه آن بودی که دیو فریبدی ایشان را از

طاعتك ما عصاك عاصٍ ولولا أنّه
طاعت تو عاصی شدی هیچ عاصی واگر نه آن بودی

صوّر لهم الباطل في مثال الحقّ ما ضلّ
که صورت دادی دیوان را بباطل در صورت حق گمراه نبودندی

عن طريقك ضالّ فسبحانك ما أبين كرمك
از راه تو هیچ گمراهی پاکا چه روشنست کرم تو

في معاملة من أطاعك أو عصاك تشكر للمطيع
در معامله آنکه طاعت داشت ترا یا عاصی شد در تو شکر کنی طاعت دار را

يشكر المطيع

ما أنت تولّيته له وتملي للعاصي فيما تملك
بر آنچه تو داده باشی او را و مهلت دهی عصیان کننده را در آنچه توانایی

معاجلته فيه أعطيت كلاً منهما
بشتاب کردن در آن داده هر دو را از ایشان

ما لم يجب له وتفضّلت على كلٍّ منهما بما يقصر
آنچه واجب نباشد او را و تفضل کردی بر هر یک از ایشان

يقصر شرع

عمله عنه ولو كافأت المطيع على ما أنت
کردار او از او و اگر مکافات کرده طاعت دار را برآنچه تو

تولّيته لأوشك أن تفقد ثوابك وأن تزول
... اورا نزدیک بودی که گم بگردی ثواب ترا و ...

عن

عنه نعمتك ولكنّك بكرمك جازيته
ازو نعمت خود ولیکن بکرم خود پاداش داده

على المدّة القصيرة الفانية بالمدّة الطويلة
بر مدت کوتاه فانی بمدت دراز

الخالدة وعلى الغاية القريبة الزائلة
جاویدان و بر غایت نزدیک گردنده

بالغاية المديدة الباقية ثمّ لم تسمه
بغایت دراز باقی پس از آن علامت ننهادی او را

القصاص فيما أكل من رزقك
... در آنچه بخورد از روزی تو

الذي يتقوّى به على
که قوی شد بآن بر

طاعتك ولم تحمله
طاعت تو و استقصا نکردی او را

على المناقشات

في الآلات التي
در آلتها که

الّتی تسبّب باستعمالها الی مغفرتک

ولو فعلت ذلک به لذهب

بجمیع ما کدح له وجملة

ما سعی فیه جزاءً للصغری

من ایادیک ومننک

ولبقی رهیناً بین

یدیک بسائر نعمک

فمتی کان یستحق

شیئاً من ثوابک لا متی

وجملة ما سعی فیه جزاء الصغری ع

هذا یا الهی حال من اطاعک وسبیل من تعبّد لک فامّا العاصی

امرک والمواقع نهیک فلم تعاجله بنقمتک لکی

یستبدل بحاله فی معصیتک حال الانابة الی

طاعتک ولقد کان یستحق فی اوّل ما همّ بعصیانک

کلّ ما اعددت لجمیع خلقک من عقوبتک فجمیع ما

اخّرت عنه من العذاب وابطأت به علیه من

سطوات النقمة والعقاب ترک من حقّک ورضی

بدون واجبک فمن اکرم منک یا الهی ومن

اشقی ممّن هلک علیک لا من فتبارکت ان توصف

بجمیع ما اخّرت عنه
من العذاب ک
بطأت به علیه من
سطوات النقمة والعقاب
فترکت من حقّک ورضیت تو

إِلَّا بِالْإِحْسَانِ وَكَرُمْتَ أَنْ يُخَافَ مِنْكَ إِلَّا
الا بنیکویی وگرمیتر ازانکه ترسند از تو الا
الْعَدْلُ لَا يُخْشَى جَوْرُكَ عَلَى مَنْ عَصَاكَ وَلَا يُخَافُ
عدل تو نترسند بر بیداد تو بر انکه عاصی شد بتو و نترسند
إِغْفَالُكَ ثَوَابَ مَنْ أَرْضَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ
از نغافل تو از ثواب انکه خشنود گردد ترا پس صلوات ده بر محمد وال او و ببخش
لِي أَمَلِي وَزِدْنِي مِنْ هُدَاكَ مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى التَّوْفِيقِ فِي
مرا امید من و بیفزای از راه راست انچه برسم بان بتوفیق در
عَمَلِي إِنَّكَ مَنَّانٌ كَرِيمٌ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ
عمل من که تو منت نهنده کریمی و بود از دعای او علیه

٣٨ السَّلَامُ فِي الْاعْتِذَارِ مِنْ تَبِعَاتِ الْعِبَادِ وَمِنَ التَّقْصِيرِ
السلام در عذر خواستن از تبعتهای بندگان و از تقصیر

فِي حُقُوقِهِمْ وَفِي فَكَاكِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ إِنِّي
در حقهای ایشان و در ازاد کردن گردن او از اتش یا رب من
أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ مَظْلُومٍ ظُلِمَ بِحَضْرَتِي فَلَمْ أَنْصُرْهُ وَمِنْ
عذر میخواهم بتو از ستم رسیده که ستم کرده شد برابر من و یاری نکردم او را و از
مَعْرُوفٍ أُسْدِيَ إِلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْهُ وَمِنْ مُسِيءٍ
نیکویی که کردند با من و شکر نکردم او را و از بد کرداری

ثم بلغ قراءة أسبغ الله عليه عرفانه

اعْتَذَرَ إِلَيَّ فَلَمْ أَعْذِرْهُ وَمِنْ ذِي فَاقَةٍ سَأَلَنِي فَلَمْ
که عذر خواست از من و من معذور نداشتم او را و از خداوند درویشی که خواست از من و من
أُوثِرْهُ وَمِنْ حَقِّ ذِي حَقٍّ لَزِمَنِي لِمُؤْمِنٍ فَلَمْ أُوَفِّرْهُ وَمِنْ
برنگزیدم او را و از حق خداوند حقی که لازم شد مرا و تمام ندادم او را و از
عَيْبِ مُؤْمِنٍ ظَهَرَ لِي فَلَمْ أَسْتُرْهُ وَمِنْ كُلِّ إِثْمٍ عَرَضَ لِي
عیب مومنی که پیدا شد مرا و نپوشیدم او را و از هر بزه که پیش امد مرا
فَلَمْ أَهْجُرْهُ أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ يَا إِلَهِي مِنْهُنَّ وَمِنْ نَظَائِرِهِنَّ
و من از ان دوری نکردم عذر میخواهم بتو ای خدای من از ینها و از مانند این
اعْتِذَارَ نَدَامَةٍ يَكُونُ وَاعِظاً لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ
عذر خواستن پشیمانی که باشد پند دهنده از انچه پیش من از
أَشْبَاهِهِنَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَدَامَتِي عَلَى مَا وَقَعْتُ
مانندها این پس صلوات ده بر محمد و ال او و بکن پشیمانی من بر انچه در افتادم
فِيهِ مِنَ الزَّلَّاتِ وَعَزْمِي عَلَى تَرْكِ مَا يَعْرِضُ لِي مِنَ السَّيِّئَاتِ
از گناهها و بکن ارادت دل من بر ترک انچه پیش امد مرا از بدیها
تَوْبَةً تُوجِبُ لِي مَحَبَّتَكَ يَا مُحِبَّ التَّوَّابِينَ وَكَانَ مِنْ
توبه که واجب کند مرا دوستی تو ای دوست دارنده توبه کاران و بود از

٣٩ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
دعای او علیه السلام در طلب عفو و رحمت یا رب درود ده

وعزمتي نسخة
الشبهات نسخة

ثم بلغ قراءة أسبغ الله فضله

والمحمد خ

محمد وآله واكسر شهوتي عن كل محرم وازو حرصي عن
محمد و آلش و بشکن شهوت مرا از هر حرامی و دور کن حرص مرا از
كل مأثم وامنعني عن اذى كل مؤمن ومؤمنة
هر بزه و باز دار مرا از رنج هر مرد مؤمن و زن مؤمنه
ومسلم ومسلمة اللهم وايما عبد نال مني ما حظرت
و مرد مسلمان و زن مسلمانه یا رب هر کدام بنده یافت از من آنچه حرام کرده
عليه وانتهك مني ما حجرت عليه فمضى بظلامتي ميتا
برو و دریده است از من آنچه ... پس برد بیداد مرا مرده بود
او حصلت لي قبله حيا فاغفر له ما الم به مني
یا حاصل اند از بیدادی من او زنده بود پس بیامرز او را آنچه فرود آمده است بدان از من
واعف له عما ادبر به عني ولا تقفه على ما ارتكب
و عفو کن او را از آنچه باز گردید بدان از من و ... او را بر آنچه ...
في ولا تكشفه عما اكتسب بي واجعل ما سمحت به
در من و آشکارا مکن او را از آنچه کسب کرده است در من و بگردان آنچه بخشیده ام
من العفو عنهم وتبرعت به من الصدقة عليهم ازكى
از عفو کردن ایشان و ... ایشان داده ام از صدقه بر ایشان پاکیزه ترین
صدقات المتصدقين واعلى صلات المتقربين وعوضني من
صدقهای صدقه دهندگان و برترین صلهای نزدیکان و عوض ده مرا از

ومحب لك والاوليائك خ
دوست دار تو و اولیای تو

ما حجزت خ — عنه ع

عنه خ

عفوي

عفوي عنهم عفوك ومن دعائي لهم رحمتك حتى يسعد
عفو من از ایشان عفو تو و از دعای من ایشان را رحمت تو تا نیکبخت شود
كل واحد منا بفضلك وينجو كل منا بمنك اللهم
هر یکی از ما به فضل تو و برهد هر یکی از ما به منت تو یا رب
وايما عبد من عبيدك ادركه مني درك او مسه
و ایما بنده از بندگان تو که دریافته است او را از من دریافتنی یا رسیده است او را
من ناحيتي اذى او لحقه بي او بسببي ظلم ففته بحقه
از جانب من رنجی یا رسیده است او را از من یا بسبب من بیدادی پس فوت کردم حق او را
او سبقته بمظلمته فصل على محمد وآله وارضه عني من
یا سبقت کردم به مظلمه او پس صلوات ده بر محمد و آلش و خشنود کن او را از من
وجدك واوفه حقه من عندك ثم قني ما يوجب له
به توانگری تو و تمام ده او را حق او را از نزد تو پس نگاه دار مرا از آنچه واجب کند
حكمك وخلصني مما يحكم به عدلك فان قوتي لا
حکم تو و برهان مرا از آنچه حکم کند بدان عدل تو که قوت من
تستقل بنقمتك وان طاقتي لا تنهض بسخطك فانك
طاقت نیارد به نقمت تو و طاقت من بر نتواند خاستن به خشم تو که اگر تو
ان تكافني بالحق تهلكني والا تغمدني برحمتك توبقني
مکافات کنی مرا به حق هلاک کنی مرا و اگر نپوشانی مرا به رحمت تو هلاک گردانی مرا

لي حكمك خ

اللّهمّ إنّي أستوهبك يا إلهي ما لا ينقصك بذله و

یا رب میخواهم از تو که ببخشی ای خدای من آنچه کم نکند ترا بخشیدن آن

أستحملك ما لا يبهظك حمله أستوهبك يا إلهي نفسي يبهضك خ

میخواهم که سنگین نکند برداشتن آن میخواهم که ببخشی ای پروردگار من تن مرا

التي لم تخلقها لتمتنع بها من سوء أو لتطرّق بها إلى

که نیافریده تا بازایستی بآن از بدی یا راه یابی بآن بسوی

نفع ولكن أنشأتها إثباتا لقدرتك على مثلها

سودی ولیکن آفریدی آنرا بسوی اثبات قدرت خود بر مانند آن

واحتجاجا بها على شكلها وأستحملك من ذنوبي ما قد على خ ص

و برای حجت گرفتن بآن بر مانند آن و میخواهم که برگیری از گناهان من آنچه

بهظني حمله وأستعين بك على ما قد فدحني ثقله فصلّ

سنگین کرده است مرا برداشتن آن و یاری میخواهم بتو بر آنچه گران کرده است مرا گرانی آن پس صلوات ده

على محمد وآله وهب لنفسي على ظلمها نفسي ووكّل رحمتك

بر محمد و آل او و ببخش تن مرا با بیداد او بر من و برگمار رحمت خود را

باحتمال إصري فكم قد لحقت رحمتك بالمسيئين وكم

ببرگرفتن بار گران بس دریافته است رحمت تو گناهکاران را و بسا

قد شمل عفوك الظالمين فصلّ على محمد وآله واجعلني

که گرد آمده است عفو تو بیدادکاران را صلوات ده بر محمد و آل او و بگردان مرا

أسوة

أسوة من قد أنهضته بتجاوزك عن مصارع الخاطئين

مانند آنکس که برپای کرده او را بدرگذشتن تو از افتادن گاهها خطاکاران

وخلّصته بتوفيقك من ورطات المجرمين فأصبح طليق

و برهانیدی او را بتوفیق خود از ورطهای گناهکاران تا گشت رها

عفوك من إسار سخطك وعتيق صنعك من وثاق

عفو تو از بند خشم تو و آزاد نیکویی تو از بند

يجحد

عدلك إنّك إن تفعل ذلك يا إلهي تفعله بمن لا

عدل تو اگر بکنی آن ای خدای کرده باشی بآنکس که انکار کرده باشد

استحقاق عقوبتك ولا يبرّئ نفسه من استيجاب

سزاواری عقوبت تو و پاک نداند تن خود را از سزاواری

نقمتك تفعل ذلك يا إلهي بمن خوفه منك أكثر

کینه تو کرده باشی آن ای خدای بآنکس که ترس او از تو بیشتر است

من طمعه فيك وبمن يأسه من النجاة أوكد من رجائه

از طمع او در تو و بآنکس که نومیدی او از رستگاری استوارتر است از امیدواری او

للخلاص لا أن يكون يأسه قنوطا أو أن يكون

برای خلاص نه آنکه باشد نومیدی او ناامیدی یا باشد

طمعه اغترارا بل لقلّة حسناته بين سيّئاته وضعف

طمع او فریفته بودن بلکه از کمی نیکیهای او در میان بدیهای او و ضعیفی

بك صح

جَنْبِهِ وَامّا

بِحُجَّتِهِ فِي جَمِيعِ تَبِعَاتِهِ فَاِنَّمَا اَنْتَ يَا اِلٰهِي فَاَهْلٌ اَلَّا
بحجتهاش در همگی تبعاتش اما تو ای خدای من اهلی که

يَغْتَرَّ بِكَ الصِّدِّيقُونَ وَلَا يَيْأَسَ مِنْكَ الْمُجْرِمُونَ لِاَنَّكَ
غره نباشند بتو راست گویان و نا امیدی نشوند از تو گناهکاران از آنکه تو

الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ اَحَدًا فَضْلَهُ وَلَا يَسْتَقْصِي
پروردگار بزرگی که باز ندارد از هیچکس فضل خویش و استقصا نکند

مِنْ اَحَدٍ حَقَّهُ تَعَالَى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُورِينَ
بر یکی حق او بزرگست یاد تو از آن چیزهایی که یاد کرده شوند

وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ عَنِ الْمَنْسُوبِينَ وَفَشَتْ نِعْمَتُكَ فِي
و پاکست اسمای تو از آن چیزها که نسبت کرده شوند و ظاهرست نعمت تو در

جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
جمله خلقان پس ترا باد سپاس بر آن ای خداوند جهانیان

ثم بلغ قراءة اطال الله ... عليه

٤٠ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا نُعِيَ اِلَيْهِ مَيِّتٌ
و از دعاهای او علیه السلام چون خبر مرده باو دادندی

اَوْ ذَكَرَ الْمَوْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنَا
یا یاد کردی مرگ را یارب صلوات ده بر محمد و آل او و کفایت کن ما را

طُولَ الْاَمَلِ وَقَصِّرْهُ عَنَّا بِصِدْقِ الْعَمَلِ حَتَّى لَا نُؤَمِّلَ اسْتِتْمَامَ
درازی امید و کوتاه کن از ما براستی کردار تا امید نداریم تمام کردن

الحذرة

اَوِ اسْتِيفَاءَ

سَاعَةٍ بَعْدَ سَاعَةٍ وَلَا اسْتِيفَاءَ يَوْمٍ بَعْدَ يَوْمٍ وَلَا
ساعتی بعد از ساعتی و نه تمام بر بردن روزی پس روزی و نه

اتِّصَالَ نَفَسٍ بِنَفَسٍ وَلَا لُحُوقَ قَدَمٍ بِقَدَمٍ وَسَلِّمْنَا مِنْ
پیوستن نفسی بنفسی و نه در رسیدن گامی بگامی و سلامت ده ما را از

غُرُورِهِ وَآمِنَّا مِنْ شُرُورِهِ وَانْصِبِ الْمَوْتَ بَيْنَ اَيْدِينَا
غرور او و ایمنی ده ما را از شر او و بر پای کن مرگ را در چشم ما

اَعْيُنِنَا

نَصْبًا وَلَا تَجْعَلْ ذِكْرَنَا لَهُ غِبًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ صَالِحِ
بر پای کردنی و مکن یاد کردن ما او را بدوره و کن ما را از کارهای

الْاَعْمَالِ عَمَلًا نَسْتَبْطِئُ مَعَهُ الْمَصِيرَ اِلَيْكَ وَنَحْرِصُ لَهُ عَلَى
نیک کاری که دیر دانیم با او بازگشتن بتو و حریص باشیم باو

وَشْكِ اللَّحَاقِ بِكَ حَتَّى يَكُونَ الْمَوْتُ مَأْنَسَنَا الَّذِي
زود در رسیدن بتو تا باشد مرگ جای خو ما که

نَأْنَسُ بِهِ وَمَأْلَفَنَا الَّذِي نَشْتَاقُ اِلَيْهِ وَحَامَّتَنَا
با او خو گیریم و جای الفت ما که آرزومند باشیم بان و نزدیک ما

الَّتِي نُحِبُّ الدُّنُوَّ مِنْهَا فَاِذَا اَوْرَدْتَهُ عَلَيْنَا وَاَنْزَلْتَهُ
که دوست داریم نزدیکی از آن چون در آوری او را بر ما و فرود آوری او را

بِنَا فَاَسْعِدْنَا بِهِ زَائِرًا وَآنِسْنَا بِهِ قَادِمًا وَلَا تُشْقِنَا
بما نیک بخت کن ما را باو زیارت کننده و انس ده ما را باو پیش آینده و بدبخت مکن ما را

بضيافته ولا تخزنا بزيارته واجعله بابا من ابواب
بضیافت او و بزیاده مکن ما را بزیارت او و کن او را دری از درهای
مغفرتك ومفتاحا من مفاتيح رحمتك امتا مهتدين
امرزش تو و کلیدی از کلیدهای رحمت تو بمیران ما را راه یافتگان
غير ضالين طائعين غير مستكرهين تائبين غير عاصين
نه گمراهان فرمان برداران نه کراهت دارندگان توبه کنندگان نه نافرمانان
ولا مصرين يا ضامن جزاء المحسنين ومستصلح عمل
و نه ایستادگان ای ضامن کننده پاداش نیکوکاران و باصلاح آرنده کار
المفسدين وكان من دعائه عليه السلام في طلب
گناه کاران و از جمله دعاهای او علیه السلام در طلب
٤١ الستر والوقاية اللهم صل على محمد وآله
ستر و نگاهداشتن یارب صلوات ده بر محمد و آل او
وافرشني مهاد كرامتك واوردني مشارع رحمتك
و بگستران برای من گهوارهای خود و در آر مرا بآبخورهای رحمت خود
واحللني بحبوحة جنتك ولا تسمني بالرد عنك ولا تحرمني
و فرود آور مرا در میان بهشت خود و داغ مکن باز زدن از تو و شرمسار مکن
بالخيبة منك ولا تقاصني بما اجترحت ولا تناقشني بما
بنا امیدی از تو و قصاص مکن بآنچه گناه کرده ام و سخت مگیر بآنچه

حاشیه: مستكرهين / مستنكرين خ — ومصلح س — تم بلغ قراءة افاض الله عليه — تسمني س

اكتسبت ولا تبرز مكتومي ولا تكشف مستوري
کسب کرده ام و بیرون میاور پوشیده مرا و آشکارا مکن نهان مرا
ولا تحمل على ميزان الانصاف عملي ولا تعلن على عيون
و بر منه بر ترازوی عدل کردار مرا و آشکارا مکن بر روی
الملا خبري اخف عنهم ما يكون نشره على
ملا خبر مرا پوشیده کن از ایشان آنچه باشد آشکارا کردن آن بر من
عارا واطو عنهم ما يلحقني عندك شنارا شرف
عار و در نورد از ایشان آنچه بمن رسد نزدیک تو از ان عیب شریف کن
درجتي برضوانك واكمل كرامتي بغفرانك وانظمني
درجه من بخشنودی خود و تمام کن کرامت بآمرزش تو و در آور مرا
في اصحاب اليمين ووجهني في مسالك الآمنين واجعلني
با اصحاب یمین و روی من براه ایمنان کن و در آور مرا
في فوج الفائزين واعمر بي مجالس الصالحين آمين
در گروه رستگاران و آبادان کن بمن مجلسهای نیکان بشنو
٤٢ رب العالمين وكان من دعائه عليه السلام عند
ای خدای جهانیان و بود از دعای او علیه السلام بوقت
ختم القرآن اللهم انك اعنتني على ختم
ختم قرآن یارب تو مرا یاری دادی بر ختم

حاشیه: العدل — اشرف شرفي — تم بلغ قراءة افاض الله عليه — ختم القرآن س

٣

كتابك الذى انزلته نورا وجعلته مهيمنا على كل

کتاب تو که فرستادی از روشنایی وگردی از گواهی راست بر همه

حديث قصصته وفرقانا فرقت به بين حلالك

حدیث که گفتهٔ وجدا باز کرده بان میان حلال تو

وحرامك وقرآنا اعربت به عن شرائع احكامك

وحرام تو وکتابی که روشن کردی بان شریعتها حکمهای خود

وكتابا فصلته لعبادك تفصيلا ووحيا

وکتابی که روشن کردی بندگان خود وفصل نمودی ووحیی که

انزلته على نبيك محمد صلواتك عليه وآله تنزيلا

فرو فرستادی بر پیغمبر خود محمد صلوات تو بر وبا دالش فرو فرستادنی

وجعلته نورا نهتدى من ظلم الضلالة والجهالة

وگردی ازا روشنایی که راه نمایی یابیم تاریکی ونادانی

باتباعه وشفاء لمن انصت بفهم التصديق الى

باز پس شدن ان وشفای انکس را که خاموش است بدریافتن تصدیق

استماعه وميزان قسط لا يحيف عن الحق لسانه ونور

بگوش باز کردن وترازوی دادن که بنگردد از راستی زبان او وروشنایی

هدى لا يطفأ عن الشاهدين برهانه وعلم نجاة لا يضل

راه راست که پوشیده نشود بر شبهتها برهان او ونشان رستگاری که گمراه نشود

(margin: وفضلته على كل — ودراهی راست — وبرو برتری دادی او را)

(margin: تهدى به — الحنف الميل)

من أم قصد سنته ولا تنال ايدى الهلكات من تعلق

هر که قصد کند بهنجار او ودر نیابد دستهای هلاکت انکس را که در اویز

بعروة عصمته اللهم فاذ افدتنا المعونة على تلاوته

بحبل نگاه داشت او یارب چون مدد دادی ما را بیاری دادن برخواندن او

وسهلت جواسى السنتنا بحسن عبارته فاجعلنا ممن

واسان کردی کنارهای زبان ما بنیکویی عبارت او بکن ما را از انکه

يرعاه حق رعايته

نگاه دارد او را نگاه داشتن او

ويدين لك باعتقاد التسليم لمحكم آياته ويفزع

وطاعت دارد ترا باعتقاد تسلیم کردن ایتهای محکم او وباز گردد

الى الاقرار بمتشابهه وموضحات بيناته اللهم

با اقرار داشتن بمتشابهش واشکارهای پیداهاش یارب

انك انزلته على نبيك محمد واله مجملا والهمته علم

تو که فرو فرستادی انرا بر پیغمبر خود محمد واالش جمله کرده ودر دل افکندی او را دانش

عجائبه مكملا وورثتنا علمه مفسرا وفضلتنا على من

عجایبهای ان تفصیل داده میراث دادی ما را علم او تفسیر کرده وتفضیل دادی ما را بر انکه

جهل علمه وقويتنا عليه لترفعنا فوق من لم يطق حمله

ندانست علم او وقوت دادی ما را بر او وافراشتی ما را بالای انکه طاقت نداشت بر داشتن او

(margin: سنته سمته خ — فاذا امددتنا خ — جواشى س — بمحكم س خ — بمحكم — صلى الله عليه ص — مفصلا خ — مكملا س)

اللهم فكما جعلت قلوبنا له حملة وعرفتنا برحمتك
یا رب چون کردی دلهای ما او را ... گزیده و شناسانیدی ما را برحمت
شرفه وفضله فصل على محمد الخطيب به وعلى آله الخزان
و شرف او و فضل او پس صلوات ده بر محمد خطبه کننده بآن و بر آلش خزانه داران
له واجعلنا ممن يعترف بأنه من عندك حتى لا يعارضنا
او را و کن ما را از آنانکه معترف باشند بآنکه او از نزدیک تست تا پیش نیاید ما را
الشك في تصديقه ولا يختلجنا الزيغ عن قصد
شک در راست داشتن او و مشغول نکند ما را گردیدن از راستی
طريقه اللهم صل على محمد وآله واجعلنا ممن يعتصم
راه او یا رب صلوات ده بر محمد و آلش و کن ما را از آنکه دست زنند
بحبله ويأوي من المتشابهات إلى حرز معقله و
برسن او و باز آید از متشابهات بجایگاه داشتن گاه او و
يسكن في ظل جناحه ويهتدي بضوء صباحه و
بیارامد در سایه بال او راه راست گیرد بروشنایی بامداد او
يقتدي بتبلج إسفاره ويستصبح بمصباحه ولا
و پی برد بروشن شدن دمیدن و چراغ بازگیرد بچراغ او و
يلتمس الهدى في غيره اللهم وكما نصبت به محمدا علما
و نجوید راه راست در غیر او یا رب و چنانکه برپای کردی باو محمد را

المشتبهات خ

مبلج خ

للدلالة عليك وأنهجت بآله سبل الرضا إليك
راه نمودن را بر تو و پیمودی آل او را راه پسندیدن بتو
فصل على محمد وآله واجعل القرآن وسيلة لنا إلى
پس صلوات ده بر محمد و آلش و بکن قرآن ما را وسیله ما را
أشرف منازل الكرامة وسلما نعرج فيه إلى محل السلامة
شریفترین منزلهای کرامت و نردبانی که برشویم بآن بمحل سلامت
وسببا نجزى به النجاة في عرصة القيامة وذريعة
و سببی که جزا دهیم بآن رستگاری در عرصه قیامت و دست آویزی
نقدم بها على نعيم دار المقامة اللهم صل على محمد وآله
که پیش آییم بآن بر نعمت سرای مقام یا رب صلوات ده بر محمد و آلش
واحطط بالقرآن عنا ثقل الأوزار وهب لنا حسن
و فرو نه بقرآن از ما گرانی گناهها و ده ما را نیکوی
شمائل الأبرار واقف بنا آثار الذين قاموا لك به
خویهای نیکان و ببر ما را بر اثر آنانکه برخاستند از برای تو بآن
آناء الليل وأطراف النهار حتى تطهرنا من كل دنس
در اوقات شب و کنارهای روز تا پاک کنی ما را از همه چرکی
بتطهيره وتقفو بنا آثار الذين استضاءوا بنوره ولم يلههم
بپاک کردن او و ببری ما را بر اثر آنکه روشنی خواستند بنور او و مشغول نکرد ایشان را

سبيل الوصول

الى النجاة خ

الأمل عن العمل فيقطعهم بخدع غروره اللهم صل على محمد

امید از کردار تا بزینتشان بفریفتن غرور او یارب صلوات ده بر محمد

وآله واجعل القرآن لنا في ظلم الليالي مونسا ومن

وآلش و بگردان قرآن ما را در تاریکی شبها مونس و از

نزغات الشيطان وخطرات الوساوس حارسا و — *الشياطين س خ*

درهم افکندن دیوان و در دل آمدن وسوسها نگاه بان و

لأقدامنا عن نقلها إلى المعاصي حابسا ولألسنتنا

پایهای ما را از گردیدن به معاصی نگاه دارنده و زبانهای ما را

عن الخوض في الباطل من غير ما آفة مخرسا ولجوارحنا عن — *غير آفة خ*

از در شدن در باطل از غیر آفتی گنگ کننده و اندامهای ما را

عن اقتراف الآثام زاجرا ولما طوت الغفلة عنا من

از اندوختن بزها باز زننده و آن چیز را که در نوردانید غفلت از

تصفح الاعتبار ناشرا حتى توصل إلى قلوبنا فهم

نگریستن عبرت گرفتن گشاینده تا برسانی به دلهای ما

عجائبه وزواجر أمثاله التي ضعفت الجبال الرواسي

دریافتن عجایبهای او را و باز زننده پندهای او را که ضعیف شد کوههای استوار

على صلابتها عن احتماله اللهم صل على محمد وآله وأدم — *عن خ*

با سختی آن از برگرفتن آن یارب صلوات ده بر محمد و آلش و دائم کن

بالقرآن

بالقرآن صلاح ظاهرنا واحجب به خطرات الوساوس

بقرآن صلاح ظاهر ما و باز دار باو در دل آمدن وسوسها

عن صحة ضمائرنا واغسل به درن قلوبنا وعلائق — *٣ الخطايا عن نجه / خطاها از*

از درستی درونها و بشوی بآن چرک دلهای ما و آویختگاه

أوزارنا واجمع به منتشر أمورنا وأرو به في موقف — *٤ رين خ / الرين الدنس*

گناهان ما و گرد کن بآن پراکندگی کارهای ما و سیراب در ایستادنگاه

العرض عليك ظمأ هواجرنا واكسنا به حلل

عرض کردن بر تو تشنگی گرمای نیم روز ما و بپوشان ما را بآن حلهای

الأمان يوم الفزع الأكبر في نشورنا اللهم صل على

ایمنی روز ترس بزرگ در زنده کردن ما یارب صلوات ده بر

محمد وآله واجبر بالقرآن خلتنا من عدم الإملاق

محمد و آلش و باز بند بقرآن درویشی ما از نایافتن

وسق إلينا به رغد العيش وخصب سعة الأرزاق

بران ما را باو خوشی زندگانی و فراخی وسعت روزیها

وجنبنا به الضرائب المذمومة ومداني الأخلاق — *ومذام ٤*

دور گردان ما را از طبیعتهای نکوهیده و نابستگی خویها

واعصمنا به من هوة الكفر ودواعي النفاق

نگاه دار ما را بقرآن از قعر کفر و از خواستهای نفاق

حَتّى يَكُونَ لَنا فِي القِيمَةِ إِلى رِضْوانِكَ وَجِنانِكَ
تا باشد مارا در قيامت بر رضوان تو وبهشت تو
قائِداً وَلَنا فِي الدُّنيا عَن سَخَطِكَ وَتَعَدّي حُدُودِكَ
پيش روی مارا در دنيا از خشم تو ودر گذشتن از حدهای تو
ذائِداً وَلِما عِنْدَكَ بِتَحْلِيلِ حَلالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرامِهِ شاهِداً
مانع ومارا نزديک تو بحلال داشتن حلال او وحرام داشتن حرام او گواه
اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَوِّنْ بِالقُرْآنِ عِنْدَ المَوْتِ
يارب صلوات بر محمد وآلش وآسان کن بقرآن نزديک مرگ
عَلى أَنْفُسِنا كَرْبَ السِّياقِ وَجَهْدَ الأَنِينِ وَتَرادُفَ
بر نفسهای ما اندوهها ورنج جان کندن ورنج نالش ودرپی هم داشتن
الحَشارِجِ إِذا بَلَغَتِ النُّفُوسُ التَّراقِيَ وَقِيلَ مَنْ
نفسها چون رسد نفسها بر چنبره وگويند کيست
راقٍ وَتَجَلّى مَلَكُ المَوْتِ لِقَبْضِها مِنْ حُجُبِ الغُيُوبِ
... ملک الموت برای گرفتن آنرا از پردههای غيبها
وَرَماها عَنْ قَوْسِ المَنايا بِأَسْهُمِ وَحْشَةِ الفِراقِ
وبيندازد آنرا از کمانهای مرگها بتير وحشت جدايی
وَدَنا مِنّا إِلى الآخِرَةِ رَحِيلٌ وَانْطِلاقٌ وَصارَتِ
ونزديک شود ما را بآخرت کوچ کردن ورفتن وگردد

التَّراقي

وَدافَ لَها مِنْ ذُعافِ المَوْتِ كَأْساً مَسْمُومَةَ المَذاقِ

الأَعْمالُ قَلائِدَ فِي الأَعْناقِ وَكانَتِ القُبُورُ
کردارهای بندگان طوقها در گردنها وباشد گورها
هِيَ المَأْوى إِلى مِيقاتِ يَوْمِ التَّلاقِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى
آن جای ايشان تا برسد وعده گاه ملاقات يارب صلوات بر
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبارِكْ لَنا فِي حُلُولِ دارِ البِلى وَطُولِ المُقامَةِ
محمد وآلش وبرکت کن مارا در فرود آمدن سرای آزمايش ودرازی مقام
بَيْنَ أَطْباقِ الثَّرى وَاجْعَلِ القُبُورَ بَعْدَ فِراقِ الدُّنيا
درميان طبقهای خاک نمکن وبکن گورهارا پس از فراق دنيا
خَيْرَ مَنازِلِنا وَافْسَحْ لَنا بِرَحْمَتِكَ فِي ضِيقِ مَلاحِدِنا
بهترين منزلهای ما وفراخ کن برای ما برحمت خود در تنگی جايهای ما
وَلا تَفْضَحْنا فِي حاضِرِ القِيمَةِ بِمُوبِقاتِ آثامِنا وَارْحَمْ
ورسوا مکن مارا در حاضران قيامت در ميان گناههای هلاک کننده وببخش
بِالقُرْآنِ فِي مَوْقِفِ العَرْضِ عَلَيْكَ ذُلَّ مَقامِنا وَثَبِّتْ
بقرآن در ايستادن گاه عرض کردن بر تو خواری ايستادن گاه ما واستوار کن
بِهِ عِنْدَ اضْطِرابِ جِسْرِ جَهَنَّمَ يَوْمَ المَجازِ عَلَيْها زَلَلَ
بآن نزديک جنبيدن پل جهنم روز گذشتن بر آن لغزيدن
أَقْدامِنا وَنَجِّنا بِهِ مِنْ كُلِّ كَرْبِ يَوْمِ القِيمَةِ وَشَدا
پايهای ما ورهان ما را بآن از اندوههای روز قيامت وسختيها

لنا م

ملاحدنا خ

شدائد

وَنَوِّرْ بِهِ قَبْلَ البَعْثِ سُدَفَ
قُبُورِنا وَالْبِسْنا بِهِ حُلَلَ الأَمانِ
يَوْمَ الفَزَعِ الأَكْبَرِ فِي نُشُورِنا

أَهْوَالِ يَوْمِ الطَّامَّةِ وَبَيِّضْ وُجُوهَنَا يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ

وز سهای روز طامه وسفید کن بار خدایا رویهای ما ان روز که سیاه شود رویهای

الظَّلَمَةِ فِي يَوْمِ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي

بیدادکاران در روز حسرت و پشیمانی و بکن مارا در

صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ وُدّاً وَلَا تَجْعَلِ الْحَيَاةَ عَلَيْنَا نَكَداً

دلهای مومنین دوستی و مکن زندگانی بر ما سختی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَتَكَ

یارب صلوات ده بر محمد بنده تو و رسول تو چنانکه رسانید رسالت

وَصَدَعَ بِأَمْرِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ اَللَّهُمَّ اجْعَلْ نَبِيَّنَا

و بجای اورد فرمان ترا و نصیحت کرد بندگان ترا یارب کن پیغمبر ما را

صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَقْرَبَ النَّبِيِّينَ

صلوات تو بر وی باد و بر الش روز قیامت نزدیکترین پیغمبران

مِنْكَ مَجْلِساً وَأَمْكَنَهُمْ مِنْكَ شَفَاعَةً وَأَجَلَّهُمْ

از تو نشستن گاه و دست یافته‌ترشان از تو بشفاعت و بزرگترین شان

عِنْدَكَ قَدْراً وَأَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ جَاهاً اَللَّهُمَّ صَلِّ

نزدیک تو از روی قدر و روشناس‌ترینشان نزدیک تو از روی جاه و مرتبت یارب صلوات ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَثَقِّلْ

بر محمد و بر آل محمد و شریف کن بنیان او و بزرگ کن برهان او و گران کن

مِيزَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَقَرِّبْ وَسِيلَتَهُ وَبَيِّضْ

ترازوی او و بپذیر شفاعت او و نزدیک کن وسیلت او و سفید کن

وَجْهَهُ وَأَتِمَّ نُورَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَحْيِنَا عَلَى

روی او و تمام کن نور او و افراشته کن درجه او و بر پای دار ما را بر

سُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَخُذْ بِنَا مِنْهَاجَهُ وَاسْلُكْ

سنت او و بمیران ما را بر ملت او و ببر ما را بر راه راست او و ببر ما را

بِنَا سَبِيلَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ

براه او و کن ما را از اهل طاعت او و برانگیزان ما را در گروه او

وَأَوْرِدْنَا حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَأْسِهِ وَصَلِّ اللَّهُمَّ

و باب آر ما را بحوض او و آب ده ما را بکاس او و صلوات ده یارب

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلٰوةً تُبَلِّغُهُ بِهَا أَفْضَلَ مَا يَأْمُلُ

بر محمد و آلش صلواتی که برسانی بآن بفاضل‌ترین آنچه امید دارد

مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ إِنَّكَ ذُو رَحْمَةٍ

از نیکی تو و فضل تو و کرامت تو که تو خداوند رحمتی

وَاسِعَةٍ وَفَضْلٍ كَرِيمٍ اَللَّهُمَّ اجْزِهِ بِمَا بَلَّغَ مِنْ

فراخ و فضل کریم یارب جزا ده او را بانچه رسانید از

رِسَالَاتِكَ وَأَدَّى مِنْ آيَاتِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ وَجَاهَدَ

رسالتهای تو و ادا کرد از ایتهای تو و نصیحت کرد بندگان ترا و جهاد کرد

فِي سَبِيلِكَ أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ أَحَداً مِنْ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ

در راه تو فاضل ترین انچه جزا دادی یکی را از فرشتگان نزدیک داشته

وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ الْمُصْطَفَيْنَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَى

و پیغمبران فرستاده برگزیده و سلام بر او باد و بر

آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

آل او پاکان پاکیزگان و رحمت خدای و برکات او

ثم بلغ قراءة ... علیه

٤٣ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَظَرَ إِلَى

و از جمله دعاهای آنحضرت علیه السلام چون بنگریدی به

الْهِلَالِ أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ

ماه نو ای خلق فرمان بردار همیشه و شتابنده آمد و شد کننده

فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ

در منازل تقدیر گردنده در فلک تدویر ایمان آوردم

التدویر خ

بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً

بانکه روشن کرد بتو تاریکی را و پیدا کرد بتو پوشیدها را و کرد ترا نشانه

مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ

از نشانهای پادشاهی او و نشانی از نشانهای سلطان او

وَامْتَهَنَكَ بِالزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ

و خوار کرد ترا و بکار داشت ترا بافزودن و نقصان و بر آمدن و فرو رفتن

وَامْتَهَنَكَ خ

والانارة

وَالْإِنَارَةِ وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ

و روشن شدن و گرفتن در آن همه تو اورا

مُطِيعٌ وَإِلَى إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ

فرمان برداری و بخواست او شتابنده پاکا او چه عجب انچه تدبیر کرده است

فِي أَمْرِكَ وَأَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ

در کار تو نیکوست انچه کرده است در کار تو و گردانیده است ترا کلید

شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللهَ رَبِّي وَرَبَّكَ

ماه حادث سوی کاری حادث پس میخواهم پروردگار من و پروردگار تو

وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي

و آفریننده من و آفریننده تو و تقدیر کننده من و تقدیر کننده تو و صورت دهنده من

وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ

و صورت دهنده تو که صلوات دهد خدای بر محمد و آلش و بکند ترا

هِلَالَ بَرَكَةٍ لَا تَمْحَقُهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدَنِّسُهَا

ماه نو برکتی که نکاهد اورا روزگارها و پاکی که پلید نکند

الْآثَامُ هِلَالَ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ

بزه‌ها ماه نو ایمنی از آفتها و سلامتی از

السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لَا نَكَدَ مَعَهُ

بدیها ماه نو سعدی که نحس نیست در او و برکتی که سختی نیست با او

وَيُسْرٍ لا يُمازِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ

واسانی که نیامیزد درو دشواری ونیکی که نیامیزد درو بدی ماه نو

اَمْنٍ وَاِيمانٍ وَنِعْمَةٍ وَاِحْسانٍ وَسَلامَةٍ وَاِسْلامٍ

ایمن وایمان ونعمت ونیکویی وسلامت واسلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنا مِنْ اَرْضى مَنْ

یارب صلوات ده بر محمد وال وی وکن مارا راضی ترین انکس که

طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكى مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ

براه باشد برو وپاکیزه ترین انکس که نکرد برو ونیکبخت ترین انکه

تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنا فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنا

عبادت کند ترا درو بتوبت ونکاه دار مرا

فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنا فِيهِ مِنْ مُباشَرَةِ

درو از کناه ونکاه دار مرا از نزدیکی کردن

مَعْصِيَتِكَ وَاَوْزِعْنا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَاَلْبِسْنا

نافرمانی تو ودر دل ما افکن درو شکر کردن نعمت تو ودر پوشان مارا

فِيهِ جُنَنَ الْعافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا بِاسْتِكْمالِ طاعَتِكَ

درو سپرهای عافیت ومنت نه بر ما بتمام کردن طاعت تو

فِيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ الْمَنّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ

درو منت نهنده ستوده صلوات دهاد خدای بر محمد

وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ وَكانَ مِنْ دُعائِهِ ٤٤ ثمّ بلغ قراءة أسبغ الله عرفانه

وال وی پاکان پاکیزه وبست از دعای او

عَلَيْهِ السَّلامُ اِذا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضانَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

علیه السلام چون درامدی ماه رمضان سپاس مر خدایرا

الَّذِي هَدانا لِحَمْدِهِ وَجَعَلَنا مِنْ اَهْلِهِ لِنَكُونَ

که راه نمود ما را بسپاس او وکرد مارا از اهل ان تا باشیم

لِاِحْسانِهِ مِنَ الشّاكِرِينَ وَلِيَجْزِيَنا عَلى ذٰلِكَ جَزاءَ

مر نیکوییهای او را از شکر کننده و تا پاداش دهد مارا بر ان پاداش

الْمُحْسِنِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَبانا بِدِينِهِ وَاخْتَصَّنا اجتبانا لدينه خ

نیکوکاران وسپاس مر خدایرا که بخشید مارا دین خود وخاص کرد مارا

بِمِلَّتِهِ وَسَبَّلَنا فِي سُبُلِ اِحْسانِهِ لِنَسْلُكَها اِلى بِمَنِّهِ خ

بملت او وبراه کرد مارا راههای نیکو تا در راه برویم بمنت او

رِضْوانِهِ حَمْداً يَتَقَبَّلُهُ مِنّا وَيَرْضى بِهِ عَنّا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

بخشنودی او شویم سپاسی که بپذیرد ان از ما وراضی باشد بان از ما وسپاس مر خدای را

الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضانَ في

که کرد از راههای ماه او ماه رمضان

شَهْرَ الصِّيامِ وَشَهْرَ الْاِسْلامِ وَشَهْرَ الطَّهُورِ وَشَهْرَ

ماه روزه وماه مسلمانی وماه پاکی وماه

التمحيص التنقيص محص الله عنك ذنوبك اى نقصها

التمحيص وشهر القيام الذي أنزل فيه القرآن هدى
از نانيش وماه برخواستن عبادت كه فرو فرستاد درو قرآن را بسوى راه راست
للناس وبينات من الهدى والفرقان فأبان فضيلته
مردمان وروشنيها از راه راست وجدا باز كردن حق از باطل پس روشن كرد فضيلت او را
على سائر الشهور بما جعل له من الحرمات الموفورة
بر ديگر ماهها بانچه گردانيد ازو حرمتهاى تمام
والفضائل المشهورة فحرم فيه ما أحل في غيره إعظاما
وفضلهاى آشكارا پس حرام كرد درو انچه حلال كرد در غير او بزرگ داشتن او را
وحجر فيه المطاعم والمشارب إكراما وجعل له
ودربست در خوردنيها وآشاميدنيها گرامى كردن را
وقتا بينا لا يجيز جل وعز أن يقدم قبله ولا يقبل يتقدم خ
وقتى روشن روا ندارد خداى تعالى انكه مقدم
أن يؤخر عنه ثم فضل ليلة واحدة من لياليه على ليالي في خ
كه از وقت در گذرانند پس فضل داد يكى شب را از شبهاى بر
ألف شهر وسماها ليلة القدر تنزل الملائكة والروح
هزار ماه ونام نهاد اورا ليلة القدر فرو ايند فرشتگان وجبرئيل
فيها بإذن ربهم من كل أمر سلام دائم البركة إلى
در ان بفرمان خداوندشان از هر كارى سلامى است با بركة تا

طلوع

طلوع الفجر على من يشاء من عباده بما أحكم من
بر امدن صبح بر انكه خواهد از بندگانش بانچه محكم كرده است از
قضائه اللهم صل على محمد وآله وألهمنا معرفة
قضاى او يا رب صلوات ده بر محمد وآل وى ودر دل افكن ما را شناختن
فضله وإجلال حرمته والتحفظ مما حظرت فيه و
فضل او وبزرگ داشتن حرمت او ونگاه داشتن از انچه حرام كرده درو و
أعنا على صيامه بكف الجوارح عن معاصيك واستعمالها معصيتك خ
يارى ده ما را بر روزه او بباز داشتن اندامهاى ظاهر از نافرمانى تو وبكار داشتن
فيه بما يرضيك حتى لا نصغي بأسماعنا إلى اللغو ولا نسرع نسرح بأبصارنا في لهو خ
درو بانچه خشنود كرداند ترا تا گوش نكنيم بگوشهاى خود مر بيهوده
بأبصارنا إلى لهو وحتى لا نبسط أيدينا إلى محظور
بچشمهاى ما در بازى وتا نكشيم دستهاى خود را بحرام
ولا نخطو بأقدامنا إلى محجور وحتى لا تعي بطوننا إلا ما
ونگام نزنيم بپايهاى خود بچيزى نهى وتا جاى ندهد شكمهاى ما مگر
أحللت ولا تنطق ألسنتنا إلا بما مثلت ولا نتكلف
حلال كرده ونگويد زبانهاى ما مگر بانچه تو فرموده ودر رنج
إلا ما يدني من ثوابك ولا نتعاطى إلا الذي يقي من
مگر انچه نزديك كند ما را از ثواب تو ونستانيم مگر انچه نگاه دارد

بِمُقَابَلَتِ ثُمَّ خَلِّصْ ذٰلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَآءِ الْمُرَائِينَ وَسُمْعَةِ
عقوبت تو پس خالص کن این همه را از ریاء مرائیان و سمعه
الْمُسْمِعِينَ لَا نُشْرِكُ فِيهِ أَحَدًا دُونَكَ وَلَا نَبْتَغِي فِيهِ
مسمعان شریک و همباز نگیریم در آن یک کس را بیرون از تو و نجوییم به
مُرَادًا سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِفْنَا فِيهِ عَلَىٰ
مرادی جز از تو بار خدایا صلوات ده بر محمد و آل او و بدار ما را در او بر
مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ وَ
وقتهای نمازهای پنج گانه با آن حدهایی که تو حد کشش نهاده و
فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَوَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ وَ
و فریضهاش که تو فریضه کرده و وظیفهها که وظیفه کرده و
أَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَّ وَأَنْزِلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِينَ لِمَنَازِلِهَا
آن وقتهاش که تو وقت کرده و فرود آر ما را در آنجا بجای یابندگان منزلهای
الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَىٰ مَا سَنَّهُ عَبْدُكَ
و نگاه دارندگان رکنهای آن را ادا کنندگان آن را در وقتهای آن بر آنکه سنت نهاده بنده تو
وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا
و رسول تو صلوات تو بر وی باد و آل او در رکوعش و سجودش
وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَىٰ أَتَمِّ الطَّهُورِ وَأَسْبَغِهِ وَأَبْيَنِ الْخُشُوعِ
و جمیع فضلهای آن بر تمامترین طهارت و کاملترین و روشنترین فروتنی

حتی لا نشرک خ — المستمعین خ — محمد خ — فواصلها خ مفصلهای آن

وأبلغه

وَالْمَغْفِرَةِ

وَوَفِّقْنَا فِيهِ لِأَنْ نَصِلَ أَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَأَنْ
و توفیق ده ما را در او تا که وصله کنیم با خویشاوندان به نیکویی و پیوند رحم و آنکه
نَتَعَاهَدَ جِيرَانَنَا بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَأَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا
تعهد کنیم همسایگان را به تفضل کردن و چیزی دادن و خالص کنیم مالها را
مِنَ التَّبِعَاتِ وَأَنْ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَوَاتِ وَأَنْ
از شبهتها و حق الناس و پاک کنیم آن را با بیرون کردن زکوات
نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَأَنْ نُسَالِمَ
و باز گردیم با کسی که برید با ما و بدهیم انصاف آن کس را که بیداد کرد با ما و آشتی کنیم
مَنْ عَادَانَا حَاشَا مَنْ عُودِيَ فِيكَ فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي
با آنکه با ما دشمنی کرد مگر آن دشمنی که در راه تو باشد که او دشمنی است که
لَا نُوَالِيهِ وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا نُصَافِيهِ وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ
دوستی نکنیم با او و او خصمی است که پاک نشویم با او و نزدیکی جوییم به تو
فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ
در این ماه از کردارهای پاک کرده با آنچه پاک کنی ما را با او از گناهها و
تَعْصِمُنَا فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ حَتَّىٰ لَا يُورِدَ عَلَيْكَ
نگاه داری ما را در او از آنچه از سر گیریم از عیبها تا در نیاید بر تو
أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ
یکی از فرشتگان تو جز از آنکه ما در آریم از درهای طاعت تو

الشبهات خ — ولك خ — والرهب خ

لك وانواع القربة اليك اللهم اني اسئلك بحق هذا
وانواع نزدیکی بتو. یارب من میخواهم از تو بحق این
الشهر وبحق من تعبد لك من ابتدائه الى وقت فنائه من
ماه وبحق آنکس که ترا پرستیده است از ابتدایش تا وقت آخرش از
ملك قربته او نبي ارسلته او عبد صالح اختصصته
فرشته که نزدیک کرده تو او را یا پیغمبری که فرستادی تو او را یا بنده نیک که خاص کرده او را
ان تصلي على محمد وآله واهلنا فيه لما وعدت اوليائك
که صلوات دهی بر محمد و آلش و شایسته کن ما را بآنچه وعده کرده دوستان خود را
من كرامتك واوجب لنا ما اوجبت لاهل المبالغة
از کرامت تو و واجب کن ما را آنچه واجب کرده اهل مبالغت را
~~في طاعتك واجعلنا لنا ما اوجبت لاهل المبالغة في~~
~~در طاعت تو و کن ما را ...~~
طاعتك واجعلنا في نظم من استحق الرفيع الاعلى
وکن ما را در میان آنانکه سزاوار باشد از جای بلندترین
برحمتك اللهم صل على محمد وآله وجنبنا الالحاد في
برحمت تو یارب صلوات ده بر محمد و آلش و دور کن ما را از کجروی در
توحيدك والتقصير في تمجيدك والشك في دينك و
توحید تو و تقصیر کردن در بزرگ داشتن تو و شک در دین تو

العمى

العمى عن سبيلك والاغفال لحرمتك والانخداع
و کوری در راه تو و ... دست داشتن از حرمت تو و فریفته شدن
لعدوك الشيطان الرجيم اللهم صل على محمد وآله
مر دشمن ترا آن دیو رانده از جوار رحمت تو. یارب صلوات ده بر محمد و آلش
واذا كان لك في كل ليلة من ليالي شهرنا هذا رقاب
و چون ترا هست در هر شبی از شبهای این ماه گردنها که
يعتقها عفوك او يهبها صفحك فاجعل رقابنا
آزاد کند از عفو تو و ببخشد از عفو تو. پس بگردان گردنهای ما را
من تلك الرقاب واجعلنا لشهرنا من خير اهل واصحاب ص
از آن گردنها و بکن ما را بسوی این ماه از بهترین اهل و اصحاب
اللهم صل على محمد وآله وامحق ذنوبنا مع امحاق هلاله محاق
یارب صلوات ده بر محمد و آلش و کاست کن گناههای ما با کاستی ماه او
واسلخ عنا تبعاتنا مع انسلاخ ايامه حتى ينقضي عنا
و ببر از ما تبعات ما را با رفتن روزها تا درگذرد از ما
وقد صفيتنا من الخطيئات واخلصتنا فيه من السيئات فيه
و صافی کرده باشی ما را در وی از خطاها و خالص کرده باشی ما را در وی از بدیها
اللهم صل على محمد وآله وان ملنا فيه فعدلنا
یارب صلوات ده بر محمد و آلش و اگر خمیم در وی راست کن ما را

مِلنا فيه فعدّلنا وإن زغنا فيه فقوّمنا وإن اشتمل
وارگر بگردیم در او راست کن ما را واگر مستولی
علينا عدوك الشيطان فاستنقذنا منه اللهم اشحنه
بر ما دشمن تو دیو پس برهان ما را از او یارب پرکن او را
بعبادتنا إياك وزيّن أوقاته بطاعتنا لك وأعنّا
بعبادت ما ... وبیارای وقتهایش را بطاعت ما ترا ویاری ده ما را
في نهاره على صيامه وفي ليله على الصلوة والتضرع إليك
در روزش بر روزه او ودر شبش بر نماز او وزاری کردن بتو
والخشوع لك والذلة بين يديك حتى لا يشهد نهاره
وفروتنی بسوی تو وذلیلی در پیش تو تا گواهی ندهد روز او
علينا بغفلة ولا ليله بتفريط اللهم واجعلنا في سائر
بر ما بغفلتی ونه شبش بتقصیری یارب بکن ما را در دیگر
الشهور والأيام كذلك ما عمّرتنا واجعلنا من
ماهها وروزها همچنان چندانکه زندگانی دهی ما را وکن ما را از
عبادك الصالحين الذين يرثون الفردوس هم فيها
بندگان صالح آنانکه میراث میگیرند بهشت را ودر آنجا
خالدون والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم وجلة أنهم
جاودان باشند وآنانکه بدهند آنچه میدهند ودلهاشان ترسناک باشد

فاشحنه ع

إلى ربهم راجعون ومن الذين يسارعون في الخيرات
بنزدیک پروردگار خواهند شد وازآنانکه میشتابند در نیکیها
وهم لها سابقون اللهم صلّ على محمد وآله في كل
وایشان بآن پیشی گیرندهاند یارب صلوات ده بر محمد وآلش در هر
وقت وكل أوان وعلى كل حال عدد ما صلّيت على من صليت
وقتی ودر هنگامی ودر هر حالی بعدد آنکه صلوات داده باشی
عليه وأضعاف ذلك كله بالأضعاف التي
بر او واضعاف آن همه بآن اضعاف که
45 لا يحصيها غيرك إنك فعّال لما تريد وكان من
شمار آنرا جز از تو نکند بدرستی که تو کننده آنچه خواهی وهست از جمله

دعائه عليه السلام في وداع شهر رمضان

دعای او علیه السلام در وداع شهر رمضان
اللهم لا يرغب في الجزاء ولا يندم على العطاء
یارب رغبت نکند در جزا دادن ولپشیمان نشود بر عطا دادن
ويا من لا يكافي عبده على السواء منّتك ابتداء
وای آنکسی که مکافات نکند بنده اش را برابری منتهای تو ابتدائیست
وعفوك تفضّل وعقوبتك عدل وقضاؤك
وعفو تو تفضلست وعقوبت تو عدلست وقضای تو

تبلغ قراءته أفاض الله عليه

يا من نه
ای آنکسی نه

خَيْرٌ مَا إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشُبْ عَطَاءَكَ بِمَنٍّ وَإِنْ مَنَعْتَ
خیرترست اگر بدهی نیامیزی عطای خود را بمنت و اگر ندهی
لَمْ يَكُنْ مَنْعُكَ تَعَدِّيًا تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ
نباشد ندادن تو از حد درگذشتن شکر کنی آنکس را که شکر تو کرد
وَأَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُكْرَكَ وَتُكَافِئُ مَنْ حَمِدَكَ تَسْتُرُ
و تو در دل افکنده که شکر کردن ترا و مکافات کنی آنکس را که بستاید ترا ستر کنی
عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ وَكِلَاهُمَا أَهْلٌ مِنْكَ لِلْفَضِيحَةِ
بر آنکس که اگر خواستی منع کردی او را و هر دوشان سزاوارند از تو برسوایی
وَالْمَنْعِ غَيْرَ أَنَّكَ بَنَيْتَ أَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَأَجْرَيْتَ
و نه دادن الا آنکه بنا نهاده فعلهای خود را بر تفضل و براندی
قُدْرَتَكَ عَلَى التَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ
قدر خود را بر درگذشتن و بذیرفتی آنکس را که نافرمانی تو کرد بر دباری
وَأَمْهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ تَسْتَنْظِرُهُمْ
و فرو گذاشتی آنکس را که قصد تن خود کرد به بیداد مهلت میدهی ایشان را
بِأَنَاتِكَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَتَتْرُكُ مُعَاجَلَتَهُمْ إِلَى التَّوْبَةِ
بدرنگ تو تا پشیمان شوند و می گذاری شتاب کردن با ایشان را تا توبه کنند
لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ هَالِكُهُمْ وَلَا يَشْقَى بِنِعْمَتِكَ
تا هلاک نشود بر تو هلاک شده ایشان و تا بدبخت نباشد بنعمت تو

وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ
و تو اموخته او را شکر خود صح

فَضَحْتَهُ وَتَجُودُ عَلَى مَنْ
نصیحت کردی او را و جود کنی بر آنکس که
لَوْ شِئْتَ صح
اگر خواستی

قُدْرَتَكَ

نفسه

شقيهم

شَقِيُّهُمْ إِلَّا عَنْ طُولِ الْإِعْذَارِ وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ
بدبخت ایشان مگر از درازی عذر انگیختن و بعد از حجت در پی هم داشتن
عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ وَعَائِدَةً مِنْ عَطْفِكَ
برو کرامتی از عفو تو ای کریم و نعمتی است از مهربانی تو
يَا حَلِيمُ أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ
ای بردبار تویی آنکه بازکردی بندگان خود را دری بعفو خود
وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلَى ذَلِكَ الْبَابِ دَلِيلًا
و نام نهادی آنرا توبه و کردی بر آن در دلیلی
مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ
از وحی خود تا گمراه نباشند از آن و گفتی بابرکت نامهای تو
تُوبُوا إِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
توبه کنید بخدای توبه باز گشت نشود مگر خدای شما بیامرزد از شما
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
گناهان شما و در آورد شما را در بهشتها که میرود از زیر آن جویها
الْآيَةَ فَمَا عُذْرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ
پس چه عذرست کسی را که غافل شد از در شدن در منزل از آنکه
فَتْحِ الْبَابِ وَإِقَامَةِ الدَّلِيلِ وَأَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي
گشاده است برپای کردن دلیل و تویی آنکه بیفزودی
عليه صح

إليه صح
باو

يوم لا يخزي الله النبي والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم وبأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر لنا إنك على كل شيء قدير

السّوء على نفسك لعبادك تريد ربحهم في تجارتهم
نها بر تن خود بندكان ترا بخواهي سود ايشان در بازركاني ايشان

لك وفوزهم بالوفادة عليك والزيادة منك
مرترا ورستكاري ايشان بآمدن بر تو وافزوني از تو

فقلت تبارك اسمك وتعاليت من جاء بالحسنة فله
وكفتي بابركت نام تو وبزركي تو هركه آورد نيكي اورا است

عشر امثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها
ده مانند آن وهركه آورد بدي باداش نديهند اورا الا مانند آن

وقلت مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله
وكفتي مثل آنانكه نفقه كنند مالهاي خودرا در راه خدا

كمثل حبة انبتت سبع سنابل في كل سنبلة مائة
جون مثل دانه ايست برويانيد هفت خوشه در هر خوشه صد دانه

حبة والله يضاعف لمن يشاء وقلت من ذا الذي
وخداي دو تا كند از آن اكر خواهد وكفتي كه آنكس كه وام دهد

يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة — مضاعفة
در راه خدا وامي نيكو دو تا كند اورا دوتاهاي بسيار

وما انزلت من نظائرهن في القرآن من تضاعيف
وانجه فرو فرستاده از مانند اين در قرآن از دو تا شدن

الحسنات

الحسنات وانت دللتهم بقولك من غيبك — غيوبك
نيكيها وتويي كه راه نموده كردي بقول تو از غيب خود

وترغيبك الذي فيه حظهم على ما لو سترته
وازرغبت دادن تو كه دروست حظ ايشان را بر آنچه اكر باز پوشيدي ازان

عنهم لم تدركه ابصارهم ولم تعه اسماعهم — عنهم
از ايشان در نيافتي آنرا چشمهاي ايشان ونشنودي آنرا كوشهاي ايشان

ولم تلحقه اوهامهم فقلت اذكروني اذكركم
ونرسيدي بان وهمهاي ايشان پس كفتي يادكنيد مرا تا يادكنم شمارا

واشكروا لي ولا تكفرون وقلت لئن شكرتم
وشكر كنيد مرا وناسپاسي من مكنيد وكفتي اكر شكر كنيد

لأزيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد و
بيفزايم شمارا واكر ناسپاسي كنيد عذاب من سخت

قلت ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون
وكفتي بخوانيد مرا تا اجابت كنم شمارا كه آنانكه كردنكشي كنند

عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين فسميت
از عبادت من زود باشد كه داخل شوند در دوزخ خوار وذليل پس نام نهادي

دعاءك عبادة وتركه استكبارا وتوعدت
دعا را عبادت وترك اورا كردنكشي وبيم دادي

عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرُوكَ بِمَنِّكَ

بر ترک آن در شدن بدوزخ خوار وذلیل پس یاد کنند ترا بمنت تو

وَشَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوا

وشکر کردند ترا بفضل خود وبخواندی بامر خود وپیش امدند

لَكَ طَلَبًا لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ

ترا جوینده زیادت از تو ودران بود رستگاری ایشان از غضب تو

وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ

ورستن ایشان بخشنودی تو واگر راه نمودی خلقی خلقی را از تن خویش

عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَانَ مَحْمُودًا

بر مانند آنکه راهنمونی کردی بران بندگان خود را از تو بودی ستوده

فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ

پس تراست سپاس چند آنکه در سپاس راهی وچند آنکه بماند سپاس را

لَفْظٌ يُحْمَدُ بِهِ وَمَعْنًى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى

لفظی که بستایند بان ومعنی که بازگردد بان ای آنکه خویشتن را ستوده

عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَغَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ

بعبادت خود بنیکوی کردن وفضل وغرق کردی ایشان را بمنت وبزرگی

مَا أَفْشَى فِينَا نِعْمَتَكَ وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِنَّتَكَ وَأَخَصَّنَا

چه ظاهر است در ما نعمت تو وچه تمام است بر ما منت تو وچه خاص کرده

مِنْكَ خ

Margin: مَوْصُوفًا بِالْإِحْسَانِ وَمَعْرُوفًا بِالْامْتِنَانِ فَمَحْمُودًا بِكُلِّ لِسَانٍ خ

Margin: فِي الْحَمْدِ خ

Margin: وَعَامَلَهُمْ خ م

برك

بِرِّكَ هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ

بنیکوی راه نمودی ما را بان دین که اسان کرده وبینا کردی ما را نزدیکی

لَدَيْكَ وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ

بتو وپیوستن بکرامت تو یارب وتو

جَعَلْتَ مِنْ صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَائِفِ وَخَصَائِصِ تِلْكَ

کردی از گزیدهای ان وظیفها وخاصهای آن

الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ

فریضها ماه رمضان که خاص کردند او را از همه ماهها

وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمِنَةِ وَالدُّهُورِ وَآثَرْتَهُ

واختیار کردند او را از جمله زمانها ودهرها وبرگزیده آن را

عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ

بر همه وقتهای سال بانکه فروفرستاد در او از قران

وَالنُّورِ وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ

ونور ودوتا کرد در او از ایمان وفریضه کردی در او

مِنَ الصِّيَامِ وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَأَجْلَلْتَ فِيهِ

از روزه ورغبت دادی در او بر خواستن بنماز شب وگردی در او

مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ثُمَّ آثَرْتَنَا

از شب قدر که آن بهتر است از هزار ماه پس برگزیدی ما را

Margin: اصْطَفَيْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَسَبِيلِكَ الَّذِي

برگزیده وملتی که پسندیده وراهی که

Margin: بجعلت خ

بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ أَهْلِ الْمِلَلِ

باو بر دیگر امتان وبگزیدی مارا بفضل ان بیرون مردمان ملتها

فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ نَهَارَهُ وَقُمْنَا بِعَوْنِكَ لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِينَ

روزه داشتیم بفرمان تو در روزش و بر خواستیم بعون تو در شبش تعرض کنندگان

بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ لِمَا عَرَّضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسَبَّبْنَا

بروزه داشتن و برخواستن ازانکه عرضه کردی مارا از رحمت خود وخوانده ی مارا

إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ وَأَنْتَ الْمَلِيءُ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ

باو از ثواب خود و تو ایستاده بانچه رغبت کنند درو بتو

الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ

جوادی بانچه ازو خواهند از فضل تو نزدیکی بانکسی که جوید

قُرْبَكَ وَقَدْ أَقَامَ فِينَا هَذَا الشَّهْرُ مُقَامَ حَمْدٍ وَصَحِبَنَا

نزدیکی تو ومقام کرد درما این ماه مقامی ستوده وصحبت کرد با ما

صُحْبَةَ مَبْرُورٍ وَأَرْبَحَنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ

صحبت پسندیده وسود کردیم فاضل ترین سودهای جهانیان پس

قَدْ فَارَقَنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهِ وَوَفَاءِ

جدا بود ازما بوقت تمامی وقت او وانقطاع مدت او وتمام شدن

عَدَدِهِ فَنَحْنُ مُوَدِّعُوهُ وِدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ عَلَيْنَا وَغَمَّنَا

عدد او پس ما وداع کننده ایم وداع انکس که دشوار بود فراق او بر ما واندوهگین کرد مارا

بِعَوْنِكَ خ

وَتَسَبَّبْنَا س

وَنَدَبْتَنَا خ

وَصَحِبْتَنَا س

وَرَبِحْنَا فِيهِ خ

وَأَرْبَحْتَنَا س

وَأَرْبَحْنَا فِيهِ خ وكف

وحشنا

وَأَوْحَشَنَا انْصِرَافُهُ عَنَّا وَلَزِمَنَا لَهُ الذِّمَامُ الْمَحْفُوظُ

ودژم کرد مارا بر گردیدن او ازما ولازم ایدمارا حرمت او نگاه داشتنی

وَالْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَالْحَقُّ الْمَقْضِيُّ فَنَحْنُ قَائِلُونَ

حرمتی که مراعات کنند حق واحق گذارده پس ما گوینده کانیم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرَ وَيَا عِيدَ أَوْلِيَائِهِ

سلام باد بر تو ای ماه خدای گرامی تر وای عید اولیای او

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ مَصْحُوبٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ

سلام باد بر تو ای گرامی ترین صحبت کرده از وقتها

وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ

وای بهترین ماهی در روزها وساعتها سلام بر تو باد ای

شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيهِ الْآمَالُ وَنُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ السَّلَامُ

ماهی که نزدیک گشت درو امیدها واسان کرده درو کردارها سلام

عَلَيْكَ مِنْ قَرِينٍ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُوداً وَأَفْجَعَ فَقْدُهُ مَفْقُوداً

بر تو باد از قرینی که بزرگ بود قدر او اگاه که موجود بود

وَمَرْجُوٍّ آلَمَ فِرَاقُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَلِيفٍ آنَسَ مُقْبِلًا

سلام بر تو باد از دوستی که

فَسَرَّ وَأَوْحَشَ مُنْقَضِياً فَمَضَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ

... دژم کرد ... سلام بر تو باد از همسایه

الْقَائِلُونَ خ

الْأَعْظَمَ م

بزرگتر

وَيُسِّرَتْ خ

وَفُجِعَ س

مُقْبِلاً س

فَأَمَضَّ خ

[illegible]

رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقَلَّتْ فِيهِ الذُّنُوبُ اَلسَّلَامُ
که تنگ شد درو دلها واندک بود درو گناهها سلام

عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ اَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبٍ
برتو باد از یاوری که یاری داد بر دیو واز صاحبی

سَهَّلَ سُبُلَ الْاِحْسَانِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا اَكْثَرَ
که آسان کرد رهای نیکو سلام برتو باد چه بسیارست

عُتَقَاءَ اللّٰهِ فِيكَ وَمَا اَسْعَدَ مَنْ رَعَى حُرْمَتَكَ بِكَ
آزادکردگان خدای درو وچه نیکبختست آنکه نگاهداشت حرمت تو بتو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَمْحَاكَ لِلذُّنُوبِ وَاَسْتَرَكَ
سلام باد برتو چه نیک استرده بودی گناهها را وچه پوشیده بودی

لِاَنْوَاعِ الْعُيُوبِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ
انواع عیبها را سلام باد برتو از ماهی که او از همه

اَمْرٍ سَلَامٌ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَرِيهِ الْمُصَاحَبَةِ
کاری سلامتست سلام برتو باد نه دشوار هم صحبتی او

وَلَا ذَمِيمِ الْمُلَابَسَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا وَفَدْتَ عَلَيْنَا
ونه زشت آمیختکاری با او سلام برتو باد چنانکه آمدی بر ما

بِالْبَرَكَاتِ وَغَسَلْتَ عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ اَلسَّلَامُ
ببرکات وبشستی از ما ناپاکی خطاها سلام

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ اَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ وَاَهْيَبَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْاَيَّامُ

مُسَلَّمٍ سَلَامٌ

عَلَيْكَ غَيْرَ مُوَدَّعٍ بَرَمًا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامُهُ سَاَمًا
برتو باد نه وداع کرده از دلتنگی تو ونه دست داشته از روزه از روی سیری

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَمَحْزُونٍ عَلَيْهِ
سلام برتو باد از طلب کردن تو پیش از وقتش ودل تنگ شده برو

قَبْلَ فَوْتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صُرِفَ بِكَ عَنَّا بُعْدُ خ عِنْدَهُ خ
از در رفتنش سلام باد برتو بسا از بدی که بگردانیدند بسبب تو از ما

وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ اُفِيضَ بِكَ عَلَيْنَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةِ
وبسا از نیکی که بریختند بسبب تو بر ما سلام باد برتو وبر شب

الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مَا
قدری که آن بهترست از هزار ماه سلام باد برتو چه

كَانَ اَحْرَصَنَا بِالْاَمْسِ عَلَيْكَ وَاَشَدَّ شَوْقَنَا غَدًا
بکر حریص بودیم دی بتو وچه سخت باشد آرزوی ما فردا

اِلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى فَضْلِكَ الَّذِي حُرِمْنَاهُ
بتو سلام باد بتو وبر فضل تو که محروم کردی ما را ازو

وَعَلَى مَاضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُلِبْنَاهُ اَللّٰهُمَّ اِنَّا اَهْلُ مِنْ خ مَاضٍ خ
وبر آنچه از برکات تو بربوده اند یارب ما اهل

هٰذَا الشَّهْرِ الَّذِي شَرَّفْتَنَا بِهِ وَوَفَّقْتَنَا بِمَنِّكَ لَهُ حِينَ
این ماهیم که شرف کردی ما را بآن وتوفیق دادی ما را بمنت تو آنرا آنگاه

جهل الأشقياء وقته وحرموا لشقائهم فضله أنت

كه ندانستند بدبختان وقت آن را ومحروم گرديدند به بدبختى آن از فضل او تو

ولي ما آثرتنا به من معرفته وهديتنا له من

ولى كه بگزيده ما را بآن از شناختن او وراه نمودى ما را باو از

سنته وقد تولينا بتوفيقك صيامه وقيامه على

سنت او [illegible] بتوفيق تو روزه او را وشب خواستن [illegible]

تقصير وأدّينا فيه قليلاً من كثير اللهم فلك الحمد إقراراً

تقصيرى وگذارديم درو اندكى از بسيارى يا رب پس ترا باد ستايش از اقرار

بالإساءة واعترافاً بالإضاعة ولك من قلوبنا عقد

ببد كردن ومعترف شدن بگم كردن وترا از دلهاى ما بند

الندم ومن ألسنتنا صدق الاعتذار فأجرنا على

پشيمانى واز زبانهاى ما راستى عذرخواستن مزد ده ما را بر

ما أصابنا فيه من التفريط أجراً نستدرك به الفضل

آنچه رسيده ما را درو از تقصير مزدى كه دريابيم بآن فضل را

المرغوب فيه ونعتاض به من أنواع الذخر المحروص

كه رغبت باشد درو وعوض يابيم از انواع ذخاير [illegible]

عليه وأوجب لنا عذرك على ما قصرنا فيه من حقك

برو وواجب كن ما را عذر تو بر آنچه تقصير كرده ايم در آن از حق تو

سنته خ

من حقك نسخه — از حق تو

فأجرنا خ

أصبنا به من

ونعتاض خ

المحروص في نسخه

المحروص فيه [illegible]

فابلغ بأعمارنا ما بين أيدينا من شهر رمضان المقبل

وبرسان عمرهاى ما را بآنچه پيش است از ماه رمضان آينده

فإذا بلغتناه فأعنا على تناول ما أنت أهله من

چون رسانيدى ما را بآن پس يارى ده ما را بر گرفتن آنچه تو اهل آنى

العبادة وأدّنا إلى القيام بما يستحقه من الطاعة

از عبادت [illegible]

وأجر لنا من صالح العمل ما يكون دركاً لحقك

وبران [illegible] از كار نيك آنچه باشد دريابنده حق ترا

في الشهرين من شهور الدهر اللهم وما ألممنا به

درين دو ماه از ماههاى دهر يا رب آنچه فرو آمديم بآن

في شهرنا هذا من لمم أو إثم أو واقعنا فيه من

درين ماه از گناه خرد يا [illegible]

ذنب واكتسبنا فيه من خطيئة على تعمد منا

گناهى وكسب كرديم درو از خطايى كه از عمد بود [illegible]

أو على نسيان ظلمنا فيه أنفسنا أو انتهكنا به حرمة

يا بر نسيان [illegible]

من غيرنا فصل على محمد وآله واسترنا بسترك واعف

از غير ما صلوات ده [illegible] وبپوشان ما را بستر خود وعفو كن

وأدني إلى القيام بالشجعة خ

عن

ليست في نسخة الشهيد

٥٤٢

[illegible]

عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ الشَّامِتِينَ وَلَا
زما بعفو خود وبر مینگیزان برما دران چشم شماتت کنندکان

تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ أَلْسُنَ الطَّاعِنِينَ وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُونُ
وگستران برما دران زبانهای طعنه زنندکان و نگاه دار مارا بانچیزی که باشد

حِطَّةً وَكَفَّارَةً لِمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ
فرونهادن و کفارتی ازانچه انکار کردی مارا در و بمهربانی خود

الَّتِي لَا تَنْفَدُ وَفَضْلِكَ الَّذِي لَا يَنْقُصُ اللَّهُمَّ صَلِّ
که نرسد و فضل تو که کم نشود یارب صلوات ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبُرْ مُصِيبَتَنَا بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي
بر محمد و آلش و باز بند مصیبت مارا بماه ما و مبارک کن در

يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا أَجْلَبِهِ
روز عید فطر وبگردان اورا از بهترین روزی که گذشته است برما کشنده‌ترین

لِعَفْوٍ وَأَمْحَاهُ لِذَنْبٍ وَاغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوبِنَا
عفو را و سترده‌ترین گناه را و بیامرز مارا آنچه پوشیده است از گناه ما

وَمَا عَلَنَ اللَّهُمَّ اسْلَخْنَا بِانْسِلَاخِ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَايَانَا
وانچه آشکار است یارب بیرون آور مارا برفتن این ماه از خطاهای ما

وَأَخْرِجْنَا بِخُرُوجِهِ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا مِنْ أَسْعَدِ أَهْلِهِ
و بیرون آور مارا برفتن او از بدیهای ما وبگردان مارا از نیکبخت‌ترین اهل او

الطَّاعِنِينَ خ س

وَاجْلَبُهُ لِلْعَفْوِ
أَمْحَاهُ لِلذَّنْبِ خ لش و کف

بِهِ وَأَجْزَلِهِمْ قِسْمًا فِيهِ وَأَوْفَرِهِمْ حَظًّا مِنْهُ اللَّهُمَّ
بان و بیشترین قسمت دران و تمام‌ترین نصیب ازو یارب

وَمَنْ رَعَى حَقَّ هَذَا الشَّهْرِ حَقَّ رِعَايَتِهِ وَحَفِظَ حُرْمَتَهُ
هر که رعایت کرد حق این ماه چنانکه حق رعایت اوست و نگاه داشت حرمت او

حَقَّ حِفْظِهَا وَقَامَ بِحُدُودِهِ حَقَّ قِيَامِهَا وَاتَّقَى ذُنُوبَهُ
حق نگاه داشتن و برخاست در شبهای او چنانکه برپا خاست و پرهیز کرد از گناهان

حَقَّ تُقَاتِهَا أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ أَوْجَبَتْ رِضَاكَ
چنانکه باید پرهیزید یا نزدیکی جست بتو بنزدیکی جستنی که واجب کرد رضای تو

لَهُ وَعَطَفَتْ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ
ازان یا مهربانی کردی برحمت خود بر وی ببخش مرا مانند آن از

وُجْدِكَ وَأَعْطِنَا أَضْعَافَهُ مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّ فَضْلَكَ
توانگری خود و بده مارا دوبرابر آن از فضل خود که فضل تو

لَا يَغِيضُ وَإِنَّ خَزَائِنَكَ لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ وَإِنَّ
کم نشود و خزینهای تو کم نشود بلکه بسیار شود

مَعَادِنَ إِحْسَانِكَ لَا تَفْنَى وَإِنَّ عَطَاءَكَ لَلْعَطَاءُ
و معدنهای نیکویی تو نیست نشود و باشد عطای تو آن عطای

الْمُهَنَّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْتُبْ لَنَا
خوش گوارنده یارب صلوات ده بر محمد و آلش و بنویس مارا

الشهر على ما في أصل الكتاب والملحق المضاف الى هذا الشهر على رواية ... في ...

أَوْجَبْتَ س

وَعُطِفَتْ رَحْمَتُكَ عَلَيْهِ

غاض الماء ونغيض غيضا قل ونضب صح

الْعَطَاءَ الْمُهَنَّا وس

بِكُلِّ أَجْرِ مَنْ صَامَهُ أَوْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مانند مزدهای آنکس که روزه داشت یا پرستید ترا درو تا روز قیامت
اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَتُوبُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِي جَعَلْتَهُ
یارب ما توبه میکنیم بتو در روز فطر که گردانیده ازا
لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَسُرُورًا وَلِأَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشَدًا
برای مومنان عیدی وشادی وبرای اهل ملت محل جمع لدنی که در وی آیند
مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْنَاهُ أَوْ سُوءٍ أَسْلَفْنَاهُ أَوْ خَاطِرِ شَرٍّ
از هر گناهی که کرده‌ایم یا بدی که در پیش فرستاده‌ایم یا اندیشه بدی
أَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةَ مَنْ لَا يَنْطَوِي عَلَى رُجُوعٍ إِلَى ذَنْبٍ
که در دل داشته‌ایم توبه که در دل ندارد که دیگر بسر ان گناه رود
وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ تَوْبَةً نَصُوحًا خَلَصَتْ
و باز عود نکند بعد ازان در خطا توبه درست که خالص شده است
مِنَ الشَّكِّ وَالْإِرْتِيَابِ فَتَقَبَّلْهَا مِنَّا وَارْضَ عَنَّا
از شک وگمان بپذیر آنرا ازما وراضی باش ازما
وَثَبِّتْنَا عَلَيْهَا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيدِ
وبرقرار دار ما را بران یارب روزی ده ما را ترس عقوبت روز وعید
وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى لَذَّةَ نَجِدَ مَا نَدْعُوكَ بِهِ
وآرزوی ثواب روز وعده تا بیابیم خوشی انچه میخوانیم ترا بان

وكآبة

وَكَآبَةَ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَاجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ
واندوه آنچه زنهار میخواهیم بتو ازان وبگردان ما را نزدیک خود از
التَّوَّابِينَ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ
توبه کنندگان آنانکه واجب کرده ازشان محبت خود وبپذیرفته
مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ
ازیشان باز آمدن بطاعت تو ای عادل‌ترین عادلان
اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَهْلِ دِينِنَا
یارب درگذار از پدران ما ومادران ما واهل دین ما
جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ غَبَرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
همه آنکس که گذشته است ازایشان وانکس که مانده است تا روز قیامت
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلٰئِكَتِكَ
یارب صلوات ده بر محمد پیغمبر ما وآلش چنانکه صلوات داده بر فرشتگان خود
الْمُقَرَّبِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ
که مقرب باشند وصلوات ده بروی وآلش چنانکه صلوات داده بر پیغمبرای
الْمُرْسَلِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ
مرسل وصلوات ده بروی وآلش چنانکه صلوات داده بر بندگان
الصَّالِحِينَ وَأَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
نیکوکاران وافضل تر از آن ای پروردگار جهانیان

صلوة تبلغنا بركتها وينالنا نفعها ويستجاب
صلواتی که برسد بما برکت ان و دریابد ما را سود ان و اجابت کنند

لها دعاؤنا انك اكرم من رغب اليه واكفى
بان دعای ما که تویی کریم ترین انکه رغبت کنند باو و کفایت کننده ترین

من توكل عليه واعطى من سئل من فضله
انکسی که توکل کنند برو و دهنده ترین انکسی که ازو خواهند از فضل او

وانت على كل شيء قدير وكان من دعائه
و تو بر همه چیز توانایی و بود از دعای او

٤٦ عليه السلام في يوم الفطر اذا انصرف من
علیه السلام در روز فطر چون باز گشتی از

صلوته قام قائما ثم استقبل القبلة
نماز خویش بخاستی ایستاده پس روی بقبله کردی

وفي يوم الجمعة فقال يا من يرحم من لا
و در روز جمعه پس گفتی ای انکه بخشاید انکس را

يرحمه العباد ويا من يقبل من لا يقبله البلاد
که نبخشاید بندگان و ای انکه بپذیرد انکس را که نپذیرد او شهرها

ويا من لا يحتقر اهل الحاجة اليه ويا من لا يخيب
و ای انکسی که حقیر ندارد اهل حاجت را بسوی خود و ای انکه نا امید نکند

بلغ قراءة ... عليه

الملحين

الملحين عليه ويا من لا يجبه بالرد اهل الدالة
انکسانی را که الحاح کنند برو و ای انکه باز نزند برد کردن جماعتی که ناز کنند برو

عليه ويا من يجتبي صغير ما يتحف به ويشكر
بر او و ای انکه بر میگزیند اگر کوچک باشد انچه تحفه آورند باو

يسير ما يعمل له ويا من يشكر على القليل ويجازي
اندک آنچه عمل کنند برای او و ای انکه شکر کند بر اندک و پاداش دهد

بالجليل ويا من يدنو الى من دنا منه ويا من
بسیار و ای انکه نزدیک شود باو

يدعو الى نفسه من ادبر عنه ويا من لا يغير
بخواند بسوی خود کسی که پشت کرده ازو و ای انکه دیگر نکند

النعمة ولا يبادر بالنقمة ويا مثمر الحسنة حتى
نعمت و نشتابد بعقوبت و ای بار آورنده نیکویی تا

ينميها ويا متجاوز عن السيئة حتى يعفيها انصرفت
بیفزاید و ای درگذرنده از بدی تا ناپدید کند برگردید

الامال دون مدى كرمك بالحاجات
امیدها پس غایت کرم بحاجتها

وامتلأت بفيض جودك اوعية الطلبات
و پر شده بفیض جود تو ظرفهای طلب

يجبهه بالمكروه اذا استقبله به

يا من صح / اى انكه

يغير

مثمر / انكى

تعفية ... اغفار گناه و درگذشتن

وتفسّخت دون بلوغ نعتك الصفات فلك
وا زهم باشید پیش از رسیدن صفت صفتها مر تراست

العلوّ الاعلی فوق کلّ عال والجلال الامجد
برداشتگی برداشته‌ترین بالای همه برداشته و بزرگی بزرگترین

فوق کلّ جلال کلّ جلیل عندك صغیر وکلّ
بالای همه بزرگی هر بزرگی نزد تو کوچک است و همه

شریف فی جنب شرفك حقیر خاب الوافدون
شریفی در جنب شرف تو حقیرات نا امید شدند آیندگان

علی غیرك وخسر المتعرّضون الّا لك وضاع الملمّون
جز تو وزیان کار شدند تعرض کنندگان الا ترا و گم شدند فرود آیندگان

الّا بك واجدب المنتجعون الّا من انتجع فضلك
الا بتو و در قحط شدند آنانکه تنگی جویند الا آنکس تنگی جوید فضل تو

بابك مفتوح للراغبین وجودك مباح
در تو گشاده است از برای رغبت کنندگان وجود تو مباح است

للسائلین واغاثتك قریبة من المستغیثین
خواهندگانرا و فریاد رسیدن تو نزدیکست از فریاد خواهان

لا یخیب منك الآملون ولا ییأس من عطائك
نا امید نشوند از تو امیدواران و بی غنیمت نباشند از عطای تو

الالمام النزول وقد الم به ای نزل به ع

المتعرضون

المتعرّضون ولا یشقی بنقمتك المستغفرون
تعرض کنندگان و بدبخت نشوند بکینه تو آمرزش خواهندگان

رزقك مبسوط لمن عصاك وحلمك معترض
روزی تو گسترده است آنرا که نافرمانی تو کند حلم تو برگردانیده است

لمن ناواك عادتك الاحسان الی المسیئین
آنرا که دشمنی کند با تو عادت تو نیکی کردنست با آنکسانی که بدی کنند

وسنّتك الابقاء علی المعتدین حتّی لقد غرّتهم
و سنت تو ابقاست برای از حد درگذرندگان تا بفریفت ایشانرا

اناتك عن الرجوع وصدّهم امهالك عن النزوع
مدارای تو از باز ایستادن و باز داشت ایشانرا مهلت دادن تو از باز گشتن

وانّما تانّیت بهم لیفیئوا الی امرك وامهلتهم
و تو مدارا کردی با ایشان تا باز آیند بفرمان تو و مهلت دادی ایشانرا

ثقة بدوام ملكك فمن كان من اهل السعادة
باستواری همیشگی ملک تو پس هر که باشد از اهل نیکبختی

ختمت له بها ومن كان من اهل الشقاوة خذلته
ختم کردی او را بان و هر که بود از اهل شقاوت بازگذاشتی او را

لها كلّهم صائرون الی حكمك وامورهم
بان همه باز گردیده‌اند با حکم تو و کارهای ایشان

ناواك ش

النزوع

آيلة الى امرك لم يهن على طول مدتهم سلطانك
بازگردنده است با کار تو سست نبود بر درازی مدت ایشان سلطان تو
ولم يدحض لترك معاجلتهم برهانك حجتك
و از پای نیفتد با کم نکرد اشتی شتاب کردن با ایشان برهان تو و حجت تو
قائمة وسلطانك ثابت لا يزول فالويل الدائم
ایستاده است و سلطان تو ثابت است بنگردد وای همیشه
لمن جنح عنك والخيبة الخاذلة لمن خاب
برانکس که برگردد از تو و نا امیدی جاودانه مر انکس که نا امید شد
منك والشقاء الاشقى لمن اغتر بك ما اكثر
از تو و بدبختی بدبخت ترین انکس که غره شود بتو چه بسیار است
تصرفه في عذابك وما اطول تردده في
گردیدن او در عذاب تو و چه درازست گردیدن او در
عقابك وما ابعد غايته من الفرج وما
عقوبت تو و چه دورست عاقبت تو از فرج و چه
اقنطه من سهولة المخرج عدلا من قضائك
نا امیدست به بیرون آمدن باسانی دادیست از قضای تو
لا تجور فيه وانصافا من حكمك لا تحيف عليه
جور نکنی درو و عدلی است از حکم تو که حیف نکنی برو

لا تدحض صح
از جای نشود
حجت ای مال [illegible]

تتمه الاصل
چه نا امید کرده است او را به بیرون
آمدن باب نی از زور از جایی
بیرون با یافتن آمد

فقد ظاهرت الحجج وابليت الاعذار وقد تقدمت
پس بدرستی که پشت داشتی حجتها را و نیکوئی کردن بعذرها کردی و در پیش داشتی
بالوعيد وتلطفت في الترغيب وضربت الامثال
وعده کرده در رغبت افکندن و بزدی مثلها را
واطلت الامهال واخرت وانت مستطيع للمعاجلة
و دراز کردی تو مهلت دادن و باز پس داشته و تو توانایی بتعجیل کردن
وتانيت وانت مليء بالمبادرة لم تكن اناتك عجزا
و تو آهستگی کرده و تو ایستاده بسبقت کردن بعذاب نبود مدارای تو از عجز
ولا امهالك وهنا ولا امساكك غفلة ولا انتظارك
و نه مهلت دادن تو از سستی و نه باز گرفتن تو از غفلت و نه انتظار تو
مداراة بل لتكون حجتك ابلغ وكرمك اكمل
مدارایی بلکه تا باشد حجت تو رسیده تر و کرم تو کامل تر
واحسانك اوفى ونعمتك اتم كل ذلك كان ولم
و احسان تو تمام تر و نعمت تو تمامتر همیشه این چنین بود و همیشه
تزل وهو كائن ولا تزال حجتك اجل من ان توصف
بوده است و آن همیشه خواهد بودن حجت تو بزرگتر است از آنکه صفت کنند
بكلها ومجدك ارفع من ان يحد بكنهه ونعمتك
تمامی آن و بزرگی تو بلند تر است از آنکه حد کنند بغایت او و نعمت

تحد

أكثر من أن تحصى بأسرها وإحسانك أكثر من أن تشكر
على أقله وقد قصر بي السكوت عن تحميدك وفهّهني
الإمساك عن تمجيدك وقصاراي الإقرار بالحسور
لا رغبة يا إلهي بل عجزا فها أنا ذا أؤمك بالوفادة
وأسألك حسن الرفادة فصل على محمد وآله واسمع
نجواي واستجب دعائي ولا تختم يومي بخيبتي ولا تجبهني
بالرد في مسألتي وأكرم من عندك منصرفي وإليك
منقلبي إنك غير ضائق بما تريد ولا عاجز عما تسأل
وأنت على كل شيء قدير ولا حول ولا قوة إلا

فهّهني: الفهه والفهاهة العيّ
عنه: ازان
الرفادة العطية والوفادة المجيء
لا تجبهني: الجبهة الرد

٢٤٧ بالله العلي العظيم وكان من دعائه عليه
السلام في يوم عرفة الحمد لله رب العالمين
اللهم لك الحمد بديع السماوات والأرض ذا الجلال
والإكرام رب الأرباب وإله كل مألوه وخالق كل
مخلوق ووارث كل شيء ليس كمثله شيء ولا يعزب
عنه علم شيء وهو بكل شيء محيط وهو على كل شيء
رقيب أنت الله لا إله إلا أنت الأحد المتوحد الفرد
المتفرد وأنت الله لا إله إلا أنت الكريم المتكرم
العظيم المتعظم الكبير المتكبر وأنت الله لا إله

ثم بلغ قراءةً أفاض الله عليه
كمثلك
وأنت
موجود توانا

الا انت العلي المتعال الشديد المحال وانت الله

مگر تو بلند تنها بلندی سخت عقوبت و تویی ان خدای

لا اله الا انت الرحمن الرحيم العليم الحكيم وانت

که نیست خدای مگر تو بخشاینده مهربان دانای درست کار و تویی ان

الله لا اله الا انت السميع البصير القديم الخبير

خدای که نیست خدای الا تو شنوا بینا قدیم آگاه

وانت الله لا اله الا انت الكريم الاكرم الدائم الادوم

و تویی ان خدای که نیست خدای مگر تو کریم کریم تر همیشه همیشه تر

الكبير الاكبر — بزرگ بزرگ‌تر

وانت الله لا اله الا انت الاول قبل كل احد

و تویی ان خدای که نیست خدای مگر تو اول پیش همه یکی

والآخر بعد كل عدد وانت الله لا اله الا انت

و آخر پس همه عددها و تویی ان خدای که نیست خدای مگر تو

الداني في علوه والعالي في دنوه وانت الله لا اله

نزدیک در بلندیش بلند در نزدیکیش و تویی ان خدای که نیست خدای

الا انت ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد وانت الله

الا تو خداوند بها و بزرگی و بزرگواری و سپاس و تویی ان خدای

لا اله الا انت الذي انشأت الاشياء من غير

که نیست مگر تو که پدید آورد چیزها را بی اصلی

سنخ وصورت ما صورت من غير مثال وابتدعت

و صورت دادی انچه را که صورت دادی بی مثال و پدید آوردی

المبتدعات بلا احتذاء انت الذي قدرت كل شيء

چیزهای نو بی آنکه پی روی کنی و تویی الکه همه چیز را

تقديرا ويسرت كل شيء تيسيرا ودبرت ما دونك — ما دبرت شيء

تقدیری و آسان کرده همه چیزی را آسان کردنی و تدبیر کرده هرچه زیر تست

تدبيرا انت الذي لم يعنك على خلقك شريك ولم يوازرك

تدبیری تویی الکه یاری نکرد ترا بر خلق انبازی و همبازی

في امرك وزير ولم يكن لك مشاهد ولا نظير — مشابه لك

در کار تو ترا وزیری و نبود ترا مانندی و نه همتایی

انت الذي اردت فكان حتما ما اردت وقضيت

تویی الکه بخواستی و واجب بود انچه تو خواستی و براندی

فكان عدلا ما قضيت وحكمت فكان نصفا ما حكمت

و داد بود انچه براندی و حکم کردی بود انصاف انچه حکم کردی

انت الذي لا يحويك مكان ولم يقم لسلطانك

تویی الکه در نیابد ترا هیچ جایگاه و نه ایستد سلطان ترا

سلطان ولم يعيك برهان ولا بيان انت الذي

سلطانی و ... همه برهانی و نه بیانی تویی الکه

أحصيت كل شيء عددا وجعلت لكل شيء أمدا

بشمردی همه چیزی را شمردنی وکردی همه چیزی را غایتی

وقدرت كل شيء تقديرا أنت الذي قصرت الأوهام

وتقدیر کردی همه چیزی را تقدیر کردنی توی آنکه کوتاه شد وهمها

عن ذاتيتك وعجزت الأفهام عن كيفيتك ولم

از ذات تو وعاجز شد فهمها از چگونگی تو ودر

تدرك الأبصار موضع أينيتك أنت الذي لا تحد

نیابد چشمها جایگاه بودن ترا توی آنکه ترا حد ننهند

فتكون محدودا ولم تمثل فتكون موجودا

تا محدودی باشی ومانندت نگویند تا موجود باشی

ولم تلد فتكون مولودا أنت الذي لا ضد معك

واز تو نزاد تا زاده باشی توی آنکه ضدی نیست با تو

فيعاندك ولا عدل لك فيكاثرك ولا ند لك ولا عدل

تا دشمنی کند با تو وهمسری نیست مر ترا تا تفاخر آورد با تو وهمتائی نیست مر ترا

فيعارضك أنت الذي ابتدأ واخترع واستحدث

تا برابری کند با تو توی آنکه ابتدا کرد وپدید آورد ونو پدید آورد

وابتدع وأحسن صنع ما صنع سبحانك ما أجل

ونیکو کرد آنچه کرد پاکا چه بزرگست

شأنك

شأنك وأسنى في الأماكن مكانك وأصدع بالحق

کار تو وچه بلندست جایهای تو وچه روشنست بحق

برهانك نخ فرقانك سبحانك من لطيف ما ألطفك ورؤوف

فرقان تو پاکا تو از لطیفی که چه لطیفی تو ومهربانی

أرأفك س ما أرأفك وحكيم ما أعرفك سبحانك من مليك

که چه مهربانی تو وحکیمی که چه شناسائی تو پاکا تو از پادشاهی که

ما أمنعك وجواد ما أوسعك ورفيع ما أرفعك

چه عظیمی تو وجوادی که چه بسیارست عطای تو وبرداشته که چه برداشته

ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد سبحانك بسطت

صاحب بها ومجد وبزرگی وثنا پاکا تو بگستردی

بالخيرات يدك وعرفت الهداية من عندك فمن

بخیرات دست خود را وشناسایندی راه راست کسی را که از تو بجستی

التمسك لدين أو دنيا وجدك سبحانك خضع

هرکس که جست ترا بسوی دین یا دنیا یافت ترا پاکا فروتنی کرد

لك من جرى في علمك وخشع لعظمتك ما دون

ترا هر که رفت در علم تو وخواری کرد بزرگی ترا هر که زیر

عرشك وانقاد للتسليم لك كل خلقك سبحانك

عرش تواست وگردن نهاد بتسلیم کردن همه خلق تو پاکا تو

تخاطع

ولا تماتن خ
و بر تو بلو نتوانند داد

لا تحس ولا تجس ولا تمس ولا تكاد ولا تماط
در حس نیاید و ندانند حال تو و ترا مس نتوان کرد و ترا کید نتوان کرد و دور از نیکوئی نتوانند کرد

ولا تغالب خ
و بر تو غلبه نتوانند کرد

ولا تنازع ولا تجارى ولا تمارى ولا تخادع
و با تو نزاع نتوان کرد و با تو همراهی نتوانند کرد و با تو مجادله نتوانند کرد و ترا فریب نتوانند داد

ولا تماكر سبحانك سبيلك جدد وأمرك رشد
و با تو مکر نکنند پاکا راه تو درست و کار تو راست

وأنت حي صمد سبحانك قولك حكم وقضاؤك
و تو زنده غالبی پاکا سخن تو حکم است و قضای تو

حتم وإرادتك عزم سبحانك لا راد لمشيتك
واجب و ارادت تو قطعیات پاکا رد کننده نیست خواست ترا

حق
قاهر الأرباب خ
ای غلبه کننده بر ...

ولا مبدل لكلماتك سبحانك باهر الآيات
و بدل کننده نیست کلمات ترا پاکا ای روشن کننده نشانها

فاطر السموات بارئ النسمات لك الحمد حمدا يدوم
آفریننده آسمانها آفریننده جانوران ترا باد سپاس سپاسی که همیشه باشد

بدوامك ولك الحمد حمدا خالدا بنعمتك ولك الحمد
بهمیشگی تو و ترا باد سپاس سپاسی که جاودان باشد بنعمت تو و ترا باد سپاس

حمدا يوازي صنعك ولك الحمد حمدا يزيد على رضاك
سپاسی که برابری کند با کردار تو و ترا باد سپاس سپاسی که بیفزاید بر خشنودی تو

ولك الحمد حمدا مع حمد كل حامد وشكرا يقصر عنه
و مر ترا باد سپاس سپاسی با همه سپاس سپاس کننده و شکری که کوتاه شود ازو

شكر كل شاكر حمدا لا ينبغي إلا لك ولا يتقرب
شکر همه شکر کننده سپاسی که نشاید الا مر ترا و نزدیکی نجوید

به إلا إليك حمدا يستدام به الأول ويستدعى
بدان الا بتو سپاسی که همیشه درخواهد بان اول و درخواهد

به دوام الآخر حمدا يتضاعف على كرور الأزمنة
بان همیشگی آخر سپاسی که مضاعف باشد بر گردش روزگار

ويتزايد أضعافا مترادفة حمدا يعجز عن إحصائه
و می افزاید دو باره از پی یکدیگر در آمده سپاسی که عاجز آیند از شمردنش

الحفظة ويزيد على ما أحصته في كتابك
فرشتگان نگاه دارنده و بیفزاید بر آنچه شمرده اند ازان در کتاب تو

الكتبة حمدا يوازن عرشك المجيد ويعادل كرسيك
ان فرشتگان نویسنده سپاسی که همسنگی کند با عرش تو که بزرگست و همسنگی کند با کرسی تو

الرفيع حمدا يكمل لديك ثوابه ويستغرق كل جزاء جزاؤه
که رفیعست سپاسی که تمام باشد نزدیک تو ثواب آن و فرو گیرد همه پاداشها پاداش آن

حمدا ظاهره وفق لباطنه وباطنه وفق لصدق
سپاسی که ظاهرش موافق باشد باطن آن و باطنش موافق باشد با صدق

الْبَتَّةَ فِيهِ حَمْداً لَمْ يَحْمَدْكَ خَلْقٌ مِثْلَهُ وَلَا يَعْرِفُ
البته درو سپاسی که سپاس نکرد ترا خلقی مانند ان و نشناسد
أَحَدٌ سِوَاكَ فَضْلَهُ حَمْداً يُعَانُ مَنِ اجْتَهَدَ فِي تَعْدِيدِهِ
هیچکس بیرون از تو فضل ان سپاسی که یاری دهند کسی را که بکوشد در شمردن ان
وَيُؤَيَّدُ مَنْ أَغْرَقَ نَزْعاً فِي تَوْفِيَتِهِ حَمْداً يَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ
و زور دهند انکس را که تمام شود در حد نهادن ان سپاسی که بجای برجمع انچه افریده
مِنَ الْحَمْدِ وَيَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدُ حَمْداً لَا حَمْدَ
از سپاس و در هم بود انچه تو خواهی افریدن از پس سپاسی که هیچ سپاس
أَقْرَبُ إِلَى قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا أَحْمَدَ مِمَّنْ يَحْمَدُكَ بِهِ حَمْداً
نزدیکتر نباشد به سخن تو ازو و هیچکس ستاینده تر نباشد از انکه ستاید ترا بدان سپاسی
يُوجِبُ بِكَرَمِكَ الْمَزِيدَ بِوُفُورِهِ وَتَصِلُهُ بِمَزِيدٍ بَعْدَ
که واجب کند بکرم تو افزونی بسیاری او و پیوندی بافزونی از پس
مَزِيدٍ طَوْلاً مِنْكَ حَمْداً يَجِبُ لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ
افزونی بتفضل از تو سپاسی و اجب شود کرم روی ترا و مقابل کند
عِزَّ جَلَالِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ
عزت بزرگی ترا یارب صلوات ده بر محمد و ال محمد گزیده
الْمُصْطَفَى الْمُكَرَّمِ الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ
بسیار گزیده گرامی داشته نزدیک کرده فاضلترین صلوات و برکت کن

بخلف جميع — از عقب انکه
توفيته س
تحمدك س
كما صح — چنانکه

عَلَيْهِ أَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ أَمْتَعَ رَحَمَاتِكَ
برو تمامترین برکات تو و رحمت کن برو برخوردارترین رحمتهای تو
رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً زَاكِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةٌ
یارب صلوات ده بر محمد و الش صلواتی پاکیزه که نباشد صلواتی
أَزْكَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً نَامِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةٌ
پاکیزه تر ازان و صلوات ده برو صلواتی افزاینده که نباشد صلواتی
أَنْمَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً رَاضِيَةً لَا تَكُونُ صَلَاةٌ
افزاینده تر ازان صلوات ده برو صلواتی پسندیده که نباشد صلواتی
فَوْقَهَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُرْضِيهِ وَتَزِيدُ
بالای ان یارب صلوات ده بر محمد و الش صلواتی که خشنود کند او را و بیفزاید
عَلَى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً تُرْضِيكَ وَتَزِيدُ عَلَى رِضَاكَ
بر خشنودی او و صلوات ده برو و الش صلواتی که خشنود کند ترا و بیفزاید بر خشنودی تو
لَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا تَرْضَى لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تَرَى
او و صلوات ده برو صلواتی که خشنود نباشی برای او الا بان و نه بینی
غَيْرَهُ لَهَا أَهْلاً رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تُجَاوِزُ
جز او را اهل ان یارب صلوات ده بر محمد و الش صلواتی که تجاوز کند
رِضْوَانَكَ وَيَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِكَ وَلَا يَنْفَدُ
از خشنودی تو و پیوند دهد پیوستگی اش به بقای تو و کم نشود

وآله نخ — والش
وآله نخ — والش
وآله نخ — والش

كما لا تنفد كلماتك رب صل على محمد وآله
چنانكه آخر نشود كلمات تو يارب صلوات ده بر محمد وآلش
صلوة تنتظم صلوات ملائكتك وأنبيائك ورسلك
صلواتى كه منتظم شود با صلوات فرشتگان تو وپيغمبران تو ورسولان تو
وأهل طاعتك وتشتمل على صلوات عبادك من جنك
واهل طاعت تو واحاطه كند بر صلوات بندگان تو از جن تو
وإنسك وأهل إجابتك وتجتمع على صلوة كل من
وانس تو واهل اجابت تو واحاطه كند بر صلوات هر كسى كه
ذرأت وبرأت من أصناف خلقك رب صل عليه
تو آفريده [illegible] از گوناگون خلق يارب صلوات ده بر محمد
وآله صلوة تحيط بكل صلوة سالفة ومستأنفة
وآلش صلواتى كه احاطه كند بهمه صلوات گذشته وآينده
وصل عليه وعلى آله لك ولمن دونك وتنشئ مع — صلوةً مرضيةً صح
وصلوات ده بر وى وبر آلش مر او را وهر كس كه زيرست وابتدا كنى با
ذلك صلوات تضاعف معها تلك الصلوات
آن صلواتى كه مضاعف كنى با آن آن صلوات را
عندها وتزيدها على كرور الأيام زيادة
نزديك وبيفزايى آنرا بر گردش روزگار زياده

في تضاعيف لا يعدها غيرك رب صل على — تضاعف س
در مضاعف كردنى كه نشمارد آنرا غير از تو يارب صلوات ده بر
أطائب أهل بيته الذين اخترتهم لأمرك وجعلتهم
گزيدگان اهل بيت او آنانكه برگزيدى ايشانرا براى كار خود وگردانيدى ايشانرا
خزنة علمك وحفظة دينك وخلفاءك في
خزانه داران علم خود ونگاهداران دين خود وخليفهاى خود در
أرضك وحججك على عبادك وطهرتهم من الرجس
زمين تو وحجتهاى تو بر بندگان تو وپاك كرده ايشانرا از پليدى
والدنس تطهيرا بإرادتك وجعلتهم الوسيلة
وچركنى پاك كردنى بخواست خود وكردى ايشانرا وسيله
إليك والمسلك إلى جنتك رب صل على محمد وآله
بخود وراه بهشت يارب صلوات ده بر محمد وآلش
صلوة تجزل لهم بها من نحلك وكرامتك و — تحلك خ
صلواتى كه بسيار كنى ايشانرا بآن از عطاى تو وكرامت تو و
تكمل لهم الأشياء من عطاياك ونوافلك — بها س / بان
كامل گردانى ايشانرا چيزها از عطاهاى تو وافزونيهاى تو
وتوفر عليهم الحظ من عوائدك وفوائدك
وبسيار كنى بر ايشان بهره از نعمتهاى خود وفايدهاى خود

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَوٰةً لَا أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا
یارب صلوات ده برو و برایشان صلواتی که غایت نیست در اول آن
وَلَا غَايَةَ لِأَمَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِآخِرِهَا رَبِّ صَلِّ
و غایت نیست غایت آن را و نهایت نیست آخر آن را یارب صلوات ده
عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُونَهُ وَمِلْءَ سَمٰوَاتِكَ وَمَا
برایشان هم‌سنگ عرش خود و آنچه زیر اوست و پری آسمانهای تو و آنچه
فَوْقَهُنَّ وَعَدَدَ أَرَضِيكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
بالای آنست و بشمار زمینهای تو و آنچه زیر آنست و آنچه در میان آنست
صَلَوٰةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفَى وَتَكُونُ لَكَ وَلَهُمْ رِضًى
صلواتی که نزدیک کند ایشان را از تو نزدیکی و باشد ترا و ایشان را خشنودی
وَمُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِنَّ أَبَدًا اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ أَيَّدْتَ دِينَكَ
پیوسته بمانندهای آن همیشه یارب تو روز‌مند کردی دین خود را
فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا
در همه روزگاری بامامی از ایشان که بپای کرده او را علمی بسوی بندگان خود و علامتی
فِي بِلَادِكَ بَعْدَ أَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ وَجَعَلْتَهُ
در شهرهای خود بعد از آنکه پیوسته رسن او برسن خود کرده او را
الذَّرِيعَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَذَّرْتَ
که رسند از او به خشنودی تو و فریضه کرده طاعت خود را و ترسانیده

وملأ

معصيته

مَعْصِيَتَهُ
وَأَمَرْتَ بِامْتِثَالِ أَوَامِرِهِ وَالْاِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ وَأَلَّا
از معصیت او و امر نموده بقبول فرمان او و باز ایستادن آنچه منع او باید بود
يَتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَلَا يَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ
و مقدم نشود برو مقدم شونده و باز پس نه ایستد او باز پس ایستنده
فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِينَ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَعُرْوَةُ
پس او دست‌آویز آنانکه پناه باو برند و پناه مؤمنان و دست‌آویز
الْمُتَمَسِّكِينَ وَبَهَاءُ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ فَأَوْزِعْ لِوَلِيِّكَ
آنانکه دست در او زنند و آراستگی عالمیان یارب در دل افکن ولی خود را
شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ وَآتِهِ
شکر آنچه انعام کرده بآن برو و در دل ما افکن مانند آن درو و بده او را
مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَ
از پیش خود پادشاهی نصرت دهنده و بگشای او را فتحی آسان
أَعِنْهُ بِرُكْنِكَ الْأَعَزِّ وَاشْدُدْ أَزْرَهُ وَقَوِّ عَضُدَهُ وَرَاعِهِ
و یاری کن او را برکن تو عزیزتر و محکم کن پشت او و قوی کن بازوی او و نگاهدار او را
بِعَيْنِكَ وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَانْصُرْهُ بِمَلٰئِكَتِكَ وَامْدُدْهُ
بچشم خود و نگاه دار او را بحفظ خود و یاری ده او را بملایکه خود و مدد ده او را
بِجُنْدِكَ الْأَغْلَبِ وَأَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ
بلشکر غالب تر و بپای دار باو کتاب خود و حدود خود

أمره نحو

وفتح

وحفظه

المتمسكين

وشرائعك وسنن رسولك صلواتك اللهم عليه
و شرایع خود و سنتهای پیغمبران خود صلوات تو یارب برو باد
وآله وأحي به ما أماته الظالمون من معالم دينك
و آلش و زنده کن باو آنچه میرانیدند اورا بیدادکاران از نشانهای دین خود
واجل به صداء الجور عن طريقتك وأبن به الضراء
و روشن کن باو زنگار بیدادی از راه تو و جدا کن باو سختی را
عن سبيلك وأزل به الناكبين عن صراطك وامحق
از راه تو و ذلیل کن باو برگردندگان را از راه تو و نیست
به بغاة قصدك عوجا وألن جانبه لأوليائك
باو جویندگان راه تو را کجی و نرم کن اورا بسوی دوستان خود
وابسط يده على أعدائك وهب لنا رأفته ورحمته
و بگستر دست اورا بر دشمنان خود و ببخش مارا مهربانی او و رحمت او
وتعطفه وتحننه واجعلنا له سامعين مطيعين
و تعطف او و لطف او و بکن مارا اورا شنوندگان فرمان برداره
وفي رضاه ساعين وإلى نصرته والمدافعة عنه
و در رضای او سعی کنندگان و بیاری او و دفع کردن از او
مكنفين وإليك وإلى رسولك صلواتك اللهم
گرایندگان و بتو و به رسول تو صلوات تو یارب

صدا: القراطمن ... القرالحالی خ

مكنفين خ مكتنفين مكتنفين خ متلوفين خ

علیه

عليه وآله بذلك متقربين اللهم وصل على
برو باد و آلش بآن نزدیکی جویندگان یارب و صلوات ده بر
أوليائهم المعترفين بمقامهم المتبعين منهجهم
دوستان ایشان آنانکه معترف باشند بمقام ایشان پی روان راه راست
المقتفين آثارهم المستمسكين بعروتهم
پی گیران اثرهای ایشان در آویزندگان بگوشه ایشان
المتمسكين بولايتهم المؤتمين بإمامتهم
تمسک جویندگان بولایت ایشان اقتدا کنندگان بامامت ایشان
المسلمين لأمرهم المجتهدين في طاعتهم
تسلیم کنندگان فرمان ایشان را کوشندگان در طاعت ایشان
المنتظرين أيامهم المادين إليهم أعينهم الصلوات
انتظار کشندگان روزگار ایشان کشندگان بایشان چشمهای صلواتها
المباركات الزاكيات وسلم عليهم وعلى أرواحهم
مبارک پاکیزه و سلام کن بر ایشان و بر روانهای ایشان
واجمع على التقوى أمرهم وأصلح لهم شؤونهم
و باهم آور بر پرهیزکاری کار ایشان و بصلاح آور ایشان را کارهای ایشان
وتب عليهم إنك أنت التواب الرحيم وخير الغافرين
و توبه بر ایشان که تویی توبه دهنده بخشاینده و بهترین آمرزندگان

الناميات الغاديات الرائحات نخ

وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
وكن ما را با ايشان در بهشت برحمت خود اى بخشاينده‌ترين
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةَ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ
بخشايندگان يارب اين روز عرفه است روزيست كه گرامى كرده
وَكَرَّمْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ نَشَرْتَ فِيهِ رَحْمَتَكَ
وتشريف كرده او را و بزرگ كرده او را وگسترده او را درو برحمت خود
وَمَنَنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ وَأَجْزَلْتَ فِيهِ عَطِيَّتَكَ
ومنت نهادى درو بعفو خود وبسيار كردى درو عطاهاى خود
وَتَفَضَّلْتَ عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ
وتفضل كردى بر بندگان خود يارب منم آن بنده تو
الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ
كه انعام كردى برو پس از آنكه بيافريدى او را
إِيَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَيْتَهُ لِدِينِكَ وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ
وكردى او را از آنكه راه راست نمودى بدين خود وتوفيق دادى او را بحق خود
وَعَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حِزْبِكَ وَأَرْشَدْتَهُ
وبستى او را برسن خود وداخل كردى او را در گروه خود وراه نمودى او را
لِمُوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ ثُمَّ أَمَرْتَهُ
بدوستى كردن دوستان خود ودشمنى كردن با دشمنان تو پس امر كردى او را

بمغفرتك خ

بيديه م

فَلَمْ يَأْتَمِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ وَنَهَيْتَهُ عَنْ
پس فرمان نبرد وزجر كردى او را وباز نايستاد ونهى كردى او را از
مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لَا مُعَانَدَةً
معصيت خود پس مخالفت فرمان تو كرد بسوى نهى تو نه ستيزه كنندگى
لَكَ وَلَا اسْتِكْبَاراً عَلَيْكَ بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ إِلَى مَا زَيَّلْتَهُ
ترا ونه گردنكشى بر تو بلكه بخواند او را هواى او بسوى آن چيزى كه او را
وَإِلَى مَا حَذَّرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّهُ
وبه آن چيزى پرهيز فرموده و يارى دادن او را بر آن دشمن تو ودشمن او
فَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِوَعِيدِكَ رَاجِياً لِعَفْوِكَ
پس پيش رفت بر آن شناسنده بيم تو اميد دارنده عفو تو
وَاثِقاً بِتَجَاوُزِكَ وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ
واثق به درگذشتن تو وبود سزاوارترين بندگان تو با آنكه منت نهاده
عَلَيْهِ أَلَّا يَفْعَلَ وَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِراً ذَلِيلاً
برو كه نكرده آن گناه اينك من پيش خوار ذليل
خَاضِعاً خَاشِعاً خَائِفاً مُعْتَرِفاً بِعَظِيمٍ مِنَ الذُّنُوبِ
گردن نهاده فروتن ترسنده معترف به چيزى عظيم از گناهان
تَحَمَّلْتُهُ وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَايَا اجْتَرَمْتُهُ مُسْتَجِيراً بِصَفْحِكَ
كه بر گرفته ام آن را وچيزى بزرگ از خطاها كسب كرده ام آن را زنهار خواهنده بعفو

زيلته در اصل
زيّنته ع خ

زيلته فزيل اى فرقته فتفرق

بايديه م
با ن

وها انذا خ

لاجئاً برحمتك موقناً أنه لا يجيرني منك مجير ولا

به پناه اینده برحمت تو که زینهار ندهد مرا از تو زینهار دهنده و باز

يمنعني منك مانع فعد علي بما تعود به على من اقترف — أشرف خ

ندارد مرا از تو بازدارنده انعام کن بر من بانچه انعام کنی بان بر انکس که بدی کرده باشد

من تغمدك وجد علي بما تجود به على من ألقى — تجده

ز پوشیدن تو گناهها را وجود کن بر من بانچه جود کنی بان بر کسی که خویشتن از دست

بيده إليك من عفوك وامنن علي بما لا يتعاظمك

بداده است از عفو تو و منت نه بر من بانچه بزرگ ننهند

أن تمن به على من أمّلك من غفرانك واجعل لي في

که منت نهی بان بر انکس که امید دارد از امرزش تو و بکن مرا در

هذا اليوم نصيباً أنال به حظاً من رضوانك ولا

این روز نصیبی که دریابم بان بهره از خشنودی تو و باز

تردني صفراً مما ينقلب به المتعبدون لك من عبادك

مگردان مرا تهی ازانچه باز گردند بان عبادت کنندگان ترا از بندگان تو

وإني وإن لم أقدم ما قدموه من الصالحات — وإني إن لم خ

و اگرچه پیش نداشته ام انچه ایشان پیش داشته اند از کارهای نیک

فقد قدمت توحيدك ونفي الأضداد والأنداد

پس بدرستی فرستاده ام یگانگی ترا و نفی ضدان و همتایان

والأشباه عنك وأتيتك من الأبواب التي

و مانندان از تو و امده ام بتو ازان درها که

أمرت أن تؤتى منها وتقربت إليك بما لا يقرب — بعد خ

فرموده که بتوانید امد درها و نزدیکی جستم بتو بانچه نزدیک نشود

أحد منك إلا بالتقرب به ثم أتبعت ذلك بالإنابة

یکی از تو مگر به نزدیکی جستن بان پس متابعت کرده ام انرا بازگشت

إليك والتذلل والاستكانة لك وحسن الظن بك

بتو و ذلیل کردن و فروتنی کردن ترا و نیکوی ظن بتو

والثقة بما عندك وشفعته برجائك الذي قل

و استواری بانچه نزدیک تو است و جفت کرده ام انرا بامید تو که کم باشد

ما يخيب عليه راجيك وسألتك مسألة الحقير الذليل — عليك خ

که ناامید شود بران امیدوارنده بتو و خواستم خواستن حقیر ذلیل

البائس الفقير الخائف المستجير ومع ذلك خيفة وتضرعاً

نومید درویش ترسنده زینهارخواهنده و با ان در حال ترس و زاری

وتعوذاً وتلوذاً لا مستطيلاً بتكبر المتكبرين

و بازداشت خواستن و پناه جستن نه دراز دستی نماینده بتکبر متکبران

ولا متعالياً بدالّة المطيعين ولا مستطيلاً بشفاعة — بدل المطيعين

و نه بالایی نماینده بناز فرمان برداری و نه برتری کننده بشفاعت

الشَّافِعِينَ وَأَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقَلِّينَ وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ

شفاعت كنندگان و من هنوز كمترين همه كمترانم و ذليلترين همه ذليلان

وَمِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ

و مانند موچه ام يا كم ازان اى آنكه شتاب نكرد بر بدكاران

وَلَا يَنْدَهُ الْمُتْرَفِينَ وَيَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيَتَفَضَّلُ

و نكاه نكرفت تو انكرانرا واى آنكه منت نهد برداشت بار لغزش افتادگان و تفضل كند

بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ

بمهلت دادن خطاكاران منم ان بدكار معترف خطاكننده افتاده

أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِئًا أَنَا الَّذِي عَصَاكَ

منم آنكه اقدام نموده ام بكناه بدليرى منم آنكه نافرمانى تو كردم

مُتَعَمِّدًا أَنَا الَّذِي اسْتَخْفَى مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ

بعمد منم آنكه پوشيد از بندگان تو و ظاهر ساخت

أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَأَمِنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ

منم آنكه بترسيد از بندگان و ايمن شد از تو منم آنكه نترسيد

سَطْوَتَكَ وَلَمْ يَخَفْ بَأْسَكَ أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ

از حملهاى تو و نترسيد از جنگ تو منم ان گناه اندوخته بر نفس خود

أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِيَّتِهِ أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءِ أَنَا الطَّوِيلُ

منم ان در گرو شده بلاى خود منم ان اندك شرم منم ان دراز

الْعَنَاءِ

الْعَنَاءِ بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِمَنِ اصْطَفَيْتَهُ

رنج بحق آنكس كه برگزيده از خلق خود و بحق آنكس كه برگزيده

لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَمَنِ اجْتَبَيْتَ

بسوى خودت و بحق آنكس كه برگزيده از مردمان خود و آنكه برگزيده

لِشَأْنِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَمَنْ

بسوى كارت و بحق آنكس كه پيوسته طاعت او بطاعتت و گردانيده

جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالَاتَهُ

معصيت او معصيت خود و بحق آنكس كه پيوسته دوستى اورا

بِمُوَالَاتِكَ وَمَنْ نُطْتَ مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِكَ

بدوستى خود و آنكس كه آويخته دشمنى او دشمنى خود

تَغَمَّدْنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا تَتَغَمَّدُ بِهِ مَنْ جَارَ إِلَيْكَ

بازپوش مرا درين روزم بانچه بازپوشى بان آنكس كه زارى كند بتو

مُتَنَصِّلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِبًا وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى

از گناه جدا شده و پناه جويد بآمرزش تو توبت كننده و دوستى كن با من

بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةِ مِنْكَ

اهل طاعت خودرا و اهل نزديكى بتو و اهل منزلت از تو

وَتَوَحَّدْنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ وَأَتْعَبَ

و يگانه ساز مرا بانچه يگانه سازى بان آنكس كه وفا كرد بعهد تو و رنج برد

اصطفيت كف

أجبت س أحببت ع

مثل خ ش

الندة الزجر ص

اترفته النعمة اطغته ص

المذنب المعترف خ كف

بالمعصية خ

كف خائف

نفسه في ذاتك واجهدها في مرضاتك ولا
نفس خود را در ذات تو و برنجور کردن او را در رضای تو و
تؤاخذني بتفريطي في جنبك وتعدّي طوري
بگیر مرا بتقصیر کردن من در پهلوی خود و از حد در گذشتن من
في حدودك ومجاوزة أحكامك ولا تستدرجني
در حدود تو و بگذشتن از حکمهای تو و نزدیک مکن مرا بخشم تو
بإملائك لي استدراج من منعني خير ما عنده
بمهلت دادن تو مرا نزدیک کردن آنکسی که باز داراد از من خیر آنچه نزدیک اوست
ولم يشركك في حلول نعمته بي ونبّهني من رقدة
و شریک نکرد در فرود آمدن نعمت تو با من و بیدار کن مرا از خواب
الغافلين وسنة المسرفين ونعسة المخذولين وخذ
غافلان و خواب اسراف کاران و خواب واگذاشتگان و بگیر
بقلبي إلى ما استعملت به القانتين واستعبدت
دل مرا به آنچه بکار داشته باین طاعت داران و بنده کرده
به المتعبدين واستنقذت به المتهاونين وأعذني مما يباعدني عنك
بآن عبادت کنندگان را و برهانیده بآن اهانت کنندگان را و باز داشت مرا از آنچه دور کند مرا از تو
ويحول بيني وبين حظي منك ويصدّني عمّا
و جدا کند میان من و میان بهره من از تو و باز دارد مرا از آنچه

وعن تعدّي ...

أحاول لديك وسهّل لي مسلك الخيرات إليك
میجویم از تو و آسان کن مرا راه خیرات بتو
والمسابقة إليها من حيث أمرت والمشاحّة
و پیشی بردن بآن از آنجا که فرموده و بخیلی کردن
فيها على ما أردت ولا تمحقني فيمن تمحق من المستخفّين
در آن چنانکه تو خواسته و نیست مکن مرا در میان آنکس که نیست کنی از آنکسی که
بما أوعدت ولا تهلكني مع من تهلك من
بآنچه تو بیم کرده و هلاک مکن مرا با آنکس که تو هلاک کنی از
المتعرّضين لمقتك ولا تتبّرني فيمن تتبّر
تعرض کننده بخشم و نیست مکن مرا در میان آنکس که نیست کنی
من المنحرفين عن سبلك ونجّني من غمرات
از آنانکه کناره کرده‌اند از راه تو و برهان مرا از گردابهای
الفتنة وخلّصني من لهوات البلوى وأجرني
فتنه و خلاص ده مرا از کامهای بلا و زینهار ده مرا
من أخذ الإملاء وحل بيني وبين عدوّ يضلّني
از گرفتن از مهلت و جدا کن میان من و میان دشمنی که گمراه کند مرا
وهوى يوبقني ومنقصة ترهقني ولا تعرض
و هوایی که هلاک کند مرا و نقصانی که بتنگی در آید و بگردانی

ولا تتبّرني فيمن تتبّر من المنحرفين

الابتلاء

ترهقني

عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا
برگردیدن آنکس که خشنود نشوی ازو بعد از آنکه او را غضب کرده باشی
تُؤْيِسْنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوطُ
و نا امید مکن مرا از امید در تو پس غلبه کند بر من نومیدی
مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْتَحِنِّي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ فَتَبْهَظَنِي
از رحمت تو و ازمایش مکن مرا بآنچه طاقت نیست مرا با آن پس گران مکنی مرا
مِمَّا تُحَمِّلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ
بآنچه بر من نهاده باشی از فضل خود دوستی تو و مگذار مرا از دست خود
إِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا حَاجَةَ بِكَ إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةَ
گذاشتن آنکس که نیست خیری در و و حاجت نیست ترا باو و بازگشت
لَهُ وَلَا تَرْمِ بِي رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ
او را و میفکن مرا آنکس که افتاده باشد از چشم نگاه داشتن تو
وَمَنِ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِي
و آنکس که گرد در آمده است برو رسوائی از نزدیک تو بلکه دست من گیر
مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّينَ وَوَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةِ
از افتادن آنانکه از بلندی بهادر گردند و افتادن گاه آنانکه نه براه روند و از خطای
الْمَغْرُورِينَ وَوَرْطَةِ الْهَالِكِينَ وَعَافِنِي مِمَّا ابْتَلَيْتَ
آنانکه فریفته شده باشند و ورطه هلاک شوندگان و عافیت ده مرا از آنچه مبتلا کرده

تمتحني س

محبتك س

بِهِ طَبَقَاتِ عَبِيدِكَ وَإِمَائِكَ وَبَلِّغْنِي مَبَالِغَ مَنْ
بآن گروه گروه عباد تو و پرستاران تو و برسان مرا بآن جای که
عُنِيتَ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَرَضِيتَ عَنْهُ فَأَعَشْتَهُ
رسانیده بآن پس نعمت کرده برو و خشنود شدی ازو پس زنده داری او را
حَمِيداً وَتَوَفَّيْتَهُ سَعِيداً وَطَوِّقْنِي طَوْقَ الْإِقْلَاعِ
ستوده و میرانیده او را نیکبخت و در گردن من کن طوق بازایستادن
عَمَّا يُحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ وَأَشْعِرْ
از آنچه زیان کند نیکیها را و ببرد برکتها را و در پوشان
قَلْبِيَ الِازْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَفَوَاضِحِ
دل مرا باز ایستادن از قبایح بدیها و رسوائیها
الْحَوْبَاتِ وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا أُدْرِكُهُ إِلَّا بِكَ عَمَّا
گناهان و مشغول مکن مرا بآنچه درنیابم آنرا الا بتو از آنچه
لَا يُرْضِيكَ عَنِّي غَيْرُهُ وَانْزِعْ مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا
خشنود نکند ترا از من جز آن و برکش از دل من دوستی دنیای
دَنِيَّةٍ تَنْهَى عَمَّا عِنْدَكَ وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ
نکوهیده و باز دارد از آنچه نزدیک تست و برگرداند از جستن وسیله
إِلَيْكَ وَتُذْهِلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ وَزَيِّنْ لِي
بتو و غافل کند از نزدیکی جستن بتو و بیارای بر من

بالازدجار خ

التَّفَرُّدِ بِمُنَاجَاتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِي عِصْمَةً
تنها بودن بمناجات کردن با تو بشب و روز و ده مرا رستگاری
تُدْنِينِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُنِي عَنْ رُكُوبِ
که نزدیک کند مرا بتو از ترس تو و ببرد مرا از مرتکب شدن
مَحَارِمِكَ وَتَفُكُّنِي مِنْ أَسْرِ الْعَظَائِمِ وَهَبْ لِي
حرامهای تو و باز دار مرا از اسیر گردن گناه بزرگ و بده مرا
التَّطْهِيرَ مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَأَذْهِبْ عَنِّي دَرَنَ
پاک شدن از چرک نافرمانی و ببر از ما چرکهای
الْخَطَايَا وَسَرْبِلْنِي بِسِرْبَالِ عَافِيَتِكَ وَرَدِّنِي
خطاها و در پوشیه جامه عافیت تو و بردار ی گر
رِدَاءَ مُعَافَاتِكَ وَجَلِّلْنِي سَوَابِغَ نَعْمَائِكَ وَظَاهِرْ
ردای عافیت تو و در پوشان مرا فراخیهای نعمت تو و ظاهر کن
لَدَيَّ فَضْلَكَ وَطَوْلَكَ وَأَيِّدْنِي بِتَوْفِيقِكَ
نزدیک من فضل خود و نعمت خود و تایید ده مرا بتوفیق خود
وَتَسْدِيدِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ النِّيَّةِ وَمَرْضِيِّ
براست کردن خود و یاری ده مرا بر نیت نیک و گفتار
الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْلِي وَقُوَّتِي
پسندیده نیکو کردار نیک و باز مگذار مرا با حول و قوت من

خ و كف: وَسَدِّدْنِي بِتَسْدِيدِكَ
و راست کن مرا

دُونَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ تَبْعَثُنِي
بیرون از حول خود و قوت خود و رسوا مکن مرا آن روز که برانگیزی مرا
لِلِقَائِكَ وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيْ أَوْلِيَائِكَ
بسوی دیدار تو و رسوا مکن مرا پیش دوستان خود
وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ
و از یاد من مبر یاد کردن خود و مشغول مکن مرا از شکر خود
بَلْ أَلْزِمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ
بلکه لازم گردان در حالهای سهو و آگاه که غفلتهای نادانان باشد
لِآلَائِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أُثْنِيَ بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفَ
نعمتهای ترا و در دل افکن مرا که ثنا گویم تو با نچه داده و معترف باشم
بِمَا أَسْدَيْتَهُ إِلَيَّ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ
بانچه کرده با من و کن رغبت من بخود بالا رغبت
الرَّاغِبِينَ وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ
همه رغبت کنندگان و سپاس من ترا بالای سپاس سپاس کنندگان
وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِي بِمَا أَسْدَيْتُهُ
و بی بهره مکن بوقت درویشی من بتو و هلاک مکن مرا بانچه اقرار داده ام
إِلَيْكَ وَلَا تَجْبَهْنِي بِمَا جَبَهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ
بتو و باز مزن مرا بانچه باز زده بآن خلاف کنندگان ترا

لك خ كف: عَلَيْكَ نحو م

خ و كف: أَبُوءُ بِهِ إِلَيْكَ
رجوع کرده ام بآن بتو

فانی لك مسلّم اعلم ان الحجة لك وانك اولی

که من مر ترا گردن نهاده‌ام میدانم که حجت تراست و تو سزاوارتری

بالفضل وعود بالاحسان واهل التقوی

بفضل کردن وباز گشتن به نیکوی کردن واهل ترسکاری

واهل المغفرة وانك بان تعفو اولی منك

واهل آمرزش وتو بآنکه عفو کنی سزاوارتری از تو

بان تعاقب وانك بان تستر اقرب منك

بآنکه عقوبت کنی وآنکه بازپوشی نزدیکتری از تو

الی ان تشهر فاحینی حیاة طیبة تنتظم بما ارید

بآن آشکارا کنی پس زنده دار مرا زندگانی خوش که بانظم باشد بآنچه میخواهم

وتبلغ ما احب من حیث لا آتی ما تكره ولا

وبرساند بآنچه من دوست دارم از آنجا که نیاوردم آنچه تو کراهیت داری و

ارتكب ما نهیت عنه وامتنی میتة من یسعی نوره

مرتکب نشوم آنچه نهی کنی ازان وبمیران مرا مردن آنکسی که میرود نور او

بین یدیه وعن یمینه وذللنی بین یدیك واعزنی

پیش او واز راست او وذلیل کن مرا در پیش تو وعزیز کن مرا

عند خلقك وضعنی اذا خلوت بك وارفعنی

نزدیک خلق وفرو نه مرا چون خلوت کنم بتو وبردار مرا

مسلّم س
بالتفضّل خ
حیوة الحـ
بی فایده
مماتی
میتة

بین عبادك واغننی عمّن هو غنیّ عنّی وزدنی

پیش بندگان وبی نیاز کن مرا از آنچه او بی نیازست از من وبیفزا مرا

الیك فاقة وفقرا واعذنی من شماتة الاعداء

بتو درویشی وفقر وپناه ده مرا از شادکامی دشمنان

ومن حلول البلاء ومن الذل والعناء تغمّدنی

واز فرود آمدن بلا واز خواری ورنج بپوشان مرا

فیما اطّلعت علیه منی بما یتغمّد به القادر علی

در آنچه واقف شده بر آن از من بآنچه بازپوشد بآن توانایی

البطش لولا حلمه والآخذ علی الجریرة لولا اناته

بخت گرفتن اگرنه بردباری او بودی وگیرنده بگناه اگر نه آهستگی او

واذا اردت بقوم فتنة او سوءا فنجّنی منها

وچون خواهی بقومی فتنه یا بدی برهان مرا ازان

لواذا بك واذ لم تقمنی مقام فضیحة فی دنیاك

در پناه گرفته بتو وچون داشتی مرا در دنیا بجای رسوایی

فلا تقمنی مثله فی آخرتك واشفع لی اوائل مننك

مدار مرا مانند آن در آخرت وپیوند کن اوایل منتهای خود

بأواخرها وقدیم فوائدك بحوادثها ولا تمدد لی

تا آخر وکهنهای فواید تو بنو ولا تمدد

عمّن من نخه
تمامه
والآخذ بالجریرة خ
بودی
واشفع بمعنی

مُدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تُقْرِعْنِي قَارِعَةٌ يَذْهَبُ
لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسِمْنِي خَسِيسَةٌ يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي
وَلَا نَقِيصَةٌ يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي وَلَا تُرِعْنِي
رَوْعَةٌ أُبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيفَةٌ أُوجِسُ دُونَهَا
اِجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ
إِعْذَارِكَ وَإِنْذَارِكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ
آيَاتِكَ وَاعْمُرْ لَيْلِي بِإِيقَاظِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ
وَتَفَرُّدِي بِالتَّهَجُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْكَ
وَإِنْزَالِ حَوَائِجِي بِكَ وَمُنَازَلَتِي إِيَّاكَ فِي فَكَاكِ

تُقْرِعْنِي قَارِعَةٌ س

تَغْتَضِبْ بِجَهْلٍ س
تُغْتَضَبْ خ

وَحَذَرِي س

فِيهِ نحو
بِالسُّكُونِ خ وكف
بِالسُّكُونِي خ وكف

رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ وَإِجَارَتِي مِمَّا فِيهِ أَهْلُهَا مِنْ
عَذَابِكَ وَلَا تَذَرْنِي فِي طُغْيَانِي عَامِهًا وَلَا فِي
غَمْرَتِي سَاهِيًا حَتَّى حِينٍ وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً
لِمَنِ اتَّعَظَ وَلَا نَكَالًا لِمَنِ اعْتَبَرَ وَلَا فِتْنَةً
لِمَنْ نَظَرَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي مَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَلَا تَسْتَبْدِلْ
بِي غَيْرِي وَلَا تُغَيِّرْ لِي اسْمًا وَلَا تُبَدِّلْ لِي جِسْمًا
وَلَا تَتَّخِذْنِي هُزُوًا لِخَلْقِكَ وَلَا سُخْرِيًّا لَكَ وَلَا
تَبَعًا إِلَّا لِمَرْضَاتِكَ وَلَا مُمْتَهَنًا إِلَّا بِالْاِنْتِقَامِ
لَكَ وَأَوْجِدْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَرَوْحِكَ وَرَيْحَانِكَ

الاسماء وكف

مُتَّبِعًا خ وكف

وحلاوة رحمتك ونعيم

وجنة نعيمك واذقني طعم الفراغ لما تحب بسعة
بهشت نعمت تو وبچشان مرا طعم فراغت ازانچه دوست داری بفراخی
من سعتك والاجتهاد فيما يزلف لديك وعندك
از فراخی تو وکوشیدن در انچه نزدیک گرداند بتو
واتحفني بتحفة من تحفاتك واجعل تجارتي
وتحفه ده مرا تحفه از تحفهای خود وبکن بازرگانی من
رابحة وكرتي غير خاسرة واخفني مقامك
سود کرده وبازگردیدن من نه زیان کننده وبترسان مرا از جای تو
وشوقني لقاءك وتب علي توبة نصوحا لا تبق
وارزومند کن مرا بدیدار خود وتوبه ده بر من توبه درست که باقی نگذارد
معها ذنوبا صغيرة ولا كبيرة ولا تذر معها
با ان گناهی کوچک ونه بزرگ ونه دست بدارد با ان
علانية ولا سريرة وانزع الغل من صدري
اشکارایی ونه نهانی وبکش کینه را از دل من
للمؤمنين واعطف بقلبي على الخاشعين وكن لي
بسوی مومنان ومهربان کن دل مرا بر ترسکاران وباش مرا
كما تكون للصالحين وحلني حلية المتقين واجعل
چنانکه باشی بسوی نیکان وبیارای مرا پیرایه پرهیزکاران وکن

تبق (margin)

لي لسان صدق في الغابرين وذكرا ناميا في
مرا زبان راستی در ماندگان ویادکردی افزاینده در
الغابرين الآخرين ووافِ بي عرصة الأولين
پسینیان ودرسان مرا بمیان ...
وتمم سبوغ نعمتك علي وظاهر كراماتها لدي
وتمام کن فراخی نعمت تو برمن وازپی یکدیگر دار کرامتها نزد من
املأ فوائدك يدي وسق كرائم مواهبك الي وجا
وپرکن ازفایده های تو دستهای من وبران بخششهای نیک تو بمن
الأطيبين من اوليائك في الجنان التي زينتها لا
ان پاکان از اولیای تو در بهشت که آراسته
صفيائك وجللني شرائف نحلك في المقامات
گزیدگان خود
المعدة لاحبائك واجعل لي عندك مقيلا آوي
اماده ازبرای دوستان تو
اليه مطمئنا ومثابة اتبوؤها واقر عينا ولا
تقايسني بعظيمات الجرائر ولا تهلكني يوم تبلى

Margin: الأوابين نسخه — من — يدي — سرابيل نسخه — لاوليائك نسخه — فاقر — تفاتشني / تناقشني نسخه

تهلكني نسخه

الترائب وازل عني كل شك وشبهة واجعل
نهانيها را وبر دار از من همه شكي وشبهتي وكن
لي في الحق طريقا من كل رحمة واجزل قسمي للمواهب
مرا در حق راهي از همه سويي وسنگين كن بسوي من قسمهاي بخششي
من نوالك ووفر علي حظوظ الاحسان من
از عطاي تو وبركن بر من بهرهاي نيكوي از
افضالك واجعل قلبي واثقا بما عندك وهمي
فضل كردن تو وبكن دل مرا استوار بانچه نزديك تست واندیشه
مستفرغا لما هو لك واستعملني بما تستعمل به
مرا برداخته بچيزي كه آن تراست وبكار دار مرا بانچه بكار داري بان
خالصتك واشرب قلبي عند ذهول العقول
خاصكان خود را وبياشام دل مرا آنگاه مشغول شدن عقلها
طاعتك واجمع لي الغنى والعفاف والدعة والمعافاة
باطاعت تو وگرد آور بسوي من بي نيازي وپارسايي وآسايش وعافيت
والصحة والسعة والطمانينة والعافية ولا تحبط
وتندرستي وفراخي وآرامش وعافيت وتباه مكن
حسناتي بما يشوبها من معصيتك ولا خلواتي
نيكويهاي من بانچه بياميزد بان از معصيت تو ونه خلوتهاي من

لي م — وجهة نخ
تشغل خاصتك كف
العقول س — العقود ع
واجعل س

بعرض

بما يعرض لي من نزغات فتنتك وصن وجهي
بانچه پيش آيد مرا از دردسر افكندن فتنه تو ونگاه دار مرا روي
عن الطلب الى احد من العالمين وذبني عن التماس
از طلب بسوي هر يك از جهانيان ودور كن مرا از جستن
ما عند الفاسقين ولا تجعلني للظالمين ظهيرا
آنچه نزديك فاسقان است ومكن مرا براي بيدادكاران پشتي
ولا لهم على محو كتابك يدا ونصيرا وحطني
ونه ايشان را بر ستردن كتاب تو دستي وياري وبپاي مرا
من حيث لا اعلم حياطة تقيني بها وافتح لي ابواب
از آنجا كه ندانم بايستي كه نگاه داري مرا بان وبگشاي مرا درهاي
توبتك ورحمتك ورافتك ورزقك الواسع
توبه خود ورحمت تو ومهرباني خود وروزي تو فراخ
اني اليك من الراغبين واتمم لي انعامك انك
بدرستي كه من بتو از رغبت كنندگانم وتمام كن مرا نعمت خود كه تو
خير المنعمين واجعل باقي عمري في الحج والعمرة ابتغاء
بهترين انعام كنندگاني وبكن باقي عمر مرا در حج كردن وزيارت جستن
وجهك يا رب العالمين وصلى الله على محمد واله
روي تو اي پروردگار جهانيان وصلوات دهد بر محمد وآل او

لي نخ
وذبني س
لا تجعل
على س
وابتغاء كف
الابرار قم

ورحمة الله وبركاته
ورحمت خدای و برکاتش

الطيبين الطاهرين والسلام عليه وعليهم ابد
پاکان پاکیزگان وسلام بر او باد و بر ایشان همیشه

١٤٨ الآبدين وكان من دعائه عليه السلام

يوم الاضحى ويوم الجمعة اللهم هذا
در روز عید اضحی و روز آدینه یا رب این

يوم مبارك والمسلمون فيه مجتمعون في اقطار
روزیست مبارک و مسلمانان درو گرد آمده اند در کنارها

ميمون
ميمون

ارضك يشهد السائل منهم والطالب والراغب
زمین تو حاضر آمده است خواهنده از ایشان و جوینده و رغبت کننده

والراهب وانت الناظر في حوائجهم فاسئلك
و ترسنده و تو ناظر در حاجتهای ایشان پس میخواهم از تو

بجودك وكرمك وهوان ما سألتك عليك
بجود تو و کرم تو و خواری آنچه خواسته ام از تو بر تو

ان تصلي على محمد وآله واسئلك اللهم ربنا
که صلوات دهی بر محمد و آلش و میخواهم از تو یا رب ای پروردگار ما

بان لك الملك ولك الحمد لا اله الا انت الحليم
بآنکه ترا است پادشاهی و ترا است سپاس نیست خدای الا تو بردبار

الكريم الحنان المنان ذو الجلال والاكرام
کریم مهربان منت نهنده خداوند بزرگواری و گرامی کردن

بديع السموات والارض مهما قسمت بين
بدید آورنده آسمانها و زمینها هرگاه که قسمت کنی میان

عبادك المؤمنين من خير او عافية او بركة
بندگان تو که مومنانند از نیکی یا عافیتی یا برکتی

او هدى او عمل بطاعتك او خير تمن به عليهم
یا رستگاری یا عمل بفرمان تو یا نیکی که منت نهی بآن بر ایشان

تهديهم به اليك او ترفع لهم عندك درجة
که راه نمایی ایشان را بآن بسوی تو یا بلند گردانی از برای ایشان نزد تو درجه

او تعطيهم به خيرا من خير الدنيا والآخرة ان توفر حظي ونصيبي منه
یا بدهی ایشان را بآن نیکی از نیکی دنیا و آخرت که بسیار کنی بهره من و نصیب من از آن

اسئلك اللهم بان لك الملك والحمد لا اله الا
میخواهم از تو یا رب بآنکه ترا است پادشاهی و سپاس نیست خدایی الا

انت ان تصلي على محمد وآل محمد عبدك ورسولك
تو که صلوات دهی بر محمد و آل محمد بنده تو و رسول تو

وحبيبك وصفوتك وخيرتك من خلقك
و دوست تو و گزیده تو و بهترین تو از خلقان تو

المنتجبين كف صح

وعلى آل محمد الأبرار الطاهرين الأخيار صلوة
وبر آل محمد نيكان پاكيزگان گزيدگان صلواتی

لا يقوى على إحصائها إلا أنت وأن تشركنا
كه زور ندارد كسى بر شماردن آن الا تو و شريك گردانى ما را

في صالح من دعاك في هذا اليوم من عبادك
در دعای نيك آنكه ترا خوانده درين روز از بندگان تو

المؤمنين يا رب العالمين وأن تغفر لنا ولهم
گرويدگان اى خداى جهانيان و بيامرزى ما را و ايشان را

إنك على كل شيء قدير اللهم إليك تعمدت
كه تو بر همه چيز توانا يا رب بتو قصد كردم

بحاجتي وبك أنزلت اليوم فقري وفاقتي
بحاجت خود وبتو فرود آوردم امروز درويشی و فاقه

ومسكنتي وإني بمغفرتك ورحمتك أوثق مني
ودرماندگی و بدرستی كه من بآمرزش تو ورحمت تو استوارترم از من

بعملي ولمغفرتك ورحمتك أوسع من ذنوبي
بكردار خود وآمرزش تو ورحمت تو فراخ تر از گناهان من

فصل على محمد وآل محمد وتولّ قضاء كل حاجة
پس درود ده بر محمد و آل او و در گذاردن همه حاجتی

وعلى آله الأبرار الكرام الطيبين كف
كريمان پاكان

الصالحين خ
الصالحين صح خ

وأرجى مني لعملي خ كف
واميد دارتر از كار

هي لي بقدرتك عليها وتيسير ذلك عليك
كه بر توانايى تو بر آن و آسان است آن بر تو

وبفقري إليك وغناك عني فإني لم أصب
و بدرويشی من بتو و توانگری تو از من پس بدرستی كه من نرسيدم

خيرا قط إلا منك ولم يصرف عني سوءا قط
خيرى هرگز الا از تو و نگردانيد از من بدى هرگز

أحد غيرك ولا أرجو لأمر آخرتي ودنياي
احدى غير از تو و اميد ندارم بكار آخرت و دنيا

سواك اللهم من تهيأ وتعبأ وأعد واستعد
جز از تو يا رب هر كه مهيا شد و آماده شد

لوفادة إلى مخلوق رجاء رفده ونوافله
بوفادت بسوى مخلوق اميد يارى او

وطلب نيله وجائزته فإليك يا مولاي
وطلب رسيدن او و عطای او پس بتو اى مولاى من

كانت اليوم تهيئتي وتعبئتي وإعدادي واستعدادي
بود امروز مهيا شدن من و آماده شدن من

رجاء عفوك ورفدك وطلب نيلك وجائزتك
باميد عفو و يارى و طلب رسيدن تو و عطای تو

تهيئتي وإعدادي كف
بودن

اللّٰهمّ فصلّ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ ولا تُخيِّبِ
اليومَ ذلك من رجائي يا من لا يُحفِيه سائلٌ
ولا ينقصه نائلٌ فإنّي لم آتِك ثقةً منّي
بعملٍ صالحٍ قدّمته ولا شفاعةِ مخلوقٍ رجوته
إلّا شفاعةَ محمّدٍ وأهلِ بيته عليه وعليهم
سلامُك أتيتُك مقرًّا بالجرمِ والإساءةِ
إلى نفسي أتيتُك أرجو عظيمَ عفوِك الذي عفوتَ
به عن الخاطئين ثمّ لم يمنعك طولُ عكوفهم
على عظيمِ الجرمِ أن عُدتَ عليهم بالرحمةِ والمغفرةِ

يُحفِيه نسخة
صلواتك نسخة
على نسخة
للخطّائين نسخة

فيا من رحمتُه واسعةٌ وعفوُه عظيمٌ يا عظيمُ
يا عظيمُ يا كريمُ يا كريمُ صلّ على محمّدٍ وآلِ
محمّدٍ وعُد عليَّ برحمتك وتعطّف عليَّ بفضلك
وتوسّع عليَّ بمغفرتك اللّٰهمّ إنّ هذا المقامَ
لخلفائك وأصفيائك ومواضعَ أمنائك
في الدرجةِ الرفيعةِ التي اختصصتهم بها قد
ابتزّوها وأنت المقدّرُ لذلك لا يُغالَبُ
أمرُك ولا يُجاوَزُ المحتومُ من تدبيرك كيف
شئتَ وأنّى شئتَ ولما أنت أعلمُ به غيرُ متّهمٍ

وآل محمد نسخة
مقام خلفائك نسخة كف

ولا لارادتك

عَلى خَلقِكَ وَلا اِرادَتِكَ حَتّى عادَ صِفوَتُكَ

وَخُلَفاؤُكَ مَغلوبينَ مَقهورينَ مُبتَزّينَ يَرَونَ

حُكمَكَ مُبَدَّلاً وَكِتابَكَ مَنبوذاً وَفَرائِضَكَ

مُحَرَّفَةً عَن جِهاتِ اَشراعِكَ وَسُنَنَ نَبِيِّكَ مَترُوكَةً

اَللّهُمَّ العَن اَعداءَهُم مِنَ الاَوَّلينَ وَالآخِرينَ

وَمَن رَضِيَ بِفِعالِهِم وَاَشياعَهُم وَاَتباعَهُم

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ

كَصَلَواتِكَ وَبَرَكاتِكَ وَتَحِيّاتِكَ عَلى اَصفِيائِكَ

اِبراهيمَ وَآلِ اِبراهيمَ وَعَجِّلِ الفَرَجَ وَالرَّوحَ وَالنُّصرَةَ

شرايعك خ

لعنا وبيلا خ

اللهم صل على محمد وآله كافضل صلواتك وبركاتك وتحياتك على اصفيائك ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد كف

فاجعلني

وَالتَّمكينَ وَالتَّاييدَ لَهُم اَللّهُمَّ وَاجعَلني مِن اَهلِ

التَّوحيدِ وَالايمانِ بِكَ وَالتَّصديقِ بِرَسولِكَ

وَالاَئِمَّةِ الَّذينَ حَتَمتَ طاعَتَهُم مِمَّن يَجري

ذلِكَ بِهِ وَعَلى يَدَيهِ آمينَ رَبَّ العالَمينَ اَللّهُمَّ لَيسَ

يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلّا حِلمُكَ وَلا يَرُدُّ سَخَطَكَ اِلّا عَفوُكَ

وَلا يُجيرُ مِن عِقابِكَ اِلّا رَحمَتُكَ وَلا يُنجيني مِنكَ

اِلّا التَّضَرُّعُ اِلَيكَ وَبَينَ يَدَيكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَهَب لَنا يا اِلهي مِن لَدُنكَ فَرَجاً بِالقُدرَةِ الَّتي

بِها تُحيي اَمواتَ العِبادِ وَبِها تَنشُرُ مَيتَ البِلادِ

توحيدك خ

يجيرني ... خ

رحمة خ

قرب ...

وَلَا تُهْلِكْنِي يَا إِلٰهِي غَمًّا حَتّٰى تَسْتَجِيبَ لِي وَتُعَرِّفَنِي
الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلٰى مُنْتَهٰى
أَجَلِي وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي
وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ إِلٰهِي إِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ
أَكْرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يُهِينُنِي وَإِنْ أَهَنْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
يُكْرِمُنِي وَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي

يَعْتَرِضُ خ ل

نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ
وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ
يَا إِلٰهِي عَنْ ذٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا
لِنَقِمَتِكَ نَصْبًا وَمَهِّلْنِي وَنَفِّسْنِي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي
وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِبَلَاءٍ عَلٰى أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرٰى ضَعْفِي
وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ
الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْنِي
وَأَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَنَفْسِي خ

تَبْتَلِنِي خ

وَأَجِرْنِي وَأَسْأَلُكَ أَمْنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وزنهار ده مرا میخواهم از تو ایمنی از عذاب تو پس صلوات ده بر محمد
وَآلِهِ وَآمِنِّي وَأَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و آلش و ایمن کن مرا و راه راست میخواهم پس صلوات ده بر محمد و آلش
وَاهْدِنِي وَأَسْتَرْحِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و راه راست نمای مرا و بخشایش میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آل محمد
وَارْحَمْنِي وَأَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و ببخشای مرا و یاری میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آلش
وَانْصُرْنِي وَأَسْتَكْفِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي
و یاری ده مرا و کفایت میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آلش و کفایت کن مرا
وَأَسْتَرْزِقُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي
و روزی میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آلش و روزی ده مرا
وَأَسْتَعِينُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنِّي وَأَسْتَغْفِرُكَ
و یاری میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آلش و یاری ده مرا و آمرزش میخواهم
لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي
از آنچه گذشته است از گناهان پس صلوات ده بر محمد و آلش و بیامرز مرا
وَأَسْتَعْصِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْصِمْنِي فَإِنِّي لَنْ
و نگاه داشتن میخواهم از تو پس صلوات ده بر محمد و آل او و نگاه دار مرا که من هرگز

وَآلِ مُحَمَّدٍ كف

وَآلِهِ كف

بِشَيْءٍ بِشَيْءٍ تَكْرَهُهُ إِنْ كف

أَعُودَ لِشَيْءٍ كَرِهْتَهُ مِنِّي إِنْ شِئْتَ ذَلِكَ يَا رَبِّ
باز گشت نکنم بچیزی که ناخوش داشته ای از من اگر تو خواهی آنرا یا رب
يَا رَبِّ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
یا رب ای مهربان ای منت نهنده ای خداوند بزرگواری و گرامی
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ
صلوات ده بر محمد و آل محمد و اجابت کن مرا همه آنچه خواسته ام از تو

لي في جميع كف

وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَغِبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ وَأَرِدْهُ وَقَدِّرْهُ
و جستم از تو و رغبت کردم در آن بتو و بخواه آنرا و تقدیر کن او
وَاقْضِهِ وَأَمْضِهِ وَخِرْ لِي فِيمَا تَقْضِي مِنْهُ وَبَارِكْ
و حکم کن آنرا و بران آنرا و خیرت کن مرا در آنچه قضا کنی از آن و برکت کن
لِي فِي ذَلِكَ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ وَأَسْعِدْنِي بِمَا تُعْطِينِي
مرا در آن و تفضل کن بر من بآن و نیکبخت گردان مرا بآنچه میدهی
مِنْهُ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسَعَةِ مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ
از آن و بیفزای مرا از فضل تو و فراخی آنچه نزدیک تو است که تو
وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَصِلْ ذَلِكَ بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَنَعِيمِهَا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثُمَّ تَدْعُو بِمَا بَدَا لَكَ وَتُصَلِّي

على محمد وآله ألف مرة هكذا كان يفعل عليه السلام

٤٩ وكان من دعائه عليه السلام في دفاع كيد الأعداء ورد بأسهم

إلهي هديتني فلهوت ووعظت فقسوت وأبليت الجميل
فعصيت ثم عرفت ما أصدرت إذ عرفتنيه فاستغفرت
فأقلت فعدت فسترت فلك إلهي الحمد تقحمت
أودية الهلاك وحللت شعاب تلف تعرضت فيها
لسطواتك وبحلولها عقوباتك ووسيلتي إليك
التوحيد وذريعتي أني لم أشرك بك شيئاً ولم أتخذ

معك إلهاً وقد فررت إليك بنفسي وإليك مفر
المسيء ومفزع المضيع لحظ نفسه الملتجئ فكم من عدو
انتضى علي سيف عداوته وشحذ لي ظبة مديته
وأرهف لي شبا حده وداف لي قواتل سمومه وسدد
نحوي صوائب سهامه ولم تنم عني عين حراسته
وأضمر أن يسومني المكروه ويجرعني زعاق مرارته
فنظرت يا إلهي إلى ضعفي عن احتمال الفوادح
وعجزي عن الانتصار ممن قصدني بمحاربته ووحدتي
في كثير عدد من ناواني وأرصد لي بالبلاء فيما لم

كثرة من ناواني

أُعْمِلُ فيهِ فِكْرِي فَابْتَدَأْتَنِي بِنَصْرِكَ وَشَدَدْتَ أَزْرِي
بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِ
عَدِيدِهِ وَحْدَهُ وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ
مَرْدُوداً عَلَيْهِ فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَيْظَهُ وَلَمْ تَسْكُنْ
غَلِيلُهُ قَدْ عَضَّ عَلَى شَوَاهُ وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْلَفَتْ
سَرَايَاهُ وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَنَصَبَ
لِي شَرَكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ
وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً
لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِيسَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ لِي

وَيُبْطِنُ عَلَى شِدَّةٍ

بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَيَنْظُرُ لِي عَلَى شِدَّةِ الْحَنَقِ فَلَمَّا رَأَيْتَ
يَا إِلَهِي تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَقُبْحَ
مَا انْطَوَى عَلَيْهِ أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِي زُبْيَتِهِ
وَرَدَدْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ
ذَلِيلاً فِي رِبَقِ حِبَالَتِهِ الَّتِي كَانَ يُقَدِّرُ أَنْ
يَرَانِي فِيهَا وَقَدْ كَادَ أَنْ يَحُلَّ بِي لَوْلَا رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ
بِسَاحَتِهِ وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرِقَ بِي بِغُصَّتِهِ
وَشَجِيَ مِنِّي بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَوَحَرَنِي
بِقَرْفِ عُيُوبِهِ وَجَعَلَ عِرْضِي غَرَضاً لِمَرَامِيهِ وَقَلَّدَنِي

لِي

كَادَتْ أَنْ تَحُلَّ

خلالاً لم تزل فيه ووحرني بكيده وقصدني

بمكيدته فناديتك يا إلهي مستغيثاً بك

واثقاً بسرعة إجابتك عالماً أنه لا يضطهد

من أوى إلى ظل كنفك ولا يفزع من لجأ إلى

معقل انتصارك فحصنتني من بأسه بقدرتك

وكم من سحائب مكروه جليتها عني وسحائب

نعم أمطرتها علي وجداول رحمة نشرتها

وعافية ألبستها وأعين أحداث طمستها وغواشي

كربات كشفتها وكم من ظن حسن حققت وعدم

جبرت وصرعة أنعشت ومسكنة حولت كل

ذلك إنعاماً وتطولاً منك وفي جميعه انهماكاً

مني على معاصيك لم تمنعك إساءتي عن إتمام إحسانك

ولا حجرني ذلك عن ارتكاب مساخطك

لا تُسأل عما تفعل ولقد سُئلت فأعطيت ولم

تُسأل فابتدأت واستميح فضلك فما أكديت أبيت

يا مولاي إلا إحساناً وامتناناً وتطولاً وإنعاماً

وأبيت إلا تقحماً لحرماتك وتعدياً لحدودك

وغفلة عن وعيدك فلك الحمد إلهي من مقتدر

لا يُقلِقُ وذي أناةٍ لا يَعجَلُ هذا مقامُ من اعترف
بسبوغ النعم وقابلها بالتقصير وشهد على نفسه
بالتضييع اللهم فإني أتقرّبُ إليك بالمحمدية
الرفيعة والعلوية البيضاء وأتوجّهُ إليك بهما
أن تُعيذني من شرّ كذا وكذا فإنّ ذلك لا يضيقُ — فأعذني بهم
عليك في وُجدك ولا يتكأّدُك في قدرتك
وأنت على كلّ شيءٍ قدير فهب لي يا إلهي من
رحمتك ودوام توفيقك ما أتّخذُهُ سُلّماً أعرُجُ
به إلى رضوانك وآمنُ به من عقابك يا أرحم الراحمين

من رضاتك خ ل

٥٠ وكان من دعائه عليه السلام في الرهبة

رزقاً قاصر — اللهمّ إنّك خلقتني سويّاً وربّيتني صغيراً ورزقتني
مكفيّاً اللهمّ إني وجدتُ فيما أنزلتَ من كتابك
وبشّرتَ به عبادك أن قلتَ يا عبادي الذين
أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله إنّ الله
إنّه هو الغفور الرحيم — يغفر الذنوب جميعاً وقد تقدّم منّي ما قد علمتَ
وما أنت أعلم به منّي فيا سوأتا ممّا أحصاه عليّ
أُؤمّل في — كتابك فلولا المواقف التي أُؤمّل من عفوك
الذي شمل كلّ شيءٍ لألقيتُ بيديّ ولو أنّ أحداً

استطاع الهرب من ربه لكنت انا احق بالهرب
منك وانت لا تخفى عليك خافية في الارض ولا
في السماء الا اتيت بها وكفى بك جازيا وكفى خازنا سی
بك حسيبا اللهم انك طالبي ان انا هربت
ومدركي ان انا فررت فها انا ذا بين يديك خاضع
ذليل راغم ان تعذبني فاني لذلك اهل وهو
يا رب منك عدل وان تعف عني فقديما شملني
عفوك والبستني عافيتك فاسئلك اللهم بالمخزون
من اسمائك وبما وارته الحجب من بهائك الا رحمت هذه

النفس الجزوعة وهذه الرمة الهلوعة التي لا
تستطيع حر شمسك فكيف تستطيع حر نارك
والتي لا تستطيع صوت رعدك فكيف تستطيع
غضبك فارحمني اللهم فاني امرؤ حقير
وخطري يسير وليس عذابي مما يزيد
في ملكك مثقال ذرة ولو ان عذابي مما يزيد
في ملكك لسألتك الصبر عليه واحببت ان
يكون ذلك لك ولكن سلطانك اللهم اعظم و
ملكك ادوم من ان تزيد فيه طاعة المطيعين

صوت غضبك في ذلك

لك ج

أو تنقص منه بمعصية المذنبين فارحمني
يا أرحم الراحمين وتجاوز عني يا ذا الجلال
والإكرام وتب علي إنك أنت التواب
الرحيم وكان من دعائه عليه السلام
في التضرع والاستكانة
إلهي أحمدك وأنت للحمد أهل على حسن صنيعك
إلي وسبوغ نعمائك علي وجزيل عطائك
عندي وعلى ما فضلتني به من رحمتك وأسبغت
علي من نعمتك فقد اصطنعت عندي

ما يعجز عنه شكري ولولا إحسانك إلي وسبوغ
نعمائك علي ما بلغت إحراز حظي ولا إصلاح
نفسي ولكنك ابتدأتني بالإحسان ورزقتني
في أموري كلها الكفاية وصرفت عني جهد
البلاء ومنعت مني محذور القضاء إلهي فكم من بلاء
جاهد قد صرفت عني وكم من نعمة سابغة أقررت
بها عيني وكم من صنيعة كريمة لك عندي أنت الذي
أجبت عند الاضطرار دعوتي وأقلت عند العثار
زلتي وأخذت لي من الأعداء بظلامتي إلهي ما وجدتك

جهد البلاء قيل إنها الحالة التي يختار عليها الموت وقيل هي قلة المال وكثرة العيال

بخيلاً حين سألتك ولا منقبضاً حين أردتك

بل وجدتك لدعائي سامعاً ولمطالبي معطياً

ووجدت نعماك عليّ سابغة في كل شأن من شأني

وكل زمان من زماني فأنت عندي محمود ولديّ

مبرور تحمدك نفسي ولساني وعقلي حمداً يبلغ الوفاء

وحقيقة الشكر حمداً يكون مبلغ رضاك عني

فنجّني من سخطك يا كهفي حين تعييني المذاهب ويا مقيلي

عثرتي فلولا سترك عورتي لكنت من المفضوحين

ويا مؤيدي بالنصر فلولا نصرك إياي لكنت

منقبض

وصنيعك

ويا مقيل عثرتي

من المغلوبين ويا من وضعت له الملوك نير المذلة

على أعناقها فهم من سطواته خائفون ويا أهل

التقوى ويا من له الأسماء الحسنى أسألك أن

تعفو عني وتغفر لي فلست بريئاً فأعتذر ولا

بذي قوة فأنتصر ولا مفرّ لي فأفرّ وأستقيلك

عثراتي وأتنصل إليك من ذنوبي التي قد أوبقتني

وأحاطت بي فأهلكتني منها فررت إليك ربّ

تائباً فتب عليّ متعوذاً فأعذني مستجيراً فلا تخذلني

سائلاً فلا تحرمني معتصماً فلا تسلمني داعياً فلا

أعناقهم

تردّني خائبا دعوتك يا ربّ مسكينا مستكينا
مشفقا خائفا وجلا فقيرا مضطرا اليك أشكو
اليك يا الهي ضعف نفسي عن المسارعة فيما وعدته
أولياءك والمجانبة عما حذّرته أعداءك والمجانبة
عما حذرته أعداءك وكثرة همومي ووسوسة
نفسي الهي لم تفضحني بسريرتي ولم تهلكني بجريرتي عن المنازعة
ادعوك فتجيبني وان كنت بطيئا حين تدعوني
واسألك كل ما شئت من حوائجي وحيث ما كنت
وضعت عندك سرّي فلا ادعو سواك ولا

ارجو غيرك لبيك لبيك تسمع من شكا اليك
وتلقى من توكل عليك وتخلّص من اعتصم بك
وتفرّج عمن لاذ بك الهي فلا تحرمني خير الآخرة
والاولى لقلة شكري واغفر لي ما تعلم من ذنوبي
ان تعذّب فانا الظالم المفرط المضيّع الآثم
المقصّر المضجّع المغفل حظ نفسي وان تغفر
٥٢ فانت ارحم الراحمين وكان من دعائه
عليه السلم في الالحاح على الله تعالى
يا الله الذي لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء

وكيف يخفى عليك يا الهي ما انت خلقته
وچگونه پوشیده شود بر تو ای خدای الهی تو آفریده را

وكيف لا تحصي ما انت صنعته او كيف يغيب عنك
و چگونه باز شمرده نه تو کرده او را یا چگونه غایب شود از تو

ما انت تدبره او كيف يستطيع ان يهرب منك
آنچه تو تدبیر آن میکنی یا چگونه تواند که بگریزد از تو

من لا حياة له الا برزقك او كيف ينجو منك
کسی که نیست او را زندگی الا بروزی تو یا چگونه برهد از تو

(حيوة له)

من لا مذهب له في غير ملكك سبحانك اخشى خلقك
آنکس که نیست او را راهی در جز پادشاهی تو پاکا ترسکارترین خلق تو

لك اعلمهم بك واخضعهم لك اعملهم فيك
داناترین ایشانست بتو و فروتنترین ایشان ترا کارکننده ترین ایشان است

بطاعتك واهونهم عليك من انت ترزقه
بطاعت تو و خوارترین ایشان بر تو آنکسیست که تو روزی میدهی او را

وهو يعبد غيرك سبحانك لا ينقص سلطانك
و او عبادت کند دیگری را پاکا نکاهد پادشاهی تو

من اشرك بك وكذب رسلك وليس يستطيع
آنکس که انباز گرفت بتو و دروغ داشت پیغمبران ترا و نتواند

من كره قضاءك ان يرد امرك ولا يمتنع منك
آنکس که کراهیت دارد قضای ترا که باز زند فرمان ترا و باز نتواند ایستاد از تو

من كذب بقدرتك ولا يفوتك من عبد غيرك
آنکس که دروغ دارد بقدرت تو و در نگذرد از تو آنکس که پرستد جز ترا

ولا يعمر في الدنيا من كره لقاءك سبحانك
و زندگانی ندهند در دنیا که کراهیت دارد دیدار ترا پاکا

ما اعظم شانك واقهر سلطانك واشد قوتك
چه بزرگست کار تو و قهر کننده است پادشاهی تو و سخت قوت تو

وانفذ امرك سبحانك قضيت على جميع خلقك
و چه روانست فرمان تو پاکا راندی بر همه خلق تو

بالموت من وحدك ومن كفر بك وكل ذائق
بمرگ آنکس که یکی گفت ترا و آنکس که کافر شد بتو و همه چشنده اند

الموت وكل صائر اليك فتباركت وتعاليت
مرگ را و همه باز گردنده اند با تو پاکی تو و بزرگی تو

لا اله الا انت وحدك لا شريك لك آمنت
نیست خدایی الا تو یکی تو همباز نیست ترا ایمان آوردم

بك وصدقت رسلك وقبلت كتابك وكفرت
بتو و تصدیق کردم پیغمبر ترا و پذیرفتم کتاب ترا و کافر شدم

بكلّ معبود غيرك وبرئت ممّن عبد سواك
اللّهمّ انّى اصبح وامسى مستقلاً لعملى معترفاً
بذنبى مقرّاً بخطاياى انا باسرافى ذليل
عملى اهلكنى وهواى اردانى وشهواتى حرمتنى
فاسئلك يا مولاى سؤال من نفسه لاهية لطول
امله وبدنه غافل لسكون عروقه وقلبه مفتون
بكثرة النعم عليه وفكره قليل لما هو صائر
اليه سؤال من قد غلب عليه الامل وفتنه
الهوى واستمكنت منه الدنيا واظلّه الاجل

على نفسى

نخ بذنوبى

فيما لك

سؤال من استكثر ذنوبه واعترف بخطيئته
سؤال من لا ربّ له غيرك ولا ولىّ له دونك
ولا منقذ له منك ولا ملجأ له منك الّا اليك
الهى اسئلك بحقّك الواجب على جميع خلقك
وباسمك العظيم الّذى امرت رسولك ان
يسبّحك به وبجلال وجهك الكريم الّذى لا يبلى
ولا يتغيّر ولا يحول ولا يفنى ان تصلّى على
محمّد وآل محمّد وان تغنينى عن كلّ شىء بعبادتك
وان تسلّى نفسى عن الدنيا بمخافتك وان تثنينى

ولا يتغيّر

تثنينى

بِالْكَثِيرِ مِنْ كَرَامَتِكَ بِرَحْمَتِكَ فَإِلَيْكَ أَفِرُّ

وَمِنْكَ أَخَافُ وَبِكَ أَسْتَغِيثُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو

وَلَكَ أَدْعُو وَإِلَيْكَ أَلْجَأُ وَبِكَ أَثِقُ وَإِيَّاكَ

أَسْتَعِينُ وَبِكَ أُومِنُ وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ

وَعَلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَتَّكِلُ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّذَلُّلِ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ٥٣

رَبِّ أَفْحَمَتْنِي ذُنُوبِي وَانْقَطَعَتْ مَقَالَتِي فَلَا

حُجَّةَ لِي فَأَنَا الْأَسِيرُ بِبَلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي الْمُتَرَدِّدُ

فِي خَطِيئَتِي الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِي الْمُنْقَطَعُ بِي قَدْ أَوْقَفْتُ

نَفْسِي مَوْقِفَ الْأَذِلَّاءِ الْمُذْنِبِينَ مَوْقِفَ الْأَشْقِيَاءِ

الْمُتَجَرِّئِينَ عَلَيْكَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِوَعْدِكَ سُبْحَانَكَ

أَيَّ جُرْأَةٍ اجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ وَأَيَّ تَغْرِيرٍ غَرَّرْتُ

بِنَفْسِي مَوْلَايَ ارْحَمْ كَبْوَتِي لِحُرِّ وَجْهِي وَزَلَّةَ قَدَمِي

وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِإِحْسَانِكَ عَلَى إِسَاءَتِي

فَأَنَا الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْمُعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِي وَهٰذِهِ يَدِي

وَنَاصِيَتِي أَسْتَكِينُ بِالْقَوَدِ مِنْ نَفْسِي ارْحَمْ شَيْبَتِي

وَنَفَادَ أَيَّامِي وَاقْتِرَابَ أَجَلِي وَضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي

وَقِلَّةَ حِيلَتِي مَوْلَايَ وَارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا

اترى وانحى من المخلوقين ذكرى وكنت في
المنسيين لكن قد نسي مولاي وارحمني عند تغيير
صورتي وحالي اذا بلي جسمي وتفرقت اعضائي
وتقطعت اوصالي يا غفلتي عما يراد بي مولاي
وارحمني في حشري ونشري واجعل في ذلك
اليوم مع اوليائك موقفي وفي احبائك
مصدري وفي جوارك مسكني يا رب العالمين
وكان من دعائه عليه السلام في استكشاف
الهموم يا فارج الهم وكاشف الغم

ومتنحى ويمحى
مبلي
ما اغفلني
الهم

يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما صل على محمد وآل محمد
وافرج همي واكشف غمي يا واحد يا احد
يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له
كفوا احد اعصمني وطهرني واذهب
ببليتي واقرا آية الكرسي والمعوذتين وقل
هو الله احد وقل اللهم اني اسألك سؤال من اشتدت
فاقته وضعفت قوته وكثرت ذنوبه سؤال
من لم يجد لفاقته مغيثا ولا لضعفه مقويا
ولا لذنبه غافرا غيرك يا ذا الجلال والاكرام

وفرج
واذهب ببليتي
لا يجد معينا

يشفع من أشفق
يشفع به

أسألك عملاً تحب به من عمل به ويقيناً تنفع به
میخواهم از تو دوست داری بان از انکس که کار کند ویقینی که سود کند بان

من استيقن به حق اليقين في نفاذ أمرك اللهم
کسی که یقین باشد بان حق یقین در روای امر تو یا رب

أصلح باليقين قلبي

صل على محمد وآل محمد واقبض على الصدق نفسي
وبگیر بر ایمان آوردن تن من

وآله كف
واقبض على الصدق

واقطع من الدنيا حاجتي واجعل فيما عندك
وببر از دنیا حاجت من وبکن در انچه نزد تست

واجعل حاجتي ورغبتي رغبتي شوقاً إلى لقائك وهب لي صدق التوكل
وبکن حاجت من و رغبت من رغبت من آرزو بدیدار تو وبده مرا راستی توکل

عليك أسألك من خير كتاب قد خلا وأعوذ
بر تو می خواهم از تو از بهتر کتابی که بگذشت و پناه میگیرم

بك من شر كتاب قد خلا أسألك خوف العابدين
بتو از بدی کتابی که بگذشت میخواهم از تو ترس ترسندگان

لك وعبادة الخاشعين لك ويقين المتوكلين
از تو وپرستش ترسندگان از تو ویقین توکل کنندگان

عليك وتوكل المؤمنين عليك اللهم اجعل
بر تو وتوکل مومنان بر تو یا رب بکن

بك

رغبتي في مسألتي مثل رغبة أوليائك في
رغبت من در خواستن من مانند رغبت دوستان تو در

مسائلهم ورهبتي مثل رهبة أوليائك — منك
خواستن ایشان وترس من مانند ترس دوستان تو

واستعملني في مرضاتك عملاً لا أترك معه
وبکار دار مرا در خشنودی تو کاری که دست باز ندارم بان

شيئاً من دينك مخافة أحد من خلقك اللهم
چیزی از دین تو ترس یکی از خلق تو یا رب

هذه حاجتي فأعظم فيها رغبتي وأظهر فيها
اینست حاجت من بزرگ کن در ان رغبت من و روشن کن در ان

عذري ولقني فيها حجتي وعاف فيها جسدي
عذر من وتلقین کن در ان حجت من وعافیت ده در ان تن من

اللهم أصبح له ثقة أو رجاء غيرك فقد أصبحت — ومن
یا رب بامداد برخیزد تو او را استواری یا امید غیر تو من بامداد کردم

وأنت ثقتي ورجائي في الأمور كلها فاقض
وتو استواری من وامید من در کارها همه قضا کن

لي بخيرها عاقبة ونجني من مضلات الفتن
بهتر آن عاقبت را ورهان مرا از بی راهی فتنها

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد ما قد قرأ على الصحيفة

الكريمة السجادية وهي زبور

آل محمد عليهم السلم قراءة ضبطٍ

واتقانٍ ودرايةٍ واستقانٍ

وانهاها استفادةً واستكشافاً

واستبانةً واستكشافاً أسبل الله

افاضاته عليه واسبغ كراماته لديه

وبلّغه قصوى المعارج في نشأتيه

وقضيا المدارج في تكميل قوّتيه

اجزت واجبت له ان

يرويها عنّي لمن شاء كيف شاء ولمن احب كما احب

بحق روايتي اياها عن مشيختي واشياخي وسلافي و

اسلافي بطرقي واسانيدي المضبوطة المورده في الرواشح

السماوية وليكن في روايته مرتاداً محتاطاً متضبطاً مستحيطاً

مراعياً للشرائط المعتبرة عند اصحاب الرواية غير ناسٍ اياي من

صالح الدعاء في خلواته ودعواته عند مظنة الاجابة ومظنة الاستجابة

برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على

سيدنا محمد رسول الله المصطفى

وعلى آله الطاهرين

ما شاء ... بيمناه الداثرة احوج المربوبين الى الله الغني محمد ... الحسيني ... في عام ١٠٢٩ من الهجرة المقدسة حامداً مصلياً مسلماً

مما الحق ببعض نسخ الصحيفة كان

من تسبيحه اعني زين العابدين عليه السلام

سبحانك اللهم وحنانيك سبحانك اللهم

وتعاليت سبحانك اللهم والعز ازارك سبحانك

اللهم والعظمة رداؤك سبحانك اللهم والكبرياء

سلطانك سبحانك من عظيم ما اعظمك

سبحانك سبحت في الملأ الاعلى تسمع وترى ما تحت

الثرى سبحانك انت شاهد كل نجوى

سبحانك موضع كل نجوى سبحانك حاضر كل
ملاء سبحانك عظيم الرجاء سبحانك ترى
ما في قعر الماء سبحانك تسمع انفاس الحيتان
في قعور البحار سبحانك تعلم وزن السموات
سبحانك تعلم وزن الارضين سبحانك تعلم
وزن الشمس والقمر سبحانك تعلم وزن الظلمة
والنور سبحانك تعلم وزن الفيء والهواء سبحانك
تعلم وزن الريح كم هي مثقال ذرة سبحانك قدوس
قدوس قدوس سبحانك عجبا من عرفك كيف لا يخافك

سبحانك اللهم وبحمدك سبحان العلي العظيم
روى الزهري عن سعيد بن المسيب قال
كان القوم لا يخرجون من مكة حتى يخرج علي
بن الحسين سيد العابدين عليه السلام فخرج وخرجت
معه فنزل في بعض المنازل فصلى ركعتين
فسبح في سجوده يعني بهذا التسبيح فلم يبق شجر
ولا مدر الا سبح معه ففزعنا فرفع راسه
فقال يا سعيد افزعت فقلت نعم يا ابن رسول الله
صلى الله عليه وآله قال لا تبقى الذنوب مع هذا

التسبيح وانّ الله جلّ جلاله لما خلق جبرئيل
الهمه هذا التسبيح وهو اسم الله الاكبر

دعاء وتمجيد له عليه السلم

الحمد لله الذي تجلّى للقلوب بالعظمة واحتجب
عن الابصار بالعزة واقتدر على الاشياء
بالقدرة فلا الابصار تثبت لرؤيته ولا الاوهام
تبلغ كنه عظمته تجبّر بالعظمة والكبرياء
وتعطّف بالعز والبرّ والجلال وتقدّس
بالحسن والجمال وتمجّد بالفخر والبهاء وتهلّل

بالمجد والآلاء واستخلص بالنور والضياء خالق
لا نظير له وآخر لا ندّ له وواحد لا ضدّ له وصمد
لا كفو له واله لا ثاني معه ولا فاطر لا شريك له
ورازق لا معين له والاوّل بلا زوال والدائم بلا فناء
القائم بلا عناء والمؤمن بلا نهاية والمبدئ
بلا امد والصانع بلا احد والربّ بلا شريك
والفاطر بلا كلفة والفعّال بلا عجز ليس
له حدّ في مكان ولا غاية في زمان لم يزل ولا يزول
ولن يزال كذلك ابدا هو الاله الحيّ القيّوم

الدائم القديم القاهر القادر الحكيم الهي عبيدك
بفنائك سائلك بفنائك فقيرك بفنائك
ثلاثا الهي لك يرهب المترهبون واليك
اخلص المبتهلون رهبة لك ورجاء لعفوك
يا اله الحق ارحم دعاء المستصرخين واعف
عن جرائم الغافلين وزد في احسان المنيبين
يوم الوفود عليك يا كريم ومن دعائه عليه السلام
مولاي يا مولاي انت المولى وانا العبد وهل يرحم
العبد الا المولى مولاي يا مولاي انت العزيز وانا

الذليل وهل يرحم الذليل الا العزيز مولاي
يا مولاي انت الخالق وانا المخلوق وهل يرحم
المخلوق الا الخالق مولاي مولاي انت المعطي
وانا السائل وهل يرحم السائل الا المعطي مولاي
يا مولاي انت المغيث وانا المستغيث وهل يرحم
المستغيث الا المغيث مولاي يا مولاي انت الباقي
وانا الفاني وهل يرحم الفاني الا الباقي مولاي
يا مولاي انت الدائم وانا الزائل وهل يرحم
الزائل الا الدائم مولاي يا مولاي انت الحي

يا مولاي انت الرب وانا المربوب وهل يرحم المربوب الا الرب
مولاي يا مولاي انت الغني وانا الفقير وهل يرحم الفقير الا الغني
مولاي

وانا الميت وهل يرحم الميت الا الحي مولاي
يا مولاي انت القوي وانا الضعيف وهل يرحم الضعيف
الا القوي مولاي مولاي انت الكبير وانا
الصغير وهل يرحم الصغير الا الكبير مولاي
يا مولاي انت المالك وانا المملوك وهل يرحم
المملوك الا المالك ومن دعائه في ذكر آل
آل محمد عليهم السلام اللهم وآدم بديع فطرتك
واول معترف من الطين بربوبيتك وبكر حجتك
على عبادك والدليل على الاستجارة بعفوك

من عقابك والناهج سبل توبتك والمتوسل
بين الخلق وبين معرفتك والذي لقنته ما رضيت
به عنه بمنك عليه ورحمتك والمنيب الذي لم
يصر على معصيتك وسابق المتذللين بحلق رأسه
في حرمك والمتوسل بعد المعصية بالطاعة عفوك الى
وابو الانبياء الذين اوذوا في جنبك واكثر سكان
الارض سعيا في طاعتك فصل عليه انت وملائكتك
وسكان سماواتك وارضك كما عظم حرماتك
ودلنا على سبيل مرضاتك يا ارحم الراحمين

ومن دعائه عليه السلام الهي لا تشمت بي عدوي
ولا تفجع بي حميمي وصديقي الهي هب لي لحظة من
لحظاتك تكشف عني ما ابتليتني به وتعيدني الى
احسن عاداتك عندي واستجب دعائي ودعاء
من اخلص لك دعاءه فقد ضعفت قوتي وقلت
حيلتي واشتدت حالي وايست مما عند خلقك فلم يبق
الا رجاؤك الهي ان قدرتك على كشف ما انا فيه
كقدرتك على ما ابتليتني به وان ذكر عوائدك
يؤنسني والرجاء في انعامك وفضلك يقويني لاني

لم اخل من نعمتك منذ خلقتني وانت الهي مفزعي
وملجائي والحافظ لي والذاب عني المتحنن
علي الرحيم بي المتكفل برزقي في قضائك
كان ما حل بي وبعلمك صرت اليه فاجعل
يا وليي وسيدي فيما قدرت وقضيت علي
وحتمت عافيتي ما فيه صلاحي وخلاصي مما انا
فيه واني لا ارجو لدفع ذلك غيرك ولا اعتمد
فيه الا عليك فكن يا ذا الجلال والاكرام
عند احسن ظني بك وارحم ضعفي وقلة حيلتي

واكشف كربتي واستجب دعوتي واقلني عثرتي
وامنن علي بذلك وعلى كل داع لك امرتني
يا سيدي بالدعاء وتكفلت بالاجابة ووعدك
الحق الذي لا خلف فيه ولا تبديل فصل على محمد وآله
نبيك وعبدك وعلى الطاهرين من اهل بيته
واغثني فانك غياث من لا غياث له وحرز
من لا حرز له وانا المضطر الذي اوجبت اجابته
وكشف ما به من السوء فاجبني واكشف غمي وفرج
واعد حالي الى احسن ما كانت عليه ولا تجازني

فاسترني يا سيدي مما اخاف واحذر وانت
العظيم اعظم من كل عظيم بك بك
استترت يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله صل على محمد وآله الطيبين وسلم كثيرا

ومن دعائه عليه السلام في الايام السبعة

دعاء يوم الاحد بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الذي لا ارجو الا فضله ولا اخشى الا عدله
ولا اعتمد الا قوله ولا امسك الا بحبله بك
استجير يا ذا العفو والرضوان من الظلم والعدوان

وَمِنْ غِيَرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ وَمِنِ انْقِضَاءِ
الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّاهُّبِ وَالْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ
الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ أَسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ
النَّجَاحُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا
وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ
الشَّيَاطِينِ وَأَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ فَتَقَبَّلْ
مَا كَانَ مِنْ صَلَاتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ غَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ
مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي
فِي يَقَظَتِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ

الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ
مِنَ الْآحَادِ مِنَ الشِّرْكِ وَالْإِلْحَادِ وَأُخْلِصُ لَكَ دُعَائِي
تَعَرُّضًا لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَى طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ الدَّاعِي إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي
بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ
وَاخْتِمْ بِالْانْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ عُمْرِي
إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ **دُعَاءُ يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ**
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
لَمْ يُشْهِدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا اتَّخَذَ

معيناً حين برأ النسمات لم يشاركه في الالهية ولم يظاهره
في الوحدانية كلت الألسن عن غاية صفته والعقول
عن كنه معرفته وتواضعت الجبابرة لهيبته وعنت
الوجوه لخشيته وانقاد كل عظيم لعظمته فلك الحمد
متواتراً متسقاً ومتوالياً مستوسقاً وصلواته على
رسوله ابداً وسلامه دائماً سرمداً اللهم اجعل اول يومي
هذا صلاحاً واوسطه فلاحاً وآخره نجاحاً واعوذ بك
من يوم اوله فزع واوسطه جزع وآخره وجع اللهم
اني استغفرك لكل نذر نذرته وكل وعد وعدته

وكل عهد عاهدته ثم لم اف به واسألك في مظالم
عبادك عندي فأيما عبد من عبيدك او امة من امائك
كانت له قبلي مظلمة ظلمتها اياه في نفسه او في عرضه
او في ماله او في اهله وولده او غيبة اغتبته بها
او تحامل عليه بميل او هوى او انفة او حمية او رياء
او عصبية غائباً كان او شاهداً وحياً كان او ميتاً
فقصرت يدي وضاق وسعي عن ردها اليه والتحلل
منه فأسألك يا من يملك الحاجات وهي مستجيبة لمشيته
ومسرعة الى ارادته ان تصلي على محمد وعلى آل محمد

وان ترضيه عني بما شئت فهب لي من عندك
رحمة انه لا تنقصك المغفرة ولا تضرك الموهبة
يا ارحم الراحمين اللهم اولني في كل يوم اثنين نعمتين
ثنتين سعادة في اوله بطاعتك ونعمة في آخره
بمغفرتك يا من هو الاله ولا يغفر الذنوب سواه

دعاء يوم الثلثا بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والحمد حقه كما يستحقه حمدا كثيرا واعوذ
به من شر نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم
ربي واعوذ به من شر الشيطان الذي يزيدني ذنبا

الى ذنبي واحترز به من كل جبار فاجر وسلطان
جائر وعدو قاهر اللهم اجعلني من جندك
فان جندك هم الغالبون واجعلني من حزبك
هم المفلحون واجعلني من اوليائك فان اولياءك
لا خوف عليهم ولا هم يحزنون اللهم اصلح لي ديني
فانه عصمة امري واصلح لي آخرتي فانها دار مقري
واليها من مجاورة اللئام مفري واجعل الحيوة زيادة
لي في كل خير والوفاة راحة لي من كل شر اللهم صل على
محمد خاتم النبيين وتمام عدة المرسلين وعلى آله

الطيبين الطاهرين واصحابه المنتجبين وهب لي
في ثلثنا ثلاثا لا تدع لي ذنبا الا غفرته ولا غما
الا اذهبته ولا عدوا الا دفعته ببسم الله خير
الاسماء بسم الله رب الارض والسماء استدفع
كل مكروه اوله سخطه واستجلب كل محبوب
اوله رضاه فاختم لي منك بالغفران يا ولي الاحسان
دعاء يوم الاربعاء بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل الليل لباسا والنوم سباتا وجعل
النهار نشورا لك الحمد ان بعثتني من مرقدي ولو شئت

جعلته سرمدا حمدا دائما لا ينقطع ابدا ولا يحصي له
الخلائق عددا اللهم لك الحمد ان خلقت فسويت
وقدرت وقضيت وامت واحييت وامرضت وشفيت
وعافيت وابليت وعلى العرش استويت وعلى الملك
احتويت ادعوك دعاء من ضعفت وسيلته
وانقطعت حيلته واقترب اجله وتدانى في الدنيا امله
واشتدت الى رحمتك فاقته وعظمت لتفريطه
حسرته وكثرت زلته وعثرته وخلصت لوجهك
توبته فصل على محمد خاتم النبيين وعلى اهل بيته

الطيبين الطاهرين وارزقني شفاعة محمد صلى الله
عليه وآله ولا تحرمني صحبته إنك أنت أرحم الراحمين
اللهم اقض لي في الأربعاء أربعا اجعل قوتي في
طاعتك ونشاطي في عبادتك ورغبتي في ثوابك
وزهدي فيما يوجب لي أليم عقابك إنك لطيف
لما تشاء **دعاء يوم الخميس** بسم الله
الرحمن الرحيم الحمد لله الذي أذهب الليل
مظلما بقدرته وجاء بالنهار مبصرا برحمته
وكساني ضياءه وآتاني نعمته اللهم فكما أبقيتني

له فأبقني لأمثاله وصل على النبي محمد وآله ولا
تفجعني فيه وفي غيره من الليالي والأيام بارتكاب
المحارم واكتساب المآثم وارزقني خيره وخير ما فيه
وخير ما بعده واصرف عني شره وشر ما فيه وشر ما بعده
اللهم إني بذمة الإسلام أتوسل إليك وبحرمة
القرآن أعتمد عليك وبمحمد المصطفى صلى الله عليه
وآله أستشفع لديك فاعرف اللهم ذمتي التي رجوت
بها قضاء حاجتي يا أرحم الراحمين اللهم
اقض لي في الخميس خمسا لا يتسع لها إلا كرمك

ولا يطيقها الا نعمك سلامة اقوى بها على طاعتك
وعبادة استحق بها جزيل مثوبتك وسعة في الحال
من الرزق الحلال وان تؤمنني في مواقف الخوف
بامنك وتجعلني من طوارق الهموم والغموم في حصنك
صل على محمد وعلى آل محمد واجعل توسلي به شافعا يوم القيمة
نافعا انك انت ارحم الراحمين

دعاء يوم الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الاول
قبل الانشاء والاحياء والآخر بعد فناء الاشياء
العليم الذي لا ينسى من ذكره ولا ينقص من شكره

ولا يخيب من دعاه ولا يقطع رجاء من رجاه اللهم رجاه
اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد جميع ملائكتك
وسكان سمواتك وحملة عرشك ومن بعثت
من انبيائك ورسلك وانشأت من اصناف خلقك
اني اشهد انك انت الله لا اله الا انت وحدك
لا شريك لك ولا عديل ولا خلف لقولك ولا تبديل
وان محمدا صلى الله عليه وآله عبدك ورسولك
ادى ما حملته الى العباد وجاهد في الله عز وجل
حق الجهاد وانه بشر بما هو حق من الثواب وانذر بما هو

صدق من العقاب اللهم ثبتني على دينك ما احييتني ولا تزغ
قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك
انت الوهاب صل على محمد وعلى آل محمد واجعلني من
اشياعه وشيعته واحشرني في زمرته ووفقني
لاداء فرض الجمعات وما اوجبت علي فيها من الطاعات
وقسمت لاهلها من العطاء في يوم الجزاء انك انت
العزيز الحكيم

دعاء يوم السبت

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله كلمة المعتصمين ومقالة المتحرزين واعوذ بالله
تعالى من جور الجائرين وكيد الحاسدين وبغي الظالمين واحمده

فوق حمد الحامدين اللهم انت الواحد بلا شريك
والملك بلا تمليك لا تضاد في حكمك ولا تنازع في
ملكك اسئلك ان تصلي على محمد عبدك ورسولك
وان توزعني من شكر نعمائك ما تبلغ بي غاية رضاك
وان تعينني على طاعتك ولزوم عبادتك واستحقاق
مثوبتك بلطف عنايتك وترحمني بصدي
عن معاصيك ما احييتني وتوفقني
لما ينفعني ما ابقيتني وان تشرح بكتابك صدري
وتحط بتلاوته وزري وتمنحني السلامة في ديني

ونفسي ولا توحشني باهل انسي وتمم احسانك

فيما بقي من عمري كما احسنت

فيما مضى منه يا ارحم

الراحمين.